

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

mento cū nō hīc. si uenit
ad angensem; aliq. t̄ dīcēt q̄te nō
māe filias tuas p̄stitui. quare
uult uos eas manut. estis uos
vīet iſt. q̄to ḡ p̄tū fatuus
autā q̄ de celi rege h̄ audet
dīcēre. q̄te: p̄e filias suas nō p̄
uincit. q̄te uult eas ul' cā
manē ul' nuptiū tradi. p̄tē
tē dō i re sua ius alio. ul' aliq.
tāj retinuit. q̄ q̄onē p̄stulat
s̄ q̄rat arege francie q̄r nō
tēcū regnū ur̄m ū si aliq.
tāj retineatis. abi p̄misat dō
lagnū. p̄tē unū. bene d
ufficē. **C**ruicū
a festū ex q̄ dō misericordiē egi
māiano cū sumpliē fornica
e n̄buit. q̄r ē uīs. q̄r poti uo
ci hīc fidele ad uiterū q̄ talc
m̄c ci q̄gō posset furari. co
iux̄ nestū q̄ dīm dīcēt cū
m̄c ei q̄gō posse. Cū m̄rib
m̄dī egit. vīcē ē dō q̄ ml
erāt latore i portādo p̄tem
e i piende sollicitudīne
uāter. i labore i nutendo uo
si an op̄ carriale obligari
ndo eas. sū ple i misericordiē
e pur. p̄tē si simp form
la ēet in p̄tē ostendim. Cū
e hīano dō i h̄ misericordiē
e p̄tē i misericordiē egit
m̄o q̄ ab illa uoluptate
e i p̄tē uolunt q̄ nullus
e raro ibso. p̄tē. Adīd at
e p̄tē.

voīcē ē cc nūmis eccl̄ catnā
q̄ n̄ allicēt una allicēt alia. vī
uto. xviij. dī dī rege. nō h̄ebit uī
plūnas q̄ illiciat aūz ei. vī p̄tē
capacitatē fornicate ē m̄lier
paup̄at hoīes i fures needūt.
odū. q̄r ḡ infēret abalīa. illa c
amaret. l̄ pp̄ aliq. p̄tē ce i enīa
seq̄tē. Adīd au o obīt q̄ p̄tē
ē h̄ multiplicatē. q̄m hīam ū
patet solo dō ex lxxc. dī dictū ē p̄tē
ille q̄ oīb̄ se exp̄om̄nt̄ st̄iles effi
p̄tēa dō n̄ fac̄ maḡ uīm īpauet
ul' m̄lititudīe hoīm. vīn ecē. xvi
occupisit dō m̄lititudīe filior
i fidūi i utilū. scit ē dō q̄ me
i mal' si ī p̄tēas sic decedant q̄ si
nō fuissent. i q̄ p̄tē uah. uīm bor
mille mali. vīn. xvi. Ecē. Ne iec
ris i filis ip̄is se multiplicent i
uīngi. Axelior ē ē uīm tīmī dīm q̄
mille filiū m̄p̄i. i utile ē maḡ.
mori sine filiū q̄m relinquent filiū
imp̄ios. vīn dīns bñ p̄oep̄ q̄sūlū
erq̄ seq̄tē q̄ p̄tēas i hoīes q̄n na
adīb̄ q̄ p̄tēas saluant. vīn ip̄e q̄sūlū
uḡimitatē i castitatē i filiū p̄tē
tio ū fornicate s̄. saltē adīb̄ na
p̄fectōes sc̄ q̄ saluant. Ne ta p̄tēas
quordaz hīm qb̄ i dispu. p̄tē
dō plac̄ i m̄lierib̄. i plac̄ n̄ dō d
ext i rosp̄ib̄. **D**īpotētia ḡtīcē
Inultiō c̄ttatu q̄ multi allegan
olūctia dicēd ē adīb̄ i potētia
nedi q̄ m̄lti all. aūt. i p̄tē
sa testiōia. q̄tē q̄tē ū eos q̄ h̄ d
possum.

vai dignitate priuata.

Ecclia qd tū arbitriū nū in
ordinatio captiuat assē
nū adētū aliqd obligōne
causq; nūtē adigit. qd
sat electo omni libertas adi
mittit eligendū. Cardina
les coe obseruant pūs
cā mūtē ihu ē pāspōne

nūs adolesta. Et nos
nichō? pacōnes suētē
obligōnes ecclia intēdīnta
omniā sū nūmīti sū cūl.
altius sūnt nūcē sita
tis nūcētā cassāmūtū
tamē tūmītē tecēmū
dīo carre itaut nūtē ad
illa obseruant quicq; sit

Bernardus

Devotio in castitas in delitio
In iustis in misericordia
Devitatis in misericordia
Caritatis in hoc mōp; seculo

Amittit nobis mōdū devo rist qd ad devo rist
ad devo rist

J. XVI. 3.

A 37

939

374

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IX
XVI
3

Ann Martini Stenardi a^o 1568. iij mense maij.

Incipit utilissimi tractat² q inti tulatur horologiu eterne sapie.

Cōdīcēs bōvōnū religiosū et māderū 7 + 13. 14. 17. 58.
Escripta sūa labor m̄ ḡ sūa rōmā q̄tē cōfessōr̄ sūa
lācōssātū 75. 77.
Forma p̄ficiōis vīti p̄ficiālis 58. Et aīo sūa rōmā
mīcōr̄ q̄tē t̄t̄ 62. 63. Et lācōssātū dēsītū 69.
Fr̄uctus lācōssātū 72.

lācōssātū vōlūnt̄ p̄ op̄r̄ et op̄r̄mānd̄. Op̄p̄fōr̄ sūa op̄r̄ q̄tē ob̄p̄fōr̄
p̄o d̄q̄nt̄ q̄tē f̄r̄ḡn̄ p̄m̄lār̄ d̄t̄v̄r̄ et d̄l̄t̄b̄r̄ et ḡp̄p̄r̄ m̄l̄d̄l̄n̄ et
m̄l̄d̄l̄n̄ et q̄tē t̄t̄ n̄ op̄r̄mānd̄ p̄i m̄l̄d̄l̄n̄.
27 q̄tē p̄r̄ uīt̄ et n̄ h̄d̄ m̄l̄d̄l̄n̄ sūa p̄t̄t̄ et d̄d̄l̄n̄ et d̄p̄. 28
30 q̄tē p̄f̄nd̄ d̄p̄r̄m̄l̄n̄ m̄p̄t̄
p̄o et p̄r̄ q̄tē cōmp̄ op̄r̄mānd̄ p̄m̄l̄n̄ d̄q̄nd̄ p̄f̄t̄. Op̄p̄fōr̄ sūa op̄r̄ et
d̄d̄l̄n̄ et p̄i q̄tē f̄r̄d̄ d̄m̄d̄b̄r̄ et m̄l̄d̄l̄n̄ p̄f̄nd̄ q̄tē p̄r̄m̄l̄n̄ p̄f̄nd̄.

Vīt̄t̄ lācōssātū lācōssātū sūa rōmā 77.

Quāz sūd̄l̄n̄ t̄m̄y cōt̄c̄t̄ sūa lācōssātū sūa d̄p̄p̄f̄d̄l̄n̄ op̄r̄ 32. 46.

Escripta lācōssātū sūa m̄l̄d̄l̄n̄ p̄f̄nd̄ 40.

Sūa lācōssātū sūa m̄l̄d̄l̄n̄ 49.

p̄p̄f̄nd̄ q̄tē 49. B.

90 Bl.

Dem Deinen

Incepit prologus libri qui iti
tulatur horologii eterne sapie.

Entite de domino

in bonitate: et in simplicitate cordis
quoniam iuuenit ab his quod non
temptant illum: appetet autem eis quod fidem
habent in illum. Multifarie multisque
modis olim in primaria ecclesia elec-
tis suis diuina sapientia apparuit: me-
tibus eius suo lumine illustravit: qui
spiritu seruantes: domino seruientes erant
in scitate et iusticia coram eo. Misericordia
enim tunc deus igne de excelso in ossibus
eorum: et facta sunt corda ardore caritatis estuantia vehementer.
Diffundebat autem flama exterius lucetum operum et efficacium exem-
plorum. Si quidem in bonitate: et cordis simplicitate dominum querentes
negotiorum secularium nulla erat eis recordatio. sed peccata plagere
diuinis intendere: se ita se continere: corpus suum seruituti subiace-
re: solique eterna sapientie ingredi adherere: sollicitudo et intentio tota
fuit. Sed heu modernis temporibus mundo iam senscente: hic amor
diuinus in multorum cordibus tam refriguit: ut pene sit extinctus: et
pauci iuueniantur quod deuotio studeat: quod noua graz se calefaciente
querat: quod ymbre lacrimarum austro flante se crebris profundi gaude-
ant: quod visitatiis diuine et allocutiis supne graz querant: sed stu-
dio vanitatis et genealogys infatuatis ac deliciis corporalibus
intendentes: letali quodam sopore ligati tenentur. At vero diuina sa-
pientia: de salute cunctorum sollicita: hec mala electos suos emendar-
semper cupiens: in presenti ope intendit principali non quidem isomare
nescientes eo quod iam repleta sit terra scientia domini: sed reaccendere extinc-
tos: frigidos inflamare: monere tepidos: ideuotos ad deuotio-
nem provocare: ac somno negligenter torpentes ad virtutum vigiliam
excitare. Unde et sens opusculum in visione quadam sub cuiusdam
horology pulcherrimi rosis speciosissimis decoratum: et cymbalorum
benesonantium et suauem ac celestem sonum reddentium: cunctorumque corda
sursus mouentium variata portant figura: dignata est ostendere cle-
mencia saluatoris. **O**bsecro autem deuotos lectores ut sermo im-

a 2

Dem. 8

peritus et i cultus: etiam si barbarum aliquod fortassis sonare videat: non displicat non multum etenim tunc vicia i currere artium sermocinari: dummodo vicia animorum eo comodius posset feruida locutio corrigeret et emendaret: veritates quodammodo patrum vel ea quae coniuncte sunt certissima attestatio rerum scilicet scripture sacre sensibus: put accepi a domino: simplici stilo posui: extra eas ex proprio nihilo dicendo. Verum quoniam eadem materie dudum a multis subtiliter et luculentius declarata sunt: et pene ex frequenti usu iam plurimisque in vestigium videntur: ideo non fuit opus ad singula quae auctoritates adducere: nam ex his consonantia motiva huius voluntatis accepta fuisset. Notandum quaeque locutio ista quam ad interrogacionem discipuli et responsio ne sapientie: vel econverso solu posita est ad feruentiorum modum tradendi nec est taliter accipiendum: quia discipulus ille talis fuerit: de qua sapientia in persona propria solu intercederit: vel quae sapientiam solus per ceteris tam amauerit: vel cui sapientia tot et tanta fecerit: sed reuera pro quilibet in genere docim habeatur. Si quodammodo per modum doctoris nunc loquuntur in persona hominis profici: nunc in persona iprofici: nunc in persona alicuiusque affectuose christi diligunt: et in fide atque dilectione eum sibi despousant. Denique in persona predicatoris qui deum per suis excessibus flebiliter exhortant: et sic diuersimode stilu vertit scilicet per materie cognitum. Nunc etiam dei filium ut deuote aie sponsum inducit. Postea eundem tantum eternam sapientiam viro iusto despousata introducit: visiones quoque in sequentibus cotente non sunt oculis accipiendae scilicet litterarum: licet multe ad litterarum cotigerint: sed est figura locutio: sicut et in libro regum legimus de propheta: quem missus a domino ad regem danie pabolice sub figura diuinitus et peregrini iudicium ab eo exegit contra seipsum propter peccatum quod in servum suum commiserat. Et de muliere thecnica sapiente quem ad regem intrans in personam alienam videlicet duorum suorum filiorum animam regis ad clementiam flectebat. An gelus quoque ad Thobiam missus: et ab eo quis sit quis esset rident: se annamazarie magni filium esse: quae oia non quidem ad litteras: sed scilicet sua signata vera fuerunt. Sic et predicatorum egregius apostolus Paulus discipulo suo personam induerat: cum eos culpando dicebat. Ego quodammodo suus pauli: ego autem appollo: nonne homines estis: et panlopouost hinc inquit fratres transfigurauit in me: et appollo propterea vos ut in nobis discatis. Porro huius figuratus locutionis occulta mysteria diligenter poterit aduertere: si tam solerte cura studuerit adhibere. Oro autem et supplico bonitate eius imensam qui me hunc laborem suo ex amore subire coegerit: de ipsius bonitate confidens: ut quia facultate nican negocium hoc excedere cognoscit: ipse defectum meum in cordibus piorum hoc legere volentium suppleat hoc modo.

vt omnis qui presens opusculuz cū sincera intētione perlegerit
vel audierit: haustū alicuius deuotionis: vel aliquā nouāz diui-
nitus collatā sibi gratiam inde reportare mereat. Ad hoc autē
et ex parte legentis requirif' vt totū istud studiose perlegere cu-
ret: et non raptim: nūc hoc nunc illud quasi cōiecturando nitaſ
degustare. Hanc imperfectū meum tā scientie q̄z vite recognos-
cens vobis patri filiorū amabili Dugoni magistro ordinis pre-
dictorū venerabili hoc opus trāsmittere curauit: qui et auctori-
tate ceteros precellitis: et honore magisterij theologice scientie
polletis: et quod his maius ē lumine q̄q; eterne sapientie ac do-
nis spiritualibus predit' estis: vt littere vestre exhortatorie sa-
tis declarat. in quibus filios dilectos admonitione paterna ad
pacem: et fraternā caritatem: et discipline rigorem: et feruorē de-
uotionis: ad conformitatē xp̄sti iesu: at omniū virtutum psec-
tionē tanta sollicitudine excitatis. Nec his contentus: s̄z de mī-
torū q̄q; salute sollicitus: miseros quosq; huius mundi sectato-
res: vt hunc mundū fugitiū et fallacem deserant et ad verā ac
eternā sapientiā veniant: imitari verbo et exēplo per eosdē pro-
curatis. Vos ergo pater reuerēdissime manū peritaz apponite:
et gustu īterno prout in talibus oportet discernite: si qđ plus v̄l
quod minus et qđ diuina sapiētia inspirauerit pro gloria sua et
utilitate proximorū faciat. Mibi q̄q; omniū filiorū vestrorū
deū amantiū vilissimo: veniā de defectib' hic repertis conceda-
tis: nec p̄sumptioni factū hoc ascribitez: s̄z dei emulatiōni: quin
ymo supne inspiratiōi: q̄ vt testis ē mihi deus me die noctiūq;
quiescere nō p̄misit: donec ei⁹ coactione adq̄uei: sed v̄truz bene-
vos probate: qui v̄nctionē a sancto habetis.

32 feb

Eiendū quod colloquium

Istud inter sapientiā et discipulū hoc modo iniciuz et oc-
casione habuit. Nam cū quadā vice post matutinas idē
discipulus similitudinē p̄cessionis illi⁹ amarissime: quā xp̄s cō-
dēnatus fecit dū ad locū passiōis ducere: more solito expleuis-
set: et in ambone aī crucifixū staret: animoq; cōdolenti cōquerer-
et crucifixo: q̄ affectū tā feruidū ad suā passionē put dignuz
et nō haberet: s̄z nec hacten⁹ habuisset: statim q̄si in extasi posi-
tus: lumine quodā celesti illustraf: et eius mētalibus oculis cē-
tum meditationes seu cōsideratiōes sue passionis ostenduntur
Sibiq; dicis: q̄ omni die debeat has centū materias cū centuz
venys deuota meditatiōc trāscurrere: et totidē peticiōes adiun-

a 3

gere: ac se xpo passo spiritualit quantu possibile e in eisdez con-
formare. Quas tamē hic causa breuitatis explicite ponere omi-
si: s3 deuotis personis doctis t idoctis in nostro vulgari videli-
cet teuconico fidelit cōmunicauit. Hic discipulus qui an̄ fuerit
affectu cōpassionis dur: cepit per cotinuū eiusdē meditationis
vium ad tante memorā passiois mollescere: t diuersas eo mō-
put in sequētibus apparebit illuminatiōes habere: discipulus
aut dū predicta put edoc̄t fuerat scribere ichoasset: t examina-
trix bonorū aduersitas eū a ceptis retrahere tēptaret: xps ei in
visione astitit in ea forma q̄si iā de colūna in qua flagellat⁹ fuit
descēdens: t sua vulnera recētia ac crūetata eū cōrectare per-
mittēs: aduersitatis ipius vulnera sanauit: t ad perficiendum
inchoata animauit

Dēstandū quoq; quod origi-
nale huius operis certis tēporibus t nō nisi i presentia
magne ḡe conscriptū fuit: nō enī predict⁹ discipul⁹ no-
mine t psona in hoc ope ignotus: videbat ibidē habere modū
agentis vel dictatis: s3 modū quēdā in diuina patiētis. Nam cū
omnino nesciret qd scriberet vel scribere deberet: p reuelatiōes
spirituales habuit: t quādo scriberet debuit: t pene singulas ma-
terias quas scripsit porro extra hoc tēpus si qd q̄si ex se dictasse
vel aliudc collegisse: aut etiā excerptissē voluisse t p̄dictis appo-
suisse: tā insipidū reddebat t ineptū siebat: vt si q̄s sapores aut
colores cōtrarios in vnu ḡpingere niteref: t tñ ea q̄ data erāt
ad tābulā cōcepisset: ad se reuersus studiose rimatus ē: vt nihil
in his eēt qd a dictis sanctoz patrū discreparet. Hic hoc qd diu-
na tradēte sapia sibi per spiritualē illustrationē ifunderet: auto-
ritate sacre scripture diuinit⁹ sc̄is inspiratē fulciret. Cū idem in
sensu aut etiā in vbiis t sensu vel certe simile reperiret. Post
completū vero hui⁹ labore: dū timore quodā humano teneret:
ne ab emulis q̄ nūc q̄bz sic olim iuidia stimulāte: facta q̄bz licet
bona deprauare aut penit⁹ annullare nō dīsistūt: dinina carisma
ta appellātes supsticioſa signiēta: t sc̄as reuelatiōes fantasticas
deceptiōes: sanctorūq; gesta patrū eē dicūt narratoriū fabulosū
tanq; hoies q̄ nō gustauerūt ea q̄ sūt spirituisci. Ipi vero solum
mō aduentiōes topicas vel ppositiōes dubias sequent̄ tanq; mō
demonstratiōes certas: t licet in p̄dictis diligēs cautela sit adhi-
benda: nō tamē spēnēda sūt vsqucqbz. Timens ḡ ne istud q̄bz
similē piū opus eoꝝ dentib⁹ dilaceraret. cogitauit ipz occultar̄

aut etiā penitus supprimere: qd ne fieret diuina sapiētia per ap-
tissima signa t pulcras reuelatiōes omnino phibuit. Sed t be-
ata virgo cū filio suo cuidā psone appārēs hec eadē omnibus
deū diligētib⁹ cōmunicari p̄cepit. **E**xplīcīt plogus.

In̄cipiunt tituli prīmi libri:

Materia prīmi libri ē xp̄istī

Passio preciosissima: que vc se ad amorē feruidū multū
ē motiva: t qualif ver⁹ sapiētie discipulus i suis actib⁹
se eidē debet cōformare. **V**is iterferunt quedaz materie cōmu-
nes t motive ad ppositū pertinētes. **Q**ualif quidā electi t di-
uina gratia puenti ad deū mirabilē trahunt: t specialiter quō
qdam iuuenis fuerit tract⁹. **Q**uomodo xp̄i passio sit pambu-
la ad cognitionē diuinitatis: t qualē formā xp̄us cōtraxerit ex
acerbitate sue passionis. **D**e quibusdā xp̄i passionib⁹ t quali-
ter verus amator se eisdē debet cōformare: t quare de⁹ p̄ tales
mortē voluit genus humanū redimere. **Q**ualiter aia q̄ spon-
sum per peccatū pdiderat: ip̄m sub cruce per feruidā penitētiā
inuenit xp̄i passione adiuuāte. **D**lāctus sup̄ extincto feryore
deuotionis in diueris psonis virtusqz sexus modernis tēpori-
bus: quos xp̄s per suā passionē reuocat ad verū amorē. **Q**ua-
lis sit diuina spōsa eterna sapia: t de ip̄i amoris qlitate **D**e di-
uina sapia sit anīabilis parit t terribilis. **D**e vicissitudine vi-
fitatiōis diuine: t qliter aia debet se tūc tenere **Q**uare diuina
sapiētia suos caros i hoc mūdo pniittit tā multiplicit tribulari.
De cruciatib⁹ infernalib⁹. **D**e gaudys sup̄celestib⁹. **D**e
minatio quarūdā obiectiōnū q̄ in pcedētib⁹ sunt obmissē. **D**e
vtile fit seruo dei in hoc mūdo multas sustinere tribulationes.
41 **D**e vtile fit passionē xp̄i iugit̄ habere in memoria. **Q**uo ve-
rus xp̄i discipulus debet se configurare passionib⁹ ip̄ius. **C**on-
mēdatio singularis beate Marie viginis: t de dolore ei⁹ inestī-
mabili quē habuit i passiōe filij. **E**xplīciūt tituli.

Incipit liber prim⁹. **E**t pmo qlit̄ elci qdā t diuina grā preue-
ti ad deū mirabilē trahūt: t spēalit̄ quo qdā iuuenis fuit tract⁹

Hanc amauī t exq̄siui a iuuē-
tute mea: t q̄siui mihi spōsam assumere. **E**rat quidaz
iuuenis deo not⁹: q̄ dū in pmeue iuuētutis flore seculi
vanitatib⁹ ip̄licari cepisset t p labētia mūdi oblectamēta dflue-

Item Secundum

ret: atq; in regione dissimilitudinis et statu p;rie salutis oberra
re vellet: diuina misericordia clementia modo quodam ineffabili illus
traet, et per blada parit et aspera tractat tandem ad semitas veritatis
per amorē sapie mirabilitē reducit. **L**ū enī iuuenis p;fat⁹ adhuc
puerulus et nouici⁹: necdū amori apt⁹ quadam vice ad legēdum
in bibliā se cōtulisset: occurserūt int̄ alia quedam verba ad amo
rē sapie inuitatia: qbus valde delectat⁹: ceteris oībus p;termis
sis: ad cedulā quādam put meli⁹ potuit puer ingeniosus p;dicta
verba trāscripsit: dū frequēti⁹ post hec lcionī mēse int̄fesset: audi
uit ibidē qualitē diuina sapia velut delicata spōsa et dilecta ami
ca se oībus exhibet ad amandū. **L**ūq; p;cessu tēporis aliquātulū
creuisset: cepit habēt cor valde amorosū: s; quo vel ad quē finē
hunc amorē flecteret qd ve amor eēt nondū sciebat. **I**git⁹ dum
crebruis p;coniiū tāte spōse diuine sapie audiret legere dicentis.
Melior ē sapia cūctis opib⁹ p;ciosissimis: et ōne desiderabile nō
potest ei compari. **L**ogitudo dierū in dextera ei⁹: et in sinistra il
lius diuicie et gla: lignū vite ē his q; apphenderūt eā: et q; tenuie
rit illā btūs: ne dimittas eā et custodiet te: dilige eāz et seruabit
te: arripe illā et exaltabit te: glorificaberis ab ea cū eā fueris am
plexatus: dic sapietē: soror mea es: et prudentiaz voca amicam
tuā. **E**x his anim⁹ puerilis motus cepit gratiā cōcipere ad hanc
diuinā spōsanī: et eā diligere vehementē. **E**ius aut̄ dilcio adhuc
puerilis erat: qr̄ p;dicta spiritualitē put oportuit itelligere nequi
bat: nec tū in h̄ amore qc̄q; materiale aut ipurū int̄debat: s; in
quēdaz modū abstractiū dulcis amorosū: nō pure diuinū nec
plene humānū hec oīa trahebat: et hac dilcione miro ineffabili
mō diuinit⁹ pfundebat: et trahebat quodam sapore dulcissimo et
gustu int̄no. **C**epit aut̄ cogitare h̄ iuuenis apud se dicens. **O** q;
nūta bona audio d̄ bac p;clarissima spōsa. **I**git⁹ q;re dissimulas.
Nōbrē nō pbas vtrū eā tibi amicā habēt valeas. **O** q; btūs eēs
si hāc in spōsaz habere posses. **I**uuenis q;ppē es: et amori apt⁹: et
neq;cor tā viuidū poterit eē solitariū et amore p;uatuī. **A**ltera
q;q; die cū lector mēse libros sapiales legeret: audiuit cōmēdari
sapiētā in hūc modū. **S**apia speciosior sole et sup oēz dispositi
onē stellarū luci opata iuuenī prior: hāc amauit et exqlsui a iuue
tute mea: et q;siui mībi spōsaz assumēt: et amator scūs suz: forme
illi⁹: habeo pp̄t hāc claritatē ad turbas: et honorē apō seniores
habebō p̄ hāc imortalitatē: et memoriā eīnāz his q; p̄ me futuri
sūt reliquā. **I**ntrās i domū meā q;escā cū illa: nō enī h̄ amari
tudinē cōuersatio illi⁹ neq; tediū cōuict⁹ illi⁹: s; leticiā et gaudiuz.

In amicicia illius delectatio bona: si dormieris non timebis.
Quiesces et suavis erit somnus tuus: dominus erit in latere tuo et cuius
todiet te. **D**is itaque auditus iuuenis estuare cepit eius in amore
Dicebatque intra se. **L**erte si oes fratras lustraueris: huic similez in
gratias non poteris iuuenire. **F**actum est autem ut inceter malorum: huic
mani generis iuuenie: perfectum eius iuides: cogitationes hys con-
trarias imitteret dices. **O**stulte vis amare icognitum: vis despō-
sare iuuum. **M**elior est pugillus in possessioe quam viras manus ple-
na in sola expectatioe. **E**t enim quod in excelsis rupibus domiciliu si-
bi collocat: et in amicicia sua nimis alte nidiificant: sepius spe frus-
trantur quod re exultat: quod ventus in horreum suum pro pastu congregant
None melius est de lignea testa bibere ad sufficietiam: quam de cipho
aureo sustinere potius inopia. **T**iquidez hec sposa per oia amabilis
esset: si delicias corporales non phiberet: si ad libitum couinari et cipi-
lari permittaret. **N**unc autem ita est ut oia que sunt corpori delectabilia
eius doctrine videantur esse contraria. **I**pa namque dicit. **Q**ui amat vi-
num et pinguis non erit sapiens. Itaque paululus dormies et dormita-
bis: et paululum coseres manus. **A**nimaduerte nunc si est super terram
sposa tam crudelis quod hoc faciat: ut tot et tam durissimas leges suis
amatoribus imponat. **A**d hec et similia cogitationum temptameta quod
dam item sapientie gustus sic respodet. **D**adamande adoles-
centes respice amoroso corde quod oim amatum preceps est: ob amoris
gratiā aduersa sustinere. quod quot conche in litora tot sunt in amo-
re dolores. **S**i ergo ita est: nonne iustissimum est: ut ille amator qui tam subli-
mē tamque decora ac in oibus gratias incomptabilitate portat: sibi pri-
uilegio speciali vēdicat spousam: aliquis aduersa patiat? **Y**mo certe
incomptabilitate eo plura ex animo sustinere debet: quanto obiectum ma-
gis delicatum laboris sui primū habet. **R**euolue nunc innumerā et
stupēda quod legisti et audiisti: quod per dolorum amatores huius mundi
ex amore vilissimo sustinuerūt. **N**onne ingemiscebas cum ad noti-
ciā tuā puerit: iuuenē quedam tibi notū intīmū fuisse festinatus ut
ob amore unius puerelle ferrum quoddam carni sue fixum portaret. **O**
stupēda virtus amoris. **Q**uot sunt et fuerūt quod et res et corpora ac ani-
ma immortale discrimini dederūt: et piculis inumeris exposuerūt
se: amore ligati vel potius excecati: et illi quidem ut corruptibilez et
breue mercedē reciperebantur atque incorrupta. **A**udi fili mihi et accipe
cosiliū itellcus: et ne abuicias consiliū meū. **I**nice pedem tuum in oper-
es illius: et in torques illius collum tuum. **S**ubijce humerum tuum et
porta illam: et ne accidieris in viculis eius. **I**n nouissimis enim inuen-
tis requie in ea: et couertetur tibi in oblatione: et erit tibi opera

*V. m. L. De am-
ori. 1. 1. 1. 1. 1.*
fo.

Item Secundum

A
T
des eius in ptectionē fortitudis et bases virtutis: et torque illi^o
in stolam glorie. **D**e cor enī vite ē in illa et vicula illi^o alligatio
salutaris. Stolā glē idues eā: et coronaz gratulatiōis suppones
tibi. **N**odicū laborabis: et iuenies tibi multā requie: vinum et
musica letificat cor: et sup vtrūq; dilcio sapiētie. **N**ulli^o igit per
suasione desiste s; pcede: et te in amiciciā illius spōse ex toto cord
cōiunge. **T**alib^o igit et similibus recreat cōsolatiōibus i sancto
pposito cōfirmabat. **Q**uadā vice cū subtilissimis argumentatio
nibus ad amorē mūdi et dei desertiōē vrgeret: cor ei^o amoris
impatiēs: semetipz corā dco effundebat: et talia vba qrlula voce
pecabat. **O** felix amator q de ppe iuenit vbi suus amor quiescat
Nā si quis amat qd amare iuuat felicit̄ ardēt. **S**z pchdolor me
ifelice: q fructu amoris ac mercede desiderata careo: dū p cūcta
mūdi climata tāto cordis amorī correspōdentē nō iuenio: dedi
cōsiliū animo inqeto vt ab amore dīsteret: et se ad sectā epycu
rioz trāsserret: quietē carnis amaret. **E**cce inqt qz felicit̄ nūc tē
poris arictes pigues et pascuales oues in pratis virētib^o et pascu
is vberrimis pascunt: dicētes nō quidē vbo s; facto demōstrā
tes q gaudia sint stomachi sup oia gaudia mūdi: tu autez cum
amore tuo macie attenuaris per singulos dies: dū qd qris non
inuenis: nec de iuentis ḥtētaris. **A**udi g cōsiliū sapiētis. **S**uffici
at tibi inqt lac caprarū in vslus ancillarū tuarū. **E**t recte. **M**eli^o
ē videre qd cupias: qz desiderare qd nescias: vel si tibi magis
placet amare: et amore tuo sydereas affcās tāgere sedes: saltez
hoc facis vt tibi nibilomiu^b hinc ide puidreas: qbus p amore te
cōiungas q tediū depellat: et cordi gaudia cōferat. **E**cce qt amia
tores reperiunt b tpe: q et diuina petūt et trāsitoria p amore nō
deserūt: volētes a te diligi: et tñ nolētes ab amore carnali sepa
ri. **V**ade g tu et fac simili. **D**ec inqz discipulus itra se laten^r et q
si furtiue ptractās. a summa sapia tale itra se itellexit respōsuz. **E**r
rat valde q celebres epulones ātique secte dudū reprobate: no
nos sectatores q curā carnis in desiderio pagūt cu qtidie splen
dide viuū: arbitraf felicitate gaudere: nisi forte pecoz felicita
te gloriens q pecorib^o dissimiles nō sunt. **A**t vero hois rōnalis
mes generosa cognitiōe et amore surſū eleuata illic lōge altius
pfectiusq; felicitat: vbi suo amato contēplatiōe et amore pfecte
cōiungit. **N**ec obstat si hoc qd desideraf iterdu pci^o cōceditur:
qz modicū de balsamo p̄ciosius ē qz multū de acetō: melior est
enī racem^r effrāym vīdēmīs abiezer: porro nimīu delirat qui
amori diuino sociā sociare desiderat. **E**n duo amores t̄reni se i

folio 40

11. Jun.

vnū nō cōpatiunt: quō ergo celestis amor cū terreno sociabit.
Proorsus ipossibilia attēptat q̄ tantā maiestatez cū vilitate tāta
copulare se putat. Taliū igī cogitationū diuersa certamia ani
muis p̄dicti iuuenis lōgo tpe sustinuit: t nūc huc nunc illuc ani
muis flexibilis mouebat. **D**ū hec agerent̄ accidit vt h̄ vel si
milia legerent̄ iterū. Inueni amariore morte mulierē: q̄ laq̄us
venatoꝝ ē: t sagena cor eiꝝ: vicula manꝝ illius. q̄ placet deo effu
giet illā: q̄ aut̄ peccator̄ ē capieſ ab illa. Ecōtrario aut̄ ē de spon
sa diuina. Ego inqt̄ q̄si cherebint̄ extēdi ramos meos: t rami
mei honoris t ḡc: q̄si libanꝝ nō icisus vaporauit habitationem
meā: t q̄li balsamū nō mixtū odor meꝝ. Qui me inenerit: iuueni
et pacē t hauriet salutē a dñō. **D**is auditis iuuenis q̄daꝝ int̄
no clamore q̄si p̄ nimio affūc rugiēdo dicebat: verū ē: verū ē:
nec ē aliud qd̄ veriꝝ possit. Ex nūc fixū ē: dliberatum apud
me ē. Ego certe meip̄z morti exponā: vt hāc mibi in amicam t
spōsam acquirā: ipa spōsa t ego eiꝝ seruulꝝ: ipa magistra t ego
eius discipulꝝ. **O** si hāc p̄dilectā spōsaꝝ mibi alloꝝ licaret: ytinā
sola vice dareſ ipaz videre. Ab deꝝ etne q̄ vel q̄lis ē ista de qua
audio talia. Cūq; vehementē h̄ scire cuperet t d̄siderio estuaret.
ecce agnitio q̄daꝝ ieffabilis affuit: in q̄ sibi hec spōsa talit̄ mani
festata fuit. Eximū nāq; ac miri decoris thronꝝ ebūrneꝝ in colū
na nubis apparuit: in q̄ p̄dicta spōsa nimiū formosa ifulsit: i yes
titu deaurato circuāmicta varietate: eiꝝ corona fuit eternitas:
amict̄ iocūda felicitas: yba eiꝝ dulcis suauitas: āplexꝝ ois boni
p̄fca satietas. Cūq; discipulꝝ eā familiarit̄ alloꝝ vellet satis ppe
cē videbas: paulopost remotissime distare cernebas: iam supra
cōuexū celi sup̄mi statura sua pt̄igebat: nūc minima q̄titate ap
parebat: t in se inmobilis existēs: oībus mobilibꝝ mobilior vide
bas p̄ns erat: nec tū cernebas app̄hendere se p̄mittebat: nec tū
app̄hēdebas: ipa attingebat a fine vsq; ad finē fortē t dispone
bat oīa suauit̄. Cū iā putabas haberit velut delicata iuuēcula su
bito vt iuuenis pulcerrimꝝ iuueniebat. Interdū q̄q; habitum re
uerēdissimū q̄si oīm artū magistra eēt iducbat: deide venusto
aspectu t vultu roseo apparebat. In̄ hec cū discipulꝝ obnixe p̄
spiceret cupitosq; amoris in suspēso haberet ipa amicabilit̄ q̄si
inclinādo se ad eū cōvertit: t ḡtioso vultu: blādisq; ac ridētibꝝ
oculis: diuinissima tū admodū t cūctis mētibꝝ stupēda luce ex
vultu eiꝝ reuerēdissimo pcedēte eū salutavit dicens. Drebe fili
cor tuū mibi. Quo audito p̄ nimia amoris dulcedie liq̄factꝝ: et
quasi in extasi positus ad pedes eius p̄cidit: ḡas agēs eius pre

Item 8

sencia magnifice delcatius. Procedete vero tpe cū hec a memo
ria excidissent: et rursus cogitatiōes iniq̄ succrescētes eūz de bñ
factis molestarēt: ita vt iā pelagi fluctib⁹ pene imergereſ: max
ime pp̄t hoc qz ex oībus istis descriptiōib⁹ ip̄z quē diligebat cō
prehēdere neq̄bat. Cōtigit vt legereſ aplūs paulus q̄ predicta
evidēt̄ determinabat. Aiebat nāqz xp̄m dei v̄tutē et dei sapiētiā
eē. In xp̄oqz eē abscōditos oēs thesauros sapie et scie dēi: q̄ ver
ba tenero aio et palato nōdū sano nō bñ sapiebat: qz xp̄z sapien
ter diligere id ē secundū diuinitatē adhuc nesciebat magisqz p
sentia qz futura in amore suo q̄rebat. Landez puerilib⁹ ānis ex
cursis cū ad etatē iā naturā venisset: qdā vice mēs ei⁹ ieffabili
ter illustrat̄: ita vt tot⁹ qdāmodo absorpt⁹ in spū delectatiōe ni
mia repleret et tūc de pdcis plenissime iformat⁹ fuit: ita vt faci
es ei⁹ et cordis amo: ampli⁹ in diuersa nō mutarent̄. In hac yisi
one nō apparuit corp⁹ nec quicqz corporeū. et tñ oēs delectatiōes
possibilē illud qd̄ videbat icorpalit̄ et supeentalit̄ in se contine
bat: in h̄ fontali pncipio nec forma erit nec materia aut ymagō
depicta: s̄ pura ac simplicissima eēntia cū psonarū distinctiōe p
fecta. Sane ip̄z p̄ essentiā put in se ē in pdcā abstractiōe nō vidit
s̄ solū quandā diuinoz supluentiū radioz emanationē super
naturalē quā v̄bis exprimere nō valebat in se pcepit. Nōro ob
iectū illud mellifluū oīs boni cōtentiuū sibi bac vice mōstratū
nō fuit psona p̄is tñ: vel solū psona filij: aut spirituſci: nec fu
it ip̄a dcitas in sua abstractissima simplicitate accepta. s̄ fuit ip
sa eēntia diuina scđz n̄m modū itelligēdi put ē summū et ieffa
bile bonū: sumimū amabile sume pulcrū ac deliciosū: et oīm bo
noz in creatis reptoꝝ originales pncipiū supoptimū: et h̄ iteller
it eē p̄dicta spōsam eternā sapientiā. Uerū licet q̄libet psona p
se accepta sit sapia et oēs psonē simul vna etna sapia: tñ qz sapia
attribuit̄ filio et qz rōne sue generatiōis sibi cōuenit. iō dilectū
p̄is filiuū sub eodē significato ſuetudinalit̄ accipit: nūc qdē vt
deū deide vt hoiez: vt i vtroqz p̄f deuotiōis exercitia et amorj
solatia iueniret. Postmōz igit̄ hui⁹ discipuli vita et exercitia spi
ritualia cū deuota occupatiōe hui⁹ diuinissime spōse d̄currebat
quicqd enī amabile vel pulcrū seu d̄lectabile aut iocūdū occur
risset: totū illud reducebat a q̄ cūcta bona pcedebāt. Cū iterduz
q̄libet sp̄s amabilis et bñ compta occurrisset simulqz cogitatio
adesseret: q̄ salte h̄ pulcritudo in sua amabili sapia locuz nō habe
ret rūdebat. Esto. S̄ nec luminosus radi⁹ solaris ē lumen tale
qd̄ sit ex materia cere vel quis alio liqre ſectū: ē tñ lux purior

et excellētior ūni lumine ex quacūq; materia facto: sic ē in pposi-
 to: nā hec pulcritudo nihil ē ad h̄ qd̄ ē in suo exēplari pncipio:
 corde scz diuino abstracto nāq; ab hoc amabili: quicqd ē ipsec
 tiōis materialitatis et seculētie corporalis: et saluo eo qd̄ ē pfectio
 nis et bonitatis. h̄ totū nobiliori et eminētiori mō ē in et̄na sapi-
 entia: q̄ sit in hac vel in aliq; creatura. Ex his et similib⁹ adoles-
 cēs pdcūs ad hoc tandem puenit q̄ quādociūq; audiuit cātileuas
 amorosas vel similia: q̄ hec oīa ad suā quā diligebat sapientiā
 purissimo cordis affectu tāq; amoris ipi⁹ icitamēta retorqbat.
Dq̄tiens hāc pdulcissimā cordis sui singularē amicā affcū fer-
 uidissimo oculis dulcis amoris fletu stillatib⁹: brachysq; amo-
 ris p̄e auditate extētis itra cordis viscera āplexib⁹ ienarrabili-
 bus costrinxit. Quis dicere valet amorosos obtur⁹ qbus sepius
 ab ea pascebat: et secreta silencia qbus dulcissimo gustu ei⁹ fru-
 ebaſ pñtia. Interdū q̄q; cū aliq; de frīb⁹ dcā nona licētā peterēt
 vt citatē grā visitādi amicos itrare possent: p̄fat⁹ iuuenis secre-
 tū locū petijt: et amicā suā alloq; cepit dicēs. Eya amoris magis-
 tra p̄e cūctis viscerose cordi meo ipressa aiaduerte q̄ amor vir-
 tus ē vnitua copulās vel poti⁹ trāsformās amantē in amatum
Eya q̄lo veni et tu amica mea: veni itra cordis mei reclusoriuz
 tibi soli refuatū: amor tuo velut decoř roseo adornatū. vei inq̄
 et ibi febriemur solatiōis tue vberib⁹ et fruamur cupitis āplex-
 ibus. Igit̄ ex his et similib⁹ frequent̄ accidit vt cor suū p̄ amor⁹
 vhemētia sensibilē qdāmō eruere incipet: et motu ac pulsu ve-
 bementissimo vi amoris pderet. et p̄ alta suspiria ardore ignite
 caritat̄ apiret: et quēadmodū ifantul⁹ nōdū loqle apt⁹ i gremio
 m̄ris posit⁹ m̄ri letabūde arridere cupit: et motu capit⁹ ac gestu
 toti⁹ corporis applaudere nitit̄. Sic et cor isti⁹ in medio vētris ei⁹
 ad p̄sentiā tāte maiestatis qdāniō gestiēdo exultabat: et deside-
 rio suo ignito vhemēt̄ vt poterat dilc̄i sui pñtia demōstrabat:
 dicebatq; v̄bis métalib⁹ ad spōsaz suā diuinaz sapiam voce ḡtu
 labūda. Lu cordis mei nobilissima ipatrix r̄gina speciosissima
 et grārū oīm largitrix. In te habeo diuicias et glaz. dlicias et oīz
 bonoz copiā: et q̄cqđ optabile ē: p̄ te mihi ē: et h̄ suauit̄ ruminās
 statū cepit vult⁹ ei⁹ hylarescere: cor iubilare: anim⁹ exultare: et p̄
 exultatiōe prūpere in hāc vocē. Sup salutē et oēz pulcritudinē
 dilexi sapiam: et pposui p̄ luce habere illā: venerūt mihi omnia
 bona pariter cum illa.
¶ Quō xp̄i passio sit p̄ambula ad cognitionē diuinitatis: et q̄lē
 xp̄s atraxit ex passionis sue acerbitate formā.

In terea dū hec agerentur:
discipulus assumpta ad deū fiducia suā quā desponsa
uerat amicā talis alloq̄s dices. **O** amātissima sapia: q̄
sola pfecte nosti cordis naturā amorosi tu manifeste scis q̄ ne
mo possit amare icognitū. **I**git ex q̄ req̄ris vt te solū diligaz: et
dilcīm cūctis amabilē reddā. **D**a ḡ apli te mibi cognoscer: vt q̄
iubes t̄ doces meli. **S**apientia processus emana
us valeā adimplere. **S**apientia tiōis creaturaruz a
summo rerū v̄tice deo sc̄d̄ ordinē nature fit p̄ descēsuz ex pfectio
nib̄ ad ipfectoria: qz oēs rerū pſciones qdā ordine a summo
rerū cardie deo dndūt: ipe aut hō naturalē ab iferiorib̄ icipiēs
t̄ ḡdati ascēdēs in diuinariū pficit cognitionē rerū. **U**n̄ si ad di
uinitatis cognitionē puenire dſideras: restat vt p̄ assumptā hu
manitatē t̄ hūanitatis passionē tanq̄ p̄ viā ḡdati ascēdere ad
altiora. **D**iscipulus Defna sapia q̄ d̄ excelsō th̄o
discas. **D**iscipulus no a regalib̄ sedib̄ de corde
ēni pris in hāc vallē miserie te iclinasti: t̄ xxxiiij. anis exilium
hui mūdi ptulisti: qz nimia caritatē q̄ gen̄ hūanuz dilexisti: p̄
amarissime passiōis t̄ mortis tue misteriū oñdere voluisti per
hāc tue mortis ieffabile caritatē te obsecro ex itimis viscerib̄:
q̄ten te mibi oñdere digneris i forma t̄ dispositiōe amātissima
quā ex amarissime passio. **S**apientia Oto ex mag
nis tue dolore cōtraxisti. **S**apientia nitudine amo
ris t̄ doloris i morte pallēs offuscatiōe qdā mortisera appareo
deformior: tāto cordi amoroso t̄ meti bñ disposite ero amabili
or: nā sic amās reamari appetit: sic t̄ ab amato amoris sui ma
nifestationē reqr̄it: qz amor iclusus nulli nisi amāti ē cognitus
Un̄ t̄ amātes cōsueuerūt conatib̄ qbus possunt signa t̄ idicia
dilcionis ab amatis expetere t̄ plerūq̄ cōtingit: qz tacēte ligua
yi amoris iclusi dispositio pdit sup̄ iducta. t̄ qd̄ in corde lateat:
signa pnūciāt exteriora. Nōnūq; etiā ḡtiḡt vt illud qd̄ i amato
nō amātes idecoz iudicāt. id amātes tanq̄ singulariē decoruz
extol. **D**iscipulus seris ita eē veracit̄ cognosco s̄
q̄uo in boē crucifixo hec eē possint nōdū clare video: qz licet i
amato hui mūdi nōnūq; iuenias qd̄ et̄ amāti displiceat sūt tñ
alia plura amori cōgrua q̄ videntē delectat. **D**ic autē dilcūs do
lore mortis d̄format̄ q̄uo amabilis videri possit nō itelligo: cu
ius nimirū amori cōtraria magis videat dispositio cū totus ex

linore sordeat exterisq; marcescat ex dolore: et neq; spes
neq; decorum ulli oculis amatum exhibeat: sed plenus dolore et mi-
seris existat: quo ergo tu dicis amabi. **Sapientia**
Ueri amatores non multum de spina q; rosam gignit curat: dum
rosam habet quam habere desiderat. Nec vere sapientes scrinea
pulchra et deaurata: q; tamen in se vilia continet capsulis vilissimis p-
ferunt q; preciosissima ornamenta inclusa abscondunt. Sic spose huius
mudi specientur quodam dulcia ac suauia offerunt: posterius autem q; si re-
gulus venena diffundunt. Exterius colore roseo niueoq; cadore
relucet. Interius autem putredine virulenta et sanie ac spurcicia ple-
ne sunt: ubi diligunt: factis autem ut frequenter infidelitate ostendunt
At contra aie tue sposa certa sapientia: exterius quodam scd; facie huius
lis abiecta et despiciabilis putatur: interius autem viue lucis triclinio
decoratur. Caro exterius mortua apparet: sed fulgor diuinitatis qui
non videtur interius lucet. Caro videtur misera: sed latet q; lis sit glorifi-
cata. Si credis vilia: crede et magnifica. Talis est dilectus quem sic a
foris deformatus cernis: ut si dare ipse in decore suo vel ad mo-
mentum videre: necesse esset te ex lucis amenitate: ex faciei pulcri-
tudine: ex gaudiorum imensitate desicere. Cum nullus homo possit ipsum
videre et vivere. Ipse enim in quem desiderat angelus proprie-
tate exterior mortificati corporis dispositio ac forma non est deformati-
tas censenda ut tu putas: sed maxima formositas: quod non q; lis apparuit
qui videtur attendere debes: sed q; lia pressus sit: et vnde: et propter quid.
Si quis vnde: constat quod ex nimia caritate et dilacione. Si propter quod:
certus est quod propter te: ut sua deformatitate te formosum facheret: suo li-
nore te sanaret: et sua morte phenis vite tibi immortalitatem tribu-
eret. Sic ergo dilectus amoris oculo respicie domine videbis plenum cari-
tate et dilacione: quod non solum verbis amavit: ut nonnullae dilectrices
et nonnulli diligentes: sed et factis se diligere cōprobauit: quod in mor-
te et usque ad mortem dilexit. Sic ergo patet quod exterioris hominis forma
et dispositio quam ex passiōis acerbitate contraxit: magis est amor
expressum quam deformatatis idicatio. Nec obstat si hoc ei quod non
amat non videat: quod oculis egris odiosa est lux quod purus est amabilis.

Discipulus Uere et idubitanus sic est: et beati oculi qui
id est feruide amatum: fallax pinde grā et vana est pulcritudo: nec
in merito stultus reputabit: quod secundum faciem et non secundum veritatem amat: et
quia falsum pro vero recipit. **Sapientia** Ad rediūnam
ideo fructu optato carebit.

meti salubre passionis mee i primenda memoriā: amorisq; mei
arcē atq; materiā ampliore p̄bēdā deuotissimis auribus tuis
quedā de mea passione breuiter explicabo

De quibusdā xp̄i passionib: t̄ qualē ver⁹ amator se eisdem
det ɔformat: t̄ q̄re de⁹ y talē mortē voluit gen⁹ hūanū redimerē

Paxio.

Hunc diem festū pasche vlti
ma cena iam facta cū discipulis: instāte tpe transit⁹ mei
Ex hoc mūdo ad p̄zem. Egressus cū. xi. aby in montem
oliueti: vbi sc̄us in agonia cū plixius orasse: t̄ itelligerē tam
crudelia supplicior̄ genera iam mibi iminere: tūc sc̄us ē sudor
me⁹ sicut gutte sanguis decurrētis in terrā. Vix enī credibile es
set alicui homini viuēti sub celo: q̄les angustias t̄ q̄z vehemen
tes ac frībiles mortis p̄sluras natura delicata mortē horrēdo ī
eius p̄sentia tūc p̄sensit. Postea veneſt filii tenebrarū hostilē q̄
me durissime captiuātes t̄ crudelissime ligantes ad ciuitatē re
duxerūt: noctē illā sacrilegi diuersis supplicior̄ generib: in me
expēderūt: t̄ se penis meis faciātes. ludibrys t̄ vberib⁹: iuriys
t̄ obprobryis inumeris me afflixerūt: faciē meā amabile turpi
cōspuebat: oculos velabāt: collū cū subsanatioe p̄cutiebat. Da
ne aut̄ sc̄o in atrio cayphe veritatē confitendo reuiz mortis me
ēē cōclamabāt: mafnis q̄q; viscerib⁹ ip̄a q̄ me genuit super me
doluit: t̄ irremeabilib⁹ lacrimis fleuit cū me in tātis obprobryis
t̄ agustys vidit. Dein an̄ p̄sidē pilatū fui adduct⁹: accusat⁹: ɔdē
nat⁹. Inimici mei frībilib⁹ oculis me ituebant: t̄ tāq; gygātes
steterūt cōtra me. Ego aut̄ māsuēt tāq; agn⁹ māsuēt⁹ q̄ portat̄
ad victimā stabā demiso capite:: patiētissimo corde. Post h̄ ab
herode alba veste idut⁹ tanq; in fatu⁹ illūsus fui: corp⁹ meum fo
mosū flagellis acerrimis vberauerūt: caput delicatuz spinis pū
gētib⁹ p̄forauerūt: facies mea amabilis sputis t̄ sanguic̄ dfluen
te sordebat: t̄ sic tandem ɔdēnatū miserabilit̄: cruce bumeris pro
prys supposita ad locū supplicij eduxerūt: clamātes valent⁹. Tol
le tolle. cruci. **Discipulus** O summa pietas si tam
fige maleficū. amara fuit tue passiōis
inchoatio: heu q̄lis erit tāti doloris exit⁹ t̄ ɔsummatio. Reuera
animal irrationabile tā crudelia pati eēt mibi videre miseria:
q̄ntomagis te oīm creatorē t̄ speciosissimū hoiez sustinere tam
īmania tormenta t̄ supplicia: merito p̄ide ex itimo cordis affū
t̄ totis p̄cordyis meis cōpatief tibi aīa mea. Sz vnum ē qđ a te
scire desidero: de quo etiā non desino mirari. Ecce q̄renti mibi

10

tuā diuinitatē: ostēdis humanitatē: querēti dulcedinem p̄fers
amaritudinē: petēti mammillas fugere: das robusta certamina d̄
certare. **D**eterna sapia cur hoc facis: vel qd p̄ hoc vis offendere:

Sapiētia Notū sit tibi q̄ nō daf̄ pueniri ad diuinita
tis altitudinē vel iūsitatā dulcedinem: n̄isi
tractis pio quodā fidei ac dilcionis affectu p̄ hūanitatis & passi
onis mee amaritudinē: & q̄zto hac neglecta quis ascēderit alti⁹
tāto cedit p̄fundius. **H**ec ē enī via p̄ quā itur: hec porta p̄ quaz
introit̄ ad desideratū finē cōcedit. **Q**ua ppter depone nuc oēni
cordis tui formidolosū timorē & idue animū virilez. **C**ōstanter
age & in acie fortī necū cōsiste: qz nō decet famulum deliciari:
vbi viderit dñm suū tam strēnue decertare. **R**espice oculo men
tali numerū fortū dauid inf̄ quos si spūalit̄ et̄no regi militatiū
rus annumerari desideras: necesse ē vt pr̄stinā ignauia dponas
& exēplo triū fortū dauid inf̄ aspera videlicet & aduersa equani
mit̄ te habēdo tanq̄z p̄ mediā aciē trāseas ūmicoꝝ: ac de cister
na betbleenitica aquā bauriēdo: potū desideratū ūmo regi of
feras: teip̄m videlicet exponēdo cūctis laborib⁹ vt eius soli⁹ pa
reas bñplacito volūtatis. **I**ndueř sicut gygas stola bellica: acci
pe armaturā mcā: nō p̄cedat s̄ sequař arniger dñm suū: qz de
calice de q̄ bibi potaberis: & aduersa q̄ ptuli: tu q̄ḡ p̄ posse spiri
tualit̄ patieris. **N**ēpe cor tuū ob mortificationē q̄tidianā sensu
alitatis rationi cōtrariātis: & ipetū multarū tribulationū te di
lectiōi mee disponētiū agustiabit̄: & quodā modo sudore sāgui
neo p̄fundet̄. **O**rtū q̄ppe plātationū tuarū roseis florib⁹: angus
tys videlicet & tribulatiōib⁹ impinguare desidero. **I**nueratas
nāqz in te cōsuetudies vincēdo captiuaberis & q̄si ligaberis: ab
aduersariis q̄qz meis occultas calūnias & manifestas iniurias
ac verecūdias sustinebis. **S**z & passionē meā i pectore tuo. tāqz
mat̄ fidelissima i suo pectore iugit̄ portabis. **R**ephensiōes & iu
dicia iusta a multis patieris. detractiōes multas ab emulis ha
bebis. & q̄si spinis caput tuū coronabif̄: cū spūalia exercicia tua
inuidie stimulis supp̄ment̄. **P**ost h̄ meciū extra castra educeris
simulqz iproperia mea portabis: qn̄ teip̄z & p̄priā volūtatē & oēs
creaturas de salute te ipediētes deserueris p̄ posse tuo velut hō
moritur cūcta deserit in vltimio exit⁹ spūs sui. **I**git̄ forti q̄o es
to: & p̄para aiaz tuā ad tēptationē: qz q̄ vētura sūt ānūciaui tibi
Discipulus **D**indiciorū dei abyssiū iperscrutabil
losa. **C**ur si dicere licet nō decreuisti saluare genus humanum

b3

Item 8

per aliū modū magis quietū. Si liceret dicere miseris ad te. q̄ re sic fecisti: nūqd in tua et̄na sapia nō potuisti iuuenire aliū modū p̄ quē t̄ miseris saluares: t̄ tuā nobis dilectionē ostenderes vt sic t̄ teip̄z a tātis dolorib⁹: nosq; cōpassiōib⁹ tātis supportas ses. Merito pide olim ppheta sc̄us occulta animaduersioe cōsi liū hoc q̄s ipugnare ausus ē dices. Quār futur⁹ es velut vir vagus: vir fortis q̄ **P&apien&tia** Diuina substantia oēm nō potest saluar. **P&apien&tia** formā quā intellcūs humānus attigit sua v̄tute excedit. Unī sic nō potest ipaz apphēdere: ita nec profunditatē ipi⁹ iudicioꝝ: per q̄ creatā oia suū finē sorciunt̄ poterit iuestigare. Proinde a talib⁹ q̄ a solo diuinc volū tātis bñplacito depēdent a nimia t̄ curiosa inq̄sitiōe cauēduz ē ne videlicet scrutator maiestatis opp̄niaſ a gla. In hac aut imēsitate de⁹ p̄ suā oipotentē v̄tutē: humānā naturā mltis alij modis recuperare poterit: s̄z st̄atib⁹ cōditiōib⁹ vt nūc nullus alijs cōgruētior modus erat. Autor enī nature in sua oferatiōe nō attēdit qd sua v̄tus p̄ualeat: s̄z qd vnicuiq; creature congru se cundū suā naturā existat. Cū aut hō paucissimas v̄tates reruz etiā naturaliū t̄ inferiōꝝ: deductiōib⁹ sciētificis ob imperfectiōez intellcūs hūani sciat: t̄ easdē nō nisi cū maxio studio t̄ dintino labore tandem conqrat: itēq; naturalit̄ de v̄tib⁹ ad iuisibilia: de corporib⁹ ad spūalia pcedat: quo q̄so cōgruēti⁹ diuina mystēria sciri poterat: maxieq; illa p̄clara fidei pncipia oēz facultatez intellcūs excedētia: nisi vt ea sapia diuina carne induita: vtpote veritas ifallibilis reuelaret: vt sic iuisibilia dei a creatura mundi p̄ ea q̄ sc̄a sit itellecta cōspicerent: sempit̄na q̄q; v̄tus ei⁹ ac diuinitas p̄ assumptā hūanitatez nota fieret. **Homo** etiā q̄ p̄ior dinatā delectationē gaudia amiserat: qliter ordinati⁹ q̄ p̄ talez tribulationē amissa recuperare debuerat. Ampli⁹ aut cū via q̄ dicit ad vitā sit arta t̄ semite aguste: t̄ an incarnationē fuerūt mi nus triste: qliter poterat h̄ via lenior fieri nisi hoc mō. vt ipe qui hāc tradidit p̄iret: t̄ viā laboriosa amarissime patiendo alicuiā ret: t̄ sic facilior creature fieret: cū ipaz creator p̄cedēdo tāta sedulitate calcaset. Perpēde adhuc ex temetiōpo: si morte obnor ius iudiciale plectēdus fores: si q̄s ictū feriētis p̄ te exciperet i corpore suo: t̄ te illesū abire p̄mitteret: quo maiores caritatē t̄ dictionē tibi ondere posset: vel debitore sibi cōstitueret: teq; ad remandū magis icitaret. **Int̄roga** singulas creaturez t̄ docebūt te ordinē toti⁹ v̄niuersi t̄ rñdebūt tibi: q̄ sc̄d̄z nullū cōgruētiorē t̄ pulcriorē modū seruāda fuerat iusticia simul t̄ mīa ostendēda.

Via augusta
folio 40.

Amico

10.

9.

natura hūana exaltāda: bonitas diuina effundēda: deniq; celū
et trā pacificāda: q; cū dolore passiōis tāti mediatoris et amari
tudie mortis ipi⁹. Nec te labor elcōz treat aut aduersa picula
frāgat. Ipa nāq; ineffabilis pñtie mee suauitas et amoris dulce
do admiranda aut nō sentire aut leuissime ferre faciet aduersa
oī: vñctiōe magistra. Quis enī pñilegio spūalis solatiōis aut
grā supne visitatiōis apli⁹ gaudet: q; durissimas ppter me tri
bulatiōes sustinet: amaritudinē teste min⁹ curabit q; nuclei dul
cedinē frequēti⁹ pgustauerit. Itē athleta q; fortē et ppiciuz adiu
torē in cōflictū habere dinoscif: p magna pte iā triūphasse spe
raf. Igit̄ nō xcidat cor tuū: s; passionē meā sp in mēte habeto:
et eā in corde tuo q; in libro scribe: et te ei qntū vales studas cō
formare. Nūc vō amaritudinē salutifere passiōis mee tibi affec
tus iulcare cupiēs: ordinē narratiōis ipi⁹ vñteri⁹ pseqmūr
Deductū me extra castra suspēderūt in crucis patibulo int̄ du
os latrones: ad h̄ solū vt mors mea turpior apperet. Cū sic fix⁹
manerē: et seuiissimis dolorib⁹ mortis circūdat⁹ eēm: oculi mei
luciferi. fuit cōtenebrati: aures diuine derisiōib⁹ replete. Olfac
tus pp̄ malū odorē affict⁹. Os meum dulcissimū felleo potu a
maricatu: pcusserūt nic: vulnerauēt me: et durissimis castigati
onib⁹ carnē meā laceraueit. Ita vt atroces ic⁹ sanguis vñ erū
pētes seqrent⁹: et p corp⁹ delicatū sparsim dcurrētes: ipz cruenta
tū sanguie cūctis denōstrarēt. O si vidilles me in illa hora taz
miserabilit⁹ pēdente in patibulo: defecisset tua aīa p dolore. En
in hora et in tpe illo flebili spacioſa t̄re latitudo mihi defecerat
ita vt nō haberē vbi caput miseris fessis reclinarē: s; iclinatū
depēdebat. Collū meū alapis et pcussiōib⁹ affixerat: faciē meaz
elegante sputis imūdā reddiderant. Pro viuido colore pallor
vmbrosus vultū occupauerat: et tota formositas mea intantuz
exticta fuit et emortua: vt aspect⁹ mihi debit⁹ iā nō esset: s; q; le
p̄t alicui⁹ aspect⁹. **D**iscipulus. O q; mihi det iaz i
viliissic putaret. **D**iscipulus. hac hora tuā hanc
faciē amabilē sub hac lugubri forma iux⁹ votuz pspicere: ipsaq;
pfundere vebemētissimo ymbre lacrimarū. Speculū mūditie
vñtu et grārū oīm pulcerrimū obiectū: in quē dñsiderat ageli p
spicere: iocūdissimisq; obtutib⁹ suos gaudēt oculos defigere fe
licitate idefessa. Quis dabit cordi meo tā crimiū et p̄cipiū sp̄as
siōis affectū: vt sua ex imēritate oīz singulari amore flagratiū
motiuas supet spassiones. O si possem oīz oculoz vberes lacri
mas effunder: öniūq; liguarū motiuas et flebiles voces habere
vt passioni tue tanto efficatius daretur rependere yices.

*meus vnu chris
et sonis*

Sapientia Nemo melius passioi mee repedit yices quam
mata id est cruci opa iugis in suo portat corpe: se meis humiliatur for
mado vestigys: prospera videlicz calcas: aduersa non formidans
quod ardenti spiritu desiderio ad culmen tedit spiritualis perfectionis. Dico tibi
quod nec tot lacrimarum ymbres: quod aquarum sunt gurgites coram me
cent tam acceptabiles: quis etiam pie lacrime ex ascensione passiois pre
cedentes: amabiles et **Discipulus** Amantissima
grate coram deo existit. **Discipulus** sapientia idcirco quod
lit me tibi in predictis passiois conformare debeam: cupio edoceri.

propositus domini

Sapientia Querte oculos tuos ne videantur nocuia: aut
me. Corpis tui superflua et iordanatas amoue dilectias: cordis tui
pacem et quietem in me solo requestras: cunctas tribulaciones gaudentem reci
pias: mala illata patientem sustineas: et despiciens ab omnibus ydiceri
coccupiedas. Disce voluntates tuas in omnibus frage: et coccupiedias
carnis tue ob amorem saluatoris per te morientem iugis mortificare
Hec sunt filii mihi: hunc sunt in primis principia quod tibi ceterisque amatori
bus tradidit eterna sapientia: quod in libro apto videlicet corpe meo cru
cifixo: sicut vidi. **Discipulus** Tam copiosa et imensa est
desire sunt exarta. **Sapientia** redemptiois tue fidelitas
et cunctorum excedens ingenia mortaliuum: ut etiam postpositis omnibus ceteris
beneficiis multipliciter sola passiois ex amore procedetis tam larga ini
micitas et tam pia fidelitas sibimet totum in se iure rapiat dilacionis
affectum. Hunc nunc eterna sapientia anima mea iterum a te audiens yebem est
fit: hunc quod misericordia dulcis sapientia. Quid obsecro vult sibi tantus
amor: vel quod cogitasti quod tamquam pati voluisti: quod tibi non pro
uidisti et proprie tibi fuisti. Lenius namque absque omni dubio hunc facere licu
issim si placet. **Sapientia** Amoris magnitudo hunc me facere
cuisset.

*Dilectio christi
non posse multiplicari*

deserit quod in nullo potere voluit: nil descendere admisit: hunc namque in
tum in me exarsit ut nullus unquam fitiens tam seruide lipidissimos aq
rum fontes desiderauerit: aut moriturus vitam cunctis mortalibus optata
affectauerit: sic ego ex amore fitium preciosos salvos facere: et me
eis amabile exhibere. Facilius dies iam posterita reiterabis flores ab
inicio mundi arefci reuinisceret: plusiuarum gutte inumerabiles re
colligeretur: quod mensurari aut estiuari possit caritatis et dilacionis
mee inimitas incomprehensibilis. Unde et corporeum formosum doloribus in
numeris tamquam quibusdam amoris signaculum multipliciter signatum fuit
quod non inueniebat nec spaciis unius puncti in meo corpe crucifixo quod non
dolor et amor singulare flueret: et hunc tam in punctis tibi aliquatenus videret

disp̄satim cedit. *Vide nūc manus meas vtrascq; lōgas t pul-*
cras: clavis acerrime p̄fossas: brāchia atrocē extēsa: pedes pfo-
ratos: crura admodū fessa: t violēta quedā cācellatiōe cōstricta
Respice dilatata corporis mēbra tā arte inclusioni mācipata: san-
guineq; respersa t pfusa. Corpus meū iuuēli decorē venustū
a flore suo decidit t emarcuit. Asp̄imū crucis lignū erat delica-
ti dorsi reclinatoriū: corpus meū ponderosum clavis cōfixum:
deorsū sua mole trahebat: t inde dolor vulnerū meoꝝ augeba-
tur. Quid plura: a plāta pedis vscq; ad verticē seuissimis vulne-
ribus t amarissimis doloribꝫ repleuerūt me. Deduxerūt ī lacuz
mortis vitam meā: non pepercerunt s̄z inebriauerūt me amari-
tudine: t exq̄sitis cruciatibus regē glorie vexauerūt. Et bēc oia
amoris vulnera cū magno sustinui cordis desiderio: vt meo li-
uore peccatorū vulnera sanarcz: pro p̄ctōribꝫ miseris satissi-
mē: t omnes redire volētes patri celesti reconciliare.

Qualiter aia que spōsum per peccatū pdiderat ipz sub cruce
per feruidā penitentiā iuenit: xpi passione adiuuāte.

*finis chrysli
passiois.*

Es̄tudite lacrimas oculi mei
plorate t nolite deficere: leta huius mūdi vniuersa ab
scēdāt. Luncta q̄ mihi solacia videbanſ eē. procul rece-
dāt: t me solitudinē meroris amicā: tristicie sociā querēr fināt.
vt deflere possim repētina mala q̄ mihi ex peccatorꝫ nebula sup-
uenerūt: t me quōdā letis successibꝫ gaudentē: t iuuēli floren-
tē decorē ad p̄sēntē miseriā deduxerūt. Ad temetipani igitur o-
ria mea itroſ. i recurrēs t labētia cūcta supgrediēs vastaz soli-
tudinē p̄fundissimarum tristiarū perquire: t excelsos mōtes
rememoratarū miseriarum pete: cordeq; sauciato: voce flebili:
t euulatu miserabili exclama tam valide vt montiū t collium
alta cacumina aerisq; excelsa auspicia vscq; ad supīmi celi ɔuxa
vox ista lamētabilis ptingat: t ad aures illas pietate plenas ce-
lestiū spiritū pueniat: talibusq; clamoribꝫ eosq; aggredēr t dic.

O lapides viui: mōtes excelsi: cāpi luīnos syderarum māsionū
quis mihi det vt ignis ille vehemētissim⁹ caloꝫ nimio p̄cordia
mea adurēs: t lacrime amarissime yberrime iā p̄fluentes vos
moueāt ad ɔpatiendū mihi: t ad leuiādū dolore meū: dolorem
yticq; incōpabilē cordi mco vim facientē aie viscera cruciantē:
t me prementem medullitus. Deu me infelicem siqdēm spon-
sus ille celestis me sua caritate preuenērat t enutrierat: in spon-
saz elegerat: anulo suo subarrauerat t ornauerat multipliciter,

Item 9

Nel lac ex eius ore mellifluo frequētius suscepī. **O**sculo oris
sui iterdū pfruitus sū. Nōnūq; etiā me amplexi spūali spūalis
ille spōsus lilioꝝ amator lenierat & repleuerat multiplicibꝫ bo
nis. **A**t ego misera oībus his inḡta cū in honore eēz nō itellexi
ſz ab ipo aufugi: recessi: apostataui: ve mihi qr ipz pdidi: ve mi
hi qr vnicū cordis mei gaudiū dereliq: dereliqui venā aquarū
vuentiū dñm. **A**dilecto dilcā quōdā me alienauit: ab ipso me i
fidelit̄ sepaui. **H**eu me miserā ad qd hoc facere volui: **C**ur ipz
deserui: **A**ya quot & qlia cū ipo pdidi: **M**eipaz etenī amisit: & o
nes celestes spūs offendit. **T**rīstia venerūt: solaciosa qz me dre
liquerūt. **S**edeo nuda vana ac desolata: cōfusiōe & ignominia
plena: qr mei falsi amatores ymimo veri dceptores: phdolor d
ceperūt me & miserabilit̄ dereliquerūt. & oībus bonis qbus a di
lecto ditata erā spoliauerūt. **O** honoris amissio: gaudioꝝ perdi
tio: ōniūq; cōsolationū pūatio: qr vna hora veit vniuersoꝝ deli
derabiliū meoꝝ plena deſtitutio: de cetero cōsolari non potero
ſz hec erit mibi maria cōsolatio: nullā cōsolationē recipie: ſz sp
gemere ac flere: donec miserabili morte pfungar. **V**e mihi quo
me vertā: ad quē ibo: quis me cōsolabit̄? **E**cce enī tot⁹ mūdus
me dereliq: qr dilectū meū dereliq. **H**eu me: qre h̄ feci: **O** qm
miserabilis hora: q̄ hui⁹ quidē mali extitit cōscia. **D**rubescētes
rose & lilia albescētia: ac viole iuolate: aīe videlicz scē & imacu
late: ituemini nūc quē pfero serotinū flore: attēdite & viōte me
spineto cōsimilē & ponite ad cor q̄ citissime marcescit & decidit
flos ille quē hic mūdus carpit: qr de cetero nil restat vt vīnus
moriār: flores marcescā: iuuenis aī tēpus senescā: & san⁹ lāgui
dus fiā: ſz hec oia dissimulare leui⁹ posse: at h̄ ſolū q̄ tuā ama
bilē & paternā faciē offendit. & te dilectū cōtristauit: hoc mibi ifer
nus ē & dolor ſup oēz dolorē. **O** mi dulcis mēte deficio cū reco
lo q̄nta mie caritate & dilcione pūneras: cū quāta dulcedie ad
monebas: & q̄ amicabilit̄ me ad te quōdā trahebas. **N**e p̄mit
dolor eo q̄ oībus his inḡtus fui: q̄ tāta bona tā modicū cuīui.
tantū theſaurū tā leui⁹ abieci. **O** mortis ifelicis optata p̄ſentia
ad quid retardas: cur mie nō tollis? **O** cordis hūani fortitudo
p̄ualida: qr tāta patiēdo nō dſicio. **O** cordis mei duricia ferrea
q̄re nimio dolore p̄mor & nō dirūpor: **O**baudite me diuini flo
res. & cōdolete oēs p̄y amatores. **E**go illa quondā dilecta noīe
excellētissimo decorata: spōsa ūimi regis appellata fui. **O**liuam
pulcrā: vberē: fructiferā: speciosam vocauerat dñs nomē meū.
Heu me infelicē: qr nūc nō ūim digna vocari ipi⁹ focaria lotri

cis officio deputāda. **O**culos meos pre rubore t verecūdia neq
q̄ de cetero audeo leuare: s̄z neq; os meū ampli⁹ ad ip̄z aperire
O cordis angustie. Angustie nāq; sūt mihi vndiq;. Et qd eligā
ignoro. **D**ilectū eni absq; spe recuperandi pdidisse: ḡuius ē ōni
morte ip̄z vō sicut pri⁹ rehahere: apud tristissimā aīaz meā iudi
cat ip̄ossible. En quo vndiq; coartor in toti⁹ mundi latitudine
spaciosa. Atq; vtinā in solitudie vastissima eēm: vbi oculus hu
man⁹ nō me videret: neq; auris audiret: vt me liberi⁹ clamori
bus t fletibus faciare possem: qz hoc finis cōsolatiōis mee exis
tit. **O** peccatū qd mihi cōtulisti. **O** infelix culpa t laboriosa vo
luptas: ad quē me miserū statū pdixisti. **O** mūdus imundus:
deceptiōe t fallaciuz v̄tigine plen⁹: ve ei q̄ tibi famulat t vo
lūtati tue se subycit. **O** qntis hic tribulatiōib⁹ t miserys angus
tiabif: nā t si exterius blādiri videaf iterius latet tñ qd morde
at. Et si a foris seren⁹ videaf: ifinita tñ occurrēt q̄ aiam miserā
iugis affligat. Neu heu deceptrix qnta mihi i inicio pmisisti: dū
me decipe voluisti: dulcib⁹ litteris: crebrisq; munusculis mihi i
fidias posuisti: v̄bis suauissimiis t ad alliciendū cōpositis: velut
syrenarū vocib⁹ fistulariuz dulcissimis modulatiōibus sensuz
mihi abstulisti: vultu meretriceo: guttere mitenti: ridētibusq;
oculis cor stulti trāssixisti. Aquā peteti: vtrē cū lacte apernuisti:
t me dulci toxicō t suavi absinthio iebrasti. **P**omella pulcrat
suauia ob solā gratitudinē fulgētia manu ppria exhibuisti. **R**o
sas de rosario pro munere dedisti. **J**urastiq; valide q̄ me sum
me diligeres: nec vñq; mihi letis successib⁹ p̄sperisq; euētibus
deficere velles. **O** callida vulpecula: o vipera yenenata. Ecce
his alysc⁹ inumeris falsis blādicyis me irreticū post te i mortē
traxisti: sic cū oui ram⁹ viridis oñdit: t ad mortē leta gaudēsc⁹
pducit. **O** fera pessima: o bestia crūeta: nūc pūgis crudelit̄ quē
lenit vñxisti: atrocis allidis quē lenis leuasti: vocē syrene simu
lās: aculeū te habere pdis: t ecce oia versa sūt in cōtrariū: dū in
finu tuo nie tuci⁹ reqescere puto: capilli abscidunt: oculi eruūt
recedit spūs: robur tollit: t iūmicoz gladyis inermis occumbo
Hec recolēs: hec mēte ptractās: in memetiō marcesco: scūsq;
sum mihimetip̄ ḡuis. **F**elix pinde aīa: regina merito diuitiarū
nūcupāda: quā aliena reddiderūt picula cautani: q̄ suā mētis t
corpis seruauit inocentiā. **O** qnta felicitate talis etiā nesciēs p
fruis. **G**audeat vita pura: letet t aīa a cōcupiscētys mundanis
aliena: qm̄ semip̄ sumit seuia cōturbata cōsciētia. **H**ec plūbo ḡ
uior: leone ferotior: tonitruo terribilior: absinthio amarioz esse

*Ms. 1. 2.
fol. 30. 2.
70.*

Cofrancia

cōprobat. **H**ec ē vernis interiora corrodēs qui non comedere
nec quiescer sinit: s̄z plerūq; etiā dormiētes horrore cōcutit. **T**ot
z tāta sunt q̄ inqnatā conscientiā ledūt: q̄ hec incoinqnatī vix
credere possent. **C**reatura enī tua tibi factori deseruiēs excādes
cit in tormentū aduersū iūstos: z lenior fit ad bñfaciendūz his
qui in te cōfidūt. **H**ec dīci: qz hec dicere experētia docuit: z pre
sens amaritudo cordis mei amarissima ad hec me prouocauit.

Folio. 23.
Iā enī miseria me pueniēte cogor exclamare z dicere: qz malū
z amarū mibi ē reliquise spōsum meū: z pceptis ei⁹ nō obtēpe
rasse: quis mibi det mēbranas celi habētes latitudinē: attrāmē
tū: maris excedēs q̄ntitatē: z calamōs tot quot sūt arborū folia
z pratoꝝ grāmina: vt pstrigere possem dolozē: simulq; damnuz
irrecupabile qd incurri: qz dilectū meū dereliqui. **N**eū vt qd in
hūc mundū nascebar: **A**ur in vtero m̄ris nō perh: tot⁹ deficio:
z qd agā ignoro: qd ampli⁹ moro: quid circuibor: qd ploro: qd
amplius restat nīsi vt meipz despiciā: z in baratrū infelicis des
peratiōis a facie glorie dei. **S**apientia An ignoras:
me prouiam desolatum.

Sapientia qm̄ periculo
sa res ē desperatio: Desperare etenī de salute tua nullatenus de
bes: qz ego veni in hūc mundū q̄rere z saluū facere qd perierat

Discipulus O quid ē hoc quod audio: qd tam dul
citer sonat in aurib⁹ meis: in homine
misero z ca **S**apientia Quid factum ē: qz me nō re
ne abiecto: **S**apientia cognoscis quo sic corruēs in
terra collapsus es: nuqd p̄e dolore nimio alienationē mentis
fili mi pateris: O dilecte mi. Ecce ego sū illa et̄na sapia: celestis
p̄is filius: misericordie baiulus: clemētie dux: z legifer pietat⁹.
qui abyssuz mīe oībus creatis spiritib⁹ ex sua ifinita incōprchē
sum aperui: teipm̄ ōnesq; ad me redire volētes sinu p̄yssimo re
cepturus. Agnosce vultū meū: ego enī sum q̄ paupertē sustinui
vt te ditarē: mortē ptuli amarissimā vt te viuificarē. Ecce ego
hic sto mediator dei z hoīni: reseruata habēs stigmata crucis: i
terponēs ip̄a districto iudicio et̄ni p̄is z cunctis peccatis tuis.
Nūc noli ḡ timere. En ego sū frater tu⁹: spōsus tuus patus tibi
misereri z tegere peccata tua z pycere in pfundo maris: z sic re
mittere q̄si nuq; fuerit dūmodo cūerti z de cetero tibi voluer⁹
caue⁹: lauare in sāguine meo: sāguine inq; agni īmaculati: amore
plenissimi z roseo colore p̄fulgēti. Leua de tra caput tuū: aperi
oculos tuos: z aie qz esto. Ecce p̄fers tibi stola prima: dat⁹ anu
lus itelligētie: z calciamēta exhibent: vitulus saginat⁹ occidit.

12

nomē amabile redditur: ut sponsa eterni regis sis t̄ appelleris.
Etenī nō corruptibilis auro t̄ argento: s̄ p̄cioso sanguie meo
te redemi: t̄ cū tanto labore adquisiui: ut non imerito debeam
gaudere de salute tua: t̄ ad veniā eē facilis. Mirū ē t̄ valde mi-
randū qđ dicere volo: certissima tñ t̄ idubitata fide tenendum
Ecce si tot⁹ mūdus eēt globus igne⁹: t̄ in medio ei⁹ de stipula li-
ni pugillus yn⁹: hic ex naturali sua inclinatio⁹ nō tam cito flam-
marū incēdia recipet: sicut abyslus miserationū mearū pctōrē
penitētē t̄ cōuerti volentē: qr̄ in illa actio⁹ naturali aliqualis
licet minima t̄ iperceptibilis req̄rere⁹ morula: s̄ nulla penit⁹
mora int̄ penitētē t̄ remittentē int̄ gemētē t̄ gemit⁹ exaudiētē.

Auct̄. 2.

Discipulus O p̄atnaru viscerū pietas iaudita. O
vniciū cordis mei gaudiū: tu ne illū abiectū pdisionis filiū dig-
naris adhuc recipere: nūqd nō mibi reo mortis oībus iniqtati-
bus obnoxio: gratia; vis ipendere. O grā singularis. O benig-
nitas ienarrabilis. O diuine mīe pelag⁹ infinitū: cūctis mortali-
bus icomp̄hensū ercedens igania: superās vota: deniq; supgre-
diens merita vniuersa. Hui⁹ ergo rei grā flecto nūc genua cor-
dis mei ad te paf̄ misericordiarū: t̄ i terrā puolut⁹ p̄sterno me
corā pedib⁹ tuis clemētissimis: grās agens ex itinis p̄cordyſ t̄
peto vt respicias vñigenitū tuū filiū: quē ex nimia q̄ nos diley-
sti caritate in mortē tradidisti: vt pp̄ter multitudinē dolorum
eius oīm iniqtatū mearū obliuiscaris. Recordare q̄so mīaruz
tuarū t̄ pmissionū antiquarū. Evidē tu ore tuo scō quondam
mūdo per diluuiū pdito signū recōciliatiōis tradidisti dicens.
Ponā arcū meū in nubibus: t̄ recordabor federis mei qđ pepi-
gi vobiscū: t̄ erit signū int̄ me t̄ terrā. Eya respice nūc p̄ssime
pater arcū illū tunc p̄figuratū scz dilectissimū filiū tuū in cruce
suspēsum. Considera diligētissime quo ex omni pte ē expāsus
t̄ p̄tensus: vt libeat dinumerare oia ossa ei⁹. Ecce qualē man⁹
eius t̄ brachia ceteraq; mēbra validissime sunt extēta: vulnera-
bus attrita: sanguine p̄fusa. Nec q̄so ituere t̄ per ipius vulnera-
tu nīra sana vulnera: ac dimittē pctā. Memento dñe q̄re miseri-
cors t̄ p̄ mīaruz dicaris. Nā ex eo videlicet q̄ oīm miserorū
misereris. t̄ iiuriarū in te cōmissarū nō memineris atq; pctōꝝ
obliuiscaris. Nō enī pp̄ter iustos q̄ nō indigēt penitētia: s̄ pp̄
nos qui peccauim⁹ t̄ iniq̄ egim⁹ misericors appellaris: aut nū
quid solos iustos t̄ inocentes quorū vita eximia t̄ celibata no-
bis cōtinue in exemplū relegif: auricularios in secreto ponere

c j

decreuisti: et eos solos gratia et amicicia tua singulariter decorare
disposuisti: aut nūquid innocentium dñs tñ: nōne et penitentium:
yūmo et penitentium et eorum qui conuertuntur ad cor. Nonne ubi
abundauit delictum: et gratia supabundare consueuit. Igis ad te
patrē misericordiarū cōfugio: p̄tectiōis tue gratiā quero. **Ans**
per affectu q̄q; feruidissimo amplexu p̄cordiali o filii regis etni
me int̄ extenta et nuda cōstringo brachia tua sanguine cruentata:
nolens a te neq; viu⁹ neq; mortu⁹ vñq; separari. Nob̄e o dulcis
et pie pater remitte mihi. Remitte mihi ppter amorē vniogeniti
tui peccata mea: qbus iram merui et malū corā te feci: qz tātus
ē mihi pro peccatis meis dolor: vt potius mille mortes yellem
sustinere: qz te pater p̄fissime de cetero vñq; offendere. Omnes
nāq; calamitates quas patior: seu etiā infern⁹ quē demerui. aut
purgatorū scuissimū non tñ pondero: nec me tñ contristant
sicut off̄ensa qua te creatorē meū offendī. Te inq̄m o dominus
meū et deum meū redemptorē meū et vnicū cordis mei gaudiū
qz te cōtristau vel aliquā irreuerentiā exhibui. Un̄ z si possem
nūc omnes celos replere claimorib⁹ irremedialib⁹; et tantā yini
cordi meo inferre vt mille scissuris frangere: hoc mihi eēt op
tabile p̄ eōibus solachys q̄ habui oibus diebus vite mee: et quā
to mutius meci agit tanto amplius lacrimosus anim⁹ affligit
eo qz tā pio amico et p̄i fidelissimo tā ingratus fui. **Sed nūc tu**
doctrīnē discipline dei o etna sapientia . doce me obsecro qualitē
tua stigmata dulcissima et suauissima in corpe meo deferā: qua
liē ipa iugiter in memoria retinere debeā: vt saltez per hoc ostē
dani celigenis et frigenis quā gratiā referaz p̄ tam inumeris
bonis ex supabundatia pietatis tue largit mihi misero collat.

Sapientia Leipz et omnia tua mihi offeras: nec ob
fluis s̄ etiā interdū a licitis abstineas: et ecce man⁹ cōfixas cru
ci mee exhibuisti. Quod bonus ē debes facere: et mala illata eq̄
nimic sustinere: animūq; tuū mutabile ac sparsas cogitationes
debes recolligere: et recollectas in me sumo bono firmare: et pe
des tuos cruci affixisti. **Virtutē animi et corporis non p̄mittas**
accidiose tepercere: s̄ ad similitudinē brachiorū meoꝝ iugis in
meo famulatu extēdere toto conamine stude: fessus et fatigat⁹
ex labore quoq; gratias age et patiēter sustine. Motusq; sen
sualitatis virilē restringe: et sic lassitudini et violētie quā crura
patiebant respōdebis. **Corro caro mea refloreat p̄ carnis tue d**
uotā rationabilēq; mortificationē. **Sed et dorso meo crucis ex**

asperitate afflito dulce reclinatoriū ad quiescendū facias per
diuersorū incōmodorū voluntariā p̄missionē: animūq; corpore
pregrauatū semp sursum ad dñm habeas: mēbra tua iusticie et
sanctificationi exhibeas: sicut ea prius iusticie exhibet solēbas
cor p̄mptū tibi sit ad omnia aduersa sustinendū pro noī e meo:
et sic tanq; fidelis discipul⁹ cuī dñs suo sp̄ualit⁹ crucifix⁹ et quo
damimō sanguine ōpassiōis resp̄sus: mihi simil⁹ amabilq; efficeret.
Dlanetus super extinto feruore deuotiōis in diuersis perso
nis vtriusq; sexus moderni tēporis: quos xp̄s p̄ suā passionem
reuocat ad verū amoreni.

Quoniam modo sedet sola ciuitas

plena populo: facta ē quasi vidua dñia gentiū. et c. **D**um
quada vice discipulus sapientie mente lugubri periculo
sum statu iam huius mudi reuolueret: et q̄ntū amor diuin⁹ suis
tēporibus defecisset simulq; amor p̄uatus in plerisq; locis sub
forma religiosa furtive succreuisset. **A**ccidit vt int̄ lacrimosas
præces ad dei sapientiā effusas: sp̄uali quodā ac dulci sapore op
primereb̄. **E**t ecce similitudo quedā subito affuit: q̄ eū te p̄dcis
pleniū informauit. **N**ā in visioe apparuit peregrin⁹ paup̄ q̄daz
et exul foris stās: baculū in manu gestās: miseria et egestate ple
nus: iuxta quē videbāt q̄si cuiusdā antiq;llime ciuitatis ruine:
cui⁹ muri et edificia q̄ndā pulcerrima: turribusq; ac fossatis por
tis et seris ceterisq; armaturis firmata fuerāt. **H**is aut̄ q̄ deint⁹
erāt negligēt⁹ agētib⁹ pars q̄dā citatis hostiū icursoe dirupta
ē: q̄dā aut̄ ex negligētia ihabitantū corruit: ea vō ps q̄ remāse
rat ruinā minabat. **V**inc idē adhuc rupturis q̄busdā in altu⁹ p
minētib⁹. **I**n hac citate appueit queda aialia veluti mōstra ma
rina in effigie hūana: a qb⁹ p̄egrin⁹ ille auxiliū petēs idignantē r̄
pellib⁹: eiq; auxiliari cupiētes a nōnullis phibebāt pp̄t quod
turbat⁹ et mot⁹ ab eis repulsus recessit: et celū ac trā ī eos i tes
timoniū iuocauit. **H**ec iquiēs discipul⁹ vidi: et ei⁹ significationē
mibi peto oīdi a te o etnā sapia q̄ cūcta nosti misteria et oia scis
occult⁹. **S**apientia **R**es mirāda et ōpassiōe dignissima
ta. **E**cce ego sū p̄egrin⁹ ille hui⁹ citatis
destructe: q̄ndā p̄nceps iclit⁹ et sp̄ous p̄clar⁹. **C**iuitas aut̄ h̄ quā
vidisti ruinosa ipa ē m̄f religio xp̄iana: q̄ndā feruida et duota
in q̄ tot fideles ab inicio nascētis ecclesiē vnanimis et corditer
cuī duotiōe p̄cipua scāz et deo placētē vitā religiōe plenā duxerit
q̄ sp̄etis oīb⁹ mūdanis i solo ōditoris amoī flagrabat: qui scis

meditatiōibus t̄ bonis operibus semp intēti sc̄ip̄os t̄ prox̄ios
edificabāt: neminē circumueniētes: neminē ledentes: s̄z in sim-
plicitate t̄ sinceritate vitam beatā ducebāt: carnē sua z̄ cū vīcīs
t̄ cōcupiscēt̄s crucifigebant: exercicia magna t̄ cōsticitudines
deuotioē plena habētes: diuersorū monasteriorū t̄ solitudinū
ac religionū viri: viri v̄tīq; virtutum fortissimi ac strēnuissimi
bellatores cōtra sp̄uāles nequicias iūmici: semetip̄os q̄q; pro d-
fensione veritatis t̄ iusticie in mortē v̄sq; tradētes. Tales inq; z
cīues illustres ac filios p̄clarissimos predicta ciuitas sc̄ā mater
feruida religio parere t̄ nutrire t̄ ad prouectū v̄sq; pducere so-
lebat. Sed probdolor multis iā in locis his tēporib; ac regioni
bus p̄dicte ciuitati nō modicū incipit excidiū imminēr. Quib;
nāq; quibusdā ac eorū rectoribus negligentē se habentib; tota
structura sp̄uālis edificij ifirmata ē t̄ cōcussionib; vastata: vt s̄
modicū qđ adhuc stare putat cōtinuis defectiōib; perire videa-
tur. Jam enī pleriq; eiusdē religiōis sc̄ē filii ac pfessores in tan-
tā pteruiā cōtra suos superiores prūpere ausi sunt: vt pene nul-
lus correctiōi loc⁹ pateat: s̄z si dilecto adhibeat̄ correctio peior:
scissura fiat. Armati ei sb̄tilitatib; philosophicis: ac allegationi-
bus iuris supfluis in mediū adductis man⁹ corrigētis neq; ad-
mittūt: s̄z saltū v̄lra īminos quos posuerūt p̄es eoꝝ faciētes:
cōtentioib; periculis seip̄os t̄ alios iuoluūt. O certū iudiciū
ext̄miny huius edificij sp̄uālis. O verisimilū p̄slagii future i pxi
mo calamitatis: qđ diu putas edificium hoc sp̄uāle poterit stare
subimoto lapide āgulāri: t̄ colūna subuersa totā structurā sp̄uā-
lem cōscrūate. Cū videlicet p̄mpta t̄ hūilis obediētia p̄iecta fu-
erit: t̄ vnuſq; hoc qđ sibi placet vel libet fecerit: nec qſq; dice-
re audiat quare sic facis. Deū heu vbi ē obediētia pauli simpli-
cis: mauri t̄ quo rūdā discipulox p̄bafissimorū q̄ antiquis patri-
bus ip̄ossibilia īparātib; deuotissime obtēpauerut. Sileat nunc
de hoc loq̄ lingua: s̄z deuota gemāt corda vniuersa. Necq; enim
de hoc loq̄ p̄derit: p̄derit t̄ tacuisse: nā bene tacuisse i bac ma-
teria ē philosophatū eē. De paupertate aut̄ voluntaria q̄ nutrix t̄
fomentū ē toti⁹ religionis: quā quidā sc̄oꝝ patrū in sp̄osam ele-
gerāt: qđā etiā dominā suā appellabāt: quidā etiā p̄ testamēto
suis carissimis eā legabant: quid dicam? Necq; enī iā a pleriq;
vt sponsa amat: sed velut ancilla saray foras eycif: duꝝ proles
ip̄ius cōtra omnes: t̄ manus oīm cōtra eā eē videantur. Mil-
le enī artes lucrandi querunt: t̄ artes salutis operatiue i artes
lucrativas trāsierūt: ita vt argutissima ouicula sit q̄ yl̄ modicū

L. 63. 58.
folio 32. *

obedientia

Vnuſq; eas.
folio 4.

10

14

de lana cōtra frigoris asperitatē sibi ob venatorū calliditatē ac
tonsoꝝ cupiditatē reseruare possit: tꝫ qꝫ sub forma pecunie reser-
uari indecēs indicat: dū i aliū ysum pietatē quidē pferentē: re-
aut̄ vera cupiditati deseruientē comitāt̄: de eo quodāmō quasi
ydoliū fabricat̄. Nēpe peculiū ad hoc in aliā spēm. s. librorū vel
pamētoꝝ ecclesiasticoꝝ trāsserūt: vt dū iā habita defecerint: qſi
de⁹ nō sit in israel deū acbaron quē in marsubio reposituz hñt
cōsulere possint. **D**e castitate aut̄ q̄ v̄tutū decor ē psequi non
expedit nisi tātillū: qꝫ pchdolor agni nouelli dū seuos iā lupos
fugiūt: t ad pastorū ptectionē cōfugiūt: i muscipulā deteriorem
cadūt: t dū dētes lupinos declinare cupiūt: ifidiosis masticatio
nib⁹ arietū letalī vulneran̄: aut penitus occūbunt. **Q**uidam
enī spēm hñtes pietatis: v̄tutē aut̄ abnegāt̄es: dū notā ihonesta
tis ex proditione solis timēt icurrere: studēt clāculo latrocinia
aiaru exercere: violasqꝝ celestis spōsi violare vel cōrectatione
inhonesta maculare. **V**y exemplo quorūdā sacerdotū mosayce
legis mittūt fuscinulā in ollā: t de his q̄ deo offerre deberet ra-
pinā exercēt: t qz totū sacrificiū cōsumere nō audēt: saltem liba-
mina sacrificioꝝ qualit̄ sapiūt put pñt degustat̄. **P**orro de ca-
ritate que ē cōnexio toti spūalis structure qd dicā: exinanita ē.
Exinanita ē v̄sqꝝ ad fundamēntū in ea. **N**ōs enī que sua s̄e que-
rūt: nō que aliorū: magisqꝝ nūc locū habet periculosa detractio
qꝫ sincera dilectio: t fraternū odiū fraternā caritatem supplāta
uit: ymmo t veri⁹ dicā pstrauit caritatē: vt merito exclamare li-
beat cū gemitu ac dolore ac dicere. **U**nusquisqꝝ a suo p̄ximio cu-
stodiāt: t in omni fratre suo non habeat fiduciā: qz ois frat̄ sup-
plantās supplātabit: t ois amic⁹ fraudulentē incedet. **V**ir fratrē
suū deridebit: t iūmici hois domestici ei⁹. **S**agitta vulnerās ait
ppheta lingua eoꝝ dolū locuta ē. In ore suo pacē cū amico loq-
tur: t occulte ponit infidias: t qz se inuicem mordēt: prouocat̄:
iuidēt: lacerant: timendū ne tandē abinuicē cōsumāt̄: neqꝫ aut̄
ista t similia adeo occulta sunt vt nō scian̄ vel vt hec tanqꝫ ab-
sccondita in lucē pducant̄. **S**ed heu in omnē terrā exiuit sonus
eorū: t in fines orbis terre verba eorū. **S**anctas aut̄ cōsuetūt
dines t pietatis exercitia iuxta antiquoꝝ semitas patrū si quis
iā seruare voluerit derisioni patebit: t inter ceteros notā singu-
laritatis incurrit̄: vt pote dissimilē alys viuens non modicas
iniurias sustinebit. **Q**ue oia vigente adhuc pie memorie sancta
ac feruida religione i statu erant bono atqꝫ pfecto fuerūtq; tūc
pro certo aurea tempora: dies vtiqꝫ salutis: qz a superfluis sibi

c 3

Castitas.

4
Chastitas

Exinanita
fictatis.

folio 35.

Item

cauebat: nec adulatio[n]ib[us] inseruiebat: pro aliena dānatiōe: nec
cōtentio[n]ibus nec brigis intēdere pmittebat: sed opibus v̄tutū
sanctisq[ue] studys ac meditationib[us] tēpus suū occupabat. Et erat
illis cor vnum t aīa vna i dñō: in cōmuni viuētes: t nō singuli
sibiip[s]is cōquirētes: t iō erat viri i omni v̄tute pfecti: de pdic[i]ō
aut̄ spiritualib[us] exercitus nō remansit nisi modicū ibi. Quedaz
nāq[ue] v̄suetudines antique: velut hui[us] spiritualis edificij partes
qualeſcūq[ue] adhuc stare t sursum pminere cernunt: in quib[us] tñ
nō tam modernorū deuotū ppndit exercitium: q[ue] antiquorū
laudabile studiū cōmendat. **D**icitur aut̄ vidisti ibidē multitudinem
copiosam quoruā aialiu: q[ue] velut mōstra marina in effigie huā
na apparebant: ipsa sunt corda secularia sub habitu religioso la
titantia: q[ue] honestatē habit[us] exteriū pferunt: interius aut̄ grā t de
uotiōe vacui s[unt]: t dū sic deformes interiū t exteriū existunt: mon
struosis vtiq[ue] aialib[us] dissiles nō sunt: q[ue] velut alina balazz voce
quidē huāna resonātes verba abstractiua t documēta spūlia
pferunt: sed cōcretiue t carnaliē viuūt q[ue] qd̄ v̄bis t habitu pdicāt
moribus ipugnat. Ex his sunt qui penetrat domos curiose agē
tes: ac mulierculas captiuas ducentes: sp[iritu] discentes t nunq[ue] ad
scientiā veritatis pueniētes: qui p[er] veritatis t insanias falsas a
corde suo t alioz me excludunt. **S**ed q[ui] vidisti ibi quosdam i
habitū t forma decēti qui mihi manus pbuerent: signat numerū
electorum qui iuste t pie inter alios cōuersantes: eoꝝ exemplo
nō deprauat: sed i medio natiōis praece t puerse velut lumina
ria lucētia in hoc mūdo caliginoso: verbo vite p̄ximos quosq[ue]
illuminat t inflammant. Qui licet i magno adhuc numero iue
niant in omni statu t religione: ac etate vtriusq[ue] sexus: cōpara
tione tñ ceterorū pauci sunt: quia reuera plures sunt q[ue] p[er] latam
t spacio[n]am viā que dicit ad mortē ingrediunt: q[ue] qui per artā
viam t angustam portā intrare contēdunt: t h[ab]u inter alios sic
agiti inf̄ lupos se habētes. **H**ic liliū inf̄ spinas odorez virtu
tum extollerantia reddunt aduersitatū. **V**bi sunt quos reserua
uit sibi domin⁹ qui nō curuauerūt genua sua coram baal: q[ue] non
fecerunt curā carnis in desiderijs: qui habent thau scriptum in
frontibus suis: videlicet mortificationez iesu xp̄i vbiq[ue] circūfe
rentes in corpē suo aliorū transgressiōes quas emēdare neque
unt gemūt ac lugent. **V**bi ppter inumerā aduersa que emergūt
possunt dicere cum apostolo: foris pugne: intus timores: t post
omnia alia picula habuisse se picula in falsis fratrib[us] cōcludere
possunt: tales non imerito martiribus cōpanēt: q[ue] exceptia alijs

74.
Electi
augusti
lauras.

agni

matris
cōp[er]at.

afflictionibus multiplicib⁹ quot transgressioēs cōtra deum vel iusticiā fieri viderint: q̄ si tot gladiis intimi cordis trāsuerberā tur: s̄z nō ad ipsiēntiā sibi: ad ip̄os nāq̄ ē vox que dicit. Dicito iusto qm̄ bene fructū adiuētionū suarum comedit: ve impio ī malū: qz retributio operū ipius fiet ei. Ipsi esuriēt: t̄ vos come detis. Ipi sitient: t̄ vos bibetis: t̄ q̄nto ex omni pte difficilior ē eorū cogressus: vt pote cōmilitonib⁹ a dextris t̄ a sinistris eos n̄ adiuuātibus: s̄z phdolor partē aduersam fauētibus: tato mltis p̄decessoribus q̄ inumeros coadiutores sui p̄positi habuerint: maiorē in futuro mercedē scđni suum labore recipient. **Unde** qđ in predicta similitudine vidisti quosdā qui nō nullos ad me accedere volentes phibebant: significat eos qui ceteros bonū propositū habentes suis malis depravant cōsilijs vel exemplis ad instar phariseorū ad vitam nō intrant: nec ī troeuntes sinunt intrare: qui etiā dei sapientiam ore ip̄issimo blasphemabāt. et ceteros in ip̄m credentes modis oībus auertere cupiebant: se ductorē eum appellantes. **Hic** pleriq̄ nō vrgente consciētia s̄z stimulante iuidia: alios in gratijs se p̄cedentes de bono opere lapidant: dum eoꝝ bona opera corā mltis damnare nō cessant t̄ ybi factū in se propter bonitatis euidentiaz puertere non pos sunt: saltem intentionē inuidi detractores caluniari conantur: vt sic quidē eos quos positue sibi equare nō poterant: saltē pri uatiue precedāt. Inuidia nāq̄ dyaboli intrauit mors in orbez terrarū: ip̄m sequunt̄ qui sunt ex pte eius. **Baculus** quē me portare in habitu peregrini vidisti: mortem quā in cruce ptuli significat: quā in signum amoris prefero fidelibus vt amorem terrenū deserant: t̄ se in toto corde suo ad me cōuertant. **Cla** mor quē audisti: seueritas ē iusticie mee sup̄ hos q̄ nec timore nec amore opūcti p̄ctā deserūt: s̄z in eis ptinacit vsq; ad mortez perfis. **Discipulus.** Dū hec attento corde audio: et tunt. ita eē veracit cognosco: magis flere liber qz aliud dicere. Quis enī nō lugeat: quis non ploret: t̄ ingemiscat videns virgulta nata t̄ fructecta in tam sancto loco suborta: videns primitiue ciuitatis splēdidas delicias t̄ spirituales diuicias gratie copiā vñctionis t̄ deuotionis: t̄ omniuz carismatū diuinorū abundantiam: nunc autē inopiam tantam modicum gratie: malicie plurimum: quis nō suspireret t̄ pre dolore exclamat: Deu quomodo sedet sola ciuitas plena populo: t̄ illud. Quomodo obscuratū est aurum: mutatus ē color optimus. Durus est valde t̄ irreligiosus: qui hec damina diligenter

perpendit: et non ex toto corde gemit: et ecce materia huius tristie et fletus augeret: dum iam totus mundus in maligno positus cōspicitur: et hostis antiquus appropinquat eius termino tantum preualere apud multos euidenter cognoscitur.

*Mudi mlfz 24
attandit.
Sz. 58.
53 7+*

Sapiētia Nihil tibi ad presens de his que foris sunt q̄ in plateis aras edificant et carnes suillas immolant: qui in omni loco sublimi: et sub omni ligno frondoso se impudice prosternunt. De huius mundi aperte cultoribus loquor: qui manifesta peccata. s. adulteria: furta: et similia committere non verentur. Sed excidiūz ciuitatis sancte defectum videlicet feruoris p̄mitiae religionis te cupio ad cor ponere et pie deflere: atq; pro eius restauratione ac bono statu orationes ad deuz effundere lacrimosas. Si quidem ipsa est ciuitas supra montem posita: lucerna super candelabrum locata; et sal spuale per quod condieri sunt homines terreni: spectaculum mundo et angelis et hominibus: eius quippe verbo et exemplo ceteri consueverunt illuminari ac sapientia condiri. Cum autem ciuitas hec malum exemplūz dabit: cum lumen extinctum fuerit: et sal infatuabitur: heu heu quomodo tunc stabit in mundo: Cum hi qui mundo hoc abrenunciauerunt: toto nisu mundana se quunē. Cum hi qui spirituales dicuntur carnalia desideria secuti fuerint: et se multiplicabunt secularibus negocys. O sacro sancta mater ecclesia quanta tunc erit tribulatio tua: quis est q̄ surgat et teneat iudicem iratum: Nam et in presenti quoq; tempore multi qui ipsum placare debuerāt non minime ipsum offendunt. Sabbatum eorum odiuit anima mea. Amor namq; spiritualis eorum transit in carnalem: et carnalis incaute palliat sub specie spirituali: sicut zizania sub tritico: et admixtione eius viluit: sicut balsamum sophisticatum vilibus liquoribus: sacramentum deo offerunt fermentatum: nam ambitio vsquequaq; in cordibus eorum preualuit et regnat supra modum: dum gloriam in prelationibus querunt tam sollicite temporalem: et dum quidam eorum hec iuxta votum habere non possunt: animo moti sectas introducere non metuunt: et veluti preuaricatores iudaici populi gymnasium in hierosolomis facere querunt: et se ac alios ad instituta gentium transferre contendunt: terminos transgredientes quos posuerunt patres eorum

Hoc finit.

Refera qd silencio trāsire cogitauerā: ut simul cū miā tristie: crescat et materia pie cōpassionis et deuote ordīs.

16

Erat in ciuitate predicta vixit quidam precipuus: unus de principiis
lioribus: ceteris contributis sapientia ac doctrinaz particularissime
administras. Multi autem de senioribz populi illi morientes de me-
dio sublati sunt. Fuit ictus ibi quodam homo dei qui pro salute loci
dei assidue depescabat. Aspiciebat igitur in visu noctis. et ecce quis
de parte loci eiusdem occidente aries unus de grege surrexit habens
duo cornua: et in capite suo coronam ferre. et data est ei potestas
ut regnaret in predicto loco: quem sequentes quos lxx. vulpecule vel
amplius adherentes arietem: qui et ipse singulas coronas accipiebat
quibus multitudo diuersorum animalium utriusque sexus iuncta erat.
quedam vero ex timore. quedam ex cupiditate. nonnulla et simplici
quodam anno nascititudinem sequebantur. Agit aries volens sibi suisque ipsius
loci usurpare: circuibat in manu valida: desueit in oculis qui sibi resistebat.
potentes ducebat. magnates humiliabat quodam exilio damnabat
Et scimus est timor eorum magnus super oculos icolas et concaneos loci eius
dei. Volentes enim siue per fas siue per nefas pessime nulli obstat percep-
bant omnino nec sexui aut etati: cuiuscumque existeret meriti vel
vite. Unde et plerique metu victi eis iuncti sunt: noletes extirpari de
terra. Nonnulli tamen de populo relictii sunt: qui magis deum quam homines ti-
metes in tribulationibus maximis virilius et constanter persistebant: pa-
tri pro patriis ac deo legibus mori fortis: quam pruaricato sum parere vo-
luntati: per quorum lascivias et transgressiones locum idem statim in nihilum
redigi poterat. Licet autem et inter hos essent qui ad viam veritatis non
recte ambularent: neque semitas iusticie et equitatis ut oportet ob-
seruarent: malis tamen grauioribus que per aduersarii pertinem sub introi-
re ceperant: obuiare cupientes se eisdem pro posse opponebant: qui
bus in adiutorium fuit dux filiorum dei loci eiusdem superius gu-
bernator vir utique per omnia laudabilis et magnanimus: iusti-
cieque zelator: diuersi quoque qui fugiebant mala additi sunt ad eos:
facti quoque sunt eis in firmamentum. Agit aries natus est cornibus suis
impetrare ducem gentis sue: eumque modis quibus poterat deuincere
niterebatur. At vero dux invictissime stabat. Quo viso aries cum
quibusdam de suis ad principem totius multitudinis se trastulit
ac ipsum contra dominum populi sui interpellabat: dolosique suggestionibus
principatum sumpsit in populo suo. Quod audiens ecclesia fide-
lium altius ingemuit: et nonnulli lacrimantes vociferabantur in
celum: minimam quidem curam pro se habentes: maximam
autem pro sanctis dei legibus: patruisque traditionibus quas viola-
ti aperte non sine scandalo multorum videbant: supplicantibus

errata

aurib^o diuinis: ut si fieri posset cor principis multitudinis sani^o
informaret. **L**ūq; durissimo famulatu multi inocen^e pmerent
clamauerūt ad dñm. et clamor eorum puenit ad deū: et audiuit
gemitu eoru: descēditq; liberare eos. adhucq; iuenta sūt bona
opera in israel: quodā igif tpe in insula quadā cōnenerūt impy
aduersus filios obediētie i manu forti et multitudine pualida i
vtute sua cōfidentes. **Q**uod vidētes ex aduerso h̄i qui erant de
prope de parte dñi: yehemēt extinuerūt: et desperabāt se posse
euadere. **E**rat enī cōgregatio magna et fortis. et h̄i docti et pati
ad plūm. **P**aucissimi vō ex aduerso erāt relictī simplices: nec
armorū cōsuetudinē habētes. **U**n^o autē de his qui ptem dñi ad
iuuabāt: ceteros timore pterritos ad cōstātiā cōstant aiabat: et
ad orationū suffragia cōfigere hortabaf. **E**t ipse quidē ad locū
oratiōis se cōserens: pstratus ad terrā hec et bis similia i oīone
dicebat. **D**ñator dñie rex celorum et terre: in volūtate tua cūcta
sūt posita: et nō ē q possit resistere voluntati tue cū scis qr isti ve
niunt ad nos in sua audacia et multitudine confidentes: volen
tes regnare nō ex te. et patrias ac dei leges violare: et nos mise
ros de terra dispergere cupiunt. **E**ya dñie de^o aperi oculos tuos
et vide tribulationē nostrā et sancte cōgregationis tue. et ouerte
luctū nostrū in gaudiū: disperge illos i vtute tua et depone eos.
vt cognoscāt te adhuc curā tui populi gerere. **O**stēde nūc quia
victoria nō est ex multitudine s^z ex tua volūtate: et misererc no
bis. vt hanc magnā tribulationē quaz pro peccatis nostris pati
mur. te adiuuāte vincam^o: et quēadmodum patres nostri: sic et
nos tibi in pace et trāquillitate seruiam^o. **H**is itaq; gestis deus
qui nunq; deseruit sperantes in se: vocē suorū seruorū ad se cla
mantū exaudiuit: et vtutē aduersariorū eliminauit. **N**ā i crasti
no eodē loco in cōspectu multitudinis cōgregate: aries in trāz
corruit. et vnu de cornib^o suis cōfractū est omnib^o deū laudanti
bus. et exinde cepit potestas ei^o deficere ac decrescere de die in
diem: nā nūlti itelligētes fraudē ipius: penitētia ducti ceperūt
ab eodē recedere: et ps filioꝝ obediētie crescere cepit et pficere:
adiuuāte dño populū suū: iimicos aut pacis pscquēte: per ōnia
benedcūs. **D**iscipulus **R**es stupenda parit et mi
de^o. **A**mē. **R**anda: q; imperscrutabilis
abyssus iudiciorū dei electos suos sic tribulari permittit: nec ta
mē vsqueq; deserit: s^z tam paterne liberat et protegit: s^z velle^z
evidētius noscere miste. **S**apiētia **I**ntelligentibus
rūz similitudinis huius.

amplius querere noli. fructū tamē non modicū ex his colligere debes. Primo vt discas in nulla vñq; aduersitate desperare: s; omnē spem in deū ponere: t oratiōis refugia querere in tribulationib; cūctis: nec viā iusticie ppter rabiē cūiūq; psecutionis scuiētis deserere t super oia cautelā t circūspectionē debitā ne gochys ptractādis adhibere Prelatus enī vel rector fratrū tuoꝝ cū tu sis: licet in minimo gradu: discas ex his nō statim adhibere fidē his q; ceteros deferre cōsueuerūt: nec proximorū suggestiōnib; qbuslibet in patrocinīū cōductis semp velle adqescere: nec faciliter accusationē aduersus approbatos recipias: quia ex his disciplina omnis psteriū: t pestilentibus audatia resistēdi confert: ac vigor destruīt religionis. H; causam quā nescis diligētissime inqras: vel p teīpm vel per viros iustos t prudētes ac deū timētes: t sic tandem veritate coimpta cū debito liberamē sentētiā pferas iustam: t sic pculdubio nōnūq; iuenies actores cause in causā obnoxios eē. Nēpe iterdū grauamina īdebita superiorꝝ ppendūt: q; cēsurā monastice discipline effugere cupiūt: t se pugiles iusticie ac d̄fensores v̄tatis ianis mētiunt: q; se a correctionib; platoꝝ suorū eximere volūt: ac ceteris ianis pessē cōcu pscūt. Sic sic te decet causā quā ignoras inqrere: inuentā plene discerne: t ipys l; qd cōtra iustos cogitauerūt reddere ī caput ipoꝝ: vt sic gladi' eoꝝ itret ī corda ipoꝝ: t arc' eoꝝ ḡfrigat. Sic in iudīs suis capiūt ipy: sic lapidāt duo senes pleni iniq; cogitatiōe: q; suzannā in dño ḡfidētē cupiebat lapida. Sic pērit aman hostis t aduersari' ipyssim' iudeoꝝ: q; p iniq; regi fcās suggestiones pplin dei perī laborabat. Sic t saul supbissim' gladio ppo occubuit: q; iuste pseq. **Discipulus** Oiꝝ p̄fissima primū nō formidauit. **Discipulus** moderatrix cārum et̄na sapiētia: q; electis tuis t bona t mala in bonuz cōuerteris: hoc solūmodo mibi humilimo famulo tuo in hac materia faciendū estimo: recurrere scz ad oratiōis presidia corde duoto. Igit̄ o paſ misericordiarū t deus toti' cōsolationis pto būlit: vt miserearis pplo tuo t hereditati tue: t da pacē cordiū t tranquillitatē tēpoꝝ in diebus nostris. Sed t his q; oderūt pacez miserere ppter nomē tuum benedictū. Infunde eis qso spirituz bonū: vt ab errorib; suis resipiscāt: t ad vnitatē t pacē redeant: vt tibi oēs in gremio scē m̄ris ecclē catholice vñaniim̄ seruiam': t ad ciuitatē glosam celestis patrie puenire valeam'. Imē. **D**ualis sit diuina sponsa eterna sapientia: t de qualitate amoris ipsius

Quelalis ē dilectus tuus ex di-
lecto: o pulcherrima muliebz. Si q̄s solutionē verbi au-
dire desiderat: aures nunc prebeat diuini amoris. Da
amante: da singulari amore feruentem: t̄ intelliget que dico. Ex
amore enī quēuis loquētē nō amans: ebrium pocius q̄z sobriuz
estimabit: qz nō interno gustu vim amoris p̄cipit: sed v̄ba tātuž
resonare audit: t̄ bñ quidē ebriū: s̄z nō a yino in quo ē luxuria:
s̄z in quo ē spūaliū exuberātia gaudiorū. Nobis igif tacētibz q̄
tali amoris sup effluētia adhuc lōge distam⁹: ppe autē fieri toto
corde desideramus: anim⁹ aniorosus in mediū pcedat: mens in
affectū diuinū p̄p̄at: dicatqz nobis modū qualit̄ a dilectio pre-
uentus: t̄ quō ad amorē ipius tract⁹ sit: vt simul ex hoc pateat
qualis sit ex dilecto dīlcūs: nec se occultet nimiu: qz amor inten-
sus seipm etiā pdere cōsueuit iuitus. Veite inq̄t anim⁹ amorosus:
audite q̄nta fecit dñs aie mee. Lū me florēs iuuētus t̄ recēs
anim⁹ tpe vernali ad prata virentia t̄ florū diuersa germina cū
sodalib⁹ coequis vtriusqz sex⁹ ad p̄fruēda desiderata solacia dul-
citer iuitaret: a plerisqz int̄ diuersos ludos vox lasciviens p̄stre
pebat. Caput enī mouētes: manibus plaudātes: t̄ velut arietes
ouiū exultātes salt⁹ quosdā dabāt: sicqz tripudiādo aiebāt. Exi-
guū t̄ cū tedio ē tēpus vite nr̄e: t̄ nō ē refrigeriū in fine hois: et
nō ē qui agnit⁹ sit reuersus ab iferis: qz ex nihilo nati sumus: t̄
post hcc erim⁹ q̄si nō fuerim⁹. Venite ḡ t̄ fr̄iamur bonis q̄ sunt
t̄ vtiamur creatura tanqz in iuuētute celeri⁹: vino p̄cioso t̄ vn-
gentis nos repleam⁹: t̄ nō p̄tereat nos flos tpis. Coronem⁹ nos
rosis anteqz marcescāt: nullū pratū sit qđ nō peritrāseat luxuria
nr̄a: ybiqz relinquam⁹ signa leticie: qm̄ hec ē pars nr̄a t̄ hec est
sors nr̄a. Italia inqm̄ t̄ similia dicētes: frenuz cōcupiscētie laxa-
bant: t̄ flores quos poterāt singuli carpebāt. Ego aut cū paululū
in meiō substitissem: t̄ qđ nā facerē in animo meo hesitarem.
Ecce flores humo nati quos vernali amenitate decoros viderā
t̄ recent̄ in vere cōspexerā: subito arefacti deciderūt: t̄ òcor ois
perierat. Uui⁹ nouitate visionis stupeſcūs t̄ in me reuersus cepi
denegare q̄ nullū ex floribus caducis velle adamare: quos taž
breui tpe florere t̄ extēplo arere cōspexerā. Quadā igif die duz
animus inq̄etus circūquaqz aspiceret: t̄ velut hymnul⁹ vmbro
sum locū peteret ad quiescendū: feruorē declinās meridianum.
ecce e regiōe in sūmis excelsisqz verticibus apparuit quasi flos
campi cōspicuus t̄ ad videndū delectabilis: oibusqz quos ante-

viderā floribus incōpabiliter pulcior apparebat. **A**d quē vidē
 dum cū festinassem: ecce subito iniutatus nō cōparuit: s̄z quasi
 dea toti^o pulcritudinis aī me stetit: q̄ velut rosa rubens t̄ cādo
 re miro refulgē sole clariss rutilabat: t̄ eloquia pulcritudinis
 dabat: hec cūctoz in se sumimā optabiliū pferebat: odoreq; sua
 uissimo ad modū panthere lōge lateq; diffuso circūq; ad amo
 rem suū cūctos traherat: voceq; dulcissima sic dicebat. **T**rāsite
 ad me oēs qui cōcupiscitis me: t̄ a generatiōibus meis adiple
 mini. **E**go mat̄ pulcre dilcionis t̄ timoris t̄ agnitiōis t̄ sancte
 spei. **Q**uibus auditis steti attonit?: fixisq; oculis in terrā obmu
 tui. **S**tupor enī circūdederat me de tāte pulcritudis imensitate
 vt oino respōdere nō possem. **Q**ue clement̄ manū extendēs cor
 meū tetigit: t̄ ad loquendū cōfortauit: aptisq; oculis in eā curi
 osius intēdebā t̄ hec tacit̄ in corde meo voluerat. **N**on ē huic
 similis sup terrā: in aspectu: in pulcritudie: t̄ in sensu verboruz
Dixi q; itra me. **E**cce vere abyssus amoris: abyssum nūc reppe
 ri totius pulcritudis: qz qd diu quesisti nūc inuenisti: quinīmo
 vltra q; cogitare potuisti repperisti. **H**icq; tandem ad eā 2uersus
 cordis in iubilo dixi clara voce. **O**pulcerūna toti^o vniuersita
 tis oīm creaturarū: q̄ ex animo letabudo cōditoris vniuersorū
 pdyisti. **E**dicito nobis nomē t̄ pgeniē tuā: ytrū ne cōdigna sint
 t̄ cōgruentia tāte formositati. **I**pa aut̄ vultu sereno: micantib^o
 oculis: labys mellifluis verba depremebat: q̄ auditū corporeū
 penetratia ad cordis tricliniū velut sagitte ignee piolauerunt.
 t̄ ad aliam amoris dulcedie liqfactā sic dicebat. **N**īn vir dīde
 riorū tu es: ideo thesaurū absconditū cunctoz desiderabilium
 punctū t̄ circūferentiā oīm cōcupiscibiliū: longitudinez: latitu
 dinē: sublimitatē: atq; pfundū vniuersoz amabiliū veni ostēde
 re tibi. **I**n p̄mis ergo rationē t̄ interpretationez noīs mei scire si
 vis: sapientiā eternā me appellari a frigenis cognosce: qd vtiq;
 mee cōgruit poptime nobilitati. **N**ihil enim ē in entib^o creatis
 qd tantū in corde cōditoris: cunctoz pfecite amantiū dultius
 posset sapere: neq; enī sonit̄ tube ac fistule ac cythare sambuce
 t̄ psaltery t̄ symphonie dulcisone seu vniuersoz genera musico
 rum: nō phylomene cātus: omniūq; auī suauissim^o cōcentus:
 aures iuueniles tantū demulcēt nec frēstris vñq; melodia vel
 celestis armonia gaudioz vñq; prebere materiā ampliore. **S**a
 por noīs mei velut botrus cipri in vineis engaddi. **L**ipzi cum
 nardo: nardi t̄ croci: fistule t̄ cynamomi cū vniuersis lignis li
 bani: mirre t̄ áloe cū oībus p̄mis vngētis aromatibusq; p̄cio

D 1

Item 8

fissimis. **Q**uasi libanus nō incisus vaporau habitacionē meaz:
et quasi balsamū nō mixtum odor meus. **E**t hec quidē de noīs
mei interpretatione. **D**orro qz amor tuus alta petit: nec coq̄siri
um et paneficiū vel vnguētariorū aliorūq; similiū ac dissimiliū
amore cōtent: igenuitatē ac p̄claritatē generis mei inqr̄is. **A**d
hec quidē respōdere nō imerito ratiōis ordo exposceret. si facul
tas adeslet: et ipossibilitas nō obstatet. **G**z tāta generatōis mee
pfunditas: vt cūctorū mortaliū ingenia excedat. **E**go nāq; sum
illa de qua scriptū ē. Generationē eius quis enarrabit: **E**go ex
ore altissimi p̄dīi: pmogenita aī oēm creaturam. **E**t egressus
meus sicut a p̄ncipio etnitatis. **E**go quasi fluuius dorix: sicut
aq̄duct⁹ exiū a padiso. **A**b et̄no ordinata sū: et ex antiq; anteq; z
terra fieret. **N**e cdū erāt abyssi: et ego iā cōcepta erā: ne cdū son
tes aquarū eruperāt: ne cdū mōtes graui mole cōstiterāt: ante
colles ego pturiebar. **A**dhuc terrā nō fecerat et flumiina et cardi
nes orbis ēre: qn̄ p̄parabat celos aderam: qn̄ certa lege et gyro
vallabat abyssos: qn̄ ethera firmabat sursū: et librabat fōtes aq̄
rum: qn̄ circūdabat mari ēminū suū et legem ponebat aquis ne
trāsirent fines suos: qn̄ appēdebat fundamēta ēre: cū eo erā cū
ta cōponens: et delectabar per singulos dies ludēs coraz eo onī
tēpore. **L**udēs in orbe terrarū et delicie mee eē cū filijs hominū
Vtūs homo q me audit: qui vigilat ad fores meas q: idie: et ob
seruat postes ostij mei: q me iuenerit iuenerit vitā et hauriet salu
tē a dño. **S**ic igit̄ dilcs i dilco sp̄ erā manēs ac dilcs ex dilco sp̄
manās: cū dilco ab et̄no ludēs erā. **H**abes igit̄ q fiz et vñ pcessi
Dorro qd sim in eēntia qntū ad plenā cōphensionē: ab hui⁹ p̄
scrutatiōe iubet ratio qescere: cū natura ordinata nō tendat ad
ipossi. **D**iscipulus **D**ū hoc sumo cū affectu audio:
bilia. **V**ix meipz pre cordis iubilo ca
pere valeo: totusq; spūs me⁹ exultat vehementē in dño. **O** quis
mihi det te dilectū spōsum ex dilco genitore pgenitū: vt iueniā
te foris et deosculer te et iā nemo me despiciet. **G**z obsecro te di
lecte mi: qd cause q tam̄ crebro rebus te corporalib⁹ i amore tuo
cōparare cōsueuisti: cū tñ scđm verba tua et scđm sententiā oīm
bñphilosophantiū nec cor. **S**apientia **R**eruz altissi
pus sis nec virt⁹ in corpe. **S**apientia marū verita
tes in sua simplicitate acceptas intellcūs human⁹ capere nō po
test. **E**t ideo necesse ē eas tradere p̄ imagines et cōsuetas simili
tudines. **P**ulcritudo q̄ppe mea tanta ē: vt si quis magnis cru
ciatib⁹ multis annis se exponeret: vt vel ad ictū oculi me i tāto

decore cōspicere posset: absq; òni dubio labor p̄mio minus ad
huc respō.

Discipulus Ex quo vt assēris de supce
deret. **Discipulus** lestibus t̄ diuinis reb⁹ alie
loqui nō possim⁹ nisi p̄ modū corporaliū: liceat simplici discipu
lo magistro prudētissimo verbū simplex ppouere: cui⁹ declarati
onē habere cupio. En spēs celi: gloria stellarū: atq; venustas cā
pi ex multitudine ppendit florū. Sic nōnūq; decor iuuēcularū
seu sponsarū trigenarū ex ornatū attēdis vestimētoꝝ. Unī t̄ au
ro tecte: gēmis choruscātib⁹ infuse: subtilib⁹ induite: sertis micā
tibus redemite pulcre. **Sapientia** Prudens pictor
pcedunt: tu vero qd: vbi subiectū defi
cit: accidētia multiplicare cōsuevit: t̄ qd maculosū eē cognoue
rit: rubrica linire festinabit: vt ex sophisticata forma ignoretur
q; latet anguis in herba. Ridere apparent cogit: qd nec sensibi
le qdeꝝ ē: sicq; oculos hūanos decipit dū qd deformē sub tegmi
ne ē colorifero splēdoore pliniēs reddit formosū. In quo tñ ma
gis artificis q̄ artificiati pconiu iure preferē. E regione vō sol
radioꝝ suorū circūdat fulgoribus: aliena nō egit mēdicata for
mositate: quē in eēntia sua luminositas tā imensa inestuit. Sic
sic sapia eēna sol iusticie: qnino ipa cuius pulcritudinē sol t̄ lu
na mirant: lucē habitās iacessibilē in splēdorib⁹ scōꝝ ex vtero
ante luciferū genit⁹ fulgoribus imensissimis circūdatus: aliena
forinsecus cōpositiōe nō eget: qui ē totū qd ē: qd pulcrū ē: quod
speciosū: qd decorū. Lui idē est eē qd pulcrū qd delectabile esse.
Omnis nimirū gloria el⁹ abint⁹ in fimbrijs aureis circūamicta
varietate. Amictus nāq; lumine sicut vestimēto: tāta ex omni
parte luminositatis pulcritudie resp̄gif: vt sui fulgoris excellē
tiam hūanus oculus ferre nō posset. Non enī inqt videbit me
homo t̄ viuet. Deniq; ois creature decor qd aliud ē: q̄ quoddā
speculū in quo sumi opificis relucet magisteriū: Or si lily vt as
seris decorē eiusq; indumēti nitorē miraris cur nō miraris lili
orū autorē: Si venustus aspect⁹ ac decent ornata facies oculis
tuis mūdanis quondā sic coplacuit: o q̄ digne p̄c cūctis inessa
bilit pulcra: t̄ p̄ essentiā decora: cordis oculis placebit. Nempe
si recte ispēxeris ornata cūcta cū suis ornamētis: ipius sunt pre
conia qui substantiaz cū qualitate t̄ ceteris generib⁹ pduxit in
eē. Patet igif q; ea q̄ te vanitatis tēpore ad creaturam trabere
solebat: potius ad horū oīm creatorē trabere debeant absq; eo
quod intrī secus latet. **Discipulus** Et quid est hoc quod itri
secus latet:

Iam d

Sapientia Simplicissime eentie mee iocundissima
visio: supsubstantialissime diuinitati mee
poptata fruitio: intaminabilis vite tota simul et pfecta possessio:
In his eni cunctis beatorum spirituum agminib[us] tata das iocunditas:
tanta gaudiorum materia geminat: ut pre amoris magnitudine
et exultationis imensitate mille anni sint ann oculos eorum tanquam di-
es que pterunt. Siqdem tota celestis frequetia cotinue cernentes
tot mirabilia: nouaque audietes catica: oculos in me iugit defix
os habet: stant suspensis vultibus: et cordibus amore flagrantibus
in me intendunt: pedes habet obliquos quasi ad iubilandum: facie re-
uelata ad contemplandum: sicque sursum corda leuantes in hyant ore
cordis piter in superna flueta fontis vite. O quis beatus qui huic feli-
cissime iocunditati: et iocundissime felicitati inesse meruerit: qui
choris interit celestium puellarum: quae mecum choreas ducentes in ce-
lestibus iocundans felicit: ubi chorus sacratus virginum post me ca-
netes currit: ymnosque dulces psont. En vincu amoris vobis
de labiis mee caritatis egressum ad cor amoris: omnia superat
angelorum melodias: omniques cytharedores cytharizantium armo-
nias: oia denique instrumenta musicalia et symphonias. Eya re-
spice quodso metis nunc in iubilo quo abilis sum ad amandum: quo affabi-
lis ad amplexandum: et ad posculandum aie sincere quo sume delec-
tabilis. O dulce et preciosissimum osculum: labiis mellifluis affectuo-
se impressum. O beata aia: cui vel in tota vita sua saltu vna vi-
ce fuerit hoc cocessum. Et si ppter hoc etiam mori contigerit: graue
no erit. Sunt denique semper presto amanti ad reamandum: presens in
thoro: presens in choro: in mesa: in via: in claustro: in foro: ita ut
no sit locus ubi no sit presens caritas dei: ubique amanti per amores
correspondens. Singulare quippe hoc sibi diuina sapientia prius inter-
cuntas vendicat sposas: ut ad votum amantis ubique presens esse pos-
sit et cuncta per se emissa suspiria desideria immissa: facta seruitia in
presentia norit: ppter hoc prudenter ait quidam amator sapientie: domini
in conspectu meo semper. Et iterum. Propterea hoc letatum est cor meum: et
exultauit lingua mea. Rursus tanta est bonitatis mee progratia
singularis: ut si quis ex ea vel modicam guttam ad gustandum susce-
perit: de cetero oia huius mundi oblectamenta tanquam sterlus reputa-
bit. Amor meus peccatores sarcinis oneratos exonerat: conscientiam
purificat: mentem corroborat: perfectis libertatem donat: et ipsos sic
eterno copulat principio. Quid plura? Qui me sibi in sponsam
accipit: meque super omnia diligit: vivit cum tranquillitate: moritur
cum securitate: et quodammodo gaudia in presenti inchoat que per-

eterna secula durat. Multa dicimus et verbis deficimus: quia eminentia amoris mei nulla lingua hominum vel angelorum sufficit enarrari. Experiri potest fari non potest. Nec tamen quasi et abrupto plecta potius quam dicta sunt. **D**iscipulus. O mensuram de qualitate divini amoris. **D**ic cordis mei tripudium. Numquid enim non vere ista est hora salutis: hora leticie spiritualis: tempus visitationis et gratiae. Dies quam fecit dominus: in qua melius facti sunt celi: in qua timor transiit in amore: et familiaritas tue gratia experientia fiduciam prestat loquendi pleniori. Aperiatur igit os meum: et secreta quae tanto tempore in cubili cordis mei clausa tenueram tibi nunc reserabo. Vulnus quod amoris diu inclusum detegam in corde languentis. Tu scis. Extremum enim alloquor in arte amandi: quod amor intercessus sociorum non patitur: non sustinet pluralitate. Regna quippe et amor sicut olim audiuitur socios non copauntur. Nam et amarus magnus in plures riuos diuisus minoratur sic et amor dum socios querit minuitur et deficit. O vincus et singularis cordis mei possessio: nunc ita se habet ad te cordis mei ipsius tuos affectus: ut vnicare te diligenter vicez sibi singularis rependi affectet amoris. O quod optabile hoc mihi erit ut me ex nomine cognoscas: cognitumque singulariter diligentes: ac dilectum inter specialissimos amicos tibypel eligentes. O deus meus vtinam oculo clementie tue gratoe me respiceres: omniaque opera mea dirigentes: et familiarissimum amicorum me tibi ac seruum faceres. O quod letus existem: si hec mihi iuxta votum precuerint. Ego certe cresci divici as: et oim hominum delicias me habere estimare. Nunc autem quod et cum gemitu cordis dico te soli et vnicum diligens omnibus amoris legibus cogor contentari. Queso: oes per amatores aures vestras perbetere: mibique codescendite: et infra me et dilectam dyadicate. Ecce dulcissimus meus vnicus thesaurus mihi est. et amoris speculum ipsum mibi constitui: facilius possent saxa moliri quam mea mens ab ei amore reuocari. Qui si dimiserit me ego eum non dimittam. Vnuit dominus: si spreuerit me ego fidelis et constans existam. Velut turtur solitaria sedebo: quibusque dilectum recuperabo. Ego nullam recipiam consolationem: ad nullum intendam consolatorem: quoniam onerosi erunt mihi. Ipse solus est quem quero: ab ipso solo consolari potero: pro ipso elegit suspedium anima mea: et mortem ossa mea. Si abierit cor meum secum trahit: si redierit: os meum iubilo replebit. Siue comedam siue bibam. vel aliud quodcumque facias: ipse mihi presens est. Ipse est quem intendo. Ipse est quem requiro. In sapientia factus sum: amor me coegerit. Ecce dilectum diligere non expectaui quo usque

Item 8

senio frigescerē: ac viribus fractis deficerez: quo usq; decor yul
tus rosei deperiret: t ruge faciē operirent: t sic exosus factus t
amori freno ineptus: necessitate cogēte ad ipm amandū cōfu
gerem: qui aliam quā diligē vel a qua diligi cuperez nō habe
rem. Quinimo cū in flore iuuētutis etas adhuc tenera longeui
tatē annorū promitteret: t sociorū grata consortia aedesent: et
naturalis cōplexio amorī arrideret: multasq; rogantes ac retrā
bentes haberē: his oībus spretis violas pulcerrimas mihi dul
citer arridētes cōteinnebā: facicq; auersa cū gemitu auersabar
letus omnia pieci: t te mibi mercedē amoris constitui: ad amo
reni tuū cōfugi: tecq; mibi in dilectū elegi. Nūquid igit̄ o ama
tor meus: gaudiū meū: t dulcedo anime mee: impiū eēt vt me
singulariē nō diligeres: t amorī tanto tantillū respōderes: non
quidē pre cūctis solum diligendo: s̄ int̄ cunctos amorē famili
arem impendēdo. Hoc ē pro certo qd̄ me angit t sollicitat: qz
tot sūt corda te amātissima caritate amātia que me in amore t
omni amorosa exhibitiōe antecedūt. Deu heu qd̄ ergo erit de
me: Tineo enī vebemēt: cum int̄ lilia lilioū amator pascer].
O me miserū t redolentiaz eorum odoraris me forte cardoni
vel vrtice obliuiscaris: t sic damnū amoris tui aliorū ex amore
incurrā. Ignosce o dilecte q; sic loquor. Hoc enim vt nosti sibi
vis amoris intēsi vendicat: vt legē verbis iponere nesciat: nul
lūq; nisi dilectū cū dilecto occupatuž aduertat. Valde si audeo
dicere sparsus amator es. En sexaginta sūt regine: t octuaginta
cōcubine: t adolescētularū non ē numer⁹. Uerūtanē vna ē co
lumba tua: pfecta t īmaculata tua: que ceterarū oīm sibi vendi
cat pncipatū. Deniq; in oībus finib⁹ israel qrunf adolescentule
virgles: t ab ysaac sola eligit t ad regē itroducit. Sic ad assue
rū multe itroducite vna oībus pfer̄: t ad ipery cōsortium subli
mat. O vna q vna es: t secundā non habes: q; feliciē creata: q;
eximie dotata es: vt vnicū illū thesaurū ad cordis votū posside
as. Quis mibi det saturari saltē de micis que cadunt de mensa
reliquia. **Sapientia** Valde i excessu mētis ex amo
rū tuaꝝ. **Discipulus** Te milies amplecti yellem: t decies
milies affcū ītulabūdo posculari cu
perē: t qcquid vñq; aduersi amor sustinere p̄ciperet libēs cūcta
ferrez. En aia mea dñe mi ad vba tua tota suspēsa erigit: t ver

14

bum consolatoriū prestolaf. **O** desideriū aie mee. **L**oquere ad
cor serui tui. **O** pie cōsolator cur me puocas: cur animā amore
languidā differendo affligis: **A**n amor impatiēs ē nec diutius
expectare potest. **N**am desideria dilatata affligunt animam.

Sapientia Amor tuus licet intēsus sit secutiens tū
aliqualit̄ videt̄ esse: qui de diuinis & sup
celestibus per modū frenorū sentiendū estimas: & ideo quasi p
caliginē iudicas. **S**ic autē nō est. **N**imirū dei sapiētia amor est.
Vñ sicut eēntia sua in cūctis existens nō p̄tif: yl̄ minor ex hoc
in singulis reddit̄: sic nec amor suus licet cuncta diligat q̄ fecit
minorat. **S**ic enī intendit singulis vt a cunctis vacare videat̄:
& sic cūctis presidet vt a singulis vacare p̄teat. **N**ec ē sic imagi
nandū quasi tu iuuenis amore meū preueneris & ppter ea a me
diligi ex ure velis: s̄z reuera ecōuerlo ē. **E**t enim q̄ te ab eterno
dilexi: & te ex noīe noui: & affectu singulari p̄clegi: ideo diliḡ.
licet ex cōsequēti effectus p̄destinationis effectū requirat dilec
tionis. **U**nū sine p̄iudicio oīm ceterorū amantū hoc firmū tene
as: me circa te òni tpe & hora tam amorose eē intentū: ac si cū
tis postposit̄ tibi soli vacarē: vt amori tuo singulari respōderē

Discipulus. **G**elix sermo & omni acceptiōe dignis
pre oībus diebus vite mee. **N**obrē vna meuz iocūdef simiq̄
congaudeat & congratuletur orbis terre & plenitudo eius: pro
dilecti tam pio amore & tam imensa & optabili dilcione. **E**ia di
lecte mi auerte oculos tuos a me: q̄a ip̄i me auolare fecerunt.
Lui nāq̄ cor tā ferreū: saxeūq̄ pect̄ vba tua scintillifera audi
re posset: & nō subito amoris tui ignē concipet. **Q**uis deniq̄ tā
frigidus yl̄ tepidus existit: q̄ sibi te i tāto decore corā oculis cor
dis sui fisteret: s̄niq̄ amoris oculos frequent̄ i te defixos hēret.
& ignitū eloquiuū tuū vehement̄ sepi audiret: crebriusq̄ eadem
reuolueret: q̄ nō intimi amoris facula inardesceret. **S**ic enī sol
ad emisperiū nostrū ascēdēs: & circulū meridianum describēs:
terrā suo adurit calore: sic colloquiū tuū flānieuz corda frigida
suo accēdit in amore. **O** oēs sitiētes: venite nūc ad fontē totius
amoris: & ad fructū desideriū iocūdissime dilectionis. **Q**uāf enī
expēditis res: corpus simulq̄ aīam periculo etno exponitis: et
tā iuanū laboratis: **N**ā i ydropica ariditate p̄sistitis. **O**s aridū
pter saporē carneū tenuē in eo relictū: dentib⁹ vestris roditis.
Omiseri vere miseriā amatis: dū hoc qđ queritis iuxta votuz
nō inuenitis. **C**ernite queso: cernite q̄z bonum & q̄z iocundū sit

Item 8

summū bonū diligere: supīmā sponsā adamare. Redite amatores dulcissimi ad cor: t ppendite q̄b̄ btūs qui relictis ūnibus in hāc cōsentit: eiq̄b̄ soli cūcta seruicia amori debita corde deuoto impēdit. Quāta putatis h̄̄ solatiōe atq̄b̄ iterne suauitatis dulce dīne: sibi qdē soli nota: ab oculis aut cūctorū viuētiū abscōdita p̄fuer felicit. Proide o delicate amatrix eīne sapie: beatissima agnes: v̄ginū gēmula pulcerrimia d̄ tātī spōsi p̄conio iactasti te dicēs. Anulo suo sbarrauit me: t imēsis monilib̄ ornauit me: Mel t lac ex ei⁹ ore suscepit: t sāguis eius ornauit genas meas. Vere fateor dilcē mi: q̄ sernio tu⁹ dulcissim⁹ igneo amore resp̄sus exp̄gefecit dormitantē aīam meā: liq̄fecit t refecit tristem mentē meā: illūiauit tenebrosa: clausa reserauit: t totū p̄positū meū ad hoc deduxit: vt totis virib⁹ cupiā t ego dignus iueniri tua dulcissima despōsatīe. Sicut enī audiūm⁹ sic t expti sum⁹ q̄ nō ē p̄sonarū acceptio apud te: cūctos ad amore tuū iuitas: oēs satias: t eis pocula salutis p̄pinas. Adiuro vos oēs o eīne sapie ardētissimi amatores: hui⁹ diuinissime spōse felicissimi dilectores: vt me v̄ris p̄cib⁹ ad ipaz dignemini p̄mouere. Ja nūc o corp⁹ quē sustinetis: q̄re negligit]. cur tā dīn a tā salutari p̄posito retardat]. Deponam⁹ veterē hoīez nouū iduam⁹: t torporē negligētie nos a tātis ipedientē bonis excutiam⁹. Ut qd etiam nati suim⁹: Nos enī vita viuim⁹ tñ. Surgūt simplices illātati t idoicti: t fecūdissima amoris plenitudie iebriant: t nos s̄tilia texētes: ac v̄itat̄ viā orteris demōstrātes. eosq; ad poculū itne suauitatis iuitātes: i ariditate mētis pduram⁹. Ea agite ḡfrēs t cōsodales: q̄ potēs ē de⁹ de lapidib⁹ istis igneȝ p̄creare diuini amoris. Quis scit si ouertat̄ t salutationē ḡtiosaz poscētib⁹ p̄h̄ciat: Quis scit si benignā p̄ se reliquat bñdcionez. Ut t nos mī seri p̄ticipes amoris ipi⁹ effecti: inē dilcōs t elcōs ei⁹ sortem h̄ē possim⁹: Delcāt valde hui⁹ speciosissime memoria spōse: eiusq; p̄eminētiā ac dignitatis p̄rogatīnā recoleſ singularē: sic musica in cōuiuio vini: t sic odor suauii vnguētoȝ. H̄t eūi q̄ se aliqd putat eē t nihil sūt: s̄z seīpos t icautos q̄sq; decipiunt. O q̄tiens min⁹ cognitū amat̄: qd plene cognituz minus curatur: t cuius presentia pre amoris vehementia vix expectabat. iā habituz ad libituz: exodū magnitudinem ardētius ejcitur: q̄ non habitum prestolaretur. Fateor me ista diebus vanitatis mee curiosus inspectasse: t inuenisse hoc quod in proverbio dicitur. Qui caruere nisi non sunt oculis mīhi visi. Quocūq; enim me verbam defectum aliquem amoī contrariantem inueniebam.

12

Nam si aderat pulcritudo corporis: deerat formositas mentis.
Subiectū delicatū nōnūq; morum incōpositiōe vel inepta qua
dam t amori cōtraria stoliditate patebat. Nunc aquilū nasum
aut simū: nūc dentes retortos: aut crines abrasos: aut sordidas
vestes habebat. Q; si hec ad votū erant: egestate mltā amori cō
traria pīnebat. Q; si opulētia t pulcritudine florebat: rusticitas
generis ipaz odiosaz reddebat. Nanc melācolia: hāc colera ira
plena: hāc fama ecliptica denigrabat. Ubi vero hec oia aderat
cōgruent: impossibilitas ppria deerat: vel malicia hoiz: vel dīrac
tio linguari: q; poculū dulce amaritudine quadā pfundebat: et
me ab huiusmodi amore pstringebat. Animus me⁹ amorez spi
rans rosam habere spinā conqrebat. lilia aut violas rusticorū
ysui: ac pecorū pascue deseruire sicut pncipi attediabat. Pano
nem aurea veste nitentē: deformes habere pedes moleste fere
bat. Quid plura: Luncta pcurrēs singula maculosa iueni ac de
fectuosa. Dixerq; in corde meo: ab inq̄sitiōe amoris nūqm velle
desistere: donec amatū omni carēs defectu cōtingeret inuenire
Quid multis morer: Ecce nūc abyssus abyssuz repperit. Abyss
sus desiderioz abyssum itroiuit oīm gratiarū atq; pfectionum
Quid enī: Ecce tu pulcra es amica mea suauis ac decora sicut
hierusalem: virtuosa honorosa ac generosa. In diuitijs cūctos
pcellis: in gloria oēs antecedis: nō solū sapiens: s; t ipa sapien
tia existis. Nec ē similis tui in amoris facultate t arte amandi
nec timore qdem aut pudore sollicitabit: q te diligere seu despō
sare voluerit. Familiaritas tua nō parit odiū vel cōtemptū: sed
qnto amatores tui pfecti⁹ te vidēt. tāto tibi p amorē intēsius ad
beret. Nempe celestis artifex toti⁹ stature dilecti mei liniamēta
ac speciē plene artis sie circino descripti: omne supfluū inde re
secans: toti⁹ pulcritudinis formā dereliqt: ac in eo summā amo
ris collocauit. Quis nāq; ē qso edicite: cui⁹ mente pprijs oculis
oblata eius pulcritudo auolare nō fecerit: cuius audituz ei⁹ dul
ce eloquiū nō inebriauerit: cui⁹ cor eius amor vi sibi nō subiece
rit: Omnia eius supeminēt eloquio verborū: metro metiri ne
queūt: amātis tñ affectu claudi volunt: t dilectū reficiūt t huic
omnia mea venūdata gratis eius perpetuo obscurio se deputa
runt: iurarunt per viuentē in secula ab eius beneplacito nolle
declinare. O mi dulcis q; pdulcis ē amicicia tua que me vagā
extra me nō reppulit: s; se meo amori mercedē dīsideratā pbuit
O q; felix affect⁹ mei cibus cui⁹ gust⁹ oia suavia reddit amara.
amaraq; cūcta reddit p dulcia. Veniat dilect⁹ meus in ortum

Item 8

suū: ibi q̄b reficiāt dulcīt ab ea quā afficit vehementer. **V**eni dīlecte mi: colligamus simul rosas de rosario: pomellaq; tibi soli reseruata exhibebo: nec phibebo gustū omniū desiderabiliū ibi nascētiū. **E**n video dilectū meuz stantē trecētis iuuēculis: toti⁹ dulcore pulcritudinis delicatissimis vallatū: ipsi quoq; induit⁹ subtilib⁹: t vnuſquisq; p̄cinct⁹ zona aurea ad mamillas. **C**oma quoq; cuiuslibet fulua velut auruz radios solares reuerberat. vt viue lucis tricliniū ihabitare videaf. **I**pse autē i medio eoꝝ colore roseo: niueoq; cādore vultus ifusus relucet nomē suum ⁊ memoriale suū in desiderio anime. **D**qs mibi det vt t nomē eius mellifluū: l̄ris aureis sup latitudinē cordis mei supscribat⁹ qđ t pro amoris remaneat signaculo: nec vlla vnc̄b⁹ ve cetero ipm tollat obliuio. **O** mi dulcissimā ⁊ felicissima sapia: peto vt me a te nec vita nec mors nec vlla fortune sors separet: s̄ pma neat morte fortior noster amor in euū. **Amen.**

Divina sapientia amabilis sit simul ⁊ terribilis.

Hlio quoda tēpore cū sole eēt
sub nubilo: q̄ prius admodum clare refulserat. ⁊ gelu noctis ridētibus flosculis silentiū iposuisset: pcellisq; tonatib⁹ nauicula i medio maris iactare fluctib⁹: timor ⁊ tremor iquit discipulus venerūt sup me: t cōtexerūt me tenebre: sedebā soli tari⁹: cepiq; recogitare omnes ānos meos in amaritudine aie mee. **Q**uodā igif modo ieffabili oculo intellectuali pposita fuit visio illa pphetica in q̄ legit⁹ q̄ throni positi sūt: ⁊ antiqu⁹ dierū sedit: vestimentū eius q̄si nix candidū: t capilli capitis eius q̄si lana mūda: thron⁹ eius flamma ignis accensus: fluui⁹ igneus rapidisq; egrediebat a facie ei⁹: t ex ore ci⁹ gladius ex vtraq; pte acutus pcedebat. **S**tupefact⁹ igif ⁊ nimio terrore percussus ihoruerūt ōnes pili carnis mee. **O**mnia namq; peccata nica ⁊ delicta iuuētutis mee a puo vſq; ad magnū: cūctis cernētibus corā me apte videbā. **L**ogētib⁹ autē nūcys ⁊ festinatibus: merētē me ac dolentē an iratū iudicē pduxerunt. **C**um vero rex in impatoria maiestate sedens faciē eleuasset: ⁊ ardētibus oculis furor pectoris indicasset corrui ⁊ ad terrā vſq; plapsus caput iualidū supra brachiū put potui reclinaui. **L**ūq; ad horā nimio terrore coreptus tacuisse: tandem ad meipm rediēs cū gemitu multo hec itra me dicebā. **V**e ve ambulatibus post cōcupiscēti as cordis sui. **V**e omnib⁹ opantib⁹ iniqtatez: qz si cognouissent futurā eis paratā penā: atq; strīcta irati iudicis sentētiā contra

folio 11. - 30
40

ipos pferēdā: t̄ quo decreuit hec incipe a sanctuario suo: utiq̄
melius sibi a peccatis cauerēt: quin potius omnē penaz tēpora
lem sustinerēt: q̄ oculos iudicis hui⁹ offenderent. Neu dñator
dñe: q̄ tribilis ē facies tua nimis: q̄ pcellosa ⁊ acutissima vba
tua. Lotus tremo ad tantā indignationē. O visio horribilis et
metuēda nimis: t̄ sumā cū diligētia p̄cauenda. Rogo ⁊ obnixe
te flagito rex oīpotens p̄ tuā bonitatez imensam: tuere me q̄so
ab bac visione horrēda. Fac mihi in hoc tpe quicqđ tibi placue
rit. Impone leges. adauge tribulatiōes: aduersitates m̄tiplica
infirmitates cētuplica: quicqđ tibi placuerit libētissime feram.
Hoc solū supplicans: vt a facie furoris tui p̄cere mihi digneris
Siquidē tātus ē mihi timor dñi: etiā cū soluz leuis suspicio oc
currerit: q̄ culpis meis exigentib⁹ facie tuā paulisper auertas a
me: t̄ q̄ te iudicē meū offendrim: vt oīno q̄escere nō valeā: s̄
totus p̄re dolore ⁊ meroze in memetiōpo cōtabescebā: t̄ quo pos
sem sustinere illā terrifica faciē plenā ira ⁊ idignatiōe. Ue mi
seris ⁊ obduratis peccatorib⁹. Ue ifernalib⁹ ⁊ damnatis aīabus
ac guersis spiritib⁹: qui hāc faciē furibundā in sua tribili dispo
sitione absq̄ omni spe ḡe visuri sunt: t̄ audituri illud horrēdū
tonitruū. Te maledicti in ignē eternū. O maledictū eternū. O
obprobrīu sempiēnuū qđ nunq̄m delcbit. Quis cogitare sufficit
diem istā tremēdāz. Deniq̄ si tam intollerabilis ē patēne faciei
tue ad emēdandū nō ad p̄dendū filios tuos seueritas stupēda:
vt inferno similis eē videat. Quis ergo tuā faciē terribile ōni
spe p̄uatus videre poterit. Guadeo p̄inde oībus hominib⁹ ma
xime pctōribus: ne se silencio tuo v̄squeq̄b⁹ cōmittant. Taces
eni ⁊ peccata videre dissimulas. Cū vero arripuerit iudiciū ma
nus tua: reddis yltionē hostibus tuis: t̄ his q̄ oderūt te retribu
is. Quomodo q̄so oī p̄yssima bonitas verū eē poterit te eē ama
bilem: cū sis **Sapiētia** Terribilis quidē sū pctōribus
terribilis. Sapiētia amabilis aut̄ iustis ac me dili
gentib⁹. Ego deus q̄ nō mutor scdm qualitatē ⁊ diuersitatē me
aspicientiū dissimilis videbor. Electos meos in hoc mundo t̄
more p̄iter ⁊ amore iugis habere expedīt: vt t̄ timor semper
aiam sollicitas a noxys retrahat excessib⁹ ⁊ amor letificas eri
gat ad superna.

De vicissitudine visitatiōis diuine: t̄ qlif aīa dēt se tūc tenere.

HElīantissim⁹ dñi habitabit
in eo cōfidēter: quasi in thalamo tota die cōmorabitur

Item S.

et inter humeros illi⁹ re^qescet. **H**ec et bis similia q̄ pfecto amo
ri alludūt verba: dū aure cordis p̄cipio vehement⁹ suspiro: cum
me tam longe a fructu desiderato huius amoris esse cognosco.
Nam subtractio dilecti cōtra votū diligētis quā sepius exptuz
me eē fateor: p̄cipiuus mibi videt in amore labor et dolor. Quā
tum enī quis de dilecti letat et gaudet p̄sentia: tantū de eius ab
sentia dolet et tristat. **A**t hec ē illa iſipida amoris regula nimiū
affictiua: quā in freno amore declinare volui: et nuc ipsam q̄qz
in amore diuino inueni. **H**oc ē ergo qd̄ habeo aduersuz te mat̄
pulcre dilcionis et̄na sapia ipugnās tuū amore: quez nudiuster
tius tñ extulisti. **V**icissitudo naqz pdicta nō solū in freno amo
re: veruetiā in tuo videt habere locū. **F**requētissime enī dum
mens amātis in thalamo cordis quieti⁹ te habere putat: et fedē
re sempiēno brachys amoris te sibi cōstrinxisse iſepabiliter esti
mat: subito q̄ putabar is adeē: nescio quo aufugis: et q̄ estimaba
ris cōstrict⁹ eē: longius recedis et non cōpares. **S**z aiam dolore
plena post te derelinq̄s: et dū cor amantis post te ardete aia te si
tit et corpus infirmū languescit: te solū vnicū cordis gaudiū to
tis cupiēs visceribus dissimulas et q̄si aspnando nullo oino das
intelligibile responsū. **Q**uid ē hoc? **N**unqđ nō ipm impium ac
crudele ē nimiū: condescendere nolle ei quem ipse vulnerasti:

Sapientia Magnitudo et pulcritudo cuiuslibet cre
ature poterit pro me respondere:

Discipulus **N**uquid hoc sufficit aie amoroſe? **L**i
tētē mihi relucere indubitan⁹ cognoscat: et te p̄ hoc q̄si p̄ qddaz
vestigiū sume pulcrū et bonū eē intelligat longe tñ adhuc distat
a suo fine. **S**apientia Si hoc nō sufficit saltē d̄ sacra
desiderato. **S**criptura contenta sit: vbi me
sufficien⁹ si diligens fuerit poterit iuenire. Quālibet paginam
pro littera amorosa tanqz in amoris solaciū p̄ me sibi transmis
sam suscipiat. **Q**uia quecūqz scripta sūt: ad consolationē ipi⁹ scrip
ta sunt: ad subleuationē spei et instauratiō caritatis. **N**onne
hec tibi videntur arguēta dilectionis amāti sufficer debere?

Discipulus **O** totius magistra amoris ac dilectio
nis: q̄re sic loqris: nūquid nō es ver⁹
amator: nuquid nō et p̄ceptor amoris: et vt melius dicam certe
amor ip̄e es. **I**git vere et indubitan⁹. nosti conditiones cordis
amorosi: et ideo tā alieno modelo q̄ de amore te nō cōuenit. **T**u
scis o amator et ne qr̄ amanti nimis paruū ē: quicqd hoc est qd̄

siuum amatū non ē. **N**ihil enī amanti sufficit: nisi ipm amatum
 cū presens fuerit. **E**n scūs es in corde meo quasi ignis estuans
 claususq; in ossibus meis: t deficio ferre nō sustinēs. **D**amātis
 simū amoris obiectū: tu cordis mei tam potentē possides domi
 ciliū: te in armariolo cordis mei tam delicate teneo repositum
 t me totū sic amor tu' sua cōstrinxit vi: vt etiā si lingue boim t
 angelorū cūctoz te mibi pconio extollerēt singulari: t multa d
 te narrarēt seu scripta amorosa demōstrarēt: minime pficerent
Quin potius amantis affectū interdū impedire possent: iplere
 aut̄ desideriū nō valerent. **S**z illuc tota pgit cordis mei intētio
 vt te solū vnicū cordis mei thesaurū inueniat: t in te solo vero
 bono iugis cōquiescat: modica horula absq; tua felicissima pre
 sentia mibi anni vnius spaciū videt habere. **U**nde pia dulcedo
 noli queso indigno famulo tuo eē aliena. **T**empe cū vnika die
 te mibi solito magis alienuz sentio: q̄si nulle annoz curricula:
 longūq; platonici annuz: nie cū tedio multo exulasse deplozo.
Tu es enī padisus voluptat̄. tu padisus supcelestis. **Q**uinimo
 omni paradiſo optabilior. **N**ani te iuxta votuz habere ē pfecte
 beatū eē. **N**ūc igit̄ si pietate atq; clemētia cūctos decet eē orna
 tos qui in potestate positi sūt: q̄t omagis ergo decet maiestatēz
 tuā miseratio magna t cōpassio multa. **Q**uare ergo o benigna
 ac et̄na sapiētia clementē nō consideras: q̄ misera illa amorosa
 corda que ad te sursū respiciūt: pfundissimos gemitus emittūt
 lacrimas fundūt vberrimas: clamantes post te plena voce:: re
 uertere reuertere dilecte mi: vt itueamur te. **R**edde nobis leti
 ciā salutaris penitētie tue: flentq; incōsolabilis timētes. ne forte
 offenderint faciē desiderabilez bonitatis tue: sedent sole ac soli
 tarie: q̄n̄ amaritudie replete sūt: t in secreto cubilis sui secum
 cōfabulant̄: t animo desiderati t suspiranti hec t similia dicūt.
Dquādo veniet: q̄n̄ redibit: putas videbo: putas cordis mei
 oculi videbūt: in quē angeli oculi pspicere cōcupiscunt. **N**ibi
 q̄z oīm te amantiū mininio res hec tristis nonnūq; accidit: vt
 dum dilcūs me' me inscio ac dulci sopore oppreso abyset. **E**go
 flens dicebā. **P**eu quo abijt dilcūs meus. **P**eu vbi requirā illū
 putas ne videbit qd̄ eū alliciat: affectuūq; eius pfunditas: eius
 regressus ad me retardet. **P**eu phdolor quare nō vigilaui: q̄re
 nō tenui illū. **M**i dulcis ostende te mibi: rcdde te mibi. **L**edit
 nāq; nimis absentia tua quez letificauit p̄sentia: vicissitudo ac
 cessus ac recessus me afflit vegetenit̄. **I**ndica ergo mibi vñ
 braculū sub quo cubas: refrigeriū querēs: estuz deuitans quia
 e i

Item 8

ascendit sol: ne iterū extra me vagari incipiā: qui me in te repeream. Neu q̄z diu carebo bac: qua sola habita cūcta desiderabilia possiderē. Ad me eā supplico mi dilecte declinare sp̄eliat. impetus cordis mei ad te. Huius nāq̄ mot⁹ violētia meipsum spoliāns: ac tibi deferēs: cuncta iocosa mihi reddit onerosa. De niq̄z t meipso carens oneri mihi sū: hec p̄ys oculis ituere. Jam enī deficio: amplius ferre nō valeo. Da ergo te: vt in te me recipiam: q̄ me per te pdidi. O mira v̄tus amoris: ego vere dico q̄ fortis ē vt mors dilectio. Etenīz cor mibi o amor abstulisti t dilecto dedisti: eiq̄ ip̄ni tā inseparabilis cōglutinasti: vt me certis tēporibus quodāmodo reliquisse puter: t iam in dubiū veritatē cuius sit: vtrū subiecti qđ viuificat: vel obiecti qđ estu feruidissimo amat. O cor dic mibi queso cui⁹ sis: vtrū ne illius quē tot⁹ amas viscerib⁹: vel illius cui vīta das. Si meū es: o q̄z parum meū es: o quotiēs alibi es: nescio vbi es: si nō es cū eo cui⁹ es. Ego vero nulli tā libere te dimitterē nūl dilecto quē plus q̄z vītam p̄priā diligo. Et q̄z eū plus q̄z me diligo: ideo tantomagis meū es: q̄zto plus ci⁹ es: cuius t ego. Nāq̄ nō solū te sibi approrias: s̄z t me totū q̄z simul tecū trahēdo sibi vendicas cū effec tu. Si ergo eius es: immo vero ei⁹ es: nō solū creatione: s̄z redēptione: t ceteris similibus causis: sicut t alie rationales creature: s̄z t eius es quodā singulari p̄uilegio: sc̄z volūtaria ac libera donatione. Siquidē tu es illud iocale qđ inchoantib⁹ amoris iuuētutis mee tēporib⁹ oībus mūdialibus tērenisq̄ amoribus priuatū sibi pro arra amoris: p̄ iocali dilcionis: t p̄ signo caritatis obtuli: t ip̄m sui noīs līris sanguineis cōsignās: thronū ebuneū: reclinatoriū aureū: ac thalamū nuptiale ad req̄escendū in eo sibi cōstitui. Igit̄ dic mibi qualib⁹ recipe vis illam tuā amicā t spūalem spōsanī: eternaz sc̄z sapientiā cū redierit t ad ostium cordis stando ac pulsando sibi petierit aperiri. Ego inq̄t nō diu tardabo nec dilectā diuti⁹ expectare p̄mittā: s̄z in occursum ei⁹ festinan̄ occurrā: t brachys desiderioꝝ meorū affectuosissime extensis: dilectū votorū meorū inf̄ salutatiōia verba itimo amplexu cōstringā: t sicut clausus ioānes in vtero mīris ad presentiam etni regis tripudiando saltauit: sic t ego clauso ergastulo ad tāte spōsc p̄sentiā medullitus exultabo: eāq̄ in voce exultationis t iubilatiōis talib⁹ verbis ex thesauro amoris assumpt⁹ salutabo dicēs. O dilecte mi abyssus p̄fundissima desideriorū meorū: t v̄tus medullarū mearū: totaq̄ simul cōgeries viscerū meorū: te salutant ex itimis t p̄cordialissimis anime affectibus

24.

tibiq; demādant tot salutationes ac deuota seruicia: quot in arboribus folia: et in celo fulgēt sydera: et quot arene maris circa littora: siccq; deuote receptū introducā ad locū p̄priū sc̄z cordis tricliniū: spiritualē thalamū. Sz phdolor: hoc ē qđ me añ factuz gemere cōpellit: vicissitudo sc̄z accessus et recessus ipsius. Nec nāq; valde affligit animū nondū pfectissimo amoris gradu solidatū. Nec et his similia cordis suspiria et amorū colloqa o eīna sapia audis nec attēdis. Sz nec aduerterē qđē aut curar̄ te simulas

Sapientia *Uideo singula: et attēto cordis desiderio pspicio vniuersa: sz expecta paulisp et idēta mihi vbum qđ a te quero. Nunqđ enim q multa loquit̄ ipē nō audiet: aut qui multa int̄rogat ipē nō respōdebit: Respōde ergo et tu mibi qđ qro. Quid ē hoc qđ potissimum celestes sp̄us q rere et intendere de:*

Discipulus *Oim pruden
tissima pōdera
trix virtutū eīna sapientia: quo simplex et iperitus ad hāc int̄ro
gationē respōdere potero: Sz tu summa celestis discipline magis
tra respōde. p* **Sapiētia** *Scire ergo debes q angelici
me obsecro. Sapiētia sp̄us et viatores pfecti nīl tīn i
sua operatiōe querūt: qntū cōformitatē oim actionuz suarū ad
meā voluntatē. Deus inq̄t diuina sapia cibus ē: vt faciā volū
tate p̄pis mei qui ē in celis. Dic ē cibus angeloz simulq; pfcōz
viatorū: vt delectent̄ voluntatē sui dñi ipleri in se: et vniuersali
ter in oībus creaturis. Unī et ad opus vile de suo genere delecta
bili' ferēt: q̄ ad bōrificēti' si volūtati mee id maḡ foret acceptū*

Discipulus *O summa sapia q̄ occulta suggillatiōe
tua nūc respōsione im̄perfectionē meaz
pcut. Int̄ēdis enī ni fallor q̄rulofitatē meā nīo urbano rephēn
der: d̄scm̄ lōgāimitat̄ dānār q dulcia qro aspa qad possū fugio.*

Sapientia *Tanta deberet ee absolutio affūs pbatī
onibus nō eēt alligatus: sz neq; p sp̄ualibus tīn inhiaret: vt eas
carius q̄ ip̄m summū bonū in seipso acceptum querēdo appetē
ret. Considera ergo teip̄m qđ qras: aut quid diligas. Impfecti
enī quiq; ea q̄ dilecti sūt nō ip̄mi querūt. Aut enī incōmoda de
clinat: sicut scrui: vel sua lucra sectant̄. sicut mercenari. Verūta
men vt int̄rogatiōi tue p̄ncipali de vicissitudie visitationū mea
rū que aiam vt dicis affligūt amorosam pleni' respondeā: scire
debēs q̄ inēduz frequēti' alys causis p̄emissis: ip̄a aīa huius
subtractiōis causa existit: dū radio solari fenestra q̄ opaca qdaz*

Qu. 10.

Sc. 10. 1.

Item 8

precludit: vel hospiti tāto irreuerentia exhibet: vt pīnde exire de dilecta atq; in hoc mūdo nō dilecta cogat: ipē cuius delicie sunt eē cū filiis hoīz. Interdū q̄q; adueniēs exultationē tribuo māsionē faciēs apud dilectā: n̄ maifeste qdē s̄ occulē atq; latē ter: ita vt paucissimi r̄ nō nisi exptissimi queant presentie tante misteria cog.

Discipulus Diie vt viōo peritissim⁹ noscere.

Oro igitur r̄ desidero vt mibi aliqua intersignia tue secretissime ac certissime p̄sentie ostē. Si presentiā meā deside

dere digneris. **Sapientia** ras cognoscere: teipin q̄

lis sis in absentia ḡe debes diligentē examinare: r̄ statini quod queris iuuenies. Summū nāq; cū sim bonū: p̄sentia mea cuncta bonitate adipleo. Ideoq; sicut causa p̄ suū effectū cognoscitur: r̄ sol in se iuuisibilis: p̄ radioꝝ suorū repulsionē visibilis efficit p̄scit p̄sentia mea dephendit per suā fecūdissimā bonitatē. Nūc igit̄ si bonitatē p̄sentie mee vel absentie sterilitatē pbasti: pfer in mediū: vt instructus inf̄ gramina valeas cognoscere flores.

Discipulus Si cuncta corporis mei mēbra in lin-

guas vterent: r̄ oēs artus hūana voce resonarēt: nō possent exprīmēre neq; pfecte enarrare hoc qd̄ a me qris. T̄z vt verū fatear: hui⁹ rei causa in amplitudinē mi-

rabiliū dei sepissime ad cor altū exurrexi: vt exaltaret de⁹ dicēs in memetiō. O si talis ē p̄sentie dei tam imensa bonitas in ho-

mine peccatore: cui⁹ vita minima r̄ exercicia nulla: qd̄ ergo est in alijs vbi vite inocentia: r̄ ḡaruz ac v̄tutū copia tam imensa

Verūtamē hoc modicū qd̄ exptus sū: put dederis pferaz: vt in būiusmodi pleniorē a te habere posis directionē pmissorꝝ. Igi-

tur ō summa bonitas cū faciē tuā gratiosaz: bonitate r̄ suauitate plenā a me auertis: cū internā cosolationē subtrahis: r̄ lumen in manib⁹ abscōdis: tūc aia niisera subito immutat̄ r̄ velut lan-

guida r̄ tabescēs efficit. Lassitudo exide corporis subsequit̄ r̄ cor dis duricia ac spūs tristitia sentit. Tediū quoddā virulentū oc-

cupat fines meos: ita vt tedeat aiam meaz vite mee. Omnia q̄

viden̄ vel audiun̄: etiā si bona fuerint nauzeaz tūc puocat spi-

ritualē. Recessus etiā tu⁹ horrōrē loci: celle fastidiū fratrū parit̄

mecū cōmemorantiū aspnationē inducit: r̄ aia mea dormitare incipit pre tedio: vt iterdū ex pusillanimitate spūs nesciat vnde

veniat aut quo vadat. Experiētia insup certissima p̄suasum ha-

beo: me tūc eē ad vicia p̄cliuorē: ad resistenduz tēptationibus

debilem: r̄ ad omnia exercicia spūalia minus valeutē. Qm̄nis

qui me illo in tpe quesierit: vacua domum inuenit. quod bonus p[ro]fa
 milias omnes domesticos b[ea]ndictione et hilaritate repl[et] abcel-
 sit et domiciliu[m] vacuu[m] dereliquit. At vero cu[m] p[re]clarus ille oriens
 splendor etne lucis in medio tenebrarum cordis mei exurgens et
 procedens pulcre exorit. Omnia mutatione dextere excelsi: tunc oes me-
 lancolice complexionis nebulosa c[on]geries dissoluuntur: et nox caligi-
 nosa sicut dies illuminatur: tristibus cunctis submotis. Et ecce cor
 risu[m] profundus: os iubilo replet: gaudet anima: serenat[ur] conscientia: plau-
 dunt cu[m] tripudio oia ossa mea: deum simul laudantia ac dicentia:
 quoniam bonus: quoniam in seculu[m] mia eius: et cantent in yuis domini: quoniā
 magna est gloria domini. Tunc icipit voluntas pre gaudio festinans: ra-
 tio pre exultatione solenizare: ita ut tatis gaudys ifusus: nuntius
 iurasseni q[uod] h[ab]et diem luminositatem tam insigne resurrectiois domine
 ob p[ro]coniu[m] orbi terrarum stellifer orbis adduxisset: nimirus cu[m] me
 extinctu[m] putauerat oriebar ut lucifer: et habitatibus in regione
 umbra mortis lux orta est eis. Tunc oia q[uod] prius dura et aspera et
 quodammodo impossibilia videbantur: dulcia reddebantur ac leuia.
 Jejunium dulce: vigilie breves: cunctaque exercicia p[re]ua videbantur
 pre amoris magnitudine. In ea quoque hora gratiae spualis: vita emen-
 dare: mores corrigere: ac multa bona facere propone: q[uod] gratia rece-
 dete bene minime ad effectum produco: anima replet caritate et virtute:
 ac dulcedine tamquam profundus: ut pene seipsum et omnem ceterorum obli-
 uiscatur: meditatio[n]es melliflue ad libitum confluunt: lingua infantul[er]e
 diserta efficit: corpus pigrum ad mandata dei promptu reddit: et ut
 breuitate dicatur: tanta est gratiae copia ex omni parte distillans: ut omnis qui pe-
 tit accipiat: et qui querit inueniat: et pulsantibus aperiatur. Tunc cunctis
 visibilibus altior efficitur: oia temporalia calcasse: et in atris ce-
 lestis hierusal[em] me stare arbitror: ita ut auspicia quedam et inicia
 futuri seculi quodammodo incipiatur gustare. Omnes enim effectus
 in amoris gaudio uniti: in sola conditoris fructu[m] quiescunt. Hec
 inquit et his similia in penetralibus cordis geruntur: utrum autem ex
 me vel ex te per **Sapientia** hereditatio tibi ex te in me
 to informari: **Sapientia** tantum auxilium tuum ex te non
 nisi deficies: et ad nihil tendis. Hec autem et his similia per presen-
 tiam meam tibi noueris concessa. Nam hic est ludus amoris: quez
 in anima formosa **Discipulus.** Et quis est ludus
 habere consuevit. **Amoris:**

Sapientia Ludus amoris est gaudiu[m] et dolor: qui sibi
 uicem ex partia vel absentia dilci succedit. Hoc enim proprium amoris esse solet: ut quantus sit presente

Dem 8

amabili latecat: receden **Discipulus.** ^{Dic ludus}
te vero magis p̄cipiat, amoris non
mihi videſ eē gaudy: ſz meroris. **S**z obſecro te: putas ne ſi ab
bac viciſſitudie viſitatoři ſi b̄ tpe aliq viatores p̄uilegio ſinglari
excipi **Sapientia.** ^Daucifſimi nimirū: tanta diuina
antur **Sapientia.** ^Rum in boie p̄cipatio ſtabilitat̄
eſt q̄ſi quedam in **Discipulus.** ^O q̄ ſūt illi: vel cui
choatio etnitas. **D**iscipulus conditiōis: q̄ ad tan
tam cōformi **Sapientia.** ^Dy ſunt q̄ videlicz puriſſi
tate pueniūt: **Sapientia.** ^Mis affectib⁹ ab iſiniſ ab
ſtracti: t longo iā vſu t exercicio deiformes quodāmō effecti:
diuiniſ rebus cōtinue vniuſ: q̄ p̄ excessum mētis pfectiſſime
omne mediū diuidens deū t animā: tota alacritate deponuerit.
Discipulus. ^Dum hec audio: altius ingeniſco: eo
q̄ a talib⁹ in vita t experientia adhuc
tā longe me eē cognosco, pinde q̄ hec pfectiōis ſuma facultatē
meā excedit: volo a te ſcire qualit̄ **discipulus** exptus in huius
modi viſitatiōe. **Sapientia.** ^In die bonorū ne īme
ſe debeat tenere. **Sapientia.** mor ſis malor: t ecouer
ſo: vt ſic te quidē nec in pſentia grē vltra modū extollas: nec in
absentia vltra q̄ expedit dep̄mas: ſz velut ayoch vtraq̄ manu
vtaris p dextera. **S**i adhuc es nouella plātatio: t affidua irriga
tione necessari⁹ es: saltē hoc facias: vt hāc viciſſitudinē non ipa
tienter feras: licet faciem meā ſemp inqrere debeas diligenter
Discipul⁹. ^O ſi iſpicer velles ſcires vtiq̄ q̄ diuturna
dilci expectatio magna cordis ē afflictio.
Sapientia. ^Paud dubiū hāc rotā amoris volubilez
ſuſtinebit q̄cūq̄ amare voluerit: nec mi
rū: neq̄ enī mūdi huius amatoribus ſemp pſpera. ſz etiā iterdū
ſuccedūt aduersa: q̄ ſi forte minus exptus es: inq̄roga quēpiaz
ex eis: dicet tibi: q̄ laborabit oīs q̄ amare voluerit. **S**unt q̄dež
nōnulli amatores nimiu vtiq̄ molles: qui dū amoris ad horā in
ſeruiūt vt amatores ſz fine labore eē volunt: q̄bus ſi ſtatiſ iux
votū aura optata nō arriferit: a ceptis cōtinuo defiſtūt: t hy ad
fructū amoris miniime pueniūt: eis tanq̄ indignis diciſ: mili
cie ſpecies amor ē: diſcedite ſegnes. ^Proinde feruidus amator
vt ad fructū amoris deſideratu pueniat: debet eē ſedulus: lōga
nimis: obſeqoſus: nec facilē defiſtere debet: etiā ſi mijle viciib⁹
repulſam patiaſ: ſemp existens bone ſpei: cogitās q̄ labor iprob
bus oīa vincit: quid mollius aqua: qd lapide durius: t hic fre

quēti ictu gutta cauāt. **E**t vt rumores tibi bonos: t veris amatoribus ad audiendū delectabiles subinferā: noueris q̄p hec diuinissima pro qua laboras spōsa: rogari vult t obsequijs delecat. **Q**uis ve taz subito in rebus caducis obtinet qđ amori placet. **R**oget pinde t postulet t obsecrat: nec etiaz defistat. **E**t ego ei vere introitū iuxta cordis votū pmitto. **N**on ē enī innēta in oibus finibus israel: q̄ tā facilis sit ad exorandū: tā p̄mpta ad exaudiendū: t ad reddendū tā pia: sicut hec tua diuinissima spōsa. **E**n enī p̄e magnitudie amoris se cohibere nō valet: nō potest expectare donec rogef: s̄z p̄occupat se q̄rentes: t se priorem eis ostēdit. **S**tat in foro in medio platearū: in foribus portarū: dat vocē suā: oēs alliciens: t ad suū trahēs cūctos amorez: qui me amare voluerit: omni tēpore me suā amabilē spectare studeat: sicut t ego iugit meū amatorē spectare cōstueui. **S**iquidē nescit vtrū ab oriēte vel ab occidēte seu a septētrione aut meridie vniat quā prestolaf. **I**gnorat etiā an mane aut meridie aut galli cantu ostiū pulsat t aperiri petat. **N**ā sepius dū anim' me qren do anxius existit: q̄rendo nō iūnit: s̄z cū minime putauerit dilectū presentē: semp enī cupio dilectā amorī eē apertā t patam nec ea de suis plus q̄z de mea dignatiōe yolo cōfidere: porro n̄ sufficit vna horulaz tēporis cū dilecta expendere: s̄z necesse ē se pius vacare t videre: q̄ eius occulta susurria vult intelligere: t presentia eius potiri desiderat p̄ciosa. **E**t vt dulcibus his sermōnibus vba icrepatoria: nō tñ minus amatoria misceam⁹: argui valde te oportet q̄r vere de huiusmodi exercicijs amoris reprehēbilis es. **C**ur p̄chdolor tu q̄ miliciā amoris assumpsisti: q̄ hāc nostrā p̄phetiā professus es: t eius dulci iugo humerū tuū supposuisti: cur inq̄z vagabūdo corde t oculis tremulis: ac in fines orbis frē rotatis stare corā tanta spōsa presumis? **Q**ue īde fessio aspcū: serena t gratiosa facie iugit te p̄spectat: nec oculos suos vñq̄z a te auertit. **D**e verecundū ē singulis q̄busq; audituz prebere: vt nō possis q̄ dei sapia in te loquit̄ audire. **O** q̄z turpe ē discipulo amoris seip̄z tñ obliuisci: vt eius nō aduertat vba ī terna cuius vbiq; circudat plentia. **M**erito pinde tanq; ab indigno se subtrabit: cū te nō in te nec in se: s̄z extra te t extra se ī mudi strepitū iūnit: t ideo q̄so hoc emēdare niemēto: ppende q̄z indecēs existat si aia qcc̄z in exterioribus q̄rat q̄ regnū dei ī tra se portat: regnū q̄ppe dei intra nos ē: qđ ē iusticia pax t gau dium in spiritus sancto.

Dem 8
Quare diuina sapientia suos caros in hoc mundo permittat
tam multipliciter tribulari

Testus quidez tu es si dispue
tem tecum: veritatem multa loquar ad te: quare via ipo
rum speras: bene est oibus qui preuaricant et male agunt:
plantasti eos et radice miseris: perficiunt et faciunt fructum. Materiam
multifariam ventilatam et frequenter discussam ac reuersatam opus non
est resumere: sed refrigeratio tribulationum: aduersitatum iteratio: re
plicatione querulosa quam aduersum te rector orbis exposcit. Nun
quid enim vane ostentatiis spiritu homibus suadeo: deus scit: aut nun
quid contra hominem disputatio mea: aut ad hominem: et non magis
propter refrigeratione ardoris cordis contriti et humiliati: et a pue
ricia usque ad hanc diem passionibus et miseriis vexati: aut quis non
similia vel maiora passus compati sciret sicut tu qui ex his qui passus
es compassione didicisti: sic enim cecus natus de non visis coloribus i
pfecte silogizat: sic qui non est passus aduersus: tanquam exceptus minus
perfecte de tribulatiis iudicat. Aut quo possent credere habentes q
rum domus secure sunt et pacate: et non est virga dei super eos qui ducunt i
bonis dies suos: delicate nutriti: in solacys educati: robusti: sani
felices: dignitatibus honorati: gradibus subleuati: bene pentati: quodru
viscera plena sunt adipe: et medullis ossa rigantur: his qui habent mem
bras vacuas et noctes laboriosas: qui nocte et die repletur doloribus
et iugis in amaritudine aie sunt: quibus foris pugne: intus timores:
quos nec finis ad ictum oculi descendere: cum et nocte humane deputata qui
etiam in inquietudine eis propter timores nocturnos conuertatur. Non
temporalis ab eis tollitur: gloria mundi frustratur: despicabiles inter
multos redduntur: obprobriis saturantur: traduntur in pueribus et in
exemplis: fiuntque omnia pypsimus usque adhuc. O quam bene sapiebat qui
hec eadem sentiens dicebat. Sunt iusti quibus multa proueniunt
quasi opera egerint ipsorum: et sunt impiorum qui ita securi sunt quasi iu
storum facta habeant: amor tuus videatur esse sicut volumen volans:
quod gustatum quidem in ore est sicut mel dulce: comedetur autem ama
ricari facit ventre propter labore: amor tuus cocomitantem. Elementa ac puerilia amoris tui sunt tribulaciones ac miserie. Pri
mus namque passus accedentium ad te: prima pagina te legentium pri
mus erexitur ac iocale te diligenter istud. Hili accedes ad seruitur
te dei: sta in timore et prepara animam tuam ad temptationes bene dic ad temptationem
ve ad miseriem et tribulacionem: ita ut octis diebus militie tue sis
in afflictu et calamie et fortuna tibi raro aut nunquam optima arrideat

Non de oībus loquor. **T**u scis dñe quos ad hoc opus taz stren
nuū elegeris. **S**i sanitate ac robore aut elegātia gaudēt corpali
multipliicē flagellati cōtinuo incipiūt deficere: t vel exquiitatis
castigatiōibus v̄l grauiissimis infirmitatib⁹ oppresi languescer
cogunt. **S**i aurū eis ē vel argentū: fures veniunt t furant: vel
qd difficilius ē affectū ei⁹ ab ip̄is rescindis. **S**i possēs iōes agro
ru t vineta aut oliueta eis sūt: cūqz alys prospera arriserit aura
hec grādo vel pruina cōsumit. **R**esiduū eruce comedit locusta:
residuū locuste comedit brucus: t residuū bruci comedit erugo
vel rubigo. **D**ñe dabis eis: qd dabis eis: panē artū t aquā t bre
uem. **D**ic ē cibus ille regius q sequit̄ seruos tuos: si transit ma
ria: vētus cōtrariaſ: si p terrā ire disponit: si multis dieb⁹ celuz
tre serenitatē cōcesserat: ecce cū hic tu⁹ vt sic loquar miser ama
tor ad lucē venerit: t ad viā se pauerit: cōglomeran̄ nubes: fra
imbribus pfundit: vt vel pluua vel estu nimio: aut etiā gelu i
tempato seruus ille tu⁹ affligitur. **M**ira res t stupēda: nūc mu
res in occulto ip̄z nō sinūt qescere: nūc milui in celo cū ad lucē
pdierit: aut etiā corui crocitantes in ip̄m quasi subsannatore i
pingunt t sine taceat sine rideat displicet. q si quis cōtra eū etiā
tacentē t nullū v̄bo aut facto ledentē se erexerit oēs concurrūt
ad maledicendū: linguas aciūt: t velut rabidi canes lepusculū
plebeni inualidaž t se oībus substernentē inseguunt lacerāt ac
discerpūt. **H**3 vt etiā hec de tua ḡia inferā: ecce ip̄i dicūt: diligit
deus odiētes se: t odio habet diligētes se: bona istis: mala illis
largitur. **E**t qd his maius ē: tu qq; index iustus partē aduersaz
sic te fouere ostēdis vel simulas: vt oīno taceas quasi tibi nō sit
cure de tuō subuersione seruozū: sic perit iustus t non ē qui re
cogitet: t qr ipius pualet aduersus iustū: ppter ea egredit̄ nunc
sicut olim iudiciū puerum. **N**ōne t hec quasi ipatienti aio con
querebas: ille amabilis re t noīs int̄pretatione ppheta dñi qui
dicebat: quare nō respicis sup iniq̄ agētes: t taces deuorāte im
pio iustiorē se. **E**t ecce bene agit: t maledicā recepit: tibi p posse
seruit: t vitam ei⁹ inuidus despicit: derisionib⁹ a legis transgres
soribus vrget: porro a seip̄o mille castigationibus tribulat. **E**t
qd his adhuc maius ē. **E**cce sathan a facie tua egreditur: t ei in
oībus qd q se verterit infidiat. **O** custos hoīm: o īmensa dei pi
etas: quo hec multiformia mala in tuis dilectis sustinere potē
ris: aut quo hec vides t similia t nō adiuuas. **Q**uaprof̄ t ego
nunc in tribulatiōe spūs mei cōfabulor tecū in aniaritudie aie
mee: tu enī solus labore t dolorem cōsideras t scis: qm̄ non ex

Item 8

animi levitate s; ex plenitudine amaritudinis aie mee vba hec
dolore plena pcesserut: q gemitibus tantis intcipiunt. s; t lacri
me decurrētes poccu **Sapientia** **Delicat⁹** miles es
pāt stilum scribentis + **Sapientia** qui aduersa tantū
formidas: s; necdū quidē vscq ad sanguinē restitisti: nec i valle
pugilū vscq ad mortē decertasti: nōne vir tu es? Sed p̄pudor
velut rinoceron audacissim⁹ es tu tēpore p̄speritatis: s; tela ara
nearū fragilioz aduersitatis tpe: bellator iuictus ad exercenduz
se t pbandū tribulationē t miseriā inuenire desiderat: an non
vcre gloriabaf q dicebat: liben̄ gloriabor in ifirmitatib⁹ meis.
Nam nisi pcesserit pugna: nō potest eē victoria. Hibernator na
uis in tēpestate dinoscit. In acie miles pbaf. Delicata iactatio
ē cum periculū non ē: afflictio in aduersis probatio ē veritatis.

Discipulus Nunquid ego solus hāc cōtra te mo
bulationib⁹ similiē oppresi sūt q mibi qzq in hoc cōsentiuunt: ita
vt t si te ratione supare nō valeo: copiosa multitudie testiū con
uincā: nōne facilius eēt vna hora capite puniri: qzq cūctis dieb⁹
prop̄ te mortificari. Nec mibi opponas aut respōdeas q forsi
tan hec mala ideo patimur: qr peccauim⁹ tibi t mandatis tuis
nō obediūm⁹: nūqd enī nos soli pctōres: nōne pctōrib⁹ abūdā
tia ē: filijs aut tuis d̄sertio: atqz iusti puniūt t ipy florēt i mūdo.

Sapientia Sicut dilexit me p̄i t ego diligo meos.
nō ē discipulus supra magistrū. Si mun
dus vos odit: scitote qr me priorē vobis odio habuit: s; t nihil
noui tibi accidit qd materia debeat eē tristiciarū: cōsuetudinis
nre ē electos quosqz maxime viriles animos virtute robustos
tēptationibus pbare. Cur igīt quasi insolituz tibi aliqd accide
rit vba multiplicas: t qrimonias tam arden̄ exaggeras: iuol
uens sentētias sermonib⁹ imperitis. Respice quis iter electorū
numerū: hor̄ videlicet: q deo singulariē placuerit i h̄ mūdo trā
sueūt sine pbatōe. Sufficiētiā inqt iob audist] t finē dñi vidist].

Discipulus Nunc si dicere licet habeo quod volo
ro: t pp̄ter qd ex itimis ingemisco t suspiro. Audi queso seruū
tuū. Ecce ipi dicūt: non ē salus illi in deo ei⁹: vani sūt qui ser
uiūt deo: t quare: respōdent: q prop̄ hāc causam prefatā vide
licet iustoꝝ tribulationē cōtinuā: subiugentes nihilomin⁹: q p
tanto tam paucos habeas amicos: eo q cū eis huiuscemodi lu
do ludere soleas. Neu me flebilem t infelicem: hoc ē quod me

gibdolor et nūc pridē multotiens amarissimis lacrimis flere cō
pulit: et tristiciā mibi sup tristiciam adduxit: dominus videlicet
spūale: et frustratio laboris mei: quo frustra erga p̄ximorū salu
tem desudaui. **L**um enī plerosq; cū maximo labore ad cōuerſi
onē ac frugem melioris vite traxisse: et ipos cū dolore pturie
do ac dulcit in humeris portādo: et lac cōsolatiōis eisdē teneris
sub annis p̄cibēdo: atq; meipm totū in obsequiū ipis tribuēdo
multa aduersa valde sustinuissim: cū dies tui consueti tēptatio
num scz et p̄bationū eis supueniſſent: vt p aquā et ignem trāſeu
tes educerent in refrigeriū: nōnulli retroſū abierut post satha
nam dicētes: durus ē hic sermo et quis poterit eū sustinere? **E**t
illud qd iuxta vulgare puerbiū dī difficile ē diu eē bonū: et sic te
miseri in dominū suū et i miseriam meā drelinquētes se rursus
noxys i **Sapientia** ³¹⁻ **D**ic questio illoꝝ solct animos
plicārt. **S**apientia p̄mouere: q̄ parū fidei vel scien
tie possidētes: merita scōꝝ que nō in p̄ſenti redduntſz reposita
sunt in futuruz: arbitrant in huiꝝ tēporalis vite breuitate resti
tui: nesciētes iudicia dei iuestigabilia: et pfundū diuiniarū sapie
et sciētie dei: et q̄ nō ita videat deꝝ vt homo: homo enī tñ p̄ſen
tia respicit. deus aut̄ futura et eēna cognoscit: tu aut̄ in nr̄a spūa
li phia alit̄ instruct̄ cōſurge: cūcta viſibilia mēte ſupgrediendo
que ei vidēnt̄: tpalia sūt: q̄ aut̄ nō vidēnt̄ eēna sūt. **S**urge igif
de viſcosa obſcenitate tpaliū delectationū: aperi oculos menta
les et vide qd ſis: ybi ſis: et quo tēdas. tūc pfecto horū oīm ratio
nē habere valebis. **T**u nāq; es ſpeculuz diuinitatis: eo q̄ in te
principalius q̄z in ceteris creaturis reluceat imago trinitatis:
eo q̄ eius imago in te resplēdeat: exemplar eēnitatis: eo q̄ ſui
olabili corruptiōe gaudeas. **E**t ſicut ego in eēntia mea ſum inſi
nitus: ſic deſideriū aie tue ē velut inēminabilis abyſſus ad cuiꝝ
repletionē oīa ſimul gaudia mūdi nō ſufficerēt. ſicut nec ynica
gutta oceanū ſua exiguitate replere poſſet. **D**einde aduertere
debes ybi ſis: qz in valle miserie: in exilio: in peregrinatiōe ybi
bona p̄mixta malis cōtinua v̄tigine iuoluunt. **R**iflus bic dolof
miſceſ: et extrema gaudiū luctus occupat. **N**ic nenipe mundus
ſuos ab inicio ſefellit amatores: dū eis proſpera p̄misit: et aduer
ſa retribuit: qd et ſimilē nūc q̄z facere nō deſiſtit. **S**ed ad pleni
orem oīm p̄missarum pturbationū amotionē paululū nobis ſe
cedendum ē: et ad fidei principia latius recurrentum.

De cruciatibus infernalibus.

Factum ē autē post hec et ec
ce discipulus cepit cogitare dies antiquos: et annos et
nos in mēte babere. **L**ūq; pfunde se colligeret: et a sensi
bilibus put potuit intellectū abstraxisset: apparuit in visione fi
dei oculis a longe quasi qdā regio vmbrosa ignota et multuz
terribilis. **L**ūq; tremescus quidnā hoc eēt inqreret: respōsum ē
ei. Regio hec vt vides distincta: locus ē penarū futurū: quaz
diuerse aie post egressum a corpe pro diuersitate culparū in pe
nam sortiunt: qdā ad iparum purgationē: quedā vero ad et
nam dānationē: et put sibi ea tūc demōstrata fuerint. **V**ec aut et
his similia tam horrenda et imania fuerūt tormentorum genera: vt
nulla sufficeret hec lingua narrare: aut vllus sensus mortaliuz
possit ea plene estimare. **L**uni aut ad se redisset: et quasi de alio
mūdo vt sibi videbāt ex motu visiōis presentia venisset: pre
nimio frōre et errore velut homo semiuius aliqzdiu iacens: in
seipo contabuit. **Q**uedā aut ex his solū fidei cōibus oculis con
spexit. **R**esperit igit: et ecce de predictis locis fetor itollerabilis
exoriebāt: mallei resonantes audiebāt: tenebre pfundissime
densabāt: et videbāt ibi facies demonū horribiles. Ibi erat
planctus: et gemitus et altnantia mala: ipios sine pietate discrepa
bant: ab aquis niuiū transibāt ad calorem nimiū. **C**ōsiderabat
int̄ hec equitatē et magnitudinez iudiciorū dei: et int̄ cordis se p
mentis angustias: ac sudoris guttas: q ipm ex horrore visiōis
penetrauerāt: aduertebat: qm p que peccauerat qs: p hec et tor
quebat. **U**n et illi q in vita sua insensate et iuste vixerant: p hec
que coluerāt torniēta recipiebant. **R**aptores nāq; et pdones ac
eorum cōplices: et hy q paupes et amicos dei dum adhuc viue
rent spoliauerūt: vel p exactiōes indebite affixerūt: ad patibu
la quedā infernalia supra humanā estimationem penalia rapti
violē suspēdeban: et ibidem torqban: nec tū moriebāt: s
modo indicibili cruciabāt. **N**ōnulli etiā qui sub habitu agni
no mentē occultauerāt leoninā: q velut canes rabidi seruos di
per obprobria et maledica aut vba turbatiua molestauerāt et cō
fratres suos iniqua psecutiōe leserant: ibidē a canibus inferna
libus amarissimis morib; corroderebāt. **I**bi supbi sepultura
asini in iferno despectiue sepeliebāt: et tāq; cadauera putrida
ignita piecti obprobrio semipifno qd nunq; delebit addicebāt
Et pro glā tēporali et mentis elatione qua ceteros inflati preire
ambiebāt: tanta penarū mole ac pondere premebantur: qdātum

30.

aliquis premi posset qui maximam turrim supra se haberet. **H**i
buli vero et crapulosi: et qui vetri suo seruierat: velut lupi fame
lici fame incredibili: ac siti intolerabili affligeban: cupientes gut
tani minimam aque frigide per refrigerio lingue sue flamarum incen
dio aduste recipere: et nemo illis dabat. Sed demones tefrimi
cum fitulis ardorebus iuxta eos stabant: et potu quendam sulphureus
plumbo liquefacto simile: nimio calore estuantem per eos in ven
trem ptusum fortiter infundebant. **L**uxuriosi quoque: et qui in delitibus
carnem suam enutriuerat: et in obstinatiorum sua perdurauerat: a serpente
tibus deuorabantur: et a bafonibus ignitis aculeis ipsis ad viscera
torquentur. **Q**ui carnali ac freno amori dediti fuerant utriusque
serus: terra infernale per dolorem mordebat: quoniam eos demones
nimium affligebat: nam spicula ignea habentes et estu vehementissi
mo eos insequebantur: vulneribus eos seuisimis repleuerunt. Sed et
socias in culpa: socias habuerunt in pena. **S**upra modum autem cu
pidi et auari ac questuary male torquentur: nam in foueis metallis
bullientibus plenis balneabantur: et exilire cupientes absque misericordia rei
pingebantur. **J**udicii durissimum his quod peractum fiebat: fortioribus au
tem fortior instabat cruciatio: et potentes ibi tormenta patiebantur po
tentem. **Q**uis dicere quod tantum ibi iudices impy: rectores iniqui:
clerici turpis lucri cupiditatem monachi lascivii: laici violenti: mulie
res peccatores: saltatrices et ambiciose: et diuersi quocum falsi christiani pe
nas varias habuerent. **D**eum quod miserabiles rugitur et clamores da
bant lamentabiles: ita ut sola visionis huius afflictio oculum penam
mudi quodammodo excedere videref. **N**am et multitudo ursorum
infernali et audaces leones: et noui generis aialia ira plena: ig
noteque bestie vaporum ignium spirantes: odorum fumi perferentes: et hor
rendas scintillas ab oculis emitentes: mortuam amarissimo eos
dilaniauerunt. **T**andem multi ex his in puteum abyssi de quod funis
horribilis et fetor intolerabilis exhibebantur: aspectus eorum ve
luti ferrum candens in modum fauillarum exardebat et a demonibus rei
pingebantur. **M**inaducates linguas suas per dolorem: et blasphemab
ant deum celi per doloribus suis et vulneribus: et non ergerunt penitentiem
ex opibus suis: vinculis tenebrarum et longe noctis copediti in ob
scuro ac tenebroso obliuiois velamento tenebantur. **S**onitus descen
dens conturbabat eos: et psone tristes apparantes paucorem cisicu
tiebant: nec syderum limpide flame illuminare poterant nocteque illam
horrendam. **V**na enim cathena tenebrarum oculis colligati erant. **O**mnis
orbis frarum limpidi illuminabat lunine solis: illis autem suppo
rita erat grauis nox imago tenebrarum. **I**psi autem soli sibi erant gra
fij

Item 8

fol. c 11.

115^a

4

uiores tenebre et fumus tormentorum ipos ascensurum est in scela sclorum
Post hec vox quedam desuper quasi tonitruum audiebat: quod insultando et quasi exprobrando dicebat. Ubi nunc sunt hi: quod ab initio a diebus antiquis mundo huic toto seruierunt desiderio: quod voluptuo se viuentes varijs desiderijs se subdiderunt. Etia quod per sunt illis nunc oia que tanquam umbra velociter praesierunt: quod breuis delectatio tam longa restet post se trahit eocene miserie. O stulti et vecordes ubi nunc verba illa quod cum leticia tanta et cordis tripudio dicere solebatis: venite et fruamur bonis quod sunt: et utramque creatura tanquam in iuuentute celerit. Quid itum nunc dulcia umbras. quibus tam celeriter perfruisti estis. Siquidem nunc a contrario plagere vobis conuenit et plangendo exclamare ac dicere: ve ve nobis iam nunc et ineternum: ve quod nati sumus: nec ultra mori valeamus: ve quod male torquimur: nec a tormentis umbras liberabimur. O quis est qui ista recognitet supplicia: et nostra ad cor ponat tormenta: hec enim talia sunt: ut quod quid in mundo horribile excogitari posset: his comparari in crudelitate non valeret. O quam felix coincognatus post gaudia huius mundi non abiit: quod non respexit in vanitates et insanias falsas: nos insensati vitam illos estimabamus insaniam et fine illos sine honore: quoniam computati sunt infra filios dei: et inter electos sorors illorum est. Ergo errauimus a via virtutis: et iusticie lumen non luxit nobis: et sol intelligetie non est ortus nobis: lassati sumus in via iniqtatis et pditionis et ambulauimus vias difficiles. viam autem domini ignoramus. Quid nobis perfuit supbia: aut quod diuinitarum iactantia contulit nobis: transierunt oia illa tanquam umbra: transiit quod tempore fuit. sed per dolor nunc remansit quod in eternum manebit. O eternum nunc fine habiturum: perpetuum mortis supplicium. O finis sine fine: mors grauior omni morte semper mori et non mori non posse. O mihi per dilecte quod me in hunc mundum genuisti. O dulcis mater quod maternis uestibibus me lactasti. O vos oes amici mei et soci dilici: valete nunc viscera mea: quod adest hora illa separatio amarissime: quod amarior est omni morte: vale telus: valete soci quod tam benigno fauore colui: en ducinur ad horrendum infernale suspenditum: ad supplicium trahimur metuendum nunc vos de cetero cum gaudio visuri. O lacrime incessanter perfluite oculi plorante: et oia viscera mea vulnate super hoc felicissima separatione: quod est a summo bono: a facie illa gloriosa et iocunda: et a corpori angelico: nec non illo felicissimo electorum numero: ponendis ad illam misericordiam et maledictam ac crudelitatem damnatorum turbam sine fine cruciandam. O manus copiosus sonitus. O cordium multorum gemitus intimi. O stridor dentium: et fremitus spirituum imensus. O ploratus

31.

et vulnus multus. O in eternum permanens clamor: quod semper durabit et nonque finem habebit: quod semper renouabit et nonque exaudiatur: oculi nostri miseri nonque aliud videbunt nisi misericordiam. Aures nihil aliud audiunt nisi ve ve atque tristitia. O pia corda istud intiminabile et crudele ac eternum ve respicite lugete et flete. O mortales cadite super nos: colles operite nos: quod sustinetis: quod expectatis: abscondite nos a facie illa tribuli furoris domini: a vultu ire glorie dei heu heu. Cur non hec maxima mala futura nobis preuenire cù robur affuit: cù tempus aderat oportuni: utinam de illo tempore toto utiliter expessum supeet nobis vel una horula tate pene in remedium accessa. Sed heu sententiante diuina iusticia: perclusa est nobis salutis via: negata materia: spes omnis ablata. O dolores et miserie et in eternum permanente angustie in terra hac obliuionis: ubi nullus ordo: sed semper terror horror inhabitat. Quid plura: nos miseri et miserabiles tam affligimur et dolemus de illo ve eterno: ut qualiscumque terminus excogitatus dummodo finitur: eet nobis solatius. Unum posito per impossibile. Quod est aliquis lapis molaris adeo magnus quod ybique circumferentiam celi cotingeret: et quod aliquia minime quantitatis post centum milia annorum venies a lapide predicto soluendo tamen per rostrum suum auelleret: quantum est pars decima milii: et iterum post centum milia annorum curricula sicut prior scilicet una particula de decem: et sic per singulas partes: ita quod in decies centenis milibus annis non plus diminueretur quantitas lapidis: nisi quantum habet in magnitudine granum unius milii. Enim per doloros nos miseri multum grati eam: quod post talem longam et plenam consumptionem totius lapidis: fine haberet sententia nostra esse damnationis: sed heu hec cadere consolatio miseris a diuina iusticia penitus negata: hucusque miserorum yba damnatorum. Taliter igitur filii ibi flagellabuntur quod hic a flagellis filiorum excipiuntur.

Discipulus. O iudex tremede ecce nunc anima mea ex hoc quod visione horribili trita et perstrata est: et genua dissoluta: ut vix subsistere possim. O deus meus adiutor meus. O mi deus ergo ne auerte obsecro furorem tuum a me. Absit a me hec esse damnationis sententia formidolosa. Quod si aduersa me oportet sustinere: fiat voluntas tua hic in me: huius a me licentia plenissima habeto: nec querulosum discipulum de cetero in me habebis: hoc solus facias ut me a te ineptum separari non permittas.

Exurge gloria mea: exurge psalterium et cythara: exurgam diligitulo feliciter prosequi. f. 2

Ecce nunc psalteriu*m* iocundu*m* adducimus: in cythara suaui tibi psallimus: dulcia modulamina damus: ut omni tpe quez patetis pstrato ac dolore pulso: te ab iferis ad superos cu*m* gaudio extem*m*. Nuc ergo cosurge cosurge: oculos metales attolle. alas desiderio*p* excute: et te ad volandu*m* sup penas vento*p* dispone. Leua oculos tuos ad oriente: et respice q*t* tibi demostrant. Ut id terram pmissionis immortalitatis locu*m*: celeste patria: padisum voluptatis: et regnum etne felicitati*m*. Nimiru*m* i hoc mundo aduenies et peregrin*m*: et ideo tanq*z* pegre constito*m* pperandu*m* tibi e*m* ad caro*p* numeru*m* tam copiosum: q*t* te magno cu*m* desiderio expectat ut te dulc*m* recipietes beatis amplexibus secu*m* cosedere faciat in eternu*m*. **O** si scire posses q*t*nto affectu*p* tibi iugis exoptant: ut i celestibus adhuc castris constitutis ad pcellas et turbines mundi nulla trepidatio*m* mouearis. s*z* robust*m* venator coram dno existes ac belliger miles sic strenue ac prudenter in cunctis agas: ut nulla te moueat pspera: nulla frangat discrimina: nec pterreat aduersa: q*t* ip*m* tam fortis tam felicit supauerunt: et nuc recogitat dies illos et annos afflictio*m* sue in cordis dulcedine: et reuera q*t*to h*m* pro noie saluatoris maiore sustinueris labore: tanto in effnitate potior*m* recipies mercede*m*. **O** q*t*nta gla sublimabit: et q*t* eximio honore extolles hic miles: q*t* a rege tanto de patietie triupho constatique*p* conio coram p*re* dilecto in celesti solio: angelorum vallat*m* collegio comedab*m* gloriose. **C**u*m* q*t*nta gla putas fulgebit victorie corona cu*m* labore tanto adq*z* sita: sole clarius: sydere q*t*z celesti limpidius micab*m* vulnera liuores et vulneru*m* stigmata p noie meo hic recepta. **N**orro in illa celesti patria tanta tibi manet nobilis p*sp*acie amicorum fidissima turba inumer*m*: ut etiam alienissim*m* quisq*z* ip*m* vera dilacione ppinq*z* tibi iugat*m*: atq*z* sincera caritate plus te diligit: q*t* quis mater hic suu*m* diligat vnigenitum.

Discipulus **O** princeps celestis curie: q*t*lo de hac celesti patria adhuc plus digneris disserere ut et ipsius i me desideriu*m* augeat*m*: et amplior coferat*m* patietia i aduersis. Eya die mi q*li*f queso e illa regalis aula disposita: vel q*t* ciues ac ciuitatis tante municipes: aut nouerunt ip*m* ea que circa nos aguntur ut tua sonare verba videatur.

Sapientia **I**am nuc eleuare: cosurge: et ocito gradu mecum p*ge*: et duc*m* te ad locu*m* que desiderat aia tua: ibi*p* videbis diuino*p* mirabilium pfundissima mysteria. ecce supra octaua spera*m* q*t* longe plus q*t* ceteris milies maior est omni fra*m*: e quoddam adhuc altius celu*m* q*d* vocatur empyreum.

Divisa

*Prati*cia**

32.

ob eximiā sui luminositatē sic dictū vniforme: imobile: lumino
ritatis pfecte: t capacitatis īmense. Nec ē illa regalis aula: curi
a cœlestis spirituū beatoꝝ. Vbi me simul laudant astra matutia:
t iubilant oēs filij dei: ibi sedes celestes ac throni luminosi po
siti sunt: de qbus ille infelix numerus spirituū malignoꝝ corru
ens: electoꝝ numero repandus erit. **V**ide nūc illā ciuitateꝝ glo
riosam atq; sublimē: ex auro gēmisq; mirabilē rutilantē: de cu
iis portis odor nimirū recreatiū enianat: platee eius cōstrate
sunt auro purissimo tanq; vitro plucido: fundata ē in saphiris:
iaspidis ppugnacula ibi puirescut: ipa viuis ex lapidibus ē con
structa: floribus cōstrata: margaritis lucētibus pornata. **O**ame
nitas cūctis āmiranda. **S**ed qd diutius te p̄traham: tu ipemēt
nūc palam aspice oculis tuis: t vide campū latissimū decore ve
nustissimū syderearū māsionū: cūctoꝝ gaudiorū generibus ad
ornatū. **E**ya q̄lis hec vernalis amenitas: autūnalis fecunditas
serenitas estivalis: iocūditas nupcialis: hic vallis gaudiosa: yi
fio amoroſa: hic celeſtes armonie pſonant: diuine vigelle into
nāt: voces iubilose decantāt: hic letabūda plaudunt agmina: ac
letis se miscēt blāda modulamina choris: hic choree viginū cur
sitātēs post dñm: hic vna vox letantiū: t vn' ardor cordiū: dle
tabiliū copia: optabiliū affluētia: hic nulla assunt tristia: s̄z leta
vniuersa: h gaudiꝝ nouitas: t et̄na securitas. **E**ya gaudia: n̄c
eoꝝ dulci gusto totus in amore celestē resolut: circūfer oculos
tuos: t cōplare multitudinē hāc īnumeraz: t q̄ia duerte qualit
de fontali p̄ncipio ore ſitibūdo bibētes iebriant: qualit speculū
illud diuinissimū in quo oia relucēt: intuēdo iocudans: mirat:
nec deficiūt: fruunt nec fastidiūt: quo frui magis fitūt. **A**dhuc
ppius accedēs: ausculta qualit regina viginū quā ſumō venera
ris affectu: p̄uilegio singulari honoris t glē trāscendit culmen
ordinū īixa p teneritudie ſup dilectū īnt̄ areolas aromatū: cir
cūdata floribus rosarū t lilyſ cōualliū. **C**erne quō eius eximia
pulcritudo iocūditatē tribuit: t cūctos in āmiratiōe ſuspendit:
nūc q̄q; occurrat aspect' deliciosus diu ex itimis viscerib' defi
ratus. **V**ide quō maſ clemētē t pietatis: maſ miserationū dñi
illos ſuos misericordes oculos tā clementē ad te t cūctos pecca
tores retortos habet: t q̄q; iperioſe t potenſe oībus impat: miſe
ros defendit: t reos recōciliat. **P**oſt hec intelligētie oculos ad
angelicā naturā conuertēs: vide qualit supremi angeli de ordi
ne ſeraphim: t aie eiusdem chori dīno amore flagrātes: feruide
t ideclinabilē ſurſum velut ardens flāma in deum mouentur

f 3

Item 8.

Qualit̄ ordo cherubin plenitudinē diuini luminis suscipientes copiose in alios diffundūt. Throni & eoz oplices suauiter i deo & deus in eis requiescit. Postea qualit̄ secūda hierarchia illuia tur a p̄mia: & quo determinant ad actus p̄ticulares. Ab respice dilecte q̄z pulcerrime & nobilissime hec taz inumerā multiūdo ordinata ē & q̄nta meritor̄ diuersitate distincta. O mira gaudia & aspectus miri decoris: eximieq; delectatiōis. Adhuc auersus vide qualit̄ sc̄i apostoli & amici dei p̄cipui cū summo honore in iudicaria residēt potestate. Et qualit̄ martires rutilat roseo colore. Confessores radiat igneo fulgore: v̄ginesq; micant nūleo candore. Totaq; celestis curie frequētia quo diuina affluit dulcedine: replet̄ iocūditate. Nec celestia agmina simul iuncta cū ineffabili ducētes choreas leticia: corā throno sua d̄promūt modulamina. Egrediēs inde fluminis ipetus: mētes ipoz iebriat voluptate: ora replet iocūditate. O q̄z felix ciuitas vbi iugis solēnitas: & q̄z iocunda curia: q̄ cure p̄suis nescia: beati p̄ide & feli ces q̄ ad tantū cōuiuiū iuitati sunt: q̄ tali cōsortio electiōe dīna inesse meruerūt. Hanc in hāc celestē patriā gloriosam regionē fidelis sp̄osa sine fine regnatura felicit̄ p̄duceat. corpe tādē vestiēda glōso. Coronā bēbit i capite aureā & d̄sup coronā aureolaz.

Discipulus aurea: quid ve aureola.

Sapientia le: per coronā aureā premiū intellige eēntia accidētale. Accidētale premiū ē quoddā gaudiū de opibus a se factis q̄ habent rationē victorie excellētis: velut martirū triūph̄ gloriōsus: doctoz etiā ac v̄ginuz de diabolo seu carne p̄pria excellens triūphus. Premiū vero eēntiale cōsistit in pfecta iūctione aīe cū deo: inq̄ntū eo pfecte fruitur: vt viso & amato pfecte. Animi nāq; desideriū infinitū: nūq; faciabit ad plenū: nisi fuerit abyssō diuinitatis absolute imersū: sicq; in illius sume trinitatis & simplicissime unitatis pfecta fruitione tandem cōplete beatificabit: & q̄nto nūc pfectius tēporalia cūcta reliqrit. tāto librius ad tēplationē spūaliū cōsurgit: & q̄nto plus se actib; spūali bus mācipauerit: tāto illic felicē absorbēt in abyssuz dīnissime claritatis: & unus cū eo spū efficiet: ita vt hoc qđ deus ē p naturā: hoc ipa fiet p gratiā. O q̄z felix aīa que cetibus angelicis sociata: q̄q; summe trinitatis beatis āplexibus dulcif̄ & isepabiliter iherendo fuerit cōiuncta. Hieffabilis pausatio. amirabilq; requietiōis huius suauissima dulcedo. Tu vero etne sapientie

Aureola

*Folio 2.
Act. 13. 46
58.*

33.

No. 1. *Utopia*

discipulus: mētis iā in excessū positus: velut alē beniamin adō
lescētulus: refrigera paulisp̄ cor tribulatuz. *In hac quietissima*
pausatiōe būius iocūdissime societatis quā nuc corā te cernis p̄
pēde q̄ splēdidas habēt facies q̄s' obprobrioz̄ t̄ derisionū ipioz̄.
v̄rgebat isania: t̄ molestia vexabat. *Ex tolle cor iocūdū cū voce*
gratulabūda: t̄ hos ciues curie hui' celest]. t̄ domesticos dei ve
lut a lōge salutādo alloqre: t̄ dic i voce cordis: vbi nunc obpro
bria exprobrātiū q̄ qndā ceciderūt sup̄ vos: vbi capita iclinata:
oculi demissi: q̄ grauitatē cordis v̄i ondebāt. *Ubi q̄so interio*
res cordis agustie mordentes: vbi gemit̄ t̄ lacrime: vbi facies
pallida t̄ macie cōfecta ppter mille picula: paupertas t̄ egestas: t̄
ois defect̄ q̄ deuenit: quo siluit vox illa miserabil̄: q̄ gemendo
dicere solebatis: *O mi de' q̄ntū patior: q̄s diu crucior exanimor*
t̄ affligor. *Ubi hūc oēs q̄ vos despiciebāt: q̄ tribulabant: q̄ labo*
res v̄os tulerūt: t̄ ad amaritudinē vitā vestrā pducebāt. Non
audit̄ plus vox adhortatiū ad pugnā t̄ dicētum virilē agite t̄
pugnate cū hoste mūdo t̄ carne. *Itēq; sumite scutū: arripite cli*
peu: polite lāceas: manete i castris: nocte t̄ die armati estote sic
cincti lūbos v̄os i v̄itate. *Nec audit̄ plus h̄ vox occulite exhor*
tatiōis: quā int̄ vosmetipos tpe visitationis ḡe h̄ie solebat̄ di
cētes. *Nūc p̄para siam tuā ad tēptationē: vt cuz spūalis leticia*
abscedat: tristitia iordinata nō absorbeat. *Nō audit̄ plus h̄ vox*
quondā yobis assueta. *O mi de' vt qđ dereliqsti me: q̄re oblit̄*
es mei: t̄ q̄re cōtristat̄ icedo dū affligit me iimic̄. *Qm̄ potius*
dulcif̄ resonare audit̄ in cordib̄ v̄is hāc vocē iocunditatis t̄
leticie dicentē. *Ueite bñdcī p̄is mei p̄cipite t̄c. vbi sūt nūc oēs*
tribulatiōes t̄ aduersitates: agustie t̄ miserie: t̄ cūcta mala q̄ in
mūdo passi estis. *O de' q̄s velocif̄ cūcta illa p̄terierūt: t̄ sic sunt*
tanq̄ ea q̄ nūq̄ fuerūt: mirū in modū cito ɔparuerūt t̄ cito dispu
erūt. *O mi de' pyssime: q̄s incōprehēsibilia t̄ abscōdita sūt iudi*
cia tua valde a filiis hoiz̄. *E ya vos elci t̄ dilci fili altissimi.* Ec
ce venit hora vt iā nō plus fugiatis vt abscōdamini in angulis
iduti yilib̄ tanq̄ hūiles t̄ abiecti: ònicq̄ honore indigni: t̄ velut
obprobriū hoīm t̄ abiectio plebis. *Tāta nāq̄ honore t̄ glā est̄*
coronati: tāta dignitate t̄ excellētia sublimati in eternū t̄ vltra
vt vestrū p̄coniū nullus sensus q̄at estimare: nulla sufficiat lin
gua enarrare. *O vos celestes p̄ncipes.* *O nobilissimi reges t̄ i*
patores. *O filī dei excelsi diuine consortes nature q̄s imensa hi*
laritate facies vestre vident̄ pfuse. *Lorda vestra q̄s copiose et*
sup̄eminent̄ cernunt̄ supeffluere pre exultatione: ferta desertis

Item 8

aurea ineffabilis micātia: facie coruscī: indumento splendidi: can
tu iocūdi: sertis redimiti. O q̄ dulcī intonat̄ voces vestre dul
cisone cū gratiarū actione dicētes. Eya būdictio t̄ claritas t̄ sa
piētia: t̄ gratiarū actio: honor: v̄tus. t̄ fortitudo in secula seculo
rū: ei cuius benignitate p̄tecti: cuius m̄ia saluati: t̄ cuius boni
tate in eternū regnaturi sumus: cui laus t̄ gloria in secula. Cir
cūspice nūc t̄ vide per gyru: regnū hoc gloriosum delichys reple
tū: in quo cū xp̄o gaudēt oēs sancti. En hec ē patria celestis mā
sio req̄etiōis: locus retributionis: t̄ regnū perhenne felicitatis.

Discipulus. O stupor t̄ amiratio imensa de tātoꝝ
pfunditatem misteriorū: oēz intellectū
transcedentiu: t̄ soli deo plene cognitorū. O abyssus incōprehē
sibilis diuine pfunditatis: q̄nta in te latent mirabilia. O qd au
dio: qd video: qd deniq̄ in memetiō experior magnaliuꝝ dei
operū: q̄ nulla sufficeret enarrare lingua: in ciuitate hac glorio
sa. Multa qdem gloriosa dicta sūt de te ciuitas dī: s̄z nihil ē ad
ea q̄ in te latēt insignia. Vere nunc cognoui: qr verus ē sermo
quē sepius audiui: sup̄ mirabilibus tuis gloria tua: t̄ non crede
bā narrātib̄ donec ip̄e veni t̄ vidi oculis meis t̄ pbaui: q̄ me
dia pars mibi nūciata nō fuit: maior ē sapia tua t̄ glā: q̄ rumor
quē audiui. Beati viri tui t̄ bti serui tui h̄y q̄ stāt corā te semp:
t̄ audiūt sapiam tuā: t̄ nūc rex ḡle liceat famulo tuo porrigure
petitiūculā dño suo: t̄ ne cōfundas faciē meaz: maneat obsecro
famulus tu⁹ hic iuxta te deinceps: t̄ nō reuertat̄ in donū suam:
siq̄deꝝ valde bonū ē nos hic eē. Audi q̄so seruū tuū būilit̄ corā
te p̄stratū t̄ da nūc locū ad manēdū tecū in citate hac gloria
Sapientia. Neq̄q̄ neccū cōpleta ē būilitas syon: nō
dū venit hora tua: tēpus pugnādi tibi ad
est: neccū venit hora regnādi: tēpus istat merēdi: nō veit tēpus
remunerandi: virilis age: qr adhuc multa tibi debentur pro fi
de xp̄isti certamina.

Determinatio quarundam obiectionum que in precedenti
bus sunt omisſe.

Elicem sane hunc locū per
hennis beatitudinis oculo purissime contemplationis
ideo tibi monstratum noueris: non vt ibidem pro nūc
remanere dēbeas. s̄z vt in öni collectatiōe t̄ aduersitate scias te
huc cōuertere: t̄ cūcta tibi aduersa tolerabilius possis sustinere

34.

et ut querulosis impugnatoribus respōdere valeas dicentibus
quare via impiorum prosperat: et cur deus in hoc mundo solcat suos castigare diligens. **I**tego ut respōdeā q̄rionie tue quā pridez tam flebili p̄posuisti cōtra me dicēs: videlicet q̄ prop̄ artitu dinē vie q̄ ducit ad vitā multi int̄ eos quos cū magno labore et dolore dñi adq̄siuissē gaudebas: retrorsū abyssent. **N**ā si diligētiū ispias iuenies pculdubio q̄ res hec numiū cōsueta ē: nec tibi soli hec accidisse: s̄z et sanctissimis q̄busq; pribus manescis simū ē. **N**unq̄d oēs p̄stiterūt q̄ per vba mea et aploꝝ crediderūt. **V**el nunq̄d ex hac causa paulus vas elcionis et doctor gentium inuanū se cucurrisse et laborasse cōqueris: q̄nimo strēnuissime discurrēs: vbiq; cū tanto labore et sollicitudine euāgeliū latissime gentib; p̄dicauit: epistolas misit: et tanq; nutrix filios suos fuit: ac nomē iesu corā gentib; et regib; portauit et filiis israel: **S**ed qđ vbi sūt ephesij et galathe atq; chorinthij ppter quos se tñ laborasse: et plagis ac mortib; se frequentē exposuisse glabat. aut nunq̄d paulus ac ceteri apostoli et doctores ideo a p̄dicatio ne et animarū destiterūt salute: cū pccperunt filios suos recalcitrasse. et a pseudo aplis p̄uentos ee: aut nūquid ppter ea segni egerūt. **N**equaq;: s̄z vbiq; verbū dei disseminātes: et qđ in se ē faciētes: fructū vero inde puenturū diuine ordinatiōi ac volūtati cōmiserūt. **U**nī habes in actib; aploꝝ. **E**t crediderūt inquit oēs quotq; erāt p̄ordinati ad vitā eternā. **H**ic nimirū et natura sagax arbores frondib; ac florib; ornare cōsueuit: vt interdum florū tpe: nec foliū quidez in arbore quis appareat: s̄z tota floribus onusta videat: pulcrisq; colorib; ac gratis odorib; redoleat sentiat. **G**z cū ad expectatū fructuū p̄ductionē ventum fuerit a pulcrisq; arborib; hoc qđ se pulcre ostēderat: dñfluit et perit: vt millesinia pars manere vix cognoscat: s̄z prudēs pat̄familias multas habēs in orto arbores ppter casum vni vel pluriū a plātatōe nō desistit: s̄z vbi arbor una ceciderit aliā surrogare festinabit. **I**gnoras q̄ lignū si p̄cisum fuerit rursū virescit et rami ei pullulant: s̄z et septies in die cadit iustus et resurgit: stat sentētia eius inuiolabilis q̄ dicit. **N**ouit dñs q̄ sūt eius: et quis cognoscit sensum dñi: aut quis mortaliū poterit scire q̄ sint damnādi vel qui eternaliē coronādi: maxime ex frequēti mutatiōe libere voluntatis. **V**ideas hūc de reclusorio veluti de xpo cōsortio auersum a summo bono ruere in ifernū eternaliē damnādū: illū aut exire de p̄stibulo corde cōtrito: et angelox iungi collegio eternaliē saluandū. **P**roinde indifferentē oībus sermo salutis ipendēdus ē

29.

Quatuor

S. 8.

S. 17

nā quo minime credis gurgite piscis erit. Ideoq; vbiq; tibi pē
deat hamus. Siquidē ad multas lupa tendit oves. pdef vt vnā
Gloriose cōsummato cursu certaminis i gaudia dñi sui itrabit:
qui centū milibus pdicās vel vnā aīam lucrataz dño suo repor
tauerit: nec ideo min⁹ gloriose si nullaz: dūmodo felicit⁹ p posse
suo faciat qd faciendū ē pro salute. Nempe miles strēnius i cer
tamine om̄edat: si cōstant⁹ & legitime certauerit: etiā si dño suo
nō obtinuerit triumphū. Sic & doctor gentiū repositā sibi habe
re coronā iusticie gloriabat: nō min⁹ q; si oēs hy quos cōuerte
rat in vera fide & ynitate mīris ecclē p̄stitissent. Nam nulli du
biū hoc qd experientia q; in hoc casu docet: qz nōnūq; doctoris
anim⁹ plus affligif labore & dolore vbi se inanif putat laborasse
q; vbi fructuose estimauerit egisse. In isto nāq; gaudens cōpla
cet sibi in dño: in illo aut̄ dolens aīa sua ad seipaz cōturbat: & i
sup toxicatis iūidoꝝ iacul⁹ vulnerat. Moysles q a dño assump
tus & elcūs fuit vt populū suū de tra egypti educeret in terrā p
missionis: quot putas milia fuerūt hy qnos eduxit: & ecce d̄ his
duo soli puenerūt: ceteri perierūt. Bedeōn quē spūs dñi iduerat
vt populū suū a madianitis liberaret: multos ad se socios clege
rat vt cōtra eos pugnaret: nutuq; dñi apud aq;s pbati tot milia
reiecti atq; reuersi sūt: & soli tricēti viri q remāserāt cū eo certa
mini se dantes hostes vicerūt. Isay multos elegātes habuit fili
os: solus dauid in regē eligif. Sic multi reges iudaici populi:
int̄ quos oēs soli tres excelsa abstulerūt. Sic igit̄ p singula dis
currēdo inuenies te errasse: dū ordinē vniuersi pulcerrimūz: et
nō nisi a diuina sapia institutū: in generatiōe & corruptiōe: & li
bertatis arbitri⁹ flexibilitate ad tuaꝝ voluntatē retorq;re voluis
ti. Proinde de cetero diligēt̄ caue: ne in futurū pusillo animo
fias: sicut tūc cū tuos cōfractos pedes & prop̄ laborē vie iſlatos
oīm cōditozi sursū porrexiſti: & cur labore & dolorē tuū nō respi
ceret: ipatienti animo ostēdisti: eo q; quondā ouiculā p te a fau
cibus iūmici eruptā rursum recidiuare pmisit: eo q; non potius
ipam de hoc mudo in scō adhuc pposito existentē migrare fec̄:
neq; te ac seipm de eo q eidē ruine occasionē dederat statim vi
dicauit. Ged poti⁹ cogitabis qntū ego laborauī cū gen⁹ hūanuz
redemi: & tñ apud multos parū pfeci. Unī & tūc quadā celesti il
luminatiōe cū turbato animo me argueres: tale diuinū simpli
citati tue habuisti respōsum. Sufficit discipulo si fit sic magister
eius: si inquiēs sermonē meū nō seruauerūt: nec vīm seruabūt
Recole q; in celestib⁹ castris: lapides vīnos glā & honore preci

35

pios: nō nisi tonsōibus & pressuris multipliciter expolitos vidisti.
Et fortassis occulta cogitatiōē p̄dictis obuiare cōtendis: assē
rens alīt fuisse olim: atq; alīt nūc: eo q̄ in his extremis tēpori
bus caritas pene refriguit: & q̄ pphete sc̄i mortui sint miracula
q̄q; pro magna p̄ te cessauerūt: & q̄ multiplicata sint mala in tra.
fideles q̄q; diuersi puerse viuētes propt̄ multos retrahētes dif
ficiliores sint ad cōuertendū: p̄cliuiores ad recidiuandū: iōq; a
tali fructificatiōē cessandū ēē. Ad qd ego. Quanto appropinqn
te iam mūdi t̄mino hoīes piculosius deficiūt & deteriorant: tā
to plus indigerēt vt feruēti aliq; doctrina & ḡia renouarent: q̄
to damnabilius pphete sc̄i & amici dei obierut: falsiq; pphete lo
co eoꝝ surrexerunt: tāto magis necessariū cēt & feruēde docere.
& pro veritate iam dormitante aīam ponere. Falsos aut̄ pphe
tas appello oēs hos q̄ quidē verbo dicūt: facto cōtradicūt: sicut
h̄y qui docent avariciā fugiendā: & īpī pecuniā totis sitiunt vīs
ceribus: qui clāmāt glām mūdi spēnendā: & īpī toto conaniie
vanos querūt honores atq; pmotiones & q̄ dogmatizant curio
sa abycedā & simplicia eē lectanda: īpī vō curiositatī excessiue
deseruiūt: & vt de alīs taceā videas plerosq; tantā q̄rere ī vesti
bus culturā: quas sc̄i p̄s ad simplicitatis & innocētie signum
ferre suis posteris mādaueſt: vt nō min⁹ q̄ secularis pōpe ima
ginē preferre videant. Videas hūc panno p̄ciosissimo stolatus
incedere: & rugas p̄ scapulas descēdentes habere: ac plicas cētu
plicatas circuiacētes portar: vt quasi thoga philosophica idut⁹
& velut similitudo tēpli circuornat⁹ pcedere videat. Aliū vero
cyrotēcas habentē in manib⁹: & calceos strictos atq; rostratos
& quasi ad saltandū aptos in pedib⁹. Quosdā autē portantes tu
nicas: nouitate quadā dissoluta: in forma & in figura modo se
culari deformatas: manicas scissas & adeo strictas: vt brachia
nō nīc cū magno labore possint subintrare. Tabulas eburneas
dependētes: zonas sericeas fulgētes: & cetera similia: q̄ leuitatē
& dissolutionē ostendūt: volētes p̄ hoc placēt mulierculis: & dis
plicēt deo & ecclesiārū platis: oībusq; sexus honestis. Quid pu
tas cogitabūt h̄y ad quos tales pphete pro iſtructione mittunt
cū eos viderint nō veniētes in saccis velut antiq; pphete fecerūt
ſz cū scandalis & offendiculis multis spēnēdi utiq; erūt. Dice
turq; eis illud puerbiū. Nedice cura teipm. Lui⁹ enī vita despi
cīſ: ait quidā: cōsequēs ē vt & ei⁹ doctrina despiciat. O quāt de
tractiones & subsannatiōes ac irrisiōes habebūt h̄y ab his qui
foris sūt. O quotiēs & q̄nti deridebūt illos: nec īmerito pfecto:

obuatio.

26.

fig. 7. folio

V. A. folio

Salta.

folio 14. 51

Item 8

nāq; res hec digna ē risu. Erubet sydon ait mare. Dicitur q; eis hoc qd dixit demon cuius monacho: q; tēptabat de longo pallio portādo: qd cū habere nō posset matta pro illo induebat ac dyabolus sedēs retro supra caudā matte quam post se trabe bat: dixit fratri. O monache si plus posses: vtiq; pl' faceres. Nō ne merito excusationē pferre possunt delicti sui hū q; pro regno tēporali cōtendūt: dū hec t similia etiā in paupibus t abiectis mudi hui⁹ hoībus tam crebro sine öni tergiuersatiōe fieri con spiciūt. Mirū nō ē si litigant illi infelicitē t cōtenciose p iperio dum tāta lis ē de paup regno: q; si hec curiositatis abusio i sol eēt subditis: facilius morbo tam cōtagioso remediū adhiberet. Nūc aut t multi q; ceteros vbo t exēplo pire deberēt: t quorū vestes t mores pro religiositate alios arguere deberēt: hoc idē facere: iūno qd damnabili⁹ ē: hoc ipm defendere nō verēt. Hoc enī qd arrogantie vel curiositatis ē honestas vel vtilitas eē ab ipis vna ratione cōtendif: dū hoc vel gratis daſ: vel diu durar pbat. Sz probdoloz hec ē prudētia secularis: sapia aialis vldy abolica: dū vtilitas tēporalis bono preferſ spūal. Quid igit fa ciet pusillus grex: vascula ifirmiora: sexus scz femine⁹: cū vide rint viriles aios ad tales nugas deductos: vtiq; dū cecus pasto rū p abrupta gradif: necesse ē in p̄cipiciū grex sequat. Antiat⁹ nō solum siebat exhortationes de necessarys ad salutez: sz toto posse opa superrogatiōis extollebant: t hec pietatis exercicia si delibus suadeban: tanq; ea q; saluti necessaria cōmodius adq rebant: t adq̄sita cōseruabant. Nūc vero plericz talia silencio transeut: timētes ne si lingua aliud q; vita sonaret: notā ihones tatis incurrerēt: t qd damnabili⁹ est nō solum hec admodū vti lia omittūt: sz t ea faciētib⁹ ac suadentib⁹: molestias q; possunt inferre nō desistūt. Sic Hieremias scūs euersionez israel prop̄ peccata populi in proximo futurā predicēs: dū cathenā ligneaz iussu dñi eis obtulisset: vt facili⁹ eos ad penitentiā mouere pos set. falsi pphete obstiteſt t eū multis afficiētes iurys: cathenas ligneas cōfregerūt dicētes. Pax pax: t nō erat pax. Nonne de hoc optime pphetauit q; dicebat: q; minima negligit paulatiz de fluit: t hūc flebilem defectū iuenies nō solū in his q; velut aqla ceteris in cognitione alti⁹ volasse cognoscunt. Sz t verissime in vitulo typico q; se specieten⁹ humilē ac seruile psonā ostendere cōsueuerat. Copiosissime aut in leone: q; rugitu t clamorib⁹ au res catuloz suorū implere dicit in eoꝝ suscitatiōe. Quartū aut animal mistice acceptū scz homo diutina iam defectione int̄n

36

infirmatū ē: vt de eo iam q̄sī despiciū esse nullus dubitet: q̄ mā
nifeste videt: q̄ sibi illicita liceāt cūcta: t̄ absq̄ timore ambulet
post cordis sui desideria. **L**etere quoq; creature i antris t̄ filuis
cōmorātes: curysq; ac vrbib; renūciātes: seculares v̄banitātes
resumere t̄ fduere tā studiose q̄z periculose icipiūt: vt iā pchdo
lor vix sit locus diffugiēdi: cū appropiāte finino: iimicus bō
rethe suu expādere: t̄ zizania seminare nimis festinet: bt̄. p̄s
mortui q̄ iā in dñō mortui sunt. Recole factūz notabile qd̄ acci
dit cui dā ex pdictis: dū i. pphetādo: v̄l exhortationē salutarem
hoib; faciēdo: exclamationē faceret n̄ modicā: de b̄. s. q̄ caritas
t̄ affectus hoīni multoz ad deū t̄ scōs eius defecisset: t̄ q̄ xp̄s
suā mariā magdalēnā in mūdo nō inueniret: q̄ sibi tot obseq̄a
faceret vt olim: quō post cōpletū sermonē qdā domicella adiūt
ip̄z: eiq; q̄sī sub stomachādo dixit. **D** frāt̄ si maria nūc sicut olī
inueniret xp̄z suū: vtiq; xp̄s nūc quoq; sic̄ olī inueniret suā mariā
Intēdens: q̄ si qdām de pphis pdictis essent sic̄ deberēt. adhuc
essent q̄ eos cū omni deuotione susciperēt. **D**orro dū hāc purā
veritatē q̄ vicia palpare nō nouit sermone qdem tpato: sed ad
modū cōstant̄ in mediū pfero: video te mēte cōsternatū timētē
ne forte b̄ qd̄ tecū secrete cōfero: dū ad aures eoz q̄ talia agūt
puenerit: negligēter aut certe min⁹ gratant̄ recipiat̄: b̄ est ergo
qd̄ displicet: hoc ē qd̄ te rēphensibile reddit: qr te nimis timidū
esse video in his: que multoz ad salutē eē cognosco. **Q**uid enī:
Vieremias nō es: sanctificatus i vtero nō es: pp̄ba nō es. **G**z
quid: bō peccator t̄ armētarīus vellicans s̄ichomoros. **V**erūtī
missus ab eo a quo t̄ illi: qd̄ t̄ nomē t̄ pfessio tua attestat̄: a sū
mo vicario ihu xp̄i cōfirmata: q̄re formidas: t̄ si yanis ac disso
lutis displicebis tñ multis q̄ in leuitate animi nō ambulat̄: sed
secudū sanctorū iſtituta patrū honeste conuersan̄ ac seipsos t̄
multos alios deo lucrant̄: placebis. **A**n q̄ris adhuc hoībus pla
ceret: **H**ec dico nō quidē singularitates approbans: sed cōi ince
dendū via bonū eē diffiniēt̄ t̄ attestat̄: sed heu ip̄m qd̄ olim sin
gulare fuit: nūc cōe incipit eē t̄ qd̄ nūc singulare ē quondā erat
cōe. **N**ec debet fidelis t̄ prudēs discipulus iō a ceptis desistere:
qr causaris te audiētes nō habere. **E**t itē q̄ bic sermo meus nō
capiat i eis: eo q̄ nō cōtineat questionū subtilitates: aut sermo
nu p̄ se loquentiū vtilitātes tēporales: q̄ sola iā tanq; honoris
pmotiu vel tpalis cōmodi lucratiua cari⁹ amplectunt̄: t̄ p̄cio
suis cōpantur: t̄ i visu a multis habent̄: alys neglect]. **P**refens
autē volumē solum cōtineat lamētationes t̄ carmen t̄ ve: que

8 1

mētes vichys torpentes excitant: t̄ sursum corda subleuat ad diuina. En ezechielē dñs ad pplm mittit dure ceruicis: pdicēs illi t̄pī nō audiēt te: qz nolūt audire me. Mittit scūs phā: t tamē anteqz mittat sc̄ nō pficere pdicitur. Ubi t dñi pietas ppndit qui vult oēs hoies saluos fieri: t remedys salutaribz nō carer: t iudeoz duricia rep̄hendit: q bñficyz dei ingratii: in sua obsti natione pmāserūt. Atēde nibolomii hieremiā pphetā: qui cū libriz legis dñi scripsisset: t hic a rege nequaqz acceptatus: sed scalpello scribe scissus: t in ignē piectus fuisset p tāto nō dstitit. sed huic aliū ad iussum dñi scribēdo cōtinuauit. Qd si nec istud qdē attēdis: saltē iux̄ cōsiliū cuiusdā sapiētis: tibimet ip̄i tuiscz cauas: si aures surde sūt ceteroz. Si igif ab inicio mudi: diuersi hoies sancti t amici dei altissimi multa aduersa sustinētes t patient oia ferentes: premia que vidisti meruerūt etna: mō coro nanū t accipiūt palmā. Datet g ex pm̄issis: q bonū seruire deo magis qz mudo: t qz iocundū amare celestia t duratura: qz ter restria t **Discipulus**. Ad hec oia vtutē meā nūlū peritura. excedētia: quid respondeam oio nō babeo: nisi q digitū ori meo suppono: t imperfectū meuz tue benignissime volūtati: t pfectissime maiestati cōmitto: hoc solum subinferens de tua gratia: q stulti sūt t insipienē loquen tibus similes: qui amore tuū p̄ciosissimū: t amore mudi vanis simū ad iuicē cōpare temptant. Nā velut ignobiles in sensibus esse pro delichys cōputant: cū t rō earū vana sit: eo q ex multitu dine tali: ecōtrario hūc sc̄z diligentiū: amore ipsius approbare: t ex paucitate tibi amore pfecto iunctoriū: amore tuū iprobare nitunt. Prochdolor ceci s̄t t duces cecoz. Magis enim ex hoc oppositū qz ppositū facilē pbat: dū constat multitudinē nō rō regi: sed magis affectu duci inordinato. Errasse enī proinde me nimiū cognosco: t cordis cū dolore meipm accuso: eo q niima queqz laboris exercitia: pro salute pximi facta multū pondeřui t qz tā impatiēs fui in aduersis. O qz misericordiē dicis cū hic aduersa tribuis: t qz seuere irasperis cū seni p̄spēra elargiris. Amabilis valde ē tua p̄na correptio: quē enī diligis corripis: t qsi p̄i in filio cōplacet tibi. Nullus cōquerat: q tuoz oblitus sis tribulatoz: qui pocī obliuione eterna boz oblitus es: qbus nūc ad modicū parcis: bona quidē modica eoz reniunerando: sed eos in eternū dānare vis: eoz mala opa sine fine puniendo. Dignū igif valde estimo: vt hic aduersitate cōtinua premātur: qz tātis miseris carere: t tā imensam glām possideř decreuisti

Dñe ytile sit seruo dei in hū mūdo mltas sustinere tribulatiōes

Consolamini cōsolamini po

Popule meus dicit deus vester. Animus quidē spiritualiē
egrot⁹ mūdanisq; varietatib⁹ plus q̄ oportuit subiect⁹:
dum noctē aduersitatis post diē incurrisset p̄speritatis: remedii
orū oblitus premissoꝝ cepit rursus anxiari: t̄ corde mestissimo
aiam suā corā deo effundere: t̄ q̄ passus fuerat aduersa quodaz
affectu cōpassiuo tanq; carbones desolatorios corde ignito ad
memoriā reuocare: t̄ lacrimas effundere yehemētes. Cū autē
discipulus sapie nō haberet ad man⁹ vñ spiritū in aduersis pro
xpo laborantē refoueret: ecce ei desiderāti t̄ suspirāti: iuuenis
quidā pulcerrim⁹ in visione astitit q̄ sibi instrumentū quoddam
musicale qđ psalteriū dicit̄ cruce signatū ad man⁹ porrexit: mē
tēq; eius iterato sentētys spūlib⁹ fecūdauit: p̄cipiēs vt iocūde
t̄ sapienſ psalleret: t̄ corda tristia seu merentia in dño deo suo
letificaret: s̄z t̄ multi varys aie lāguorib⁹. ac ceteris incōmodis
laborātes: ei p̄pius assistētes ad solaciū laboris sui hoc ab eo fie
ri humilit̄ supplicabāt. Qui accepto de manu ei⁹ psalterio: ad se
rediēs t̄ p̄positū intelligēs: corā suo egroto: carnune assumpto
a dicto p̄phetico sic exorsus ē. **C**onsolamini cōsolamini popule
meus dicit de⁹ vñ. Cūq; hec t̄ similia cōsolatiōis vba ad lenien
dū dolorē animi merētis depromeret: noluit cōsolari. s̄z magis
ac magis cepit cōtristari. Verba nāq; dulcia: dū mēror in cursu
ē: corda tristia interdū reddit̄ tristiora: sicut t̄ armonia vt fert
letū reddit̄ letiorē: ac tristē tristiorē. Sic t̄ anim⁹ deuot⁹ diuino
flagrās amore. q̄nto suaui⁹ diuinā p̄sentiā post p̄bationē amarā
in se expit: tanto plus tot⁹ in lacrimas ex iprouisa leticia resol
uit. Eodē modo accidit in p̄posito: vt aie lauguēti materia gau
diorū in occasionē vteref tristiciarū. Nam q̄ potius gaudere d
buerat fieri cepit yltra modū. **I**nrogat⁹ aut̄ cur fieret: vñ cōdnā
haberet respōdit. **D**imitte me vt defleam dolorē meū: quia aia
mea valde in amaritudie ē. Qui dixit ei: qđ passus es dic mibi:
Et respōdit. En̄ ego ifelix in annis adhuc adolescētie cōstitut⁹:
aby amicā mibi assumere. vt ei⁹ leto p̄fruit⁹ cōsorcio: vna age
rem felicē: t̄ cū multas vidisseni t̄ optionē inf̄ eas haberē: vna
ceteris pulcrior vt mibi videbas complacuit oculis meis. Que
blandis sermonib⁹ t̄ amplissimis p̄missiōib⁹ se mibi exhibens:
t̄ ceteris oībus spretis in ea cōsensi: t̄ in spōsaz mibi accepi. Et
cū nō diu apud ipam māfissez: t̄ me salutē magnā ei⁹ ex ciūctū

3 2

habituru sperare: p[ro]dolor de amica facta ē inimica: agnus in
leonē mutat: t[em]p[or]e tota vita mea: ipa mediātē dolore t[em]p[or]e miseria re-
pleſ: dū enī in domo mea vt putarē securus residerē. t[em]p[or]e velut ar-
bor[um] frōdosa necdū matura iuxta salices torrētis ramos expāde-
re inciperē ac fructificare: hec quā amicā estimauerā manū
suā extēdit cōtra me: t[em]p[or]e flores teneros algore cōstrictos areſecit
frondes auulſit: ſicuz decorticauit: t[em]p[or]e dū adhuc ordirer ſuccidit
me: hostes cōtra me crudelissimos ipa ſuscitauit. q[uod] me nocte ac ^{z.}
die affligētes ſōnino nō p[ro]cebat. Quibus dū cuperē resistere: eo
rū frequēti insultu nimii afflict^o: corpe cepi languere iuuenili:
et anim^o gaudens tristitia multa cōtabeſcebat: post hec dolorez ^{3.}
addens dolori: t[em]p[or]e vulnus vulneri apponēs: parentē dulcissimū
vnicū cordis mei tpale ſolaciū: quē velut aiam meā diligebam
ipa nūbi abstulit: t[em]p[or]e me desolatū reliquit. O ſi vidiffes in tēpore
illo q[uod] lacrimofis vocibus flens t[em]p[or]e eiulās ſuſpexi in celū: petens
vt iram suā misericors de^o in māſuetudinē conuerteret: t[em]p[or]e ab af-
fliſtione miseri manū suā grauiflā paulisp[ro] releuaret: cōmota
fuiffent viſcera tua pia. H[oc] ecce q[uod] t[em]p[or]e cū lacrimis tibi dicere co-
gor: furorē ſuū cōtra me hec quā p[ro]fatus ſum crudelissima ſpon-
ſa exarcuit in hūc mundū. Nā duas ſolas oues relictas habui.
ſimul de ſcutella mea edētes: t[em]p[or]e pariſ mecum bibentes: t[em]p[or]e vtilitati
mee vt cūq[ue] ſubſeruiētes: t[em]p[or]e dū minime putarē venerūt lupi yes-
ptini: ouiculas rapiūt t[em]p[or]e diripiūt: omni morte corporali ifelitiuſ
eas laniātes. Qui cū flens t[em]p[or]e eiulās poſteas icurriſſem: vix tan-
dē magno cū labore partem aliquā morticinū vi extorſi: quō ſi
pastor duo crura pecudis eruat de ore leonis. Quod vidēs ad
uersatrix mea manū ſuā in ſanguine cruēto mortuor[um] p[ro]dictoriū
tinxit: t[em]p[or]e me in faciē tangēs atq[ue] ſanguine cōſpergēs obprobriū
me insipiētib[us] dedit. Tribulatiōes morte ifelitiōes imiſit: t[em]p[or]e cla-
ritatē lucerne micātis extinxit: vocez iocūditatis abstulit: ac le-
ta t[em]p[or]e cara vniuersa tulit: dolorib[us] ſeuiflā ſeuiſſimis t[em]p[or]e incredibilibus cor-
meū a ſummo vſq[ue] deorsū cōuulnerauit. Elebāt tūc multa pia
corda q[uod] hec videbāt t[em]p[or]e altius ingemuere: nōnulli p[ro]cutiētes pec-
tora ſua vehemētissime afflictioni cōpatiētes: quidā autē illic
ſtanties ſubſannabāt miseri: capita ſua mouētes: ac ei q[uod] patie-
bat iproperantes. Quid multis morer[unt]: Si tribulatio hec ſeu
ens tūn inualuit vt ego morsq[ue] vno tūn vt ita dicam gradu diu-
deremur: nec adhuc deſtitit hic quā maxime diligebā: ſi i istis
tantis tribulatiōib[us] nouas cōtinuauit. Etenī nem[us] folioz viridi-
tate veniſtū: cū mōno laboř t[em]p[or]e ſtudio a pueritiā mea plātauerā 4
5

cathedre honoris cōtentiuū: de qua gloriā t̄ honorē recepturū
 me sperabā. Lūqz tēpus iam adē. vt meo fruerer labore cathe
 dra subuertis: t̄ nemus in alterius cuiusdā redigit dominium
 t̄ labor ois pdit: t̄ finis intētus frustrat: t̄ sic velut in altuz ele
 uās allisit me valide. Vis malis adhuc recent crassantib⁹ mag
 nā multitudinē quorūdam velut serpentiuū t̄ animaliuū venena
 tox cōcītāuit aduersū me: q̄ vchemētissimo īpetu me iuaserunt
 nunc simul: nūc diuīsim me affligētes: frat̄ tūc erā leonū: t̄ soci
 us strutionū. Lanes rabidi aduersū me latrabāt: t̄ scorpiones a
 secreto vulnerabāt. Serpētes quodā vēto fetido i me sufflabāt
 ac fibilabāt: t̄ faciē meā cōspuere nō verebant: sicqz ōni ḡneū
 penarū me ledētes ac illudētes vitā meā ad amaritudinez pdū
 cebāt. Quid plura: tēpus nō sufficeret si ad singula aduersatricē
 mee flagella: q̄bus me vscq ad hāc horā castigauit: yellē enarra
 re: s̄z dicere libet cū ppheta. Secretū meuz nūhi: secretū meum
 mibi. Hec aut̄ ex abūdantia cordis ppter vocē iocūde cōsolatio
 nis tue: de plenitudie cordis simul cū defluētibus lacrimis vio
 lenf eruperūt. Hec cū discipulus audisset itellexit eē misteriuz
 despōsationis et̄ne sapie: q̄ suos amatores tēporalibus ɔsueuit
 tribulatiōibus pbare: t̄ pbatis sibi in amicitia copulare: t̄ ouer
 sus ad cā dixit. O diuīne sapie abyssus ipscrutabilis. O totius
 pietatis pelagus infīminabile: q̄re sic affligis diligentes tc: t̄ te
 modicū curātes: collo pmittis icedere erecto. An ignoras tu q̄
 es plasimatoz oīm: ifirmitatis hūane debile nīmī eē fundamē
 tum: t̄ q̄ corpus qđ corrūpit intīn aggrauat aiam: vt nō possit
 semp ea q̄ ventura sūt inspicere s̄z cogit magis ad ea q̄ in pspec
 tu sūt iclinationē habere. O clemētissime deus tribulatiōes nos
 tras clementē cōsidera: t̄ vtutē patiēdi presta: ac tuis gratissimis
 cōsolatiōibus corda iua. **Sapientia** *Vinnulus recē
 lida ex alto cōfirma.* z. 27.
 ter genitus mat
 num refugiuū querit: capere vbera petit: s̄z cū ad icremēta debi
 ta puenerit: lac deserēs cacumina montiū petit: inf̄ lilia pascif:
 t̄ gregi suo libere sociaſ. Duerilia iura lacti debita annoz iam
 maturitate trāscendisti: tēpus ē vt ablactat⁹ a lacte: auilius ab
 vberibus: numero viroz fortiū adiungaris. Exēplo igif eoruz
 disce qđ agere debeas: t̄ q̄ patienf aduersa cuncta debeas susti
 nere: vt piter t̄ tu tribulatiōibus pbatus eoruz numero cū gau
 dio sine fine socieris. Ascēde ergo ad cor altū sursum erigere: t̄
 post tergū respice: ac vide turbā innumerabile oīm sanctorū q̄ a
 seculo sūt. Et aiaduerte qm̄ oēs qui nūhi singulariſ placuerunt

*Exēplo sancti
refirmat.*

singulari q̄q̄ intolerātia aduersitatū p̄bati extiterūt. **E**t vt de ce
teris oībus quorū infinitus ē numerus fileā. **E**cce ad manus ē
1. puer cytharista vir scōm cor dei. **N**uātas inq̄ ostēdisti mibi tri
2. bulatiōes multas t̄ malas t̄ cōuersus viuificasti me: t̄ de abyſ
3. sis frē iteruz reduxisti me. **J**oseph futurus egypti dñs: a fribus
suis vēditus: t̄ a muliere mala ifamat⁹: carcerali custodijā mā
cipatus fuit. **S**ilentio nūc p̄transeo abrahā bñdictuz dñi. **M**oy
sen electū a dño: t̄ ceteros patriarchas t̄ p̄phetas t̄ amicos dei
altissimi: quorū longanimitas speci nō īmerito speculuz patiētie
tibi eē deberet: t̄ te cordatū reddere in aduersis. **I**ntra ga
ratiōes singulas t̄ annūciabūt tibi: maiores tuos t̄ dicent tibi:
Exēnus q̄ppe es: ignorās introitū tuū t̄ exitū tuū t̄ videbis q̄
ridiculū ē qđ pateris: si qđ pateris: debite: librate: t̄ patrū passio
nibus volueris cōpare. **E**cce ysayas grāruz nobilitate inlignis
serra lignea secat⁹. **D**ieremias in vtero sc̄ificatus: q̄ diē hoīs nō
cōcupiuit: lapidibus obrutus crematur. **E**zéchiel crudelē excre
braſ. **D**aniel vir desiderior̄ in lacū leonū p̄scit. **T**rēs pueri i ca
mino ignis tradunt⁹. **J**ob exemplū paciētie in man⁹ inimici tra
dif. **T**hobias excecat. **M**achabeī cruciatib⁹ exq̄stissimis inter
empti sūt: t̄ h̄y qđem p̄s bonā téporalia in re promissiōe acce
perāt. **P**orro ab initio n̄ sc̄ētis ecclē: regnū celoz vim pati⁹: et
violentī rapiūt illud. **N**onne vides amicos meos apostolos ca
rissimos in hoc mūdo degere: t̄ fame ac siti: frigore t̄ nuditate
laborare: carceribus ac plagis t̄ mortibus se exponere: t̄ oībus
vite p̄sentis laborib⁹ t̄ angustys subiacere. nec deficere in tribu
latiōibus: nec q̄rulosis ifistere vocibus velut tu facis: s̄ gaude
re in cōtumelys: t̄ tribulatiōibus letari. **S**anctos q̄q̄ martyres
13. quis audeat aspicere t̄ desidiosus vel q̄rulosus eē: q̄ ludibria v̄
ba expti vincula t̄ carceres p̄pessi: inumerā tormentoz genera
14. passi gloriosissime coronati sūt. **C**ōfessores ac v̄gines longū du
cētes martiriū: corpora sua cū vīcys t̄ cōcupiscētys crucifixerunt
15. **Q**uid fecit allexius: qđ passus eustachius. **Q**uid deniq̄ adhuc
hodierna die p̄ totā fidei spacioz latitudinez p̄ amore dei pa
tiunt inuenes ac v̄gines: s̄ t̄ cōiugate ac vidue deuotissime: q̄
ruz magnitudo tribulationū si cognita eēt: silentiū ori tuo q̄ru
loso iponeret. **N**onne ad memoriā reuocas exēplū memorabi
le valde de femina cōiugata deo deuotissima: q̄ veniēs in cōfes
sione tibi aperuit: qualit. xx. annis cū marito suo vixerat: q̄ non
vt homo s̄ velut leo ferocissimus gladio euaginato ipam mul
totiens ipetierat: t̄ innumeris v̄beribus t̄ cōtumelys mulierem

39.

sanctā atq; pudicā flagellauerat: int̄n vt singulis horis ad con-
spectū viri mortē phorresceret iprouisam: q̄ oīa deuota femina
patiētissime ferēs: nec murmurās aut reclamās: p̄ salute ip̄yssi
mi tibi orandū tam deuote supplicabat. Nōne tūc sursum respi-
ciebas: atq; pectus tundēs corde verecundo pclamasti: te nihil
pati s̄z ociose vagari. Preterea adhuc restat loc⁹: vnde tibi meli
us cōcludat: t̄ salubrius cōsulat. Achillē in medi⁹ cordis tui
pfero. Collatiōes videlicet t̄ vitaspatrū quas q̄tidie legis t̄ re
legis: t̄ a q̄bus nec ad modicū liben⁹ diuelleris. Vis diligenter
p̄spectis satis mirabile ē si nō tm̄ in eo pfecisti: vt patientiā didi-
ceris in aduersis. Ubi ē tuus Arseni⁹? Macharius q̄ deueuit:
oblitus es Antony? Paulū t̄ Hilarionē piecisti? Logrega dis-
p̄siones cordis tui t̄ reminiscere patrū diuinissimorū: q̄ in the-
bayde ac egypti ptibus: ac ceteris heremī locis degētes: t̄ reces-
sus montiuz: prupta petrarū: anfract⁹ siluarū petētes. vastitatē
borridā desertissimi heremī q̄sierūt: ibiq; ab huānis aspectibus
semoti t̄ inumera aduersa deuotissime tolerātes cūctis admir-
bilē duxerūt vitā. Nōne erubescis cū hos p̄spicis: t̄ societati eo-
rū annumerari tuo mētis affectu cōcupiscis: t̄ q̄ eoz fufferen-
tias vel in modico imitari non vis. Vis int̄ tot strenuissimos
milites d̄sidiosus eē t̄ somnolētia torpescere: Absit: absit. Tem-
pus iani p̄terit. Ecce in virū mutatus es abyce amīno puerilia
t̄ p̄para te ad bel. **Discipulus.** Vere tantoꝝ memo-
la robustiora.

Sapientia Una interrogatione tria vt videt dubia ti-
bi soluēda poposcis: videlicet de casu: de
modo: t̄ de causis tribulationū. **De primo firam bāc sententia**
teneas: q̄ nulla tribulatio: sicut nec quicūq; aliis euētus fortu-
itus potest dici casualis: relatus ad primā rerū causam. licet per
reductionē ad hanc vel illā leges causalitatis icurrat. **Uñ quis**
tibi occurrēs aduersitas: eius nutu t̄ puidentia gerit. cuius vir-
tute cūcte res create sūt: t̄ in suo eē cōseruant.

Solutio 3. 112.
*Fido A. Tribulacionis
mutabilitate.*

luntarijs tribulatiōibus scire debes: q̄ licet iuolūtariū inq̄ntuz
huiusmodi nō sit meritorium: verū tamē si prudēs animis hoc
quod iuolūtarie illatū ē: yolūtarie pati voluerit: t̄ voluntatez
hactenus rebellē ad virgā dei iclinauerit: virtutē faciens ex ne
cessitate. Haud dubiuz: q̄n salubre t̄ meritoriū fiet hoc qd ante
pestiferū videbat: t̄ ad spūale virtutū pficiet incrementuz. Sic
reuera dei sapia: inumeros a principio mūdi ad se iuitos trahit
t̄ rebelles cōpellit intrare. **Sed q̄re electi** vt plurimuz hic ad
uersis depmans: hoc in pmpto pro ratione habeas: qz cū proni
fint sensus hois ad malū ab adolescētia sua: sepienda ē via elec
toz spinis tribulationū: ne noxia delectatio materia prebeat d
linquēdi. **Sed dū electus quisq; nimys t̄ cōtinuis tribulatiōni**
bus premitur: ad superna tendere etiam inuitus cogitur.

alia.

Discipulus ac salubres eē nō disredo: si modū t̄
possibilitatē patiētis nō excedat. **H**z ecce eoꝝ p̄sentia afflictuia
tam yebement angit t̄ mouet: yt interdū q̄q; virtutē hūanam
excedere. **Sapientia** **V**ic mos cūctoz solet eē mise
videatur. **G**ellis estimēt prepođerare: t̄ sua q̄sq; damnā sentiēs magis de
fleat q̄ aliena. **E**t q̄ se putat hac specie flagelli supra moduz pre
grauari: mutata specie eadem difficultas q̄rimonie remaneret.
Unde omni exceptiōe semota voluntati diuine te subyce: t̄ fla
gella eius accipe cū affectu. **I**idelis enī deus q̄ nō patiet tēptati
suos supra modū. **f**aciet cū tēptatione puentū vt possint sus
tinere. **Q**uid igit̄ adhuc trepidas: qd times. **D**yssimus nāq; ē:
vt velit. **S**apientissimus: vt optime nouerit qd expediāt p vno
quoq;. **E**t potētissimus: vt vbi ex se deficit homo: suppleat ma
nus omni potentis. **I**gitur cogitatum tuum iacta in domino:
cōmitte te deo: crede deo: omnē sollicitudinem tuā in ipm pro
uice: quoniā ipi cura ē de te: accede t̄ fiducialiter dic ad ipz. **P**a
ter nū: nō mea sed tua voluntas fiat. **L**um autez tribulatio ad
uenerit: exi tanto hospiti obuiam benigne cum recipiendo: et
dic corde iocundo. **B**eneueniat amica mea tribulatio.

Discipulus **O** deus q̄q; facile ē hoc dicere: t̄ q̄q; dif
bulationum preuenientium seu vulnera sunt valde afflictuia.

Sapientia **S**i tribulationes non affligerēt: tribula
tiōes appellari nō valerēt. **T**ribulatio dū
p̄s ēmesticiā p̄stat: cū āt p̄terierit t̄ victa fuerit letificat sume.

Breuez habet amaritudinē & longā cōsolationē: frequēs tribu
latio cōsuetudine tandem vincit: vt iam quasi non eē tribulatio
aut leuis eē videat. Qui enī & mōstris assuerit ē monstruosa mi
nus curabit: diuine dulcedinis īmensa copia inqntuz huiusmo
di nō eēt tibi adeo meritoria nec tāta laude digna: qntuz ex fer
uida caritate tribulatio patientē p̄pessa. En plures iuueniū: qui
prosperis successibus elati deciderūt: q̄z qui in aduersis fracti a
pposito spūali corruerūt. Deniq̄z si in astrologia sc̄iētia discipli
na floresceres: & oīm liberaliū artiū secreta penetrares. Si admir
bilis in omni sc̄ia appareres. Si cūctos rethores ac dialeticos
facūdia & argutys pires. Nec oīa nō tñ ad bonā tibi vitā cōfer
rent: qntū hoc vñū ad salutē necessariū sc̄z ex caritate de corde
puro & cōscientia bona & fide nō ficta teipm deserere: & totū te
deo in omni tribulatiōe cōmittere: eiusq̄ voluntati parere patiē
ter. Nam illud bonis & malis cōmune ē: istud aut̄ electis inesse
potest. Tanta ē p̄eminētia etne glē ad tpales ac trāsitorias pas
siones: vt diligens p̄spector deberet potius eligere multis ānis
in fornace ignis ardētis velle torqueri: q̄z minimo p̄mio i futu
rū sibi reseruato velle priuari: qr labor eu fine merces sine fine

Discipulus O summa & ineffabilis pietas: q̄z sua
uissime & poptime organa h̄ resonat i
aure tristiori. O mira circa nos tue pietatis dignatio: eo q̄ cir
ca hominē miserū & afflictū ac desolatū sic apponis cor tuum: &
sic dignaris lenīr doleteres: & isolari tristes ac merētes. Te nāq̄
sic dulcī resonāte: anim⁹ tristitia pressus alleuaſ: & tua celestis
modulatio spiritū tristicie mentē exagitante saltez ad tēpus fu
gat vt leui⁹ qđ patiē ferat. Q̄ si etiā daref optio: mallem potius
aduersa cōtinue pati & tua cōsolatione dulcissima sic foueri: q̄z
aduersis carere & vunctionē tuā p̄ciosissimā nō habere. E ya age
nūc qđ cepisti: qr se q̄si nihil pati existimat: cui tā dulcī etna sa
pientia in aduer. **Sapientia** Audire vis cythara spi
lis cytharizat. ritualis musicē pulcre r̄
sonantē: surſū erigere & p̄ciosū fructū tpaliū aduersitatū diligē
ter attende. Sicut enī in cythara corde pportionabilit̄ p̄tēle so
nū reddunt suauē. Sic elcūs q̄scq̄ dū aduersitate p̄mis: quasi vi
quada extra se tendit: & ad reddendā dulcē ac celestē melodiā
pleni⁹ abilitat̄. Sciendū ergo q̄ tpalis tribulatio: ab hoc q̄deꝝ
mūdo insuauissimo vilipēdit̄: a summo aut̄ iudice deo valde p̄
ciosa estimat̄. Ipa iram iudicis extinguit: & ei⁹ severitatē i amici
tiā & benignitatē cōuertit. Qui aduersa pro deo libent̄ patitur

Folio. 2.

xpo passio assimilat: et ideo ab eo tanq; a cōsimili nexu dilectio
nis p̄cipuo cōstringit. Fructus ei⁹ balsamicus iputribile pres
tat vigorē. Sicut stella matutina solis vicinū huic mūdo prenū
ciat ortū: sic tribulatio hois similit̄ facit. Nam ipius supcelestis
solis aiam tribulatā inuisere volētis iocundā demōstrat: ppin
quitatē et internā auget cōsolutionē subsequentez. Et sicut nox
tenebrosa diē precedit luminosam: et hyemis asperitas estiualē
an̄cedit iocūditatē: sic bonarū mentiū internā etiāq; ipaz pire
solet cōsolutionē. Hic arc⁹ refulgēs int̄ nebulas glē signū ē diui
ne pacis ad gen⁹ humanū. Sic tribulatio seniēs signuz ē diuine
ppicationis ad animū cōtritū. Ipa ḡe pambula: spei socia: di
litionis puerpera. Ipa actiū vitā suo niunimine ptegit: et tem
plationis oculū subtilit̄ acuit. Nec ē que hoiez carnalē facit spi
ritualē: ac mentē tristē mutat in celestē: qz sursum tēdere cogit
qd se iuxta se diffundere phibet. Mundi hui⁹ ipa generat deser
tionē: sz diuinā parit familiaritatē. Amicos cōsueuit diminuer
sz gratiā solet augere. Frequent̄ nāq; ab hoc mundo tanq; vile
p̄cīt hoc qd a summo bono eligit: et qd ei⁹ dilcione singulari
decorari meref. Ipa ē arta via: sz secura et cōpendiosa: dicens
ad vitam. Perpēdat nūc vnuſq; sensatus: qz stultus hic esset
quicūq; eius frequent̄ pensaret vtilitatē: et ipius vellet habere
supportationē. O qz inumeri somno pctōz pfundissimo obdor
mierāt: et morte perierāt spūali: qz ifelix absorbuerat iniqtas: q
adueniēte diuine correctionis virga: velut de graui somno ac
mortis impio excitati: vita in melius cōmutauerunt: et opa te
nebrarū abyctētes: armis lucis iduti sūt. O quot sūt in mundo
captiui q p manū altissimi velut aīglia idomita: et auicule icaue
ate: tribulationib⁹ se premētib⁹ inclusi tenent: qbus si facultas
adeēt: ocio resoluti a statu diffugerēt p̄prie salutis. O qnti sūt q
grauiſſima cōmisſiſſent pctā: q multa crima īcurrissent: si non
pia quadā dispēſatiō dei p̄tribulatiōes p̄seruati fuissent Quid
nāq; ē qd eq; cor tumidū et animū elatū: ac hoiem ambiosum
seipm magis faciat cognoscere et nō alta sapere. Sz humilit̄ in se
ipo cōſistere ac timere: et q primo patiēti cōdescendere doceat
hec ē nutrix humilitatis: doctrix patiētie: custos v̄ginitatis: cō
patrix etiē felicitatis. Tribulatio habita ē a deo salutifera: vt
vix sit q ab eius se abſcōdat bonitatis aspgine: siue fit de icipiē
tiū numero vel p̄ſcientiū seu etiā pfectoz: rubiginē anſert pec
catorz: icreniēta prestat v̄tutū: et v̄bertatē cōſert gratiarū. Quid
hoc theſauro p̄ciosiſſimo v̄tilius: Ipa nāq; pctā tollit: purgato

riū minuit: repellit tēptatiōes: extinguīt carnalitātes: spirituū
 renouat: spēm roborat: vultū exhibilat: cōscientie affert serenit
 tate: t infōr̄ gaudioꝝ cōtinuā prestat vbertatē. Ipa ē potio sa
 natiua: herba salutifera sup oēs herbas padis̄ t̄estris. Corpus
 corruptibile castigat quidē: s̄z animā vegetat imortale: aia dūo
 ta saginat̄ tribulatiōe: sicut rose ac lilia fecundans̄ celesti rōe.
 Ipa tribuit sapientiā: adducit circūspēctionē: t hoīem in exptū
 exercitatiōe facit. Qui nō ē aduersa passus qd scit: Qui non ē
 tēptatus q̄lia scit: Ipa ē donū dei electū: virga amoroſa: plaga
 pāna. Ipa volūtarios iūitat: t rebelles ad se trahere cōſuevit
 volūtates. Domini patiēti eque subseruiūt tam aduersa q̄z pros
 pera: amici t iimici ei equalit̄ famulans̄. Quotiēs q̄so frendēti
 bus aduersarys. t stridētib̄ aduersū te iimicis frenū silency im
 posuisti. Lū eos p tuā māſuetudinē t patientiā: cordisq̄ bilari
 tate ipotētes reddidisti: Ego q̄ octa creaui ex nibilo: t̄bulatōes
 iprouisas vñcūꝝ sup electos meos iduco: ne eoꝝ imēlo priuēt
 bñficio. Nā vt̄ p aduersa pbaf̄, pxinus edificat: de gloriſcat
 Pacia in aduersis ē quedā virgula fumi: ex aromatib̄ mirre t
 thuris t vniuersi pulueris pigmetarū: cuī odor suauissim̄: ex
 igne tribulatiōis pcedēs: ante oculos meos iugis̄ ascēdit: t me
 sibi placabile reddit: ac totā celestē curiā i admiratiōes suspēdit
 Nō tm̄ solēt hoīes mūdani treno militi strēnue i torniamēto d̄
 certāti itēdef̄ q̄tū tota celest̄ curia fauer̄ t itendēt̄ solz hoī spūa
 li: viriliū militati i via. En oēs sci feceſt̄ hoī paciēti credētiā: qz
 calicē dñi mixtū tota vita sua p̄gustauerūt. Et nūc ipz formido
 losis adhuc mētibus suadēt t nil mali habere: s̄z eē potū saluti
 ferū oēs vnanimis̄ acclamāt. Virtus patiētie luscitatiōi mortu
 orū: t ceteroꝝ opatiōi miraculoꝝ p̄fer̄. Ipa martyrī ſert glo
 riā: t palinā prestat vctoriosam: veste purpurea induit̄:erto d̄
 rofis rutilantibus redimis̄: aureo sceptro adornatur: regio dia
 demate insignitur. Carbunculus lucens in aureis monilibus
 Sic patientia se ostendens in aduersis euentibus gemmula ra
 dians. Odor suauiter fragrans: t fauus vndiq̄ distillans. Sic
 religiosus inter fratres suos pacienter ambulans: t defectus
 fratrū equanimiter portans: vox eius dulcisona in celi palacio
 corde iocūdo cantū sibi vendicat singularē: quē cātare neq̄unt
 q̄ in h̄ vite aduersis p animi tolleratiā eū cātare nō meruerūt.
 Quid plura: nec lingua posset diceſt̄: nec l̄ra exp̄mtere: q̄z putile
 fit aduersa pacien̄ sustinere. Verūt̄ h̄ solū de cūctis pmissis: a
 memoria tua nō excidat: q̄ tribulatī vocantur ab hoc mundo

*Mansueto,
Patientia*

Dm. L.

miseri: sed a me censem̄ beati: quod mecum̄ sine fine sunt regnaturi:

Discipulus. O quod evidenter nunc appetet quod es. Te incomparabilem sapientiam manifestissimum est: et que veritate agnitam mellifluo quodam sapore et suauissima quadam eructatione ad lucem pducis: nec ullum dubitationi locum relinquis. Idcirco mirum non est: si oia aduersa libenter patitur: qui in eisdem a te tantum dulciter consolatur. Nam mihi dulcissime: ecce nunc pedibus tuis puoluit: gratus referto cordis affectum deuoto: pro omnibus aduersitatibus meis patribus. Et per transactis flagellatioibus gressimis: quibus me usque ad hanc horam castigare et erudire dignatus es: que mihi quoddam tam graues esse videbatur: quod ex hostili severitate predicti putabam. Hoc mirum in modum octa habens tribilia tantum nubes matutina velociter protrahierit: et sic sunt te optate annos octos meos quodsi nunc fuerit: cogor quod dicer cum sapiente. Modicum laborauit: sed iuueni mihi multa requie. Etenim cum te unius cum cordis mei thesauri: velut amoris speculuz: oculis amorosum cordis propone: et te ex istis visceribus omnium desideriorum meorum affectuissime complector: cunctorum obliuiscor tristibilia: et in obliuione cuncta veniunt: quecumque labore seu dolorem persistare potuerunt.

O utile sit passionem christi iugiter habere in memoria.

Derosis ad rosas procedimus

et violas relinquendo ad lilia perquirenda properamus: dum de florifero germine passionum quorundam hominum diuinorum ad rosiferas passiones tuas: o flos campi: o rosa sine spina eterna sapientia: sumo cum desiderio rursus cordis oculos retrahimus: Per tuam namque fructiferam ac venerabilem passionem: cunctorum nobis spiritualium bonorum materia copiosissime sumministras. Ubi enim est gloriam nostra: ubi spes et leticia cordis nostri? Reuera in te uno summo bono: et vero bono: et preciosissime tue passionis thesauro. Et ideo tam impetrabilis thesaurus delcat iugiter in corde retinere et continere de ipso loqui: ac omni tempore mente et corpe cum ipso occupari. Utinam quoque et in cordibus nostris nunc marcescat: sed super rediuita pullulatione nouus existat. Felix pinde tu o gloriosum lumen omnium ecclesiarum qui volatu penitentia mutabilia cuncta supuolam: et archanum domini nitatis attigens abyssum claritatis de me oculis purioribus itaudo introisti ac uba quod non licet homini loqui audisti: et tamen ad ima descendens: affectum quodam mellito: possidis huius ob preconium: de cordis thesauro in mediis eructasti dicens. Nihil arbitratur sum me scire in te vos nisi ihesu christi et hunc crucifixum. O ubi mellifluum dulcissimum

sup mel et favi: deuotis metibus iugis ruminadu: de quod virtutis
 liquor emanat: quod miseris largi gaudia salutis ppinat. Similiter
 tu celestis viella: suauitate fmonis dulcif poma: atque verbi
 etni diuinissima maiestate illumiata. Beatissime bernarde cui
 vbum incarnatu et in cruce suspensi tam dulciter sapiebat: ut hec et
 his similia vba suavia dulcissime porares: fasciculus ictus mirre
 eius sposa: dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabit amari
 tudine dñice passiois significas. Et hanc ut ait meditari dixi sa
 piem: in his iusticie pfcōne mibi cōstitui: in his plenitudinem
 scie: in his diuicias salutis: in his copia meritorum. Ex his mibi
 interdu potus salutaris amaritudinis: ex his rursus suavis vnc
 tio cōsolationis: hic me erigit in aduersis: in prosperis deprimit: et
 inter leta tristiaqz: vite pntis via regia incidente tutum prebet
 vbiqz ducatur. Vinc inde mala iminētia ppulsando: no requiro
 sicut sposa vbi cubet in meridie quem amplector: mea iter vbera
 cōmorantem. No reqro vbi pascat in meridie: quem intueor salua
 torē in cruce pendente. Illud sublimi: istud suavi: vel parati:
 panis illud: hoc lac: hic mea interi sublimior phia: scire iesuz et
 huc crucifixu. Nec inqz doctor venerade ex ore tuo cōmēdata
 suscepi. Leterū ex his o sapia eterna hac mibi sumā colligo: quod
 quicquid eternā salutē et pmiōr magnitudinē desiderat h̄e. arcē
 quoqz cūctarū vntū optat cōscēdere: sciam quoqz atque sapiam
 obtinere: in pspera et aduersa eqnimiē stare: securā viaz ambu
 lare: et amaritudinē tue passionis: tueqz consolationis potū sua
 uissimū desiderat pgustare dat te ih̄m: ih̄m inqz crucifixu iugis
 in pectore suo portat. Monile p̄ciosuz: electu sup aurū et lapi
 dē p̄ciosuz: iter spōse vbera iugis gestandu: nec vñqz obliuioni
 tradendu. Numqz enī formosaz puellulā adeo decorauit monile
 p̄ciosuz i pectore gestatū: qntū ihs crucifix meti inclusus por
 nat cor deuotū. Male aurea in lectis argenteis. Ihs xps i corde
 amatis: vas auri solidu omni lapide p̄cioso adornatu: et pectus
 feruidu huius **Sapientia**. Frequentis passionis huius
 noīs cōtētiū memoria: indoctū quemqz reddit doctissimū et ipitos ac idiotas facit p̄ficere i magistros:
 magistros inqz noī scie quod inflat: sed caritatis que edificat. Ipsa
 ē velut quidā liber vite i quo oīa saluti nccaria inueniūt. P̄ic
 liber p̄ oīm phoz libris: de oībus docens: mellea quadā dulce
 dine punctus sentit. Nonne videt tibi sic eē: nonne iā et os tuum
 et labia cordis tui p̄fusa favi huc dulcissimum sentiūt vbertum
 distillare: Nonne singule līe diligēt inspecte velut aromatum

b j

folio 40-51.

8. stille tibi videbūt patuisse? Felix qui eius studio seriose īcendi
tur: qz pficiet i cōceptu mudi: t i amore dei:cūctarūqz virtutū t
gratiarum su **Discipulus** O pāmabilis sapientia
met īcremētū **Discipulus** nihil i hac vita dulcius
cordi meo existeret: vt tu ipse melius nosti: qz vt passionē tuam
iugit toto corde deflere possem. Sed p̄chdolor ariditatē t duri
cia quadā cōstrict⁹: ad eius recordationem p̄t dignū cēt nō cō
pugor: t iō doceo benigna p̄tis sapia: q̄liter ēt agendum t mibi
sit in hac mā **Sapientia**. Memoria passionis mee
tāni preciosa. Debet fieri non p̄functorie
nec festina acceleratioe. Maxie cū tēpus aderit sufficiēs t opor
tunū: s̄z cū matura t morosa ac p̄cordiali remēoratioe: t flebili
quadā cōpassiōe. Nisi enī b̄ dulcissimū lignū dentib⁹ affectuose
discretiōis masticatū fuerit: sapor ei⁹ licet imēsus nequaqz mo
uebit. Dz t siquidē flere cū flēte: aut dolere cū dolēte nō potes:
saltē affcū deuoto de tātis bñfīcys tibi p̄ eaz exhibitis: gaudere
debes t gratias agere. Dz t si nec affcū cōpassiōis nec ḡtulatiōis
desiderio moueris: s̄z dura quadā affectiōe te i ei⁹ recordatione
deprinii sentis: nihilomin⁹ in duricia cordis tui ad laudem dei:
memoriā hui⁹ salutifere passiōis qualitcūqz p̄curr: t qđ a te h̄ē
nō potes ipsius manib⁹ p̄yssimis cōmittas. Verūt p̄seuera: pe
tēdo: pulsado: q̄rēdo: donec accipias. Percute bis scilicē terio
re videlicet recordatioe: t corpali nihilomin⁹ laboř: teipm exer
cēs ad pietatē: t p̄ extēsionē manuū: seu oculorū ad crucifixum
sbleuationē: yl̄ pectoris tōsionē: aut genuflexiōes deuotas: vel
cetera similia pietatis officia cōtinuādo: donec egredian⁹ aqua
lacrimarū largissime: vt t ratio bibat deuotionis aq̄s: t corpus
aiale ex ei⁹ p̄fitia accēsum ad grām abilitēt. Si forsan causar̄
te affectū hūc delectabiliē t dulciorē sup mel t fāuū rari⁹ expiri
nimirū qz forsan tēptatioib⁹ interim exercitaris. Multo viri
lius agis: si virtutē ipam nō pro delectatioe quā experiaris: sed
p̄ v̄tutib⁹ ipfis t solo bñplacito dei tota itētioe t si nō affectiōe
sectaris. Affect⁹ enī beatitudis ē exerciciuz vero v̄tutis. Horro
passionis nūc frēquēs meditatio. inf alia īnumera: ad duo p̄ci
pue tibi noueris p̄dēsse solacia: videlicet ad tristiciā inordinatā
repellendā: t penā purgatoriā diminiuendaz. Qualit aut̄ dolori
meus dolorē animi expellat: exēplo tibi poti⁹ qz v̄bo demōstra
bo. Erat nāqz quidā discipulus sapie cuius nomē sit in libro vi
te: quē circa cōuerzionis sue inicia quedā tristicia inordinata tā
letalit⁹ oppresit: vt nec legere vel orare vel q̄cqb⁹ boni p̄ tūc face

mod. corda vidi
talez ze p̄fūdi.

Mod. corda tri
ta auollaudi.

A3

re posset: qui dū die quadā in cella residēs ab hac passiōe graui
ter vrgere & icredibili dolore affligeret: facta ē ad eū desuper
quasi vox itellectualis dicēs: qd hic sedes ociosus: & in teipo ta
bescēs: Surge nūc & meaz passionem deuote ptracta: & in mea
amaritudine tuū deuinceā dolorē. Quo auditō: frat ille surrex
it: & se ad meditandū passionē cōtulit: & ex tūc medicina bac sa
lutari sanat: p eius cōtinuā replicationē neq̄ plus de cetero
talē vnq̄ sensit animi passionē. Qualiē autē hec vilissima medi
tatio penā purgatory relaxare habeat tibi idicabo. En autor na
ture nil lordinatū in sua natura relinqt. Sz nec diuina iusticia
quicq̄ ipunitū dimittit: qd nō hic aut in futuro debite subyciat
correctiōi. Quādo igit̄ putas finē habitura eēt pena alicui⁹ pec
catoris: q multis criminib⁹ obnoxius dignā satisfactionē pro
quolibet mortali p millesimia pte nō expleuisset: quā exoluere i
locis purgatory gehēnalib⁹ deceđēs cogere vscq ad minimuz
quadrantē. O nimis longa misere aie expectatio: o diutina ac
acerba nimiu cruciatio: dolor pseuerās & imensus: penitētia g
uior omni frestri cruciatu. Sed viō q̄ hāc penā leuissima & bre
uissima satissactiōe op̄esare posset: q̄cūq̄ ipam de thesauro passi
onis agni imaculati sciret recipe. Dic nāq; thesaur⁹ p̄ciosissim⁹
pter caritatē maximā: psonāq̄ dignissimā: ac dolorē imensis
finū sufficiēs & supabundās extat: & iō talif posset se homo ad
hunc applicare & de eius merito & satissactiōe tam deuote ad se
trahē: vt si mille ānis deberet purgari i breui doto liberaret.

Discipulus Deto mi dñe vt me miserū peccatore
summe idigentē: hāc doceas artez vti
lissimā prop̄ bonitatē tuā: qz heu ppria nō sufficiunt merita: vt
necessariū valde sit mi. **Eapiētia** Si vis penam purga
bi respicere ad aliena. **Si** vis penam purga
bi respicere ad aliena. **T**oy longā & acerbāz
in temporalē q̄ leuis & breuis ē cōmutare: hec faceī studeas! **D**ri
mo oīm debes corde cōpuncto & spū cōtribulato cū gemitu cor
dis enormitatē pctōz tuorū grauissime pōderare: cōfitendo ad
uersum te iūsticiā tuā dño: amarissime recogitādo qd feceris:
quē offenderis: qd ve merueris. **P**eccaui inquiēs dñe: peccaui
sup numerū arene maris. **D**ēin debes teipm corā oculis etni iu
dicis humiliſ despicer: & vilem estimare: ita vt cuz publicano
oculos imundos nec audeas ad celū leuare: nec labys pollutis
noniē illud gloriosū nominare: sz neq̄ teipz hominē sz verme
imundiū estimare: & opa tua satissactoria q̄si nullius sint momē
li ānihilare: & sic miser & miserabilis an̄ fores gratiā iudicis ex

pectare: et dicere cum gemitu profundo cordis tui. **D**a mi peccavi
in celum et coram te: et non sum dignus vocari filius tuus: fac mihi sic
vni de mercenariorum tuis. **P**ostea meritum passionis mee debes
summo cum affectu extollere et magnificare: cogitando quoniam apud
me copiosissima est redēptio: et quod minima gutta preciosissimi san-
guinis quod per oes ptes copis mei vulneribus repleti largiter efflux-
it: per redēptionem et satisfactiōē totius mūdi sufficiet. **S**ed copiose
ipm effundere volui in argumentū magni amoris et superflue-
tissime pietatis: in solamē oīm miserorū. **T**andem debes humili-
quidē: sed feruido affectu manus auxiliatoris querere: et misericor-
dis sumi redēptoris meritū infinitū in subsidiis postulare: nihil
hesitās: quod prius est fons ille pietatis mīam iugiter scaturiens ad
miserendū quod.

Discipulus **O** verbū gratiosus et per
tuad petēdū. **C**ipuum mihi: meisque si
milibus miseris pctōribus: summa cum exultatiōē suscipiendū: eo
quod in tua passione sicut in prompto iuuenim⁹ vñ peccata possumus
abluere: penas delere: gloriam iuuenire: et glām p̄mereri sempitnā.
O quis mihi det vel minimā gutta ad instar puncti modicam:
huius tamē preciosi liquoris rubicundi sanguinis agni imaculati: in
lauacrum vulnerū meorū. **A**ge nunc tota virtus mea si quo modo
possim hoc salutare medicamentū in remediis optinere pctō
meorū. **O** gutta rorida et minima pedica dñi mei egressa. **O** stil-
licidiū roseū de aula regali foramine sc̄z pectorali effluxuz: vel
saltem de minima pūctura corporis delicati egressum: sana et rei
tegra pctō meorū vulnera. **O** crux aue spes unica: sanguine de-
licato perfusa: auge p̄ys iusticiā: reisque dona venia. **O** misericor-
dis sima sapia: his te vībis solatoris ore mellifluo p̄sequente: ques-
tio nō modica animū meū pulsat: quā ut soluas affect⁹ pius dc-
uote expostulat. **D**ixisti enī quod per tuā passionē satisfactio sufficiēs
et supabūdās huano generi collata ē. **N**ō si ita ē: qure igit̄ pena
satisfactoria iniungit: et sc̄d̄ qualitatē culpe exigit̄ qualitas pene.

Sapientia **A**d hoc quod homo sequas effectū passio-
nis huius: oportet ipm ei configurari: configura-
tur autem ei per baptismū. **V**nū illi ex toto liberantur quod sic decedunt:
sed oportet quod illi quod post baptismū peccat̄ configuren̄ Christo patiēti
per aliqd penalitatis vel passiōis quā in seip̄ sustineat: quod tū mī-
to minor sufficit quod eēt digna pctō: coopāte satisfactiōē pdicta

Discipulus **R**edeam⁹ igit̄ ad hāc materiā utilita-
fecim⁹: occasionē tantorū mīsteriorū ei⁹ ex ybertate sumētes.

Quarto de
l'epistola.
55. 44.

Duo ver^o xpⁱ dispulus debet se cōfigurare passiōibus ipius.

Th̄it̄ur cū me filii tenebrarū

crucis patibulo affixissent: nō suffecit eis horrendū sup
pliciū mibi illatū: sⁱ crudeli^o seuiētes corā dolēte t mo
riēte stabat: t me deridebat t blasphemādo subsānabāt inouē
tes capita sua: t obprobry^s ipissime miser^r affligebāt. Ego aut̄
bis nō mot^r: sⁱ patient^r sustinēs aiebā. Pater ignosce eis qz ne
sciūt qd faciūt. Inē duos latrones tāqz supplicy reū me dī filiū
suspederūt: t vn^r quidē ex his me deridebat ali^r aut̄ patrocinū
implorabat: quē cōtinuo ad grām recepi: t pctōr venia^r tribuē
do padisum ei celestē pmissi. Circuspxi t nō erat auxiliator: oēs
me dereliqrant. Noti qz mei qsi alieni recesserāt a me. Stabat
quidē ex his a lōge: t q circa me siebāt cōsiderabāt: fratres qz
mei in agustys mortis disp̄si a me diffugiebāt. Vestimenta mibi
tortores extrabētes nudū reliquerūt. Suma dei v̄tus t potētia
xps dñs tunc miserabilit^r stetit qsi omni v̄tute p̄uat. Nā absqz
mia me cruciatibus acerrimis vexauerūt. Ego aut̄ tāqz agnus
māsuetus q portat ad victimā obmutui t nō aperui os meum
angustie mibi vndiqz erāt: miserie me vbiqz p̄mebāt quocuqz
me vertebar dolorē inueniebā. Stabat tūc iuxta crucez filij pen
dētis mat̄ mestissima: cūcta vulnerū meoz in pectore suo dolo
risera mātnis visceribus pferēs tornēta ac sustinens vulnera:
audiēs igit̄ vocē ei^r flebilē t luctū miserabilē: eiusqz dolorem
sciēs vehementē: cōpassiōe mot^r pie ipam cōsolabar: t dilectaz
m̄fēz discipulo dilcō recomēndās: discipulū p me ei in filiuz de
legau. Qualit tūc gladi^r doloris viscer^r penetrauerit dulcissime
m̄ris: qli^r etiā meroris gladi^r iteriora oia filij pendētis replene
rit nullus pfecte. **Discipulus** O dolor seūissimus:
estimare poterit. Dolor seūissimus t cōpassiōe precipua
dignissimus. O seūicia ac duricia īmensa enormit te torquētiū
qualit o cruēte bestie leonibus fortiores: lupis rapacibus seūio
res: agnū illū mansuetissimū: speciosuqz forma pre filiis hoīm:
nobilē ac delicatū: piū ac mansuetū sic crudelit torquere potuīs
tis. O deus me^r: ytinā fuisset tūc famulus tuus p̄sens dū hec a
gebant: vt pietas t cōpassio q eis defuit p me suppleta fuisset.
Profecto si possibile fuisset: salua hūani generis redēptiōe ego
aiam mēā pro vita tua exposuīsem: vel cum dilecto p̄ter occu
buīsem: vel certe si hoc fuisset negatū: saltē pre dolore pstrattus
pedē crucis in qua dilcūs moriebas brachys affectuosissime cō

passionis strinxissen: t sic flens t eiulans pdurasse: quo usqz
for sitan cū tra tremuit t petre scindebant: cor qz amatis piter
scissum fuisset. O qz felicis migrasse: si moriēte dilcō ego qz
secū piter mortuus fuisset an n̄ meministi qd fecerit armiger saul
qui in mōte gelboe dñm suū iimicis vallatu iprobc occubuisse:
vidēs fidelitatē ei t societatē facere cupiēs: sup gladiū suū stul
te irruit t piter mortuus ē cū illo. O si seruus vidēs dñm suū
infelicis mori cōmoriebat: dilcūs vidēs dilectū p dilecto fideli
ter mori nō cōmorere: Qualis etiā viuere posset: t nō potius
eligeret fortis mori qz infeliciter viuere: pperea vtqz elegisset
suspendiū aia mea: **Sapientia**. Hanc horā moriēdi
t mortē ossa mea. **Sapientia** ab efnō mihi preele
gi: vt solus tyc calicē mee biberē passionis: t morte: pro oibis
sustinerē. Nuinc autē tēpus adest vt ois qui vult venire post me:
abneget semetiām t tollat crucē suā t sequat me: t sciat p cer
to hāc imitationē deuotā tam acceptabilē mihi fore: qntū fuisset
pro tūc si mecum pstitisset: t mortuus piter cū moriēte fuisset.
Et ecce hec erit crux tua quā portare debes si vis meus eē ama
tor. Quādocūqz exercicio vtutū t diuinoꝝ expletioni mādatoꝝ
studiose intētus es p posse tuo: t tñ ex emulis ex hoc derisiōes
seu detractiōes recipis: insup t in oculis eoꝝ intīn viles cis t de
spicabilis appares: vt hoc nō vtuti paciētie ascribat: nec ḡe q̄ ē
in te. s̄ ipotētie t ignauie: t q̄ te vindicare volēs nō audeas v̄
scias. Tu autē hoc nō solū patient t libent p deo sufferas: veruz
etiā ex supabūdanti p̄m q̄ in celis ē seriosius p eis exorāt stu
dueris: t eos deuote apud me excusaueris: ipos mihi recōmen
dādo. Quicūqz in hac cōtrarietate lesiua ad glam t imitationē
crucifixi seipm supauerit: scire debet quotiēscūqz hoc fecerit: q̄
mortē dñi recens reuiuiscere facit: t imaginē crucifixi in se por
tabit. P̄ te si bona opa faciēs t inoceñt ac simpliciē in via abu
lans opa tua bona ab iuidis psecutorib̄ cōculcarent: insup de
te nō bona s̄ mala vbiqz loqren̄: falsaqz tibi niſta iponētes. vi
ta tuā in ocul̄ te honore dignū habentū deprauat nō d̄sisterēt.
Tu autē ex his nō mot s̄ magis exhibilat̄ i te manēs in tanta
maneres psequētiū te cordis pietate: vt patut eēs sincero affū
t pio corde cūctas offētas remitterē: vt sic penit̄ in te delete eēnt
ac si nunqz facte fuissent. Ipsiſ qz pberes auxiliū t consiliū op
timū eius ob amore q̄ suis crucifixorib̄ etiā nō petētib̄ nō solū
offensas remisit: sed t eis pdesse studuit p eis apud patrē iterce
dēdo. Quicūqz teipm i b̄ facto pp̄t deū supares: certissime ac ye

racit iux*tū* dilectū tuū crucifixū parit crucifixus stares: mūdana
 solacia fugiendo: et utilitates ac cōsolatiōes frenas ppe me relin
 quēdo: nūlī quātū necessitas beac reqr̄it: desertionem meā qua ab
 oībus derelictus fui probat habac recōpensans: voluntariā abstractionē
 quotienscūque tuos caros amicos vel cōsanguineos ppe amore
 saluatoris reliqueris discipulū et dilectū fratrē mibi iux*tū* crucez
 cōpacietē substituis. **E**xpoliatio quippe tue proprie volūtatis vesti
 6. mēta sūt nuditatis mee. **L**ucque bis quod te ipugnat seu criminat et
 aduersa inferū volūtarie cesseris: et eoz quod te verbiportune iua
 dūt: irā et ipatientiam tā māfuite et cū tāta cordis dulcedine ac
 verboz suauitate ac vultus hilaritate receperis: vt tua dulcis be
 nignitas merito aduersarys verecūdiā iferre possit: vt eorū de
 beat tumor tua ex humilitate cōfrigi: tūc mortis mee ymago et
 filitudo in te veracif reucebit. **I**te exēplo matris mee fidelissi
 me et discipuli dilcī spiritu tibi mēoria passiōis assit i corde promēoriā
 in orōe prorūminationē denotā: et i opatiōe proimitationē affectu
 osam. **Q**uicūque beac fecerit yereb ihu xpi imitator existit: et delicias
 ei apud se copiosas ministrabit. **S**ignū glori tue dilectionis sit exhibi
 bitio opis. **V**eri exhortaberis ie velle mori pro me corporalit: nūc
 venit hora tua: accurre: festina: et recipe mortē pro me spūalit. **D**
 quoniam tu d tali filio quod crucē habac recipit pro celestis glābif. **D** quoniam tu d
 tali fidelissimo disciplo magis magis orū iocūdabif: dilectū pro dilcō
 quod morientē: eiusque passioni residentē: vt videlicet beac seriat in se
 quod et i xpi ihu. **L**ū quoniam gla putas sublimabif i cel: et quoniam bono
 re dignus habebif: socius nostraque magne tribulatiōis erit et socius
 immense. **D**iscipulus Scio dominus qruod non ē hois via eis
 cōsolatiōis. **D**iscipulus nec yiri est vt abulet et dirigat
 gressus suos. Quāobrez oculos ac manus ad te sursū eleuo profisi
 me redēptor: deuote supplicādo: quoniam tu d venerāde passionis tue
 ymago et filitudo mibi famulo tuo efficacit iprimaf: et suū i me
 effectu salubrē iugūt opef ad laudē et glām nois tui bendicti. **L**e
 terū vt vides aia mea tota i excessu mētia posita: adhuc stat sus
 pēsa: tibi patiēti intēdēs: et audire cupiēs famē tā miserāde pas
 sionis. **S**cire insup cupiēs virū caro passa ex diuinitatis ifluxu
 alique tūc sererit alleuia. **S**apientia **M**ota valde de
 tionem tanti doloris. **S**apientia hac interrogatione
 quod merito ex itimis te mouere debeat ad cōpassionem. **I**n illa
 hora cū mortis suppliciuz ptuli horrendum: aia verbo perfecte
 fruebat: et tū diuinitas pmisit carni agere et pati que sua erant
 pripria: et qruod vires inferiores fibijspis relinquebantur: passibiles

valde reddebanſ. Attēde nūc glām toti⁹ orbis i cruce suspēſaz:
t miserys vltra modū angustiatā: pēndebā in patibulo crucis:
ligno ūmobilit̄ cōſixus: desolat⁹: t omni adiutorio humano pri
uatus. Sed t p̄ meus celeſtis me quodāmodo reliquifē vide
bae: cu nō iuuabat quē iuuare poterat: magnalia opa oīddēo.
Vidnera cruēta ſanguinē fūdebat. Ochli mei a fletu caligabāt:
t oia viſceř mea p nimio cruciatu stabescebant. Rugiebā a ge
mitu cordis mei: t nō erat q̄ respiceret: flebā amare: t nō erat q̄
lacrīmas abſtergeret: dolores t liuores me opp̄ſierat: t nō erat
q̄ foueret. Drātē male dicebat. Lacētē deridebat. Pacientē ſuſti
nētē blaſphemabāt. Et cu ſic vndiqz nie dolores mōtis circūde
diſſet: claimauit ad patrē dices. De⁹ me⁹: de⁹ me⁹ vt qd dereliqſti
me: t tñ volūtas pēdētis fili⁹ ſp fuit ſormis p̄ne volūtati. Si
tiui: t nō erat q̄ calicē aque frigide aie ſitiēti porrigeret: ſz aceto
mixto cu felle ſitim meā potabāt. Attū l̄ aia mea p ſitis angus
tia multū affigereſ: magis tñ feruide ſalutē būanaz ſitiebat: t
cu oia q̄ ſcripta erāt de me cōſūmarenſ: factus obediēs vſiqz ad
mortē: inclinato capite īdidi ſpiritu. Nec ſuffecit eis viuentē me
doloribus affigere: ſz t mortuū penis afficeř tēptabāt. Nā lat⁹
meū muerone dire lancee perforabant: ex quo ſanguis t aqua
exibant: que corpus mortuū pſundebant. Sicqz vita mundi p
mundo exticta fuit: t ſanguine ſuo precioso genus humānuz
redemit atqz veterum piacula peccatorum pio cruore deterfit.

Discipulus O vere magna t inestimabilis dilcio
tue ſanctissime paſſionis: qua nos miseros orbis conditor rede
miſti: vtinam nunc dignas laudes tibi exſoluere poſſem: vtinā
omnium hoīm q̄ ſunt ſup terraž: vel futuri ſunt vel p̄terierunt
p̄rogatiuis florebat: vt eas i tuo famulatu expenderet. O q̄s mihi
det ſapiențiam ſalomonis: fortitudinem ſampſonis: abſolonis
pulcritudinē: omnīqz p̄cipū hui⁹ mudi diuitias t glām atqz
virtutē. Quatenus hec oia: t multa maiora bis libere offerrem
in obſequum mei ſaluatoris i odore ſuauitatis. Sed heu qd pōt
facere canis mortu⁹: aut quā gratiā preſtar pōt ſurdus t mut⁹:
Sapienția Si linguis hominuz loqreris t angelo
rum: si cūnctorum hominū bonis opib⁹
p̄dit⁹ eſſes: si oīm ſacrārū virginū puritate claresceres: si oīm
rū atqz doctoz p̄cursor: martirūqz vexillifer exiſteres: ſi oīm
creaturaz vītē haberes: repēdere vīcē tāto redēptori ex cōdig
no nō poſſes: nec p mīma gutta ei⁹ ſāguis p te ex amore effusa.

Discipulus Quid igit retribuaz dñō pro oib⁹ q̄
retribuit mibi. O mi deus doce queso
famulū tuū: qualif saltem ex grā placere posset: q̄ ex ifirmitate
et puitate operū. **S**apientia Memoriā passiōis mee
suum deficit. **S**apientia semp debes i corde tuo
habere: et oēs tribulatiōes et aduersitatis quas pateris ad ipm
referre: ipsq̄ similitudinē qntū possibile ē induere debes. Itē
ex occulta dispēsatione cū tibi cōsolatiōē internā substrabo: et
te desolatiū relinquo: debes adinstar veri crucifixi nō aliūde cō
solatiōē q̄rere: s̄ patien̄ expectare: et sursū ad p̄em q̄ in celis
ē respectū habere: teipm deserēdo: et oēni cogitatū tuū in ipsum
iactando. Lunc absq̄ dubio q̄nto fuerit maior hois exterioris
pressura et desertio hois iteriois cū volūtate deo vnta tanto si
milior eris crucifixo et acceptior p̄i paniādo: q̄ reuera hoc est
punctū aduersitatis: p qd milites pbatisimi in acie xp̄i cōstituti
strictissime examinanf. Post cōcupiscētias tuas nō abeas: sed
eas virilit̄ frangas: tūc felle amaritudis cū dilcō tuo potaberis
oīm hominū salutē sitias: superiorib⁹ tuis obedientiā deuotam
exhibeas: oīa opa tua ad vtū pfectiōē: et debitaz perducere
cōtendas cōsummationē. Itē oīa infortunia et cūcta tristabilia
clemētie dei debes cōmittere: et sic te libere in oīi facto tenere:
q̄si homo q̄ in pūcto migratur ē de hoc mūdo. Refugiu quoq̄
cōtinuū in vulnere lateris mei debes q̄rere: tanq̄ coluba in fo
raminib⁹ petre: q̄ i h̄ loco sp̄ iuenies copiosissima pctōp̄ remis
sionē: grāz pleitudinē: et a cōctis mal̄ iminētib⁹ securā pfectiōez

Discipulus Una adhuc petiunculā de hac mate
ria dulcissime passiōis tue porrigo de
hoc videlicet q̄ tam breui tangēs p̄trāisti. Qualif sc̄ se habu
erit nr̄ illa venerāda genitrix tua fidelissima quādo iuxta cru
cem stetit: et filiū suū dilectiūz corā oculis tuis suspensiū cōspexit.

Sapientia De hoc licētiatus ipam adeas: et eius ab
ore hoc quod vis diligētius inqras.

Mōndatio singularis beate viginis: et de dolore eius inest
mabili quē habuit in passione filij.

Etabat iuxta crucē Iesu ma
ter eius: tpe vernali cū ad alta celi sol ic̄ipit ascēdere: et
ēris infundere radioz suorū secundā luminositatē. Ec
ce vegetabilia cūcta hiemali glacie cōstricta ic̄ipiūt reuirescere
animātia q̄q̄ et volatilia in antris et specub⁹: ac diuersis qbusq̄

latilibus abscōdita: ad tante lucis nouitatē respirare īcipiūt: et
vires resumere ac cordis leticiā ostēdere cātibus vel plausibus
letabūdis: hoīm q̄q̄ gen⁹: senes cū iuniorib⁹ eius in aduētu ex
hilarant: t̄ tota superficies fr̄e decore induit: t̄ applaudat ac gra
tulat. **E**ya corda vniuersa: pura mēte deū amātia: pp̄edite nūc:
q̄m̄ simili⁹ nobis accidit cū sole amicta v̄go secūda: celi regina.
p̄electa vt sol: fines cordis n̄ri īgredit: t̄ memoria mētib⁹ n̄ris
rutilatibus ifundit absq̄ nube. **C**ontinuo nāq̄ duricia oīs ad
tante lucis īmensitatē resoluit: arida cūcta rore celestis ḡe irri
gant: fugant tenebre: nouū lumen exorit: t̄ gaudioz nobis ma
teria īmensa cumulat. **T**ibi ergo o spes n̄ra: gaudium t̄ leticia
cordis n̄ri: p̄ctōres miseri in vocē salutatiōis prumpim⁹. **T**e q̄
ex itimo cordis cū gemitu t̄ lacrimis t̄ deuota cordis genuflex
ione affectuosissime m̄rēz ḡe salutam⁹: gaudēt pueri ad sonitū
organī: t̄ ad letos rumores corda exhilarant vniuersa. **S**ic ad
tuā q̄z suauissimā memoriā tot⁹ estuo diuini amoris incendio
Te laudare cupiēs quā laudat orbis fr̄e t̄ plenitudo ei⁹: celi ce
loz t̄ omnis v̄tus eoꝝ. **O**mnis q̄ppe creature bonitas ad tuam
cōpata dignitatē: sic ē quasi noctiluce splēdor exiguus ad solis
claritatē īmensam. **T**e nāq̄ diuina sapia tam excellēt̄ sua ḡia
decorauit: t̄ bonitate tam multiplicit̄ īvestiuit vt sua incōprehē
sibilis in te relucēt̄ sapia desiderabilior nobis ex tua refulgen
tia reddat. **T**u mēte p̄tracto viros illustres q̄ te laudauerūt ab
inicio: p̄e stupore deficio: t̄ v̄ltra spiritū non babeo. **S**ed cū ad
meīpm̄ redeo: hec itra me reuoluo dices. **O**pia v̄go salue dec⁹
virginū: q̄cqd vñq̄ de tuo p̄conio lingua dicere potuit: calam⁹
scribere valuit: cor potuit cogitare: oībus illis simul collectis t̄
cōscriptis t̄ in vñū manipulū violariū cōgestis: cētuplicata t̄ in
finities multiplicata: corde deuoto: aureo cū decore: mellifluo
sapore: t̄ odore aromatico tibi porrigo: ad laudanduz t̄ glorifi
candū te v̄go beata nūc t̄ ineñū. **L**um te ītueor: celuz sydereo
micās splēdore mibi videor ītueri: padisum voluptatis me pu
to ihabitare: īmemor mei ex magnitudie tui: stupens ex īmensi
tate glē tue: t̄ p̄clamās cū v̄tute. **O** altitudo diuinciarū sapie t̄ sci
entie dei: q̄ letabūdo corde exultasti: cū hāc nobilē creaturam
tam p̄fecti decoris huic mūdo in gaudiū cōdidisti. **O**culi v̄gi
nales nimio fulgore micātes. **O** gene rubentes. o crines aureo
splēdore nitētes: felicissima labia tua crebris osculis filij difica
ta: t̄ licet totuz qđ in te ē circino diuine sapie prudentissime fit
formatū t̄ decētissime p̄ornatū: singulariſt̄ m̄ miseris ybera tua.

+7

que lactauerūt regē dñz dulcius nobis sapiūt: qm̄ ex eis vita p
cedit: t dulcedo emanat: q cūctos languidos sanat. **H**elix pide
mulier illa q tanī verā q̄ locundā de hac p̄tulit sententiā: i tur
ba exclaniās t dices ad saluatorē. **H**ūtū venī qui te portauit: t
vbera q̄ suixisti. **O** beata vbera q̄ lactauerūt xp̄m dñz: v̄a nāq̄
ab vbertate atq̄ vberima fecūditate celigene letat̄ atq̄ frige
ne: ac dulcib̄ v̄ris recreant̄ ex fructibus. **D**ic velut hinnuli ca
pree gemelli q̄ pascunt̄ in lilijs donec aspiret dies t inclinētur
vmbre. **E**n cōditor orbis corpora celestia ornauit syderib̄: corpora
elemētaria animātib̄ ac volatilib̄: nemora folijs virentib̄ pra
ta floribus ridentib̄. **G**z sup̄ hec oia ḥgo beata corpus tnū sanc
tissimis decorauit vberib̄. **H**ec sunt due oliue speciose t vber
rime: liquore ḡie lactis ac mellis superis ac iferis ppinātes po
meila nūei cādoris: q̄ a spū scō fecūdata: t in ligno qđ ē in me
dio padūi collocata: fructū imortalitatis cōserūt dgustata. **H**ec
sunt malogranata aurea: sperule ac lilia tēplū adornantia veri
salomōis. **M**ādragore odorifere i orto deliciarū plātate. **B**otri
vinearū engaddi: cordib̄ miseroz leticiā scrētes t tristiciā de
pellētes. **N**elioř q̄ppe s̄e vber tua vino fragrātia vngētis optis
In vino nāq̄ ē luxuria t delectatio frena. **I**n his aut fiolis au
reis cōcupiscētie noxie plenissima extincio: t celestis quedaz t
supnalis delectatio. **N**ouit q̄ gustauit q̄ citissime t pfecissime
ois voluptas carnalis euauit cū de lacte grārū tuarū gustauiz
fuerit: ad fragrātā quippe vngentoz supnoz virulēti serpētes
territi fugabāt: t sustinere nō poterāt p̄ntiam tāte puritatis.
Impleta tūc gaudebat visceri munere isolito faciata: lingua qđē
obmutuit: spus vero in dño exultauit. **O**culi flebāt: t dulces la
crimas deducebat. **O**s aut hūc suauissimū saporē t dīnissimuz
liquore diutius tenere t frequēti ruminare pio conamine con
tendebat. **S**lamabātz oia iteriora piter dicētia qm̄ meliora sūt
vbera tua vino: fragrātia vngētis optimis: q̄ itelligit itelligat.
O mater venerāda: salua geniture tue videlicet etne sapientie
bonitate imēsa: cū h̄ totū qđ habes ab eo sit a quo òne bonum
pcedit: nihilomin' tñ aliquid ē qđ dulci' ac suau' inuenire sibi
videt aia misera cū ad vbera tua sfugit: dulcedine t ḡra plena
q̄ cū ad vinū spūale accedit qđ ppinat etna sapia. **I**bi nāq̄ pfec
te sentif suauitas. **V**ic aut mixta qđā acerbitas pcipif. **S**i qdež
illa sapia etna: baculo cōsolatiōis v̄gā subiūgit discrete correcti
onis. **E**n mī beata aduertere potuisti: quotiens me suauitate
vboz suoz: q̄si lactea quadā linijuit dulcedine t rursus dñatiōe

sua: q̄si austēritatē vīni sup ifundēdo mībi timorē incussit. Hic
vība cōsolatiōis: illinc vībra exhibēs discrete correptiōis. Et cū
iām iā habere vt spōlīum carissimū gauderē: subito diuinitatis
eius recordatione stupefact⁹: vt iudicē meū deprecabar. Et cuž
interdū lac peterē: reppulit ⁊ q̄si ablactādo sup matre sua: aceto
sam exhibuit austēritatē. Tu aut̄ quid? Uere a plāta pedis vſq;
ad verticē nō ē i te quicq; amaritudis vel austēritatis: sed totū
qđ in te ē: est purissima dulcedo: incōpabilē bñs suauitatē oīm
aromatū: ⁊ vngentoꝝ superās fragrantia ⁊ preciositatē: tota
formosa es ⁊ suavis: nil habēs duricie vel austēritatis: facie be
nigna: vultu serena: verbis mellita: suavis ⁊ decora: bonitate
secunda: grā plena: in te nāq; oīs gratie via ⁊ vītatis: in te ónis
spes vite ⁊ vītatis: vīnū cū lacte sugis a sapia etīna: sed fauus cū
melle a te suscipit dulcedo purissima. Que sūt autē h vībra tua
dulcissima. Prorsus sūt hec. s. q̄ oīs peccatores sinu recipis be
nignissimo: ⁊ receptos tuo fidelē recōcilias filio. O thesaurus
pciosus miseroꝝ: En cū sumū regē peccādo pdidim⁹: cū offen
dim⁹ angelos: cū etiā nobismetipis ḡues sum⁹: ⁊ oīo nescim⁹
qd agere debeamus. hoc solū restat miseris: vt oculos cordis ⁊
corpis ad te leuemus: cōfiliū querētes auxiliū petentes. O exul
tatio cordis mei vīica: spes ⁊ gaudiū vite mee: tu scis quotiēs
amaro aio: corde turbato: facie lacrimosa: cū deū offenderaꝝ ⁊
me filiū gehēne futurū estimabā: cū iūmīcis vīdicis vallat⁹ fue
rā: oculos ad te pīssimia virgo leuaui: ⁊ tuo adiutorio vīgo bītā
euasi picula cūcta. Gaudeat alij de sua īnocētia. Alij letentur de
meritoꝝ suoꝝ copia. Alij de dei mīa īmediate exaltēt. Tu māt
mea: tu spes ⁊ solaciū vīnicū vite mee: cū totus de deo ⁊ de me
ipso despero: te cogitādo: te cōmemorando: q̄si de pfundissimis
tenebris reuiuiscit spūs me⁹. Tu es gloriatio mea salus honor
⁊ vita mea. Sed vī mībi h o spes mea: nimirū q̄r mītos habes
dilectos filios: q̄s saluare poterit sua īnocētia: qbus pīpa suppe
tūt bona opa: qui dicere pīt cū viro iusto: neq; vīcīs rep̄hendit
me cor meū in óni vita mea. O meror ⁊ luctus cordis mei īmē
sus: mī dulcissima mater nīra: māt inq; nīra singulariſ q̄ miseri
peccatores sumus: tu scis q̄ tota vita mea ē rep̄henſio pura. En
respice sup infirmū tuū: nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹: fac mīhi sic
vīi ex miseriis egrotis tuis. Recordare pīa mīr: q̄ matres suos
fouere solent solliciti⁹ egrotos: eiq; cōpati magis: ⁊ diligētiorē
adhibere curā. Libi derelict⁹ est paup: orphano tu eris adiutor.
Libi nota sunt vulnera mater pīa: infirmos tu visita: mortuos

42

resuscita: et da mestis solacia. Accedat ad sapie lumen: qui iuste
et sancte vixerunt. Deu me: ego aut miser pector lacrimis totis pfectus
suis sub tua protectione configio: non audeo ad pretiam tate lucis nu-
dus et egenus apparere: sed ad te matrem configio. Tu spes mea:
turris mea: in qua fine totius salutis mee constitui. Si quod absit iu-
dex iratus seruum suum pectorum damnum voluerit: per manus tuas pessimas
hoc faciat. Si autem ex gratia saluare decreuerit: te mediante sa-
lute mibi mittere dignet: ego a te neque viuus neque mortuus nec in
prosperis nec in aduersis vincitur volo separari: quoniam quod absit si di-
mei insanus ac reprobatus obliuisci voluero: vere tui nunquam ob-
lituscar: te nunquam dimittam: memoria tua super mel et fauum in ore
meo dulcorat: facies in te exhilarat: cor iocundat: et tota virtus
mea pariter exultat. Nec imerito: quoniam ab yberibus consolationis
tue satiatus sum: tu pia nosti: quoniam misero peccatori remedia salutis
talia contulisti. Eya ergo aduocata nostra: surge pia: surge propicia:
couerte illos tuos misericordes oculos ad nos: et placa tuum yni
genitum totiens a nobis offensum. Tu namque reor ut es aduocata: io-
accede propius: et pete pro nobis quoniam sumus: nihil enim filius tibi ne-
gare poterit gratiosus tibi dilectus. O eterna proxima sapientia ecce nunc in
patrocinium coram te adduco illam tuam matrem dulcissimam: tibi eas
presentans. me post tergum suum abscondens: oculos non audes leuare
quoniam faciem glorie tue: per ipsum cupientes exaudiiri. Ipse queso honora:
ipsum venerare: qualiter cum coueniencia talis matrem poteris repelle
re: quoniam si etiam millesies in die accesserit: repulsam non habebit. Ex
audi exaudi me domine propter tuam bonitatem: et miris tue dilectionis singu-
laris honoris. Nam sicut te celesti proximi ac genitori tuo aduocatum ex-
hibeo: sic tibi dilectam matrem ut mea exhibeo auxiliatrixem: ut im-
perfectum meum ei suppleat grata et acceptabilis pretie magnitudo.
Nunc ergo o pectora sapientia: attende matrem gloriosam. Respice ocu-
los huius dulcissime miris coram te pro nobis interpellantis: quibus te
materno in gremio gestas tam placite intuebas: genas eius roseo
colore pulsas: quibus faciem tuam delicatas materno affectu sibi socia-
uit. Ab ipsis felicia labia eius quibus os tuum benidictum: oculos prefulgi-
dos: ac singulos quosque nobilissimos artus creberreme poscula-
ta fuit: blanda miscens interdum oscula vobis. Cerne manus quae ti-
bi ministrauerunt: ybera dulcissima ac felicissima quae te lactauerunt
O pessima dulcedo: ecce fas non est ut hic inspicias et rememoras
tante matre a te quocumque neges: quae te dominum celi genuit: lactauit: sicut
et ad incrementa vestrum produxit. Reminiscere quo oim servitorum et
exhibitionum quae tuis infantilibus annis ab ea recepisti. Cum te in

i j

gremio infantē delicatū tenens: ocellos ridētes ad blandiētem
tibi matrē retoristi: t̄ brachys delicatissimis tibi arridentē am-
plexatus fuisti: eāq; pre cūctis tēnerrime dilexisti. Omniūq; do-
loꝝ recordare: quos sub cruce stans in pectore suo matnō pui-
lit pio compassionis affectu.

Stabat nāq; iuxta crucē iesu mat̄ eius. O verbū totius cō-
passiōis q̄uis enī o viscera mea ex itimis mouere vos de-
beat dolores t̄ afflictōes tā p̄ saluatoris in cruce pendēt]. Ju-
re tñ singulari nobis q̄ aliquādo pctōꝝ tenebris obuoluti: nūc
aut̄ adiutorio genitricis dei ad lucē reduci sum⁹: cōuenit tāte
m̄ris iuxta crucē stantis: t̄ imensū dolorē patiētis filij in corde
suo plenissime sustinētis: speciali⁹ quodāmodo ac peculiari⁹ cō-
pati ex medullis cordiū n̄roꝝ: per quā enī miseri cōtinue cōso-
lanur: iustū ē valde: vt ei q̄q; patiēti cōpatiamur. Et licet vt dig-
nū eēt sibi cōpati nō possim⁹: saltē eius dolorē ad memoriaz re-
uocādo: deuotionē cordis n̄ri put possum⁹ fideliter excitemus.
Magnitudinē luctus pie m̄ris nobis ignotā ex manifestis no-
bis doloribus velut a longe cōiecturādo inq̄ram⁹. Interroget
igif se vnuſq; amator: si illud amabile qđ intense amat igno-
miniose morti traditū videret: qntū ex hoc dolore cōtingeret t̄
q̄b vebemēti cōpassiōe moueret: licet tale qđ nō amās in se mi-
nime p̄ciperet. Hec pius anim⁹ reuoluat. t̄ ex his credibile ni-
mis erit quicqd de eius dolore dici poterit cū dilectū morte tur-
pissima cōdemnatū vidit. O maria qđ cordis erat tibi cuꝝ iuxta
crucē stabas t̄ iesum bñdictū fructū vētris tui suspēsū videbas
Utiq; ratio hoc dictat: expientia, pbat: vis amoris approbat: q̄
multū dolebas: qz multū diligebas. Si enī sola memoria passio-
nis filij tui nōnullos deuotos ob magnā cōpassionez q̄si exani-
mes reddit: qđ fecit crudelissima passionis p̄ntia in ea q̄ ipsū
mūdi saluatorē patientē generauit: si hec memoria tm̄ feruet in
corde pctōris: o qntū estuabat ī mēte sanctissime m̄ris: Virgo
beata veracit̄ scim⁹: qnto quis exptus amoris dilectū suū ferue-
tius diligit: t̄ qnto dilecti p̄ntia honorabilior t̄ delectabilior ac
utilior n̄bi existit: tāto eius p̄uatio maiorē tristiciā adducit. Sz
vere t̄ absq; omni dubitatiōe credo: q̄ dilecti tui grata p̄ntia in
omni ḡa cūctoꝝ mortaliū p̄sentia incōpabilit̄ excedebat. Refe-
rat ergo nobis mat̄: si filii in tāta dilcione habuerit: vt ex eo le-
tari potuerit vel etiā tristari: Procedat nūc in mediū: t̄ taliter
nobis respōdeat viua voce: corpe quidē absens: spū vero p̄sens
t̄ dicat. Qui me humilē ancillā ex ḡa dignatus ē in matrez eli-

gere: ip̄e cor meū ardētissimio amore sibi cōstrinxerat: vt nūsq̄
 nisi de ip̄o t̄ in ip̄o sp̄us me⁹ summā leticiā t̄ tristiciā posset re
 cipere. Nā in ip̄o cūcta possederā: eiusq; dilcio erat mibi totius
 orbis plena possessio. Anima mee ibi eſt vbi ih̄s erat: magisq;
 in eo q; in meīpa viuebā. Speciosū forma pre filys hoīm inspi
 cere erat cordis mei iocūditas. diuinitatē ei⁹ t̄ēplari dulcis sua
 uitas. Logitare de eo mibi prestabat gaudiū: de eo loq; dulcissi
 mū fuit solaciū: vba ex ei⁹ ore audire suauissimū mibi erat orga
 nū. Ip̄e cordis erat speculū: oculorū meoꝝ spectaculū: celestia si
 nūl t̄ freſtria q; bona sua mibi pñtia optata p̄bebat. Nūc er
 go filiū vnigenitū cordis mei theſaurū p̄ciosuz cū oculis eleua
 tis vidissem ſic t̄ēptibilis in cruce cū latronib⁹ ſuſpensi: t̄ dolo
 ribus mortis anguſtiatiū: ab q; itolerabilis mibi aspectus erat
 O q; lamētabilis t̄ penosa hec mibi viſio fuit. Anima mee pre
 dolore cruciabat: viſcera maſna fauciabant: t̄ cōmoriebantur
 oia oſſa mea: v̄tus ois euauit: ſenſus a me recessit: t̄ calamitas
 me oppreſſit imensa. Oculos lacrimosos ſurſu leuaui: dilectuz
 meū ſuſpensi vidi: nec ſibi in aliq; ſolaciū ferre potui. Respxi d
 orſum: t̄ cū imenſo dolore vidi eos q; meū theſaurū rapuerant:
 t̄ tam crudeliꝝ vexātes torquebat. O qntū aia mee in me agus
 tiabat: q; magno cruciabat dolore. Onde p̄uata erā: quia ipſe
 mibi cor abſtulerat: t̄ ſimul ſecū crucifixū tenebat: vocē pre cla
 more t̄ eiulatu multo amiferā: q; vix loq; poteraz: defeci pre do
 lore: corrui p̄ merore. Resupto aut vt cūq; sp̄u: in hec t̄ ſimilia v̄
 ba p̄p̄ebat. O gaudiū t̄ exultatio sp̄us mei: lumē oculoꝝ meo
 rū: qndā vidi te cordis mei cū leticia t̄ exultatiōe: nūc aut cum
 imensa tristicia t̄ merore: heu heu q; miserabilis te nūc pendē
 tem intueor. O dimidiū aie mee. O consolatio vnicā vite mee
 tolle q; ſo tecū matrē mētissimā: q; mori valde cupio: viuere fi
 ne te ap̄lius nō potero: nō me fili dulcissime derelinq; ſz me pi
 ter tecū accipias. O quis mibi det vt ego moriar p̄ te: O dolo
 res incōpabiles m̄ris orbate: deſtitutio genitricis dſolate. Mo
 ri etenī video in quo vita mea t̄ tota ſalus mea cōſtitit. Lūq; h
 t̄ his ſimilia vba tristia miā mētissima pſeqref: filius doloris
 ſuypius quodāmodo oblit⁹: matrē dulcissime cōſolabat: mori
 ens t̄ recedēs me licēiauit: t̄ diſcipulo quē ſingulariter dilige
 bat recomendauit. Lūq; vocē fily loquētis cor matnū pcepit:
 dolore vehemētissimo eſtuare cepit: t̄ gladi⁹ meroris p̄trāſiuit
 aiam fideliffime m̄ris: leuaui man⁹ ſurſu pre cordis deſiderio:
 tangere cupiēs dilectū meū: vt yel ſic dolori yel amori melius

54

cōsolere potuissēm. **L**ūq; aliud solaciū nō haberē: sanguinē flu-
entē: t ex vulnerib; filiū ad terrā vscq; stillantē: nimia cuz audi-
tate deosculabat int̄n vt facies mīris de crōore filiū occisi sāgui
nolēta redderet. **O** si vidissēs in illa hora lamētabili miseriam
mīris filio cōpatiētis: dolorē filiū mīri cōdolentis: matrē p filio
morituro merentē: filiū matrē desolatā dulcīt cōsolantē: sine i
tno cōpassiōis vulnere hec audire t videre non potuissēs. **T**an
dē igit post expirationē filiū cū de cruce deponeret: o q; affectu
ofissime brachia ei dependētia suscipiebā: t mortuū filium gre
mio matnō colligebā: affectu matnō ipm āplexabar: rigau fa
ciē mortui lacrimis: t recētia vulnera frequētibus osculis lini
ebam. **R**es miserāda: vitā cordis mei ituebar: t ecce mortuus
erat. **R**espexi iterū atq; iterū: t nō erat vox neq; sensus: loqbar
ei: t nō respōdit mihi. **R**ugiebā a gemitu cordis mei. **A**stabant
nāq; q mībi mortuū meū: thesaurū meū auferre t sepelire vole
bāt: tūc flebā t gemebā: t voces lamētabiles dabā. **C**or pre do
lore cōcutiebat cu dilectū filiū brachys matnis cōstrictuz quel
lere conabant: faciē meā lacrimosam ipius vultui applicabam
faciē suā sepius int̄ man⁹ accipiēs crebri⁹ issiciebā t gemebam
qñ amaritudine repleta era. **N**ec erat q; hec itueref: t mīri patiē
ti nō cōpateref. **D**emū post sepulturā filiū cuz magno valde do
lore reducta fui: s; in ei⁹ resurrectiōe cū ipm tam gloriosū vidi,
plena cōsolationē recepi: t sic materia dolor⁹ in materia trāsūt
spūaliuz gaudioz. **V**icusq; viginis vba. **C**orro q; hec sine ge
mitu t flētu audire nō potuim⁹: intrūpere sermonē tuum vgo
mat̄ cogit cōpassiōis nrā vēbemētia t exuberātia tantarū lacri
marū: qbus tibi o vgo pia cōpatimur ex itimis viscerib; cordiū
nrō. **O** q; iduratū ē cor: qd tibi ex itimis compatit. **O** q; male
execinati oculi: q; te sic flētē vidētes: neq; queūt lacrimari: q;
frigidū pect⁹ qd ex his nō gemit: o vtinā cōmoranſ tecū simul
etia ola ossa nrā. **B**ndicta brachia tua int̄ que dilectū iā reclina
tū video. **S**ene q; rosifere mīris felices: sanguineo colore vñā
tes. **P**ect⁹ tuū matnū supbndictū tanti doloris cōtentiuū super
quo iam oculis cordis video regē meū reclinatuz. **R** reclinato
riū aureū pre cunctis thronis eburneis sedibusq; deauratis pre
electū: ad hanc horā seruatū: vt autorē vite supportaret vita pri
uatū. **G**ed qd dicā: En corā te mat̄ pūssima mēte lacrimosa iaz
positus te obsecro t adiuro in dño: vt mihi tuū carissimuz the
saurū t dñm meū p me passum t mortuū: sub hac formia q; ipz
iam in gremio tuo sub crucis ligno pallidum t liuore plenum

meditatiōis oculo intueor prebeas vt hocipm qd ē cōpassionis
t doloris: qd tibi corporalit t p̄sencialit tūc cōcessum fuit tanqz
niatri: mibi saltē spūaliē t memoraliē put cōpetit misero pctōri
concedat. **D**a mibi saluatorē meū: prebe quē diligo: qz expecta
re amplius nō valeo. **S**uscipe nūc aia mea dilectū de dilcā: t di
lectionis atqz cōpassiōis affectuosissima ei prebe idicia. **D**ilcē
mi: salutare meū: t liberator meus: amor meus: t gloriatio aīc
mee. **E**cce nūc affectu feruidissimo totus ab oībus abstractus:
oībus viribus aie mee sinul in ynū collectis: ad te cōuertor: te
attente ituor cū omni visu t conamine qntū vnqz possibile fuit
dilectū a dilcō amore p̄spectari. **E**n dilcē mi cordis mei tricli
niū: tibi soli reseruatū: t huic mūdo clausū: ad hanc vocē resera
tur: te suscipe cupiēs per illapsū. **S**inus oīm desideriorū meorū
sic iā se ad te expandēs dilataſ veluti cū rosa ad gelu nocti clau
sa: ad solis radioꝝ splendorē se aperire festinat. **A**nima mea to
ta in amore calēs: brachia desideriorū suoꝝ amplissime expādit
t tibi gratanē occurrit: ac int̄ cadēſ lacrimas in amplex⁹ ruit
spūales. **E**ya tota salus mea: t sic tali ignito vehementē d̄siderio
affcū feruidissimo te nūc int̄ brachia aie mee suscipio: te cōplec
tor: tibi vnior: cū reuerētia t laude t ḡarū actiōe te obsecrās p
tua mīe viscera: vt hāc mortē p̄ciosam frustrari in me nō pmit
tas: s̄z me nūc ad grām receptuz tibi vniās tā efficacit: vt neqz
p̄spera nec aduersa mea te vnqz valeant separare. **E**cce oculi mei
pallidā faciē tuā fixe intuent̄: tota aia mea amore tuo resoluta:
vulnera sanguine tuo crūetata crebri⁹ posculat. **O**ninesqz vires
potētie mee fructū passiōis hui⁹ lacrimose pascut̄. **S**ub vmbra
nāqz illius quē dudū desiderabā nūc sedi: s̄z t fruct⁹ eius dulcis
gutturi meo. **N**ec imerito. **S**ūt etenī nōnulli q̄ de vite sue gau
det puritate: alij de meritorū suoꝝ p̄sumūt multitudie: aut exer
cicioꝝ spūaliū imēnsitate letant̄. **E**go aut̄ qd: vere tota spes t so
laciū meū ex tua depēdet passiōe: ex meritoꝝ tuoꝝ magnitudie
t p̄ciositate: t m̄ris tue benignissima pietate: vt tu solus nosti q̄
pauptatē mēā cōsiderasti. **E**t ideo hec dñice passiōis recordatio
mibi ē cordis in domicilio affectuose recōmodēda: t verbis ac
opībus opitulāte ḡa p̄sequēda: t omni honore t reuerētia mg
nificāda. **R**ex regū t dñs dñantiū. quē sic mortificatiū t miseri
is afflictū oculis fidei pleno affcū aia mea iā cōpleteſ: concede
mibi: vt t te gloriosū atqz sublimē t sup astra celi ad dexteram
p̄is sedentē phennit̄ videre merear. **S**z t tu v̄go beata mater
pyssima iuxta crucē filij tui stetisti: t doloris ei⁹ vulne ra in aia

tua efficacit̄ p̄sensisti: ac sanguinis eius aspgine rubricata fuisti
Eis̄ sola fidelitatē pfectā vsc̄ in finez seruasti: t magnō cū do-
lore a tumulo filii tui sepata fuisti: tibi hec oia cōpassiōis vulne-
ra p singulari ḡia ad memoriam reuoco vgo pia. Et sic nūc q̄q̄ af-
fectu deuoto int̄ cordis mei brachia o mat̄ venerāda te excipio
t cōpassiōis te lacrimas associās: p portā ciuitatis qndā hirlin
ad domū reduco: pteritoꝝ gestoꝝ sub exēplo. Sic o mat̄ ḡie: in
extreme hore examine aia mea: t cūctoꝝ eēne sapie discipuloꝝ
de corpī ergastulo exēuntiū: a te suscipiant̄: t ad illā celestem
bierusalē cū gaudio pducant̄. Amen.

Explicit liber primus.

Dicitur tabula huius secundi libri.
De diuersitate admirāda doctrinarū atq̄ discipuloꝝ. **D**e
sciētia vtilissima boni mortali q̄ ē sciī mori. **D**ormit
la cōpendiosa vite spūalis. **D**qualis xp̄us in sacramēto eucaristie
sit deuote recipiēdus. **D**uomō et̄na sapia sit ex toto corde
t ex tota aia iugis̄ omni tpe laudāda. **D**Informatio qualis pre-
missa sint trahēda ad sermones t collatioꝝ. **D**qualis multi fi-
deles possunt sapiam diuinā despōsare: t quō p quotidianā q̄
dam exercicia debeat se continue in eiusdem amore renouare.
Dfructus multiplex dñe bñdictionis quē discipuli sapie p̄me-
rent accipere ex eius despōsatione.
Explicat tabula.

Inspicit liber secūdus. **D**e diuersitate admirāda dactrinaꝝ
atq̄ discipuloꝝ.

Apientiā oīm antiquorū
exquirebat quidā audi⁹ sapie discipulus: t narra-
tionē viroꝝ nominatorū iuestigabat: versicias pa-
bolarū scire cupiebat: t occulta puerbioꝝ exq̄rebat.
Loꝝ suū tradidit ad vigilandū diluculo ad dñm q̄
fecit illū: supplicās vt ip̄ni de hac vita migrare nō
fineret. anteq̄ ad cognitionē vere t sume phie pueniret. Interi-
vero dū d studio ad studiū pgeret: t yndiq̄ hoc qđ sitiebat aui-
de q̄reret: nec vsc̄ idip̄m qđ q̄rebat s̄ eius imaginē inueniret.
Quadā vice videre sibi videbas q̄si qndā sperā aurea mira am-
plitudic diffusaꝝ: t pulcritudie gēmarū p̄ornatā: ybi cunctarū

artiū t sciētiarū magistri t scolares inumeri degebāt. In sp̄cra
 q̄nt predcā due māsiones disticte fabricate erāt: t q̄libet harum
 suos doctores t discipulos hēbat. Prima q̄ ē inferior: videlicet
 liberaliū artiū t mechanicarū: ac phōz diuersorū inumerā m̄
 titudinē cōtinebat. Ibi astrologi i astrolubio suo ludebāt. Pbi
 fici naturas rerū subtilit̄ considerabāt. Geometrici cū dimēsioib⁹
 suis se occupabāt. Musici certas vocū pportiōes dabāt: t q̄libz
 facultas ea q̄ ad se ptinebāt tractabāt. Qd medicoz erat medi
 ci tractabāt: fabrilia fabri. Verū hy oēs q̄si velamē sup faciem
 h̄e videbānt: t cū estū yehemētissimo laborarēt: dulci quodaz
 poculo recreabānt qd tñ fitim ad plenū nō extīguebat: s̄ aridi
 tātē generās sitire magis ac magis faciebat. In q̄bus scolis dū
 predcūs discipulus paululū substitutis: gustato huiusmōi pocu
 lo nauseā h̄e cepit: quā ob causaz has reignās ad secundā māsi
 onē accessit. Erat aut māsio illa pulcra valde: t mira varietate
 picturarū decorata. H̄tās igis an ostiū talē repperit ibidē super
 scriptiōnē. H̄ec ē scola theologice vitatis: vbi magistra eterna
 sapia: doctrina v̄tas: finis et̄na felicitas. Quib⁹ plectis festināt
 accurrit: t scolas itrauit: cupiēs totis viscerib⁹ hui⁹ scole discipu
 lis eē: p̄ quā sperabat se ad finē desideratū pueire. Euerit in bac
 scola tres studētiū ordies atq; doctoz. Quidā in trā ppe ianuaz
 sedebāt gustu carētes: t vultū ad exteriora ouersii h̄ntes. In or
 eoꝝ mellea q̄q; v̄ba ab ore sapie pcedētia in liquorē felleū ouer
 tebāt: ex q̄ potu iebriati: spū quodā iſlatorio discēdi videbānt:
 ita vt stati in supbia se erigerēt: regū animos iduerēt: platuras
 t gradus diuersos abirent: ac p̄motiōes q̄rerēt t i magnis t in
 mirabilib⁹ sup se abularēt. Speculatiōi scibiliū solū intēdebant
 affū v̄o frigidissimi remanebāt. Ex ore eoꝝ q̄si farina subtilissi
 ma pcedebat: t ſbitilia texebāt. Vox eoꝝ q̄si es sonans: aut cym
 balū tymniēs: aures hoīm v̄berabat: s̄ ad cor minime puenit.
 Lorā oculis eoꝝ velut nigri ethiopes demones ludentes salta
 bāt: t eis cathedras honoris crebri⁹ pponebāt. Quibusdā aurū
 t argētū t latas possessiōes on̄debāt. Quibusdā v̄o lōga t colo
 rifera pallia iduebāt: t almucia ūlicata capiti eoꝝ supponētes
 pcedere eos ḡdu abicioſo faciebāt. Qui obducto ūpcilio atto
 nitos h̄ntes oculos: caput mouētes: ac digitos extēdētes: sapiē
 tiā suā cūctis trāſeūtib⁹: buccis crepātib⁹ on̄tare abiebāt. Sicq;
 sapiam studētes: t ifiſpienē viuētes: ab ūnicis callide deludebā
 tur. Eratq; oīm istoz vn⁹ labor t intētio ascēdere t appere. Nā
 ob hāc cām ūlūmodo i studio laborabāt: vt postmōz maiores

folio 40. 59.

cōdūctiōnē

libertates ad pagendū corpīs curā in desiderijs assicq̄ possent: t
facultatē facieđi q̄ vellēt sine cōtradīcōne haberēt. Leonē q̄ppē
rugientē q̄s audeat puocare: Rem mirandā discipulus in hac
māsione aduertit t risu dignā. Nā celit̄ delapsa q̄si pila argen
tea int̄ eos currebat: q̄ ex sua pulcritudie t p̄ciositate oīm in se
aspectū puocabat: q̄ ab oībus amabaf: q̄ ipa se
habētib̄ glām t honorē p̄stabat. Hāc dū quidā inf̄ ceteros t su
per ceteros doctor egregi⁹ in manu haberet. t ex hoc p̄ totū mū
dū sonaret: eiusq; doctrina singularē sic rosa sine spina: t sic sol
absq; nube p̄clarissime rutilaret. Multi ḡ vidētes t iūdētes: si
bi pilā de manu auferre modis q̄bus poterāt atteptabāt: t nūc
sagittas acutas: nūc lapides duros iaciētes nihil pficiebāt. Sed
mirū in modū in seip̄is affligebāf: t p̄prius sagittis pfuciebāf.
Hec pila dū int̄ eos curreret: studebāt h̄y q̄ aderāt nō tam ipaz
cōprehēdere: q̄z p̄ posse eā de manu alteri⁹ p̄cutere t rape: t ostē
dere q̄ ali⁹ ipam nō hēret: eāq; nō tā explicabāt q̄z q̄busdā ipli
cationib⁹ iuoluebāt. Hueritq; int̄ eos p̄chpudor mirabiles ūtēti
ones: clamores: t ūtrarietates de hac pila. Hoc autē tediū mag
nū ac displicētiā in aio multoꝝ audiētiū generabat. Naz p̄ hoc
nō tam pficiebāt: q̄z gymnasio vel spectaculo vano int̄ē se do
lebāt. Quidā aut̄ int̄ eos sic circa pugnas vboꝝ languentes t se
mutuo iuadētes: ac tanq; gallos ūpugnātes deridebāt. Liq; di
scipulus a circūstātib⁹ q̄reret: qd nā hoc mirabile eēt. Respōsuz
ē a quodā q̄ h̄ pila argētea signaret vītātē sacre scriptūr lucida
sonorā t icorruptibile. Subditq; h̄ vītas a modernis q̄busdāz
nō tā studiose q̄rit̄ q̄z ipugnaſ: dū q̄libet p̄ ipa adipiscēda nō la
borare videſ: ſz totis virib⁹ p̄bare ūtēdit q̄z quis ali⁹ ipam vīta
tē neq; habeat: t ex h̄ seip̄m p̄ferre: t aliū suppīnere int̄ēdit: et
p̄ide fuit iprobatiōes replicatiōes ac opinōnū nouitātes mira
biles: q̄ magis in admirationē ducūt: qm vtilitati pficiāt audiē
tiū. Nēpe vītātē quā reserare auditorib⁹ debuerāt: q̄busdā int̄ē
tiōibus t vocabuloꝝ nouitatib⁹ ignotis velāt: t pp̄t oītationē
vanā ipam plerūq; reddūt vītātē obscurā. Huerit p̄terea ex ipis
nōnulli q̄ repēte docere volebāt: qd nō ope ſz meditatione didi
cerant: eoruq; doctrina non ex vita atq; exerciciorū frequentia
sed ex affirmatione processit sola. Nam libros sanctorū patruꝝ
qui olim vīgēte religione: t florete deuotione: in vīsu erāt sicut
collationes patruꝝ: t similia deuotiōis germina. vbi deuotionis
fundamēta t spūalis scīa t totius pfectiōis continet̄ ūma. que
hoīem ad compunctionē t ūypius recognitionē: t deuotiōis

libri patruꝝ^{antiquissimi}
39.

62

pdite restorationē: ad diuinū trahunt feruorē: spernentes: ad
ea scripta q̄ abitioni deseruiūt vel questiōi cōuertebāt. **N**o t̄ si p̄
misla ispiciebāt: nō ppter nouā deuotiois grām adqrcndaz: sed
prop̄ meliore cosecutionē finis ab ipis intēti hoc faciebāt. **H**e
ipos nāq̄ inanī exaltare: vel pascere pncipalit̄ cupiētes: humia
nā intēdebāt retributionē: t̄ sic pcdolor de seipis desperantes:
vel pximos plus q̄b̄ seīpos diligētes: aut certe supiores se p̄ib⁹
estimātes: deuotiois studia nō curabāt. **L**ibros nāq̄ huiusmōi
purissimā deuotionēz cōtinētes p̄miscrūt ex negligētia vetusta
te cōsumi: sola sermonū volumina: t̄ siq̄ sūt talia q̄ ppria iplent
marsubia studiose reuoluētes t̄ sibi p̄cīose cōpantes sub specie
pietatis: miseri seīpos neglexerūt. **E**t tū velut ficus fatua: q̄ fo
ihs quidē abundat: fructu aut̄ caret: modicū in pplō fructū d̄de
rūt: q̄ppe hoīes v̄boꝝ folys abūdantes: fructu duotiois steriles
remāserūt. **Q**uidā aut̄ ex eodē p̄mo discipuloꝝ numero: cū pla
tiones intētas cōseq̄banſ: exide honestatē q̄ndā vite ac moruz
cōdignā q̄n̄ oculos hoīm: q̄fi quoddaz sanctū sclare apocrisādo
induebāt: vtutē aut̄ eius abnegabāt. **N**ā pacē ppriā q̄rentes: pa
ce aut̄ salut̄ aīarū dissimulātes: nimis remisē t̄ negligent̄ ege
rūt. **A**amicos sibi cōsentīentes attrahebāt: t̄ plus iusto fouebant:
p̄ quoꝝ fautoriā regnū stabilire p̄sumebāt in euū: q̄ amore p̄po
exēcati nō videbāt vermē q̄ iteriora vite spūalis corrodit. **S**z
solumodo solliciti erāt qualif̄ de foris sibi parit̄ ac subdit̄ suis
q̄ndā honestā vitā ad salutē p̄cīse sufficientē: viuificatio autē
spū deitus carentē cōpingere possent. **H**y quidā idola i via po
sita destruxerūt: verūtamē excelsa nō abstulerunt. **N**am t̄ si qđ
forte corrīgendū erat ex quo sibi periculū quodcuq̄ euēnire v̄l
etiā displicentiā icurrere timiebāt: nec tū dissimulādo euēnīc
trāsire poterāt: in psona hec ppriā facere recusantes: vicarios d̄
reliquebāt: t̄ ea q̄ ipi velut gygātes sub digito destruere poterāt
qbusdā pigmeis faciēda cōmiserūt. **V**idētes aut̄ hy negocium
supra vtutē sibi ipositū p̄transierūt: t̄ aut̄ nō aut̄ min⁹ q̄b̄ oportu
it fecerūt. **G**ane rectores pdicti: cū lapsū tam nōbile in subditis
viderūt: hec emēdare sine labore ppriō cupientes: p̄cepta multi
plicabāt: ordinatiōes cōgeminabant: t̄ magna eis onera t̄ ipo
tabilia iponebāt: ipi aut̄ digito suo ea leuare noluerūt. **S**ubditi
aut̄ ex hoc magis idurati t̄ uoluntary effecti: culpā suā in eoꝝ
rectorū negligētias retorq̄bāt. **N**ā pdicti nō erāt p̄mi qui ad
hostes pstrādos trāsretarēt: t̄ p̄mi in acie pugnarēt: s̄ ea q̄ ho
noris erāt vel vtilitatis seu cōmodi tēporalis sibi ysurpabant.

Sermōnū
monitū
diuīle.

40. 35.

15.

Ica 8

Non attēdentes q̄si ip̄ossible eē: hoīes idētios solis reduci v̄bis: s̄z magis op̄ibus bonis t̄ viuis exēplis. Si enī reiecto p̄o poso adūetu: t̄ sūptuosa exp̄esa quā faciebat ip̄i q̄ ceteros emē dare volebāt: simplicit̄ t̄ humilit̄ se habuissent: t̄ v̄bis ac exemplis ad oīa ad q̄ ceteros artaī volebāt ip̄i sc̄ p̄mo ddisent: vtq; multū pfecissent. Sed q̄r multa dicere t̄ pauca facere cōtēdebāt quasi serpentē cū cauda lubrica app̄hendebāt: t̄ nō solū nō p̄ficiēbat: s̄z q̄tidie in deteriō se labi videbāt. Et h̄y oēs pdicti de p̄mo ordine studentiū secūde māsionis erāt. Porro h̄y q̄ de secūdo ordine erāt in statu p̄prio pfistere videbant. Terciū autē p̄pe magistrū cōsederāt: t̄ aquā sapie salutaris ex ore eius bibentes inebrīabānt intīm: vt seip̄os t̄ oīm alioꝝ obliuiscerent t̄ corde t̄ animo: oculis ac facie sursū tenderēt: t̄ quodāmodo in abyssum diuīne speculatiōis ac dulcedinis imersi t̄ absorpti ad diuīna cōtēplanda rapēnt. H̄y q̄si celū stellatum in hoc mūndo fulgebāt: t̄ velut ardēs facula sursū tendēs in se ardebat: t̄ primos quosq; in dei amore accēdebāt. Tales q̄q; ad platiōes t̄ regimi na assūpti erāt v̄tilissimi: nā t̄ ḡra diuīna atq; idūstria huana erāt mīro mō p̄diti. **A**ū q̄nt discipulūs hec diligētissime cōfide rass̄er: admiratiōe maxima tenebat qd nā hoc eet: t̄ maxime d̄ hoc q̄ de eadē vītate tāta deformitas in diueris discipulūs nascebat: itellexitq; q̄si vocē dicentē sibi. Tres ordines q̄s vidisti: tres modi sūt studēdi atq; docēdi sacrā scripturā. **P**rim⁹ mod⁹ ē carnalis: quē habēt h̄y in q̄bus abūdat l̄ra sine spū: q̄ quanto plus l̄rati: tāto plus supbia iſlati: atq; nocui sibi t̄ alijs esse nos cūnt: q̄ nō dei laudē: vel suā t̄ alioꝝ edificationē: s̄z suā p̄moti onē querūt. **S**ecūdus modus ē q̄ialis: q̄ ē in his q̄ simplici qdē oculo in actu scolastico ea q̄ ad salutē necessaria sūt querūt: ve rūtamē oīa superogatiōis facere t̄ carismata emulari meliora v̄squeq; negligūt. **T**erci⁹ vero q̄ t̄ spūalis: ē eoꝝ q̄ in toto cor dis affectu ad ea q̄ pfectiōis sūt se virib⁹ oībus extendūt: studio se operā dātes: vt sicut itellcūs eoꝝ sc̄ia: t̄ sic affectus eoꝝ dīna sapia repleat. **E**t sicut pficiūt in cognitione veri: sic t̄ in amore sumimi boni qm̄ gustat t̄ videt q̄ suauis ē dīns: q̄ se t̄ alios p̄ sac̄ra scripturā ad debitū finē dirigūt: t̄ nibilomin⁹ iterius spū dī agunt. **I**git̄ discipul⁹ alijs obmissis cupiebat cū his mansionē h̄re: t̄ se totū cōferre ad studiū illi⁹ vere t̄ sūme philosophie.

De sc̄ia v̄tilissima hoīi mortali q̄ est scire mori.

Quām om̄es hoīes natura scire

desiderat. **O** summa et eterna sapientia: et in te universalis princeps et nature auctore ad quem nobis sermo omnis thesauri sapientiae et scierie sint abscidi: si quis omnium artifex: omnem habet scienciam: omnia percipiens. **Hinc** auido cordis desiderio peto: ut thesaurum sapientiae tue mihi aperias scientiasque secundum et de rebus magnis instruas: ut et materias quae subtilissimas ac profundissimas nunc tractandas in mediumpponas.

Sapientia respodet. **E**ili mi noli altius sapere: sed time non electum: doctrina mea ipsa erit vita mea. **I**git exordium discipline salutaris a timore domini ictus: quod incepit est sapientia docebo hic te per ordinem. **P**rimo qualiter moriendum sit. **N**ostea qualiter vivendum. **D**einde qualem me debeas sacramentaliter recipere: et deinde quoniam puram mente debebas in **Discipulus**. **H**oc est dominus meus quod dicit laudare. **L**ui **D**iscipulus: sp optauit: et votis omnibus quoniam. **O** si scirebas artes utilissimas: videlicet feliciter mori: et bene vivere: te affectuose recipere: ac deuote laudare: quid amplus vellem requirere. **S**ed quod dic mihi ad quod procedes hanc doctrinam moriendi: cum mors non habitus sed pruatio esse cognoscitur. **A**d hec

Sapientia. **M**ultum per omnem modum sapientia utilissima: et cunctis artibus preferenda est hec sciencia. scire videlicet mori. **S**cire quid est se esse mortalium: omnibus certe est: cum nemo sit qui sp vuuet: vel quod huius rei fiduciam habeat: sed paucissimos iuuenies quod scire mori sciunt: quod hoc donum dei per maximum est. **S**cire namque mori: est paratum habere cor et animam omnem tempore ad supernam: ut quicunque mors veniat: paratum est iuueniat: ut absque omni retractatione ea recipiat: quod si quod socii sui dilecti aduentum desiderant expectabat. **S**ed per dolorum in nonnullis religiosis: si et in seculi hominibus vanis: valde multos iuuenies quod morte hanc timorem abhorret ut vix eius memoriae admittere velint: discedere ab hoc mundo nolunt: quod scire mori nondum didicerunt. **I**n vaniloquio iocis et scurrilitatibus ac ceteris similibus supuaciis rebus multum de tempore suo expendunt: et ideo cum ex tempore mors supuenerit: quod male paratos iuuenit: miseram animam de corpore rapit et ad gehennam deducit: sic et quandoque tibi quod frequenter frenum in posuerat: et te secum abduceat volebat si manus miserationum domini non obstitisset. **T**u autem nunc vacua vacuis relinquas: et doctrine mee intendas: que tibi magis puderit quam aurum electis: et per libris omnium phrazes. **E**t ut ardenter te mea hec doctrina moneat: et in corde tuo sed fixa permaneat: ideo sub exemplo sensibili doctrine habeo tibi tradamus mysterium: quod tibi valde puderit ad salutis incepit: et ad cunctarum virtutum perficiet stabile fundamentum. **V**ide ergo nunc similitudinem hominis

Sapientia mori quid.

Item 8.

moriētis: t̄ tecū
piter loquentis **Discipulus.** *Hec audiēs: cepit se*
omnib⁹ colligere: t̄ in seipso silitudinē ppositā diligētissime cōsi-
derare. Erat aut̄ an̄ eū silitudo iuuenis pulcerrimi: q̄ morte pre-
uētus: ī proximo migraturus erat: t̄ de salute aie sue nibil dispo-
suerat: q̄ buiusmōi voce miserabili clamabat. Circūdederūt me
gemitus mortis: dolores inferni circūdederūt me. Deu me de⁹
efne: ad qd in hūc mūdū nascebar: Nā ex vtero nat⁹ cur n̄ statī
perū: En̄ pricipiū vite mee fuit cū fletu t̄ dolore: nunc aut̄ finis
t̄ exit⁹ meus extāt cum miserabili plāctu t̄ merore. O mors q̄
amara ē memoria tua cordi iocūdo t̄ in delichys nutritio: horri-
bilis pñtia tua ei q̄ t̄ etate iuuenis t̄ robore fortis: t̄ q̄ potitur
succesib⁹ pspēris. O q̄ parū credidisse: q̄ tā cito mori debu-
issim. Sed nūc o mors misera: repēte q̄si ex infidys erūpens: ir-
ruisti sup me: cōprehēdisti atq̄ mille funib⁹ ligasti: et ī viculis
ferreis tecū trabis: sicut trabi solet dānat⁹ ad suppliciū mortis:
nūc pre dolore cōplosis manib⁹ rugitū emittit: cupiens mortem
effugere: t̄ nō ē locus diffugiēdi: t̄ circūspicio ad oēm plagā: et
defecit cōsolator t̄ adiutor. Siquid ē: mutari nō pōt: vocē mor-
tis horribilē audio intonantē atq̄ dicentē: filius mortis es tu:
nec opes: nec ratio: nec cognati: nec amici valebūt te liberař de-
manu mea: finis venit: venit finis: decretū est: oportet impleri.
Discipulus. *Hec audiēs. cōuersus ad eū*
iprouise. *Nescis qz equū ē iudiciū morti.*
mibi vident̄ sapere disciplinā. *Nescis qz equū ē iudiciū morti.*
psonā nō accipit nec alicui p̄cit: sed se eq̄lit̄ oib⁹ cōdiuidit: t̄ec
iuuenis aut senis misereſ. Ignorat nobiles: pōtētes nō vereſ.
diuitē yt pauperē fili p̄dit q̄nnimo plures an̄ pfectā cōpletionē
annorū suorū de medio sublati s̄t. An̄ putabas q̄ tibi soli mors
parcere deberet: t̄ tabernaculū tuū fictile ingredi nō auderet: t̄
pphete mortui sūt. **Respōdens** q̄ silitudo mortis dixit. Uere
poti⁹ insipiētibus filiēs cēsendi s̄t: q̄ impie vsc̄ ad mortē vixerit
t̄ q̄ digna s̄t morte egerūt: nec tñ mortē timēt vicinā. Ceci sunt
iūmētis insipiētibus filiēs: nouissima sua: t̄ q̄ post mortē vētu-
ra sūt nō p̄uidētes. Nō dñe iudiciū morti: sed fleo dāna idispo-

En̄q̄m̄ iudicū
mortis t̄ 3
Iustitia vñlētis
insipiētibus

14

site mortis: nō ploro q̄ binc exiturus sum: sed plango & lugor
damna dierū: q̄ iutilē & sine óni fructu p̄trāsierūt: q̄lī vixi: Er
raui a via veritatis: & iusticie lumē nō luxit mibi: & sol itelligē
tie nō ē ort⁹ mibi: lassat⁹ sū i via iniqtatis & pditiōis: & abulaui
vias difficiles: viā aut̄ dñi ignorauī. Heu qđ mibi p̄fuit supbia:
aut qđ diuiciarum iactātia cōtulit mibi: trāsierūt oia illa tanq̄
vmbra p̄teriens: & tanq̄ nūcius cito p̄currens: & tanq̄ nauis q̄
p̄transit fluctuātē aquā: cui⁹ cū p̄teryt nō ē vestigiū iueniū neq̄
semitā carine illi⁹ in fluctib⁹. Aut quis que trāsuolat: & post hoc
nullū signū iueniſ in aere: aut argumētu itineris illi⁹: sed tantū
sonus alarū vberās leue ventū: & scindēs p̄ yim itineris aerez:
cōmotis alis trāsuolabit: & p̄b̄ nullū signū iueniſ itineris illi⁹.
aut tanq̄ sagitta emissa i locū destinatū: diuisus aer i se reclusus
ē cōtinuo vt ignoret trāitus illi⁹. Sic & ego nat⁹ cōtinuo defini
eē: & vtutis qđē signū nullū valui ostēdere. In malignitate aut̄
ppria cōsumptus sum. Spes mea tanq̄ lanugo q̄ a vēto rapit
& tanq̄ spuma ḡciliis q̄ a pcella dispergit: & tanq̄ fumus qui a
vento diffusus ē: & tanq̄ memoria hospitis vni⁹ diei p̄terentis.
Et ideo sermo me⁹ nūc in amaritudine ē: & v̄ba mea plena sunt
dolorē: ppterēa factū ē mestū cor meū: ideo tenebrati s̄ oculi
mei. Quis mihi det vt sim iuxta dies antiquos: q̄n̄ stola fortitu
dinis & decoris idut⁹ erā: & annos plurimos aī me habebaz: vt
p̄cognoscere possem mala q̄ irruerūt sup me hac hora. Non cu
rabā tpis p̄ciositatē imensam: s̄ datis flatib⁹ nauis: & freno cōcu
piscētie laxato: dies in vanitate deducebā: p̄ciositatē vero eius
nō attēdebā. Sz me q̄si onagrū liberū natū putabā: nūc autē sic
piscēs capiunt hamo: & sic aues cōprehēdunt laq̄o: sic capt⁹ suz
in tpe malo: qđ mibi extēplo supuenit. Temp⁹ p̄teryt: dilapsum
ē: reuocari a nullo hoīm potest. Nō fuit hora tā breuis in q̄ nō
spūalia lucra suo valore incōpabilis oia trena excedētia cōpare
potuissēm: heu me miserū. Ideo nūc stillat pre dolore ocul⁹ me⁹
& palpebre fluit aquis: q̄ reuocare qđ p̄teryt nō possim. O mi
deus q̄re neglexi: q̄re tardauī: q̄zobrē dissimulaui: cur tot ḡtio
sos dies longissimis & vanissimis locutiōibus expēdi: & meip̄z
intū neglexi: O cordis mei gemit⁹ ienarrabilis: q̄re studui vai
tati: & q̄re nō tota vita mea didici mori. Eya vos oēs q̄ adestis
qui meā miseriā videtis: q̄ flore iuuētutis adhuc gaudetis: & q̄
adhuc tēpus aptū habetis: me miserū respicite: measq; miseriaſ
cōsiderate: & in meo piculo damnū v̄m declinate: florē iuuētu
tis v̄e cū deo expēdite: tēpus sacris actiōibus occupate. ne silia
K j

faciētes similia patiamini. **H**ec grata iuuētus: qualit̄ te ydidi:
Deus efne tibi cōqueror miseriā quā patior: vba icrepatiōis
iuētus lasciuēs odiuit: docētib⁹ me nolui adqesce: pie admo
nētibus iclinare aurē nclexi: detestat⁹ sum disciplinā ⁊ icrepa
tionib⁹ nō adqeuuit cor meū. **A**b mi de⁹ in foueā pfundā cecidi:
laqueū mortis icurri. **N**elius mibi erat si nat⁹ nō fuissim: vel i
ytero m̄ris peryssem: q̄b q̄ tēpus mibi ad penitētiā cōcessuz tā
inutilē expēdi: ⁊ ipo in supbia abusus fui. **R**espondens autē

Discipulus dixit. Ecce oēs morimur ⁊ q̄li aqua di
deus perire aliam: s̄z retractat cogitās ne penit⁹ pereat q̄ abiect⁹
ē. Audi ergo vocē meā: ⁊ age penitentiā de trāfactis: ⁊ cōuerte
re ad dñm deū tuū: qr benign⁹ ⁊ misericors ē: ⁊ si finis crit bo
nus sufficit ad salutē. **A**d hec similitudo pdca respōdit. **Q**uis
ē hic sermo quē loqr̄is: debeo penitere: debeo me cōuertere: nō
ne vides angustias mortis me premētes: **E**cce timore ⁊ horro
re mortis alligat⁹ sū: ⁊ anxietatibus nimis mens mea premit.
vt qđ agendū sit penitus nō videā. **S**z quēadmodū pdix cū sub
vnguibus accipitis mox discerpēda cōprimif: pre angustia mö
tis quodāmodo exanimis reddit. **G**ic oīs sensus a me recessit
nil cogitās nisi hoc: si quo modo euadere possem mortis discri
men qđ tñ euadere neq̄o. **M**ortis iperiuž me p̄mit: ⁊ separatio
amara me ledit: heccine sepat me amara mors. **D**felix peniten
tia ⁊ cōuersio matura: qr secura: q̄ aut tarde pnie se cōmittit: du
bius ⁊ icert⁹ erit: qr nescit vtrū vere an fictē peniteat. **U**le mibi
q̄ tam diu vitā meā corrigerē distuli: q̄ tā diu salutē meā retar
daui. **O** longa nimis ptractio emēdatiōis mee: q̄lit me neglex
isti: ppositū bonū sine ichoatiōe: volūtas sine opatione: pmissa
bona sinc executiōe pdiderūt mie. **O** cras cras q̄b longā restē fe
cisti: ⁊ in baratrū mortis me pcrastinādo ptractisti. decepisti me
⁊ decept⁹ sū. **N**ōne hec miseria supat oēm miseriā huius mūdi:
nōne sup his merito affligit̄ cor meū: ⁊ sauciabif̄ aīa mea: **E**n
oēs dies mei p̄trāfierūt: triginta anni etatis mee dilapsi ⁊ pditi
sunt: ⁊ miserabilif̄ perierūt: trāfierūt tam negligent̄: q̄ nescio si
vnq̄b diem ex oībus bis expēdi in volūtate dei: in exercitio cūc
tarū vtutū tam laudabilit̄ ⁊ pfecte: sic forte potuissim ⁊ debuissim.
Uel si vnq̄b placitū famulatū exhibui cōditori meo tā gra
tū ⁊ acceptū: sicut status me⁹ req̄rebant. **H**ec me pchdolor: hoc ē
ergo vñ vulneranf̄ oīa iteriora mea. **A**b deus efne q̄b verecun
de corā te ⁊ scis oībus ad iudiciū stabo: cū reddere rationez de

Penitentia.

Secunda.

Final.

5 capi plurib
quodam

transactis cōmissis et omissis cogor. Et quod adhuc dicā: in primo
est tribulatio mea ut de hoc mundo recedā. Attēdite ad me queso
nūc diligēt. Ecce in hac hora magis gauderē de breui oratione
cula: puta salutatiōe angelica deuote p̄ me dicta: q̄ super inilia
auri et argēti. O mi deus q̄nta bona neglexi: q̄ male accidit mi
hi q̄ hec nō puidi: q̄n bene puidere potui. Quot horas nūq̄ re
dituras pdidi: q̄ modica fca et negotia iutilia tractās: tā multa
et p̄iosa neglexi. Negocys nō necessarys me iplicaui: et necessa
ria dimisi: adiutorio alioꝝ plus q̄ necesse fuit vel mihi expedie
bat intēdebā: et meipm negligebā: eoꝝ manib⁹ me cōmisi: et me
ipm pfecte iuuare neglexi. Vere nūc cognoui q̄ ad magnitudi
nē p̄mioꝝ celestiu plus mihi cōtulisset sollicita custodia cordis
mei: et oīm sensuū meoꝝ cū animi puritate: q̄ bac neglecta: vel
p̄ affectū iordinatū infccta triginta anni qbus quis aliis p̄ pro
stratiōes suas apud deū mihi premia obtinere niteret. Audite
audite oēs q̄ meis in festis miserys q̄ tēpus vt videtis mibi de
ficit: accessiōes amicos req̄siui singulos de qbus mihi spes erit.
petes elemosinā sterilē et tenuē mibi dari de abūdantia spūaliū
diuiciarū et bonoꝝ operū suoꝝ i suppletioꝝ egestatis mee: et in
emendā delictoru meoꝝ et frustrat⁹ sū. Repulerūt me dicētes:
ne forte sufficiat nobis et vobis. Ah deus p̄issime: misericordia
rū p̄ mitissime hec respice: et cōpatere patiēti: heu q̄nta bona i
tanto tpe sano corpe potuisse fecisse et nō feci: q̄ imensas diti
as sp̄iales et thesauros celestes potuisse cōgregasse et neglexi
O deus me⁹ et q̄ nūc minima opa satisfactoria mibi grata et ac
cepta es̄ent: cupiēs recreari de micis q̄ cadūt de mēsa dñorum
meoꝝ: et nemo mihi dabat. O vos oēs cōpatiniini mibi: et mise
remini mei: et q̄ diu vires suppetūt et tēpus iuuat: cōgregate in
horrea celestia thesauros celestes: vt cū defeceritis recipiat vos
in efna tabernacula: et nō relinqmini vacui in tali hora vobis
supuētura: sic me vacuu et bonis opibus p̄uatū videtis. Disce
pulus aut̄ dirit ad eū. Amice dilecte video dolore tuū vebemē
tem ee nimis: et iō ex corde tibi cōpatior: adiurās te p̄ oipoten
tem deū: vt mihi des cōsiliū ne piculū simile mortis indisposito
tam subitanee icurrā. Ad hec imago pdicta r̄ndit. Optimuz
cōsiliū sumia prudētia et maxima puidētia in hoc cōsistit: vt per
verā cōtritionē et purā ac integralē cōfessionē te disponas adhuc
sanus et fortis: et p̄ satisfactionē cōdignaz cūcta q̄bz noxia a salu
te efna te retrabētia ac ipediētia pycias: et tēwigit in omni tpe
sic teneas: ac si hodie in huius diei spacio vel cras: ad longius i

115
Oratio brevis.
Volumen 3. folios 115-116

116
Ecclesiasticus

Cōtrition
cōfessio.

Vocacionis
Assumptio.

4.

k z

5. hac septimana decessurus sis de hoc mundo: pone in corde tuo:
ac si aia tua iam sit in purgatorio: et decem annis fornacez ignis ar-
detis in pena pro delictis suis recipet: et solus iste psens annus
in adiutorium tuum prius sit concessus. Sic igitur ipam crebri ituere:
in flammes globos ardentes: et attende vocem eius miserabilem ad
te clamantem et dicentem. Amicorum meorum omnium dulcissime succur-
re misere aie mee: memeto icarcerati: miserere mihi: et pbc au-
xiliu desolato: ne diutius permittas me affligi in hoc carcere cali-
ginoso: quod derelictus sum ab hoc mundo: non est qui fidelitate ovidat
non est qui manu porrigit egredi. Singuli que sua sunt querunt et me yl-
tricibus flammis desolatum derelinquent. Ad hec discipulus re-
spicit. Utilissima prorsus doctrina hec eet: si quis per experientiam eam
haberet sic tu. Sed licet uba tua motiva valde et acuta videantur
parum tamen apud multos proficiunt. Auertut faciem suam ne videatur in fine
Oculos habet et non videt: aures habet et non audiunt: diu se vivit
re arbitrantur: et quod morte dispositum non metunt: id miseris pueris
dania ipsius temporum. Cum hunc mortis infirmitas grauis adest:
conueniunt amici et soci ad egrotum gratia visitandi: oesque bona sunt per
phetadum permittunt et neque morte adeem: sed neque oino sibi timendum
est: vel etiam piculum iminere attestantur: sed fluxus trahuntur: vel qua
lecius humores deordinationem: aut membrorum: aut nervorum opilati
onem in breui transiit. Sic amici corporis: amici aie sunt: et miserum
negligunt quod dum singulis momentis infirmitas ingeratur: et cogit
semper de quaescentia sua sperat tandem exhaustus improuise deficit
et sine fructu salutis spiritu infelice exalat. Sic et huius auditores
tui: quod videlicet prudenter humane inituntur: uba tua post dorsum percipi-
unt: et neque consilio tuo salubri adquiescunt. Ad hec mortis ima-
go rident. Idcirco cum laqueo mortis capti fuerint: cum irruerit re-
petita calamitas: et iterius quasi tempestas ingeruerit: quoniam yenerit super
eos tribulatio et angustia: clamabunt et non exaudient: eo quod ex
sam habuerint sapientiam: et consilium meum audire contulerint. et sicut
nunc pauci iuueniuntur valde quod ex ipsis meis copunctis vita suam in
melius corrigantur: sic reuera propter maliciam temporis et defectum feru-
oris spiritualis: ac mundi senescetis malignitate: paucissimi reperiuntur
tam perfecte ad mortem dispositi: quod in tanta abstractione et cordis de-
uotione existat: ut pre desiderio vite eternae mori cupiant: et cum christo
eum totis visceribus concupiscant. Sed morte amara preueniti indisposi-
ti iuueniuntur: sic et ego perire sum: et ideo non tam hinc exire: quam violenter
quodammodo rapiuntur: ita ut bene sibi iam reputent accidisse:
qui velut pecora sine omni ratione moriuntur. Et si quis scire causam

De confessione
fiumorum 2.3. +
proh anima 3

No. 200

Dominica
anno?

A. 3.

tanti tā cōmūnis peccati xpiculi. Ecce honoris appetitus ior
dinatus: corpīs cura supflua: animor fren⁹: t̄ sollicitudo nimia:
quēstus rei familiaris excecat multitudis corda diuersa: t ad
hēc pducūt discrimina. Tu vō si cū paucis ab h̄ piculo mortis ī
disposito saluari desideras: audi cōsiliū meū: t hāc meā quāz vi
des tristē psonā freqn̄ oculis tuis obyrias: t ad memoriaz in
gīs reducas: t statī senties doctrinā meā tibi fore vtilissimam.
Ex ea nāqz pficies: vt nō solū mori nō timeas: verū etiā mōrē
cūctis viuetib⁹ tribilē: tanqz laboris fminū: t efne felicitatis in
iciū expectabis: t excipies cū desiderio cordis tui. Hoc tm̄ faci
as vt me q̄tidie pfunde recogites: v̄ba mea diligēt̄ aduertas:
t ea in corde tuo cōscribas. Ex v̄sis in me dolorib⁹ t angustys
cōsidera t pēsa ea q̄ tibi in pximo supuētura sūt. Memēto iudi
cū mei sic enī erit t tuū: mibi heri: tibi hodie. Respice i me t me
mēto noctis hui⁹ quoad vixeris. O q̄m btūs es arseni q̄ sp hāc
horā aū oculos habuisti. Utūs quē cū venerit dñs t pulsauerit
ianuā: iuenerit vigilante. Felix quē bñ patū hec hora iuenerit:
qz felicē migrabit si etiā amaritudie mortis īmensa affl⁹ fue
rit. Quacūqz enī morte poccupat⁹ fuerit i refrigerio erit: purga
bis: t ad v̄isionē glorie dei disponeſ: t a scis angelis c̄nstodieſ
a signis ciuib⁹ deduceſ: t a celesti curia suscipieſ. Exitus sui
spūs erit efne patrie felix itroitus. Sed ben me miserū: vbi pu
tas in hac nocte degebit spūs meus: q̄s suscipiet miseraz aīam
meā: vbi hospitab⁹ vel pnoctabit: vel qui erūt q̄ suscipiēt eam
in illa regiōe ignora. O q̄m desolata erit aīa mea: o q̄m derelic
ta t abiecta sup aīas vniuersas: vel q̄s ē qui fidelit̄ ei assit: t q̄
iūuare eā efficaciē velit. Ideo mibȳpi cōpatiendo int̄ v̄ba mea
amara lacrimas q̄si torrentē effundo. Sz qd valet me āmodo
flere t v̄ba amarissima exaggerare: cōclusū ē: mutari non pōt.
Cōclusit vias meas īimic⁹: ifidator fcūs ē mibi sic leo in absco
dito: repleuit t īebriauit me amaritudie: deduxit in lacū mōtis
vitā meā. O mi deus nūc finē v̄bis meis ipono: v̄lteri⁹ plāgere
nō valeo. Ecce venit hora q̄ me auferet de tra. Deu me: nūc vi
deo nūc experior qz viuere aplius nō valeo: t q̄ mors ē ī ppī
quo. Enī manus īualide īcipiunt frigescere: fācies pallescere vi
sus obūbrari: oculi pfunda ac trāsuerti. Ab me miserū: pūcture
mortis amarissime circūdant me: t cor debile suffocare nitunt̄
O cordis āgustie t pressure mortifere. Enī pulsus īcipit capsare:
bālitus deficere: t q̄si ex pfundo se colligere: lūscē huius mundi
nō video aplius: t ecce iā statū alterius mūdi pre oculis mētali

K 3

bus quasi p̄meditādo p̄spicere īcipio. **O** mi deus q̄ miserabilis aspectus. **E**n crūēte bestie: laruales demonū facies: nigri ethiopes inumerabiles circūdāt me: iſidiātes et expectātes miseram aiam in p̄ximo exiturā. **S**i forte torquēda eis in sortē tradatur **D**istrictissime iudex q̄ seuerissima sūt iudicia tua: q̄ multuz poderas in iudicādo me miserū: ea q̄ p̄ sui modicitate pauci ēt curare p̄sumūt. **E**n sudor mortis adest: mēbra penetrās: et victā naturā eē et iā succubuisse attestās. **O** frībilis aspcūs iusti iudi cīs mihi iā p̄sentis p̄ timore: ibito vēturus p̄ exhibitionē. **N**ūc valete ſœz et amici carissimi: qz hinc tā exitur: oculū mētis ad purgatoriū quo iā deducēdus sū couerto. **I**nde nō exitur⁹ vſq; dū reddā minimū q̄drantē. **I**llinc oculo cordis itueor miseriaz et dolorē et penā et afflictionē multiplicē. **H**eu me miserū: ibi in ter alias penas illi loco debitas exurgere video flāmas igniuz et inuoluere et repigere quasdā aias miseroruz: q̄ velut scintille flāmiuome in medio ignis discurrūt: sicut cū magna villa tota in incēdio ponit: et in igne et fumo scitile piter surſū ac deorsuz ferunt: vluſates et pre dolore cruciatū clamātes singule ac dicētes. **M**iseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei. **N**ūc vbi ē amicoꝝ meorū adiutoriū: vbi sūt p̄missiōes bone cō sanguineoꝝ et aliorū p̄ quoꝝ inordinatū affectū nosipos negleximus: et hāc penā nobismetip̄is adauxim⁹. **H**eu cur hoc fecim⁹ laborauim⁹ placere eis volētes: et male remunerati sum⁹. Arde mus et estuam⁹: nec ab eis adiutoriū recipim⁹. **H**eu cur de salute n̄ra nobismetip̄is nō puidim⁹. **E**n minor afflictio purgatoriū huius qđ patimur supat suppliciū quodcūq; illi⁹ mundi tpalis: vnicē hore istius quā experimur penalitatis acerbitas: centum annos putat in se hīe seculi trāseūtis miserias. **G**z sup oia cete ra tornētoꝝ genera ledit nimū illi⁹ dñe faciei felicissime absētia. **H**ec in vltimo agone cōstitut⁹ tibi p̄ memoriali relinq: et his dictis agonizādo expiro. **A**d hāc vīsionē discipulus valde in gemuit: et p̄ timore cōtremuerūt oia ossa ei⁹: cōuersusq; cū lacrīmis ad dñm dixit. **U**bi ē eſna sapia etiā nūc: nūqd dereliquisti me dñe famuli tuū: docere me sapiam voluisti: et nunc vſq; ad mortē deductus sū. **O** mi deus q̄ntū me fret mortis vīse p̄nīa. **S**ic me totū imago mortis rapuit: vt pene ignorē vtrū hoc qđ vidi fuit in re vel in ſimilitudie. **O** dñator dñe frībilis et misericors: tibi grās refero et emendā p̄mitto. **M**agno nāq; nimis p̄ territus su timore. **N**e q̄ enī in tota vita mea ſic euident⁹ aduer ti idispoſite mortis pīcula ſicut in hac hora. **E**go p̄ certo credo:

Valeto

Fingit

in annob mortuo

pene purgatoriū

q̄ hec horrēda visio semp̄ valebit aīe mee. **C**ertissime nūc cōg
nosco qr̄ nō habemus hic manentē citatē: t̄ iō ad futurū aīe im
mutabile statuz me toto nisu extēdere cupio. **D**isceſe mori ppo
no: differē penitētiā nolo: plongare cōuerſionē nullaten⁹ volo: +
emēdgre vitā meā absq; retractiōe dispono: int̄n q̄ppe detrit⁹
sum de sola memoria: qd ergo fieret de p̄nitia. **T**olle tolle nunc
a me lectisternior molliciē: vestiū p̄ciositatē: torporē somni me
ip̄edientē. **E**n t̄m ledor: t̄m affligr̄: t̄m cruciō d̄ minimis: t̄ qd
fieret de maximis: difficultē possum sustinere modicas lesiōes:
heu me t̄ qualit̄ posseni tā imensos pati dolores: **O** si sic mōtu
us fuissim: vel si īā decederē: q̄ntā in me ignis ille materiā īue
nisset ppter pctōꝝ multitudinē t̄ incōpletā satiſfactionez. **S**cio
nūc qd faciā: qr̄ dilectā aīam meā nō sic perire p̄mittaz: s̄ ei in
trāſitorio t̄ breuiſſimo hoc tpe per toleratiā laboꝝ: t̄ exerciciuz
virtutū puidēbo: vt in hora tali extrema nō pena s̄ quietē īue
niat. **O** scē t̄ misericors saluator tā amare morti ne tradas me.
En corā te puolur⁹ cū lacrimis peto: vt me hic ad libitū punias
neq; in fine irat⁹ reserues mala mea. **I**n illo enī loco horrendo
tāta ē miseria t̄ afflictio vt nullus dicere sufficiat. **O** q̄z insipiēs
hucusq; fui: eo q̄ mortē īdispositā t̄ pena purgatoriū imensam:
tā parū curauit: t̄ q̄z magna sapia ē ſepi⁹ pre oculis h̄ęre ista. **S**ed
nūc paſne admonit⁹ oculos aperio: t̄ ipaz veheſent̄ p̄timesco
Responſ Sapientia dixit. **V**eſ fili mi dū adhuc iu
dens autē **S**apientia uenis es: t̄ san⁹ ac robustus: t̄
emēdare vitā tuā poteris ôni tēpore memorare: s̄ cū in vītate
ad horā hāc pueneris: t̄ iuuare te alit⁹ nō potes: nihil restat nisi
vt te misericordie dei ſoli⁹ cōmittas: t̄ passionē meā inter te t̄
iudiciū meū int̄ponas: ne iuſticiā meā vltra q̄z necelle ē p̄tine
ſcēs: excidas a ſpe tua. **J**ā vō timore nimio pterrīt⁹ anime q̄z
eſto: ſcēs qr̄ timor dñi initiu ē ſapie. **S**crutare ſcripturas t̄ īue
nies q̄z multa bona cōferat homini mortis memoria. **S**i annis
inqt sapiēs multis vixerit hō: t̄ i oīb⁹ his let⁹ fuerit: meminifſe
debet tenebroſi tpis: t̄ dierū multorū: q̄ cū veneſit vanitatis ar
guenſ p̄terita. **N**emēto ergo creatoris tui i dieb⁹ iuuētutis tue
anteq; veniat tēpus afflictionis tue: t̄ appropiqt̄ anni de qb⁹
dicas: nō mibi placēt: anteq; reuertaſ puluis in terrā ſuā vnde
erat: t̄ ſpūs redeat ad dñm qui dedit illū. **L**u aut̄ benedic deu⁹
celi ex toto corde tuo: t̄ gratus eſto: qr̄ paucorū valde ē: ſic aure
percipe cordis huius tpis iſtabilitatē: mortis ôni tpe iſidianis
dolositatē: t̄ future patrie p̄mansurā felicitatem. **A**eu oculos

Mortis iſtabilitatē
mila bona ſpūs

tuos: circuiscipe diliget: et vide quod multi sunt qui mente excecati claudunt oculos ne videantur in fine: aggrauat aurum ne audiatur et suerat et sanentur: quoniam preditio non tardabit: illorum quoque turbam inumerabilem quod discrimen mortis indispositae iam praedidit considera: dinumerasi potes multitudinem eorum copiosam. Attende quod multi sunt qui tibi tuis piter tecum cōmorantes obierunt et sublati sunt de terra: quanta fratrum sociorum aut ceterorum tibi notorum multitudine in tantum paucis annis te ad huc viuente processerunt: quod ad modicum tempus pro se reliquias dormierunt hos ituere ipsos alloquere: et veterem hominem cum ipsis reputa transisse: interrogata oculis: quem a singulis: et decebunt te. cum fletu et gemitu ridente bunt tibi: et dicent. O quis felix quod habes nouissima pudicit: quod sibi a peccatis cauet: quod consilium tuum non negligit: quod se omni tempore ad hanc horam disponit. Igis postpositis retrahentibus cunctis dispone domini tue: prepara te ad viam vniuersitate carnis ad horam mortis. Quia pro certo nescis quando hora veniet: et quod prope est. Ecce in ianuis est: et ideo sicut viator in portu nauem velociter praealat: longiquas partes petente: stans prospectat ne se negligat. Sic ois vita et actio tua ad hoc dirigatur: ut obitum beatum obtineas et puenias ad locum immortalitatis et felicitatis eternae.

¶ Formula compendiosa vite spiritualis. *Opusculo*

Emimi me in diebus vanitatis
menem: quibus frustra laboravi sub sole leguisse in doctrinam sapientum huius mundi: quod cōiter philosophi appellant: quod finis habet se in opabilibus velut principia in speculabilibus. Cum igitur tu summa sapientia: cordis mei desiderata sophia tua quod mihi tradideris per principio artem bene moriendi. Logrum est bonitati tue ut subferas nunc doctrinam bene viuedi: et hoc cōpendiose et sub breuitate. Siquidem namque breuitate moderni: faciendo quippe plures libros nullus est finis: denique iam a seculi inicio transferunt plurimi: et multiplex fuit scia. Nudus diuersitate doctrinarum repletus est. Mille sunt modi viuendi: unde quidem sic: aliud vero sic. Tot sunt codicis de vicibus et virtutibus magistraliter tractantes: tot sunt quaterni questioes subtilissimas et ppositiones diuersas tractantes ut prius vita breuis deficiat: quod omnia studere: sed nec dum legeret contingat. Quis dinumerare posset oia rationalia: naturalia: historicalia: moralia: ac diuina scripta oia: cuncta commentaria noua et vetera: elementationes: copulationes: singulosque tractatus: ac summas: quibus vniuersa superficies terre tanquam fluvio inundante irrigata est: oia tedioso et ifirmo discipulo reueluerit dispendiosum erit. Et ideo ex his oibus breuissimam perfectioris formulam quatuor vobis

52.

expressaz. put rudimētis milicie spūalis ḡravit peto mihi trādi
Sapientia respōdet. In choro illo scōꝝ q̄ velut astra
matutina i nocte mudi istius refulgebāt:
t̄ velut luminaria magna claritate scie choruscabāt: iuenies q̄s
dā q̄ vehemētius nō solū in actuali: verū etiā theorica vtute fla
grabāt: quoꝝ traditione t̄ exēplo recipies vīc spūalis pfectissi
ma documēta. Verū iexperiētē t̄ ieruditio tue cōdescēder cu
piēs: quedā tibi vite spūalis pncipia breuissime q̄si pro memori
ali tradā: q̄ semp ad manū habēs dirigi poteris in agēdis. Igi
tur si optabilē cūctis vite spūalis pfectionē habere desideras: si
virilit̄ ipam aggredi affectas: debes teipm abstrahere a societa
tibus t̄ familiaritatib⁹ nocuius: t̄ ab oībus hoībus ppositu tuū
ipdientib⁹: t̄ breuif a cūctis mortalib⁹ q̄ntuz possibile ē: ex vo
to tue pfectionis salua semp obediētia humili t̄ pmpita supior⁹.
semp captās oportunitatē: vbi t̄ qñ locuz possis reperire q̄tis:
t̄ contēplatiōis carpe secreta silentia. p̄sentisq; seculi vitā nau
fragia: t̄ pturbatiōes mudi fugere p̄strepētis. Om̄ni tēpore pu
ritati cordis debes pncipaliū studere: vt videlicet cōtinue velut
clausis carnalib⁹ sensibus in temetiōm cōuertaris: t̄ cordis os
tia a formis sensibiliū t̄ imaginatiōib⁹ frenoz: q̄ntū possibile ē
habeas diligēt serata. Puritas nāq; cordis int̄ oīa exercitia
spūalia quodāmodo tanq; quedā finalis intētio: ac laboꝝ oīm
retributio: q̄ in hac yita miles xp̄i emerit⁹ recipe cōsueuit: sibi
vendicat pncipatū. Affectū tuū cū omni diligentia absoluas ab
his oībus q̄ libertatē ipius ipedire possent: t̄ ab omni re possi
bilitatē habēte alligādi t̄ tenēdi ipm affectū ad iherendū. Juē
illud legis mosaice. Maneat vnuſq; apud semetiōm: nullus
egredias ostiū dom⁹ sue die sabbati t̄ sabbatisabit populus. In
semetiō nāq; eē: ē dispfiones cordis sui t̄ affectiōes ad vnum
verū t̄ simplicissimū bonū recolligere: t̄ colicās seruāt. Sabbati
tisare: ē cor ab affectiōe carnali aiam ipediētē aut ificiētē: t̄ a cu
ris mūdanis ipam distrabētē: absolutū eē: t̄ in pace cordis sui
tanq; in portu silency in amore t̄ fruitione cōditoris suauit̄ q̄s
cere. Sup oīa aut̄ alia hic tibi sit pncipalis semp conat⁹: vt aim
tuū iugit sursū in contēplatiōe diuinoꝝ eleuatuz habeas: vt di
uinis rebus ac deo mens semp iherreat: t̄ derelicta fragilitate ē
rena ad supna iugit trāsserat: q̄cqd aut̄ ab his diuersuz ē: q̄z uis
magnū videat. sicut corporis castigatio: ieuniū: vel vigilie t̄ filia
virtutū exercicia: q̄si secūdaria t̄ iferiora iudicāda sunt: t̄ tātuz
expediētia q̄ntū ad cordis pficiūt puritatē. Inde ē q̄ iā paucissi

*P̄flectionis
Formula.*
I. fol. 13. 32
57. 74.

*No q̄nd { Infrop
indiv. v*
No p̄; Sabban

mi ad verā pfectiōne pueniūt: qz in medys non multū pfectiōis
tēpus t vires expendūt: debita remēdia negligūt t postponūt.
Tu vō si recto tramite ad finē intentū puenire desideras: debes
sumope ad ppetuā cordis puritatē t mētis tranqllitatē abelare
t eorū sursum iugiter ad do minum eleuatum habere **Discipulus** Quis in h
fragili cor pote potest huic spirituali theorie semper affixus esse?

Sapiētia Nullus mortaliū potest huic contēplationi
iugit̄ inherere. Sz ideo dictū ē vt scias vbi
mētis tue intētiōne debeas habere fixā: t ad quā destinationē
semp aie tue reuoces intuitū: quē cū potuerit obtineſt mēs gau
deat: t alibi distractā doleat: atqz suspireret quotiēſcūqz se ab illo
intuitu dephenderit separata. **D** si forsitan q̄rulosa voce mibi
obuiare volueris: dices te diu in uno eodēqz statu pmanere n̄
posse. Nossē debes q̄ diuina v̄tus plus potest facer q̄z bō possit
cogitarc: t q̄ frequētia act̄ simile sibi habitū generare cōfueuit
Unde sepius cōtingit q̄ illud ad qd fortasse homo in pncipio
se astrinxit: cū violētia quadā t difficultate postea facilē opera
bif: tandē cū magna delectatiōe: dūmodo a ceptis non delistat
Audi fili mi disciplinā p̄pis tui: attēde diligent̄ v̄ba mea: t ea i
corde tuo q̄si in libro scribe. **N**oli emulari multitudinē illorūz
q̄ iam retro cōuersi sūt post desideria cordis sui: in q̄bus deuo
tio tepuit: caritas refriguit t defecit: būilis obediētia pstrata ē:
qui placere hoībus cupiūt: honores querūt: vētri deferuiunt: q̄
supra modū diligūt munera: sequunt retributiōes: q̄ in h mun
do ip̄m qd querūt pro mercede opis sui recipiūt: t in futuro va
cui remanebūt: sz illos egredios flores sanctissimos p̄pes q̄ in
cōpabili flagrabāt studio sanctitatis attēde: t eoz festines ppo
sitū simili studio t cōuersatiōe suscipe. quēadmodū tibi iā pposi
tum ē. **S**ine igī comedas: sine bibas: sine aliqd aliud facias. sp
bec vox p̄y p̄pis resonet in atribus tuis admonētis t dicentis.
fili mi ad cor redeas: ab oībus qntū possibile ē teip̄m abstrahē
do: mētis oculū semp in puritate t tranqllitate custodias: itel
lectū a formis rerū infumarū p̄seruādo: volūtatis affectuz a cu
ris trenoꝝ penit̄ absolutas: sumo bono amore feruido semp in
berēdo. **M**emoriā q̄qz iugit̄ sursum eleuata habeas: p̄ cōteplati
onē diuinoꝝ ad supna tendēdo: ita vt tota aia tua cū oībus po
tētis suis t virib̄ in deū collcā: vñus fiat spūs cū eo in quo sū
ma pfectio vie cognoscif̄ cōsistere. **D**ec igī brevis doctrina p
vite tue formula tibi sit tradita in qua summa sumarū totius per

obiection
omnibus
15. 52.

anno 3.

fectionis cōsistit. In qua si diligentē studueris et fidelitē effectum
 mācipare curaueris: būtū eris et quodāmodo eternā felicitatez
 in hoc fragili corpe ichoabis. **H**ec ē fili mi salutis via: quā tuus
 arsenius ab āgelo edoc̄ seruauit: et seruari suis discipulis man
 dauit. **F**uge: tace: et q̄esce: hec inquiēs sūt p̄ncipia salutis. **D**anc
 q̄q; doctrinā clarissimā diuina sapia cuidā discipulo suo quem
 nosti reuelauit: cū eū de statu suo euidentē informauit. **P**redict⁹
 nāq; discipulus cū sciētys būanitus inuētis adhuc specietenus
 insistere pponeret: ceperūt plurime vanitates q̄si post tergū suū
 succrescere: et cepit ad honores ac p̄motiōes plus q̄ oportuit as
 pirare tēporales. **L**ūq; tēpus ei⁹ pro q̄ diu laborauerat adeēt: et
 subleuari ad honores desideratos debuisset: cepit cogitare itra
 se qd nā magis ei expediret: vel qd deo placeret. **Q**uadā igitur
 vice post matutinas in ōzone se p̄strauit: deuotissime petens a
 dñō vt qd sibi faciendū eēt reuelare dignaret. **T**andē ab ōzone
 surgēs: et sup assērē se reclinās: vidit in visione quēdā iuuencm /
 decorū ad se venientē: q̄ ipm p̄ manū accipiēs duxit ad quādāz
 ecclesiā: in qua erat cōstructa quedā pua cellula quā ihabitabat
 solitarius quidā anachoriticā ducēs vitā: et hic erat grandeius
 et canus plixā habēs barbā: et lucebat in eo ḡia diuina. **A**ppuit
 aut iuxta cellā eiusdē senis scala sursum erecta: in q̄ iuuenis pre
 dict⁹ q̄si ascēndo et descēndo ludebat. **V**ocās igit̄ iuuenis
 ille frēm: dixit ei. Ueni et audi lectionē quaz tibi volo legere: cui
 frat̄ letus accurrebat: cupiēs p̄mo videre librū de quo lectionē
 auditurus erat. **E**t ecce in manu ei⁹ liber ātiquissim⁹ pue q̄ntita
 tis: q̄ q̄si nulli⁹ reputatiōis scđz faciē putabaf: et q̄si abolit⁹ n̄ cuī
 bat. **I**niciēs igit̄ iuuenis h̄ legebat. **F**ōs ei et origo oīz bonor̄
 homini spūali ē in cella sua iugū morari: q̄ v̄ba ex ore iuuenis
 pcedentia: d̄ libro antiquo lecta: tā dulcīt in aurib⁹ fratris reso
 nabant: et in corde dulcescebāt: q̄ totus sibi in amore celestem
 resolui videbaf. **I**ta vt ex efficacia vborū celestīū euidentissime
 demonstraref quisnā eēt qui p̄dicta legisset. **L**ū aut frat̄ iuueni
 istaret: vt sibi p̄dicta verba iterato repeteret: statim petitionez
 ipleuit: et sicut p̄us eadē v̄ba relegebat: dicēs. **F**ons et origo t̄c.
Lūc frat̄ pre exultatiōe spūs sui dixit. O q̄p̄ciosa et v̄tilis ē hec
 sana doctrina. **E**t subiūxit querēdo q̄snā eēt de numero sapiētū
 q̄ sentētiosū hoc dictū p̄tulisset. **I**uuenis rūdet. **S**ūmus ille p̄hs z
 arseni⁹. **N**ūn frat̄ instabat: vt sibi plus de predicto libro legeret.
At ille iterū inchoauit legere i hec v̄ba ecōuerso. **F**ons et origo
 oīm malor̄ sunt discursus inutiles euangelizantiū: qd̄ verbum

+ 51

51

predictus frat̄ cū aliquali cordis turbatiōe recipiēs. nitebat arguere i cōtrariū: adducēs i mediū discursus sanctoꝝ apostoloruꝝ: qui p vniuersum mūdū sola euāgelizādi ḡia discurrebant non attēdens tūc q̄ hoc sīle quātū ad hāc pte locū in pposito nō habebat. Et q̄ ista v̄ba ex intētione nō plus tāgerēt euāgelizātes: q̄ vniuersalit̄ oēs deo placere cupiētes. Manifestū quippe ē. q̄ vnicuiq; iniciū oīm maloꝝ erit: si discursib⁹ iutilibus frenum laxare voluerit. Ad hec aut̄ predictus iuuenis nil respōdit: s̄z cuꝝ omni māsuetudine dixit. Scias frat̄ q̄ inutiles discursus predictus ph̄s multū detestat̄. His dictis v̄fio disparuit. Sepe dictis aut̄ frat̄ cōsolationē celicā sibi sentiēs infusam: intra semetipm resumere cepit q̄ viderat ⁊ audierat: ⁊ cū admiratiōe multa cogitare: quis nā eēt ille arseni⁹ ph̄s. Si quidem illo tpe mūdane ph̄ie studiose adhuc itētus erat: ⁊ eiusdē scie ph̄is oculū dabat: de spūali vero ph̄ia ⁊ ipsius tractatorib⁹ nōdū tm̄ curabat: dicebat igit̄ intra se. Ecce quot libros diuersoꝝ ph̄oꝝ legisti: ⁊ quot ph̄os allegari audisti: ⁊ de h̄ arsenio in nulla philosophia vñq; mētionē fieri audisti. Tandē i se reuersus: icepit cogitare dicēs Fortassis iste ē arsenius famosissim⁹ doctrine xp̄iane ph̄s: anachorita p̄cipu⁹: quē aīn multos ānos allegari audisti: s̄z tibi nūc a memoria exciderit: ⁊ fortassis i argumētū buius est q̄ vidisti predictū senem cellā modicā ihabitantē: ⁊ iuuenē illū librū āti quū in manu tenentē ⁊ pdicta legentez: p q̄ dan̄ intelligi vite scōꝝ patrū: ⁊ eorū collatiōes: q̄ liber pleriq; tā antiqu⁹ ⁊ abolutus parū curat̄: licet nucleus toti⁹ pfectiōis: ⁊ vera scia xp̄iane ph̄ie in ipo eē certissima experiētia cognoscat̄. Surgēs igit̄ predictus frat̄ diluculo petijt a liberario vitalpatrū: volēs scire in veritate vtrū nā sic eēt: ⁊ vtrū pdictū arseniū vsc̄ in ipo contētū inueniret. de cui⁹ dictis sibi pro tūc nihil oīno ɔsciūs erat. Lū aut̄ librū aperiuisset subito pdciūs arsenius occurrit: ⁊ eandē sententiā in dictis suis qualē iuuenis in libro antiq̄ legerat clare i uenit. Ex his ergo sufficiēt informatus. se ad manēdū contulit: ⁊ scolas quas ab alijs salubri⁹ regi estimabat deserēs: ipē tāq; animo ifirmus resignauit: ⁊ se dcis p̄fati ph̄i ɔformā optabat

Discipulus. Verba tua tanq; de celesti scrinio asuamissima dulcedine feruor deuotiois augeatur: ⁊ via planissima vite pfectioris audiēti prebeat̄: omni difficultate remota.

Cualit̄ xp̄s in sacramēto eucaristie sit deuote recipiēdus.

Quoniam ad virtutum scolas o
summa eterna sapientia seruasti desiderio pperare: et vboiu
tuorum gustata suauitas me prouocauit: ubi dum crebro iue
nio quiter mori ac viuere debeo: fateor me in hoc actuali exer
cicio ppa ex voluntate succubere: atque id ad omnipotentiaz tuam confu
giens peto: ut ad que remedia in aduersis recurrere debeam: ostendere tua pie **Sapientia.** Septem ecclesie sacramenta
tate digner]. **Sapientia.** septem remedia sunt: pque hoc
quodammodo in spirituali creaturam regenerat: fouet et nutrit: et gratia
mediata ad sumum gradum perfectiois promouet. Inquit que tamen quodammodo
excellenter nemo diuini amoris radii ac celestis gressus quidam fluuius
deuotas aias feliciter incendens ac suauiter inebrians: de sacramento
eucharistie noscitur peculiarius emanare. Nam sic arida ligna mate
riam idoneam prestat igni materiali: et flammam eius faciunt in altum
succrescere et se diffundere circumquaque. Sic reuera huius sacramentum
caloris spiritualis incendiuum igni diuini amoris immensum prestat fo
mentum: et ipsum fouet deuote suscepimus. Nam inde amoris indicia
nihil est quod adeo totum sibi rapit animum diligentis: sicut dilecti
desiderata pretia: que ceteris oibus afferuntur. **Discipulus** in ultima ce
na dilectis discipulis meipsum sacramentum obtulit. Ipsorum ac oib⁹
huius sacrificij ministris: in utilitate vobis meorum potestatem hanc
immensam delegauit: ut me corporaliter presentem habeat possint: qui p
diuinitatis presen
Discipulus Oro domine mihi locutus es
tame censes esse ubique. **Discipulus** seruus verbum in au
ribus tuis: et ne irascaris famulo tuo. Tu es enim dominus meus. et ego
seruus tuus. Si bene aduerti: diristi te in hoc sacramento esse non fi
guraliter sed realiter: non intentionaliter sed corporaliter quod an ita sit precor
huius edoceri: quod huius magnam presentaret materiam te servandum diligendi.

Sapientia Tertissime et veraciter et absque omni dubi
homo cum corpe et anima: carne et sanguine: sicut cum per te ex utero ma
tris: et in cruce peperi: **Discipulus** Ne queso in
ac sedeo ad dexteram patris: **Discipulus** digneris do
mine mihi loqueri: non enim ex radice infidelitatis sed ex admiratio
ne immensa hec mea sententia procedit. Valde namque mirabile videtur
si fas est dicere: quod corpus domini mei formosum cum suis debitibus di
mensionibus: et oimoda perfectioe contineri possit sub formis minu
tis specierum sacramentalium sibi improportionabiliter com
mensuratarum.

Sapientia Qualit̄ corpus meū in sacramēto t̄tinea
quis p̄cipere:nec rō būana valet explicare:neq; ali
uenit hoc scire:hoc enī solius diuine v̄tutis opatio ē imensa: t̄
ideo fidelis hoc tibi credendū ē:t̄ cauendū a presūptuosa p̄scrutatiōe.
Verūtamē deuote simplicitati tue p̄delle cupiēs:ad exer
citandū feruorē tuū magis q̄ ad rei soli deo cognite manifesta
tionē: v̄bis tuis simplicib⁹ respōdebo: viā sumēs ex notis scđm
se:tibi aut̄ ignotis:ad ea q̄ noticiā oīm mortaliū excedunt.
Dic igit̄ mīhi tu q̄ p̄spicue scie ignar⁹es qualit̄ inodica pupilla totū
emisperiū celi in se claudere possit. **Vel** quo nā modo speculuz
fractū in qualibet pte sui imaginē pfectā recipe possit: cū h̄ sint
ineq̄lia t̄ iproporcionata. **Et** licet in hoc exēplo simplici maior
sit dissimilitudo q̄ similitudo: sic t̄ q̄libet res naturalis maiore
ip̄ortat in pposito dissimilitudinē q̄ similitudinē:nihilomin⁹tū
ex his non incōgrue potest accipi: hoc videlicet q̄ si natura p̄t
tot mirāda in sua opatōe q̄re v̄tus auctoris nature nō se extēdat
ad longe maiora in sua opatiōe. **Ite** si possibile videt̄ q̄ ɔditor
orbis dixit t̄ scā sūt vniuersa ex nibilo: q̄re taz ip̄ossibilis vide
tur hec trāsmutatio: t̄ siue maior act⁹ sit iste trāslubstāciatiōis
creatione: siue minor: siue eq̄lis: nō incōsonū tū rōni ē credere:
q̄ hic q̄ mundū ex nibilo pducere potuit: v̄tutem suā neq; ad
hūc solū actū limitauerit. **Sz** sicut oīa q̄cūq; voluit fecit: sic nō
erit ip̄ossibile apud deū omne v̄bū: sz ei sub ē cū voluerit posse.
Unū ergo miraris vñū: reliquū vō nō miraris. Preterea credis
q̄ diuina sapia de qnq; panib⁹ qnq; milia boīm pauit: q̄ro q̄lis
fuerit materia q̄ oīpote. **Discipulus** Ad hoc respō
tie sue tūc subseruiebat. **Discipulus** dēr ex simpli
citate mea nescio: nisi q̄ mirabilia opera dei esse exclamo
Sapientia Sed t̄ hāc q̄q; int̄rogationē simplicitati
tue cōgruentē subinferā. **Dic** mīhi si cre
dis te aīam habere: vel **Discipulus** Ego non cre
aliqua entia iūisibilitā eē **Discipulus** do me aīam
habere: sz scio:cū hui⁹ rei cognitionē ex motu t̄ sensu habeaz et
ceteris: scđz traditionē sapiētis hui⁹ mūdi de aīa diffinitiūā. **Ite**
ratio dictat multa entia in reruz natura existere: q̄ nullo sensui
subē poterūt: t̄ fortassis plura operū dei sūt iūisa q̄ ea q̄ sensus
ɔphendere p̄t: qđ ex ordie vniuersi optime dispositi diligēs in
quisitor facilit̄. **Sapientia** Ex premissis collige ad
inuenire potest

51

longe plus intellectus cuiuslibet beati excedit intellectum cuiuscumque
sapietis: quod intellectum sapietis intellectum alicuius ideote: et tamen ex
periencia docet quod multi illitterati pro impossibili habent ea: de quibus
periti habent demonstrationem certissimam. **Sicut patet principie in ge-**
ometria et astrologia. **Sic in pposito licet cognitionem viatorum**
hec materia trascendat. quod circa manifestissima nature intellectum
secundum habere noscuntur. **Tamē huiusque scia beatorum proficiuntur:** **H**
in deo perfecte intuentes. **Audi de hoc operatione ecclae dicentem.**
Est inquit homo quod diebus ac noctibus somnum oculis non capit: et in
tellexi quod omnino operum dei nullam possit homo inuenire rationem eorum quod
sunt sub sole: quanto plus laborauerit ad inquendum tanto minus inue-
niet. **E**cce si dixerit sapiens se nosse non poterit repire. **En quidam**
propter gentium pulcherrimum tibi de hoc pertulit documentum. **L**ui enim
numerum motorum orbium sagacissime perquereret: et quodrendo deficeret:
sic dicebat: fortioribus hec relinquntur. **Quot putas huiusque sunt nature**
perfundissimi perscrutatores: ratiocinationum subtillissimi venatores
et complexionum sylogisticarum acutissimi argumentatores: vitates
scientificis deductioibus habere in vita gaudeant: vtiq; paucas.
Nam si hoc sufficienter probat opinionem pluralitas: rationum contrari-
etas: circa eandem conclusionem quod iterum adeo cois et accommoda-
re: ut per sua accidentia sensui subiaceat: ita ut videatur et sentiat quod
est. **N**on si hec ita se habent in his quod a natura sunt et quod in proprio habe-
tur ea quod in celis sunt: et que videri non possunt sed omnem naturam exce-
dunt: quis investigabit. **Si frena dixi vobis ait dei sapientia: et non cre-
ditis: quoniam si dixeris vobis celestia credetis. **T**ales dubitaciones
et concepciones erronee: de his quod sunt fidei interdum surgunt ex hoc quod
homo imaginatur et iudicat de divinis esse sicut de humanis: et de sup-
naturalibus simili sic de natura constantibus. **S**ic autem non est faciendum
maximeque in pposito cauendum. **C**orpus namque dominum non est eo
modo in sacramento sic corpus in loco quod suis dimensionibus loco
comensuratur: sed ibi quodam speciali modo. **E**t si quisquis sit iste
modus. **D**ico quod est talis quod est prius huic sacramento: ad quod scientiam
imaginatio tua pertingere non potest. **Unus et intellectus tuus tanquam se**
cucius redigendus est in captiuitate: in obsequiis Christi et pre oculis
**habendum: quanto virtus infinita potest cui omnis materia obedit ad nutri-
tum.** **F**ed et notat ea quod non sunt tantum ea quod sunt: licet homo hec videre
non possit: ex defectu potentie visus oculi intellectualis. **E**xemplum
comune de hoc satis habes de pueri in carcere nato et diu nutritio-
ne orbis multa narrare vellet. **P**roinde necessario valde dina**

Si pia ignorātie hūane descendēs: pdcā tāqz facultatē hūanā excedētia hoib⁹ tradidit credēda: cui tāqz vītati ifallibili adhorētes: solido fideles initū fūdānto: maiorē in cītitudinē hūntes qz si itellcūi cuicūqz siue ppo yl' alieō i re scita t pportiōta īiterēt

Discipulus. Euidētissimis vtiqz psuasionib⁹: fidē ratiōes noxias: timidasqz cogitatōes aim ifirmuz pulsates tol lis: Ex his nāqz ppendo: qz stultus ē intellcūs qrens ipossibilia t pscrutari cupies ipsructabilia: q opa dei solius magnalia scir cōtendit: t tñ in cognitiōe opationū nature deficit. Quid ap̄li⁹ necesse est mibi scire vel inuestigare. Scio t firmissime credo: qz tu es summa t ifinita potētia: q oia potes: summa t eterna sapia: q oia scis t vides simplicissima t imutabilis vītas: q mē tiri t fallere nō pōt. Et iō finis fidei mee: t anchora spei mee tu es nūc t inefnū: sciens qz beatus hō qui sperat in te. Quāobrez gaudete nūc viscera mea: qz qd̄ quesui iueni: qd̄ volui obtinui: qd̄ diu desiderau nūc ipetraui. Quare tristis es aia mea: t qre cōturbas me. Ihm quelisti: ihm inuenisti: t abesse dilectū tuuqz sepi⁹ bucusqz causabaris: t cū quēlibet letari de dilecti presentia videbas iuidebas: ac ingemiscebas: co q illū quē tu diligebas: minime pñtem iueniebas: dicebasqz. Dilecti mei subtractio crudelis: cui⁹ me sola pascit memoria: lras scribit: nuncios mit tit: suā vero pñtiā subtractabit: t oculo quodam iuisibili: oibus cōi me respicit. Sed pchdolorz hoc amāti nō sufficit. In lectulo meo ipsū quero nec iuenio. In mensa circūspicio nec ipz video. In laterib⁹ domus mee vīte habūdantē hēc occupisco: t defraudor. Sic inqz dilectū hñs: dilecto careo. qz pñtem mibi nō iuenio. Flubes eū de medio tulit: ad dexterā patris cōsedit: circa cardines celi pambulat: nec nīra cōsiderat. O vītā talis eēt mibi dilectus: qz mibi t si nō sp saltem frequenēt adesset: t cōuiueret: de cuius pñtiā possem gaudere: t interdū de tribulationibus meis cōsolationē recipe. Sed nūc insperata mibi salus oriri visa est: t vox meroris mutata ē in vocē iocūditatis: t affect⁹ qrentis in affectū trāsyt gratulātis. Nā quē plangebā abeē nūc repperi ad esse: t quē longe eē credidi: nūc iuxta me eē iueni: t iō cōgratulamini mibi oēs q diligitis deū: qz iueni dilectū meū: nō solum scdm diuinitatē oibus pśidentē: s̄z t scđz hūanitatē sacramētali ter pśentē. Inueni nō quo aberat: s̄z vbi p̄us nō fuit: s̄z qz me de pśentia: no uo quodā doctrine radio illustrauit: occulta reuelauit: abscoſa

62

in lucē pdixit: t̄ q̄ p̄us sciebā tradēte l̄ra: nūc iſtruxit sp̄uali q̄
dā t̄ viuifica ḡra. Mirū ē q̄ de cetero ab ecclēia auelli potero:
t̄ q̄ nō die noctuq̄ remaneo: vbi dñm meū p̄ntem habeo: non
solū sp̄ualit̄: sed t̄ corporalit̄: nō solū vt deū: sed vt fratrē t̄ amicū
meū dilectū. O q̄ ḡtus qn̄iq̄ fuiſiem: si vel ynicā guttā t̄ p̄ciosi
ſanguis de dilecti mei aptis vulneribus i os meu recipere meru
iſsem: felicē me reputassem: si de pectore eius taž p̄ciosissimi liq̄
ris ſillicidiū ſumere potuſsem. Nūc aut̄ diligētissima cōſidera
tide incipio aduertere: q̄ nō ſolū vñā guttā vel duas d̄ manib̄
vel pedib̄ ſeu de pectore pluſtentib̄ recepi: q̄nimo totū ſanguine
nē ipſius ſumpſi: t̄ corpus ei⁹ corpi meo ſociatū ē. O gaudiuſ et
exultatio cordis mei imensa: dc t̄ ineffabili ḡra mihi preſtitā a
dilecto. Nonne iſtud ē maximū t̄ precipiuſ donū: t̄ dignis lau
dibus extollēdū: ad quod neq; angelica natura audeat aspirar̄.
atq; iō vtinā oēs artus mei: t̄ tota virtus mea: t̄ oia interiora
mea in laudē tuā resoluſerēt: vt amori tuo pro posſe meo respō
dere poſſem. Tua enī pſentia meu yehemenē accēdit amore: ſz
maiestas incutit timorē: ratio cōſulit tantū hōpitem reuereri:
amor cogit t̄ dilectū ſponsū affectuose amplecti. Tu quidez
es deus me⁹ t̄ dñs meuſ: ſz t̄ frat̄ me⁹: t̄ ſi dicere audeo vñcū ſponsus
meus. En̄ quāta bona in te vno bono ſimpliciſimo: ſo
lo bono poſſideo: nō enī in te habeo vel illud pticulare bonum
ſz ſumimū bonū: in quo oia bona tanq; in ſuo fontali principio
cōtinent. O q̄ digne pſentia hui⁹ boni affectum debet mouere.
Et licet manifeſte put in patria hic yideri in ſacramēto n̄ poſſit
feruidus tñ affcū ſidei fundamēto iñixus in deo tñ ſolidatus
eē debet: vt hui⁹ ſacramēti p̄ntia in corde ſuo oēm frenū effectū
ſuparet. Dñ itaq; appellaſ ſacramētu hoc: ſacimētu amoris: qd
enī magis ē amoris qd dilcionis: qz iūictio dilecti cum dilco fa
miliaris. Nūc qia mea ſolare. qz qd qſisti iueniſti. Guscipe xp̄z
preeſentialiē t̄ veraci: queadmodū ſymeon ille iust⁹ t̄ timorat⁹
ipm pñtialiē ſuſcepit. Nā diu in oīone hoc optaſti: t̄ yltra votū
nūc qd voluisti obtinuisti. Si enī ſymeon ipm viſibiliē ſuſcep
rit: tu aut̄ iuſiabilit̄: nō tñ minus veraci ipm ſuſcepisti. Dehiq;
ſicut oculus me⁹ corporeus nūc in ſacramēto non poſteſ videre
tuā huānitatē pſente: ſic nec pdcū ſymeō: te in ylnis portans
videre poſterat tuā dñitatē niſi oculis fidei: ſicut t̄ ego nūc te p̄
ſente video. H̄z qd mihi de viſu corporeo: cū beati dicant̄ oculi
nō qui vidēt ſcdm carnē: ſicut ſcribe t̄ pharisei: ſz ſp̄ualit̄ ſicut
dilecti diſcipuli. Quid ergo viſ oia ſcire ap̄liuſ de tuo dilecto

dñs vñcū ſp̄ualit̄
T̄ vñcū ſp̄ualit̄

l 3

quid aplius reqreris: qd desideras: Certissime et absq; omni du
bitatiōe ipm in sacramēto habes pntialit licet inuisibilis. **S**z at
tēde diuinā ordinationē: nōne merito cōuenientius sub aliena
specie qz sub ppria forma hoc agit misteriū. **Q**uis enī tāte possit
eē ferocitatis vt ipm psumeret sub forma carnis et sanguis ma
sticare. **U**n dīna sapia optimie disponēs oia puidit vt carne et sā
guine remanēt sub specie panis et vini: q communī hūane refec
tioni deseruiūt: hoc sacramētu sumat. **Q**uid apti: qd leui: qd
decētius poterat iueniri: qd et nobis cōgrueret: et vītate nō dese
rere: cū hec et similia opa tua magnalia et mirabilia taz poptie
disposita cōsidero. **D**eīna sapia: pre stupore deficio: exclamans
in memetiō. **O** altitudo diuitiarū sapie et scie dei: qlis es i ipa
tuq eēntia: q talis es ac tātus in rerū creatarū effluētia tā vīuo
sa. **N**ūc igif rex me² et deus me²: q me nō meis meritis qd offi
ciū sacerdotale dignat² es eligere. et ministru facere tātorū misse
rīorū: vt possim te qtidie agnū imaculatū sumere et offerre. **P**e
to vt doceas qliter digne valeā suscipe te: ita vt sit ad glaz tuā:
et ad salutē aie mee. **D**oc sciēs p certo. q nullus vñqz rex tā mī
nus vel glorioſus tā honorifice et reuerent fuit ab aliq suscept²
ciuitate: nec aliqz carissim² amicus de via longiqua veniēs: tā
letāter et affectuose salutatus: nec spōlus dīlūs a fideli spōla tā
gratāter et amorose receptus et reuerēter tractat²: sicut aia mea
te meū gratissimū impatorē: dulcissimū amicuz et hospitē: dilec
tissimū sponsū et amatorē hodie desiderat recipe: et introducere i
domū suā: in cubiculū cordis mei secretissimuz: ibiqz oēm tibi
exhibere reuerētiā et ipendere amore ac deferre honore a pura
creatura crea. **S**apiēntia. **L**ū ad reuerenduz altare
tori possiblē. **A**scedis: sacruz dei tui cor
pus et sanguinē fidei oculis respice sic: videlicet vt certissime et
fine óni hesitatiōe toto corde credas: et ore cōfitearis: q illa hos
tia cōsecrata sit verus dei fili² ex vīgine natus: q mortu² est: et re
surrexit: iudex viuorū et mortuoz: vt sis de numero illoz q sūt
veri iudei: nō līra sz spū: nō scdm carnē sz scdm pmissionē. **I**ndu
tus cōfessionē cordis et oris sicut vestimēto: vt oia iteriora tua
eum eē deū cōfiteant²: et oia ossa tua idipm pclaimēt. **D**eīnde cū
reuerētiā debita et honore p̄cipuo occurrēs deo tuo: deuotione
quadā hūili mirare: q tātus dīs ad tātillū seruuz: et tāta nobili
tas ad miserū vermiculū: et maiestas tāta ad vilē leprosū digna
tur venire: et dic cū metu et reuerētiā. **D**ñe nō sum dignus vt in
tres sub tectū meū. **S**ed cōfisus de tua pietate et clemētia: acce

do iſfirmus ad medicū vite:ſitiens ad fontē mīe:egēnus ad do
minū celi t fre:ouis ad paſtore:figmentū ad ſuū creatorē:deſo
latus ad meū piuꝝ cōſolatorē ac liberatorē. **P**oſte a ardētiſimio
deſiderio manu cordis:hauſtu iterori tam pclarū ſuſcipe ſpon
ſum:eiuſ pſentia dulciſima delectatus:t hoc ē qđ ſup ſonia de
beret mouere animū amoroſum: cū ſcꝫ cogitat ſe preſentez ha
bere ipm ſuū dilectū t amicū:pro cuiuſ amore huic mūdo quo
tidie morit:t omniē terrenū amore execraſ. **E**n huiuſ mundi
ſtulti amatores quacūqꝫ die ſolūmodo viderint dñm:ubi dilec
tum eē nieminerint.tota die illa amplius gaudēt t letiores red
dunt. **P**erpēde ergo ex hoc qđ digne gaudebit t vebementē ex
ultabit:qui nō creaturā vilem:ſz oīm creatorē:nō ſtercus inuo
lutū:ſz dei ſapientiā humanaſaz recipit ſub hac viſibili forma.
Mirum ē ꝑ animuſ amoroſus die illa qua dilectū creatoreni
ſuū ſumpterit pro aliqua re téporali poterit cōtristari:qz abſqꝫ
dubio tam iuuenſam pro tūc apud ſe materiā habet gaudiouꝫ.
ꝑ merito oēz euentuz cōtristabilē absorbere t annibilare debe
ret:liicut occeanuſ guttā in ſe receptā aceti. **D**emū ſi ſacramēti
huiuſ ſaporiſ tibi inexpertū experiri deſideras:cura aiam priu
tuā abſtrabere a vichs t neḡocys ſecularibus t carnalibus: vt
eiuſ ſumptionē precedat pſunda cōtritio:t pura cōfessio. **I**tēqꝫ
actualiſ deuotio te potius trahat qđ indulta cōſuetudo: ardētiſ
ſiniſ affectiōibus t sanctiſimiſ meditatiōibus tanqꝫ roſiſ ru
bescētiſ: t liſiſ albescētiſ: hospicioliū cordiſ tui ei adorna
t thalamū tanto ſponſo per verā pacē cordiſ prepara:t cuꝫ pre
ſentē ſenſeriſ int̄ cordiſ brachia ipm reclina:per exclusionem
omniſ freni amoris:t inſtruſionē ſponsi celeſtiſ. **D**einde duota
anima me audire faciat vocem ſuā: cantando mihi de canticis
ſyon: cuiuſ melodia ex tripliſ pportione cōpoſita ſuauiſſimuſ
reddiſ ſonū: videlicet ex pfecta obliuione terrenorū: feruido ef
fectu eternorū: t laudis quadā inchoatione ſpirituū beatorū
Selix qui hec g��u inſi no percepere meruit: qui hec per veram
experiencię magis qđ per vba vel ſcripta cognouit. **I**n bac feli
ci vnyione ſi cōceſſa fuerit deſup ineffabilis paſſatio: raptica q
dam contēplatio:t inuifitata fruitio illius ſummi t veri pſentis
boni que animā ſurſum trahat: t ad puram contēplationeſ di
lecti pauliſp traſmigrare faciat: gratias referat bonorū omniū
largitori:nec ſe verbis effundat: ſz ſecretū teneat: ſciens qz ani
malis homo non percepit ea que ſunt ſpiritū: ſed ſtūticia illi
videtur:neqꝫ alienuſ yesetur ex eo: ſed cum profundo cordiſ

ſum. L

coſtructio
attēlio.

gemitu in hanc vocem erumpat et dicat. Vere tu es deus absconditus: et quod oculus non vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis terrestris ascendit: non solum que deus electis suis in futuro reseruavit: sed nec ea que in hac vita suis amatoribus dare consuevit.

Discipulus. O mira et stupenda cordis mei cecitas
tia namque maxima spiritualium diuinitarum tam longo tempore pau-
perimus extiti: in copia tantarum deliciarum miser fui: in redi-
dantia gratiarum aridus remansi. Miser ego: tantalus alter ego
rubescentes rosas delectabiles de rosario tuli: nec earum suauem
percepi odorem: flores vernantes manu gestabam: et pulcritu-
dinem eorum non aduertebam. Oculos apertos habui: et ex ignavia
ad tot mirabilia non respexi. Stillicidia celestia recepi nec
sensi: ad mensam deliciosissimam quotidie inuitatus fui: et va-
cuus et macie confectus inde recessi. O mi deus tibi conqueror:
cum intimo gemitu cordis mei: quod tam diu longe a te aberam:
et tu mibi tam prope fuisti. Tu mecum eras: et ego tecum non
eram: quia me curis mundanis et vanitatibus superfluis inuol-
uentes te modicum curabam. O dulcis hospes anime qualiter
ab ineunte matura etate cum primo ad me venisti: usque ad ho-
ram te recepi: quodliter pertractauit te summa pulcritudo: heu me
miserum quod frequenter te summa maiestas irreuerenter suscep-
ti: quod tepide panem angelorum summe delectabilem sumpsi. O
insensibilitas anime mee: liquorem balsamicum: mellitum:
deliciosum ac suauissimum in ore habui: nec fragrantiam ipsius
sensi. O tu iocundissimum speculum cunctorum beatorum:
gaudiosum spectaculum omnium angelorum: et felicissima leti-
cia hominum bonorum: sic vitam meam miseram expendi: quod raro
vel nunquam suavitatem tantam ex presentia tua expertus fui: neque
spirituale aliquando consolatione: de tua dulcissima presentia
habui: quanto possibile fuisset si me cum debita reverentia et duo-
tione ad tuum sacrosanctum corpus et sanguinem disposuisse.
Deu prohdolor me miserum: sic me terrenis actionibus et af-
fectionibus mundanis implicaueram: sic eis per desiderium in-
heseram: ut palato meo non sano magis saperent corporalia quod
spiritualia: et terrena plus mouerent quam eterna. Unde et si in
crastino amici alicuius dilecti aduentum presciuisse: pre gau-
dio noctem illam insomnem duxisse: et studio se totis vi-
ribus pre cogitasse qualiter sibi in omnibus placere potuisse.

dimil

54

Domi deus s^e regione te sūme reuerendū: sūme dilectū: quen
celi cōcentus honorat: quē ēra pontus ethera colūt: adorāt: p̄di
cāt: cuius faciem abyssus tremiscit: t̄ cui oīs creatura obedit:
nūq; cū tanto affectu t̄ desiderio recepi: nec honorauit potui
t̄ debui. **A**b me miserū t̄ stultū: q̄ntū in hoc deliq. **O** q̄ cito me
a te ad alia cōuerti. **A**uerti faciē meā ne yiderē in finez: q̄ cito
te expuli: nec tibi in me locū ad manendū pmisi. **S**ic me sepius
tediose ad te habui: ac si tu deus me⁹ presens nō fuisses. **H**ic dis
simulauit: ac si te presentē minime aduertere vellē. **N**ūc aut̄ oni
dissimulatiōe plecta: q̄si de somno ad vigilandū exp̄gescūs: oculi
los aperui: tua presentiā affectuosislīmē āp̄lectens: cu desiderio
cordis t̄ aie mee. **N**ā quotiēscūq; presentiā tuā recogito: exulta
re icipit sp̄us me⁹ pre iubilo: q̄si q̄ bonū nunciū recipit venientē
ve longiquo. **L**aceo de dñi mei p̄sentia venerāda: certe qđ mi
nus ē sola angelor̄ tuor̄ felix p̄sentia: in quocūq; loco etiā mul
tū distāti inuēta: mihi fuerat affectu p̄cipio amplectēda: quos
t̄ si oculus corpore nō vidisset: saltē p̄ fidei experimēta affectu
iteriori cdoct' eoꝝ p̄sentia honorassim. **N**ūc aut̄ certissime cog
nosco qꝫ nō solū angelor̄ delectabilis exercit⁹: s^e t̄ angelorum
dñs locū hunc honorabilē reddit. **V**ere eteni dñs ē in loco isto:
t̄ ego nesciebā: t̄ iō yehement̄ doleo q̄ huic loco magnaꝝ reue
rentiā nō exhibui: vbo t̄ facto. **N**ā ybi dñm meū presentē sciui
hūilit̄ inclinare debui: cū aliud signū reuerētie sibi exhibere nō
potui: qđ fecit daniel vir desiderioꝝ: q̄ in ēra aliena constitutus
verso vultu cōtra ciuitatē ybi templū dñi ēē sciebat: deuz suum
adorabat: t̄ ecce tēplo maior hic ē. **V**eu quotiēs in choro in pre
sentia sacramēti steti tā ideuote. t̄ distracto corde p̄ oculoꝝ euā
gationē: cordis mei ostēdebā indeuotionē. **O** quotiēs locū hūc
in quo sub sacramēto hospes dulcissim⁹ p̄sens fuisti negligēt:
t̄ festinant̄ p̄terū: q̄ neq; vocē quidē duote salutatiōis cor meū
tibi meo amabili cū affectuosa inclinatiōe exhibui. **P**ropterea
nēpe qꝫ tu deus me⁹ t̄ dñs me⁹: amor me⁹ es: cordisq; nei the
saurus p̄ciosissim⁹: iō presentie tue debuit cor meū adgaudere:
anim⁹ applaudere: oculi letant̄ arridere: os iubilare: labia te be
nedicere t̄ glorificare: t̄ singula q̄q; mēbra t̄ artus tui ostēdere
signa amoris. **Q**uis enī ignē in sinu suo potest tenere vt non cō
buraf⁹: t̄ amore ignitū plente amabili abscondere vt nō p̄dat. ve
lit: nolit: p̄dit lumine illo suo. **V**ide ergo q̄ diligēs amator tu
es: atq; ideo nō amator: qꝫ negligēs. **I**nt̄esus nāq; amator neg
ligēs cē nō potest: opaſ enī magna si ē: si enī non opaſ amator

9

non ē. Quid fecit ille tuus symphonides: homo scđni cor tuuꝝ
qui nudatus velut ynuſ de scurris cū organis arinigatis totis
viribus saltauit corā archa. In qua solū fuerūt res corporales:
yinbrā futuroꝝ habētes: q̄ nūc vītate detecta ad lucē pdierunt.
Nam hoc sacramentū cōtinet māna: nō quidē hoc qđ māduca
uerūt hy q̄ in deserto mortui sūt: s̄z panē celestē: quē q̄ māduca
uerit viuet in eternū: t̄ iō nemo mibi de cetero molest⁹ sit: si hec
magnalia opa mirifice extollo: q̄r si cūcta corporis mei mēbra in
numerositate arenā maris excedētia: eēnt organa dulcisona: t̄
oēs potētie mee eēnt voces iubilose: his oībus te laudare cupe
rem totis virib⁹ meis cōditor orbis: flens insup ac dolēs q̄b⁹
uscq̄ ad hoc celeste misteriū intellectū habui tā excecatū: t̄ affec
tū induratū: eo q̄ nimis supficialiſ trāſui: nec pōderāda pōde
raui: t̄ me ad tantā grām nō melius abilitaui. Sz nūc expāſis
in modū crucis manib⁹: t̄ erectis in celū luminib⁹: pcor veniā
de omisſis. In tenebris nāq̄ desidioſe, incōſiderationis ſui vſcq̄
ad huc: nūc aut̄ lumē ſapie tenebras ppulsauit: t̄ te mibi affectu
quodā ieffabili demōſtrauit: desidiā depulit: t̄ fidē dormitantē
excitauit. Reſtat ergo nūc vt quē tua grata pſentia veluti pane
vite t̄ itellū cibasti: potuq̄ ſapie ſalutaris potādo iſtruas: re
ſpondēs tuo famulo ad q̄ſita. Primo igiſ q̄ro: qđ per tuā pſen
tiā cōferas hoī te deuote. **Sapiētia** Queso vñ pcedit
in ſacramento ſuſcipiēti.

Rufus

*Antonius Gant
quorū*

Sapiētia hec interrogatio:
Amator es tu an mercenari⁹: Putas ne hāc infrogationē ido
neā eē animo amoroſo: Intēſe amās dūmō ſuū amatū habeat
nō multū alia curat: dilectū q̄rit: t̄ ideo dilectū habēdo: bonuꝝ
vtile diſſimulādo trāſit: p amore q̄ris: an p amoris mercede:
Quid meli⁹: qđ vtilius: qđ ve pſciosius habeo memetiō: Qui
habet qđ noſcīt amare: qđ vlti⁹ debet hic deſiderare: Qui ſe
ipm totū amico dedit: quis queſo ei negauit: En in ſacramēto
meipm tibi tribuo: te tibypī aufero: t̄ te in meipm ſuerto. Nō
enī tu me mutabis in te ſicut cibū carnis tue: s̄z tu niutaberis i
me. Sz fortallis in amore nōndū pſcūs es: nō ſolū amorez: ſed
eius equalē diligēs mercedē. Ideo nūc tibi respōdeo p infroga
tionē eq̄pollentē. Dic mibi qđ cōfert ſolis fulgor aeris: cū in tota
vtute ſua abſcq̄ nube rutilat: t̄ ipm q̄ſi ppendiculariſ penetrat i
tpe meridianō: Uel qđ preſtāt micantes pliades: aut lucifer ra
diōſius caliginose nocti: aut certe qđ doloris aſſert vernalis ſe
renitas fr̄e hiema. **Discipulus** Multuꝝ vtiq̄ fruc
li glacie ɔſtricte:

corem singula hec secum afferre dubium non est.

Sapientia Magna quidā hec tibi vident̄ atq; glori
osa: q̄ nota sūt & cōprehēsibilia: sed reue
ra dona spūlia i sacramēto collata: suo mō sunt multū maiora
Nam minima grā ḡtum faciēs: quā in sacramēto deuote sunēs
meret recipere: magis aīam i futuro spūli irradiatione clarifica
bit: q̄ aliquis solaris radius aerē purum possit illustrare: cum
spūlia incōpabilit̄ excedant corporalia. Tacitis nihilominus di
uinis & occultis quibusdā illuminationib⁹ qb⁹ aīa interdū etiā
in hac vita erūnosa meret perfundi: int̄m vt sibi putet abyssum
claritatis aperiri: que tñ a nullo sensu cōprehendi possunt: sed a
solis recipientibus cognoscunt̄. Itē talis grā maioris illumina
tionis in futuro seminariū existit: q̄ si oīa sydera celestia i vici
no terre posita essent: & huic mundū tota v̄tute sua illuminarent
Item talis grā fideliſ reseruata: maiorē p̄stabit aīe in futuro ve
nustatē & pulcritudinē spūalem: q̄ aliq̄ estas: cunctis fr̄e germe
nātibus: corporalē p̄stare potuerit vñq̄ decorē. Et si vis h̄ oīa cer
tius nosse: diligēter p̄p̄de cōditiones hui⁹ sacramēti. Nōne di
uinitatis radi⁹ i hoc sacramēto velatus: in patria autē clarus &
manifestus: p̄stātior ē ad clarificandū aīaz sibi hic p̄ grāz vnitā
in futuro aut p̄ gloriā: q̄ sol iste visibilis ad illuminandū totum
aeris emisperiū. Nam ip̄e solus ē q̄ illabif̄ esentie: & spūs beatos
seipso replent: vt vñ⁹ iam cū eo spiritus fiāt. O quāta erit glā: q̄
imniēsa claritas: cū aīa tota extra se posita: tota i deū trāſforma
bit. Itē corpus meū glorificatū hic fideliſ cū grā saēmēti sūptū.
nōne totā celestē curiā & quālibet electā animā maiori venusta
te valet decorare q̄ cursus syderū: varietas tpm: terrā hāc cor
paliter possint adornare. Itē aīa mea nobilissima & vbo vicissi
me vñta in hoc saēmēto cōtentā: nōne maioris ē luminositat̄
suo mō formaliter & effectiue: q̄ sint oīa astra matutina: & syde
ra vesptina: & hec oīa fideliſ aīe ex saēmēti hui⁹ debita p̄ceptiōe
in futuro largient̄: exceptis alīs gratijs & vtilitatibus quotidi
anis magnis & innūme. **Discipulus.** Stupeo cuž
ris q̄ sepius replicatis. **Discipulus.** audio tot in
signia d̄ hoc glorioſo sacramēto mirabili. Sed p̄cor ne spernas
vñā quā p̄pono dubitationē. Ex quo tu ūnipotens deus hoc ve
nerabile sacramētum tā innumeris & glorioſis affectibus spi
ritualibus dignat̄ es decorare: nō solū in futuro s̄ & in p̄senti:
q̄so quare hoc totū sic ē occultū & abscōditū: vt pene a nullo p̄ci
piāt: nec eius v̄tus si audeo dicere credētib⁹ satis appere v̄dāt

Ruyſko

Quid circa alios agat nescio: cū nō sim explorator cōsciētie alienae: hoc vnu in me aliquoties exptus sum: cū ad sacroscm corporis et sanguinē dñicū accedere volui: a quo tāta bona pcedere audiui: in tāta cordis duricia et mētis quadā ebitudie me iueni accedentē et recedentē: q̄ oīm spūaliū illuminationū et dinorū carismatū de hoc sacramēto pcedentiū put aduertere potui taz exps remāsi: q̄ nec in aliq̄ suaue eius gustū in me sentī potui. s̄z sic sine fructu remāsi: ac si penit⁹ nullū effectū ip̄m sacramētu in se haberet. O magnū cōsiliū altissimi: o si auderet famulus ī s̄piēs et stultus rep̄bendere dñm sapiētissimū et irrep̄hensibilez oia poptime disponente. Quare q̄so tāta et tam imensa bona occultasti: Nōne melius eēt vt euideētiorib⁹ idicys et manifestioribus experimentis fidem tantorum instaurasses misteriorum.

Sapientia An ignoras q̄ p fidē ambulas: et nō per spem: s̄z quod sensus idicat experientia docet. et pbat fides q̄liē pot recipere: q̄nimo nccē ē fidē d̄ficer vbi d̄mōstratio cognoscif̄ locū h̄e. et p oīm meritū fidei pibit pclarū Si ergo vis sacramēti hui⁹ misteriū expientie cōnūtttere necesse erit fidē et fidei meritū de medio tollere. Et qd si elcūs aliquis cogitationes timidas pteruolātes sentit: nec tñ consentit: vtiq; coronabis si legittime certauerit. Aperi q̄so libru cordis tui: et vide q̄z euideētissima cognitione b⁹ sacramēti misteriū daf cognosci quorūdam cordibus. Evidē et si nō sp: q̄nq; tñ ex gratia et pūilegio speciali daf quodāmodo ieffabilit̄ p̄cipi veritas hui⁹ sacramēti: ita vt et si possibile sit eē aliquā sciam maiorē et certiorē scia fidei: p hanc daf cognosci et sciri hui⁹ iestimabilis sacramēti verissima exūtia: vt pro tunc fides quodāmodo actualit̄ cessare videat. et res puteat transisse in verā pfectāq; cognitionē hec quidē dixerim: nō scdm cōm cursū: cū oīm sciaz elemēta et p̄ncipia hec excedat cognitio. Nec ipsis quidē carissimis hec gra sp aderit. deo melius eis p fidei p̄ncipia pudente: sed soluz interdū: cum videlicet aia ad supna rapiat: ad celestia misteria cognoscēda eleuat: p ut tūc diuina grā hec vel his filia dignat manifestare: q̄ reuelat occulta de tenebris: et enigmaticas ac sēfibles interdū dat supgredi manifestatiōes: et ad iuūsibilia et archanā secretoz dei extollit: a qbus tñ cuius auulsus fuerit rursus redibit ad cōsueta fidei documēta prior pene ignar⁹. Igitur ex his patēt collige: q̄ hoc sacramētu nō ideo minus verū ē q̄ spūalis eius affect⁹ iuūsibilis: vel sensibilis iperceptibilis ē. Naz p̄sentia diuina ibidē existēt lux ē: nō quidez talis que ab oculo

corpoeo videri possit: vel q̄ se ad exteriora diffundit: s̄ q̄ a solo
intellēcū diuino vel saltē ab ipo beatificato videri possit: t̄ que i
sunpius eēntia lux eēntialit̄ existit. Nā t̄ substātie sp̄iales q̄to
fuerit nobiliores tāto simpliciores. Minima népe q̄ntitate sūt
maxima. **Discipulus** O q̄ pauci sūt in hoc mūdo
virtute. **Sapientia** qui diligēti sollicitudine cu
rāt pōderare sacramēti huius p̄ciosissimā virtutē t̄ vtilitatē:
accedūt quidē arida mēte quadā ducti cōsuetudie: morē cōmu
nitatis sectātes: festinātes nō vt accedāt s̄ vt recedāt: festinan
tes nō ex affectu deuotiōis: s̄ ex defectu diuini feruoris: t̄ ideo
sicut vacui accedūt: sic t̄ ianes ac sine ḡa recedūt: t̄ h̄y sūt sicut
aialia nō ruminātia q̄ in lege tanq̄ imunda reyciebant. Non
eni studiose recognit ant neq; retractant vel q̄nta bona seu mala
hinc inde sequant: bene vel male recipiētes: s̄ t̄ si supficialiter
fortassis t̄ q̄si p̄functorie b̄ eōꝝ memorie occurrerit: statī velut
pua sc̄illa i frigido pectore extigiūt: t̄ sic vlt̄ quidē nō cōparet
Sapientia Tria sūt genera hoīni sacramēti me ī
cipientiū. Quidā sūt oīno idispositi: sicut
illi q̄ sunt criminalib̄ iuoluti: q̄uidā bñ dispositi: sic pfecti: q̄daz
medio modo se habēt sicut ideuoti. Primi merent eternā mor
tem t̄ temporalē maledicōnē. Secundi vitā eternā t̄ sp̄iale bñdic
tionē. Terci panē artū t̄ cibū insipidū comedētes: eius nō per
cipiūt sua. **Discipulus** Quid si hō fragil̄ p̄ctā aliquā
uitatem. **Sapientia** occulta fortassis cōmisit: s̄ i
pcinctu accedēdi de pctis conterit t̄ facit scdm statuta ecclē b̄
qd̄ potest: nunqđ audebit de tua ḡa hō hic peccator accedere:
Sapientia Si vere cōterit: t̄ cōsilio sp̄ualiū vtif me
dicoꝝ: iam pprie loquēdo peccator nō ē.
Maria magdalena dū corde cōpuncta ad pedes dñi accessit: et
lacrimis eos rigauit: nomē quidē peccatricis habuit: peccatrix
tamē amplius non fuit: q̄ ei xpristus peccata dimisit.
Discipulus Unusq; in sensu suo abiūdet. Ego at
in p̄posito vere existimo: q̄ huiꝝ sacra
mēti diuina misteria oēz v̄tutē trāscendāt: t̄ oīa mirabilia opa
dei in hoc mūdo supexcellāt. Quis enī viuit in hoc mūdo tā pu
re vel iōcen̄t: q̄ sit idoneꝝ minister vel susceptor huiꝝ sacramēti
vel quis p̄sumere audeat d̄ semetiōp: quē petrus aploꝝ p̄nceps
incliꝝ expulit a se dicēs. Exi a me q̄ hō peccator sū dñe. Sic t̄ il
le cuiꝝ fidē singularit̄ in israel dei sapia laudabat: dixit. Nō sum
dignus vt itres sub tectuz meū. Quis igit̄ natus de muliere: se
m̄ j̄

cōdigne ad tāta miseria **Sapiēntia** Int̄ natos mulierū
teria poterit pparār. **Sapiēntia** nō surrexit qui ex ea
sola vtute t iusticia operū suorū tanq; ex cōdigno se sufficiens p
parare possit: etiā si vn⁹ homo haberet naturale oīm angelorū
puritatē: t oīm cōprehēsorū mūdiciā t claritatē: omniūq; viato
rū merita p vite austerritatē: ex his oībus circūscripta dīna grā
no fieret satis idone⁹ ad

Discipulus O deus etne
pcipiēda tanta misteria. **Discipulus** q; terribile ē
mihi meis similib⁹ pctōribus hoc audire: heu heu dñe deus: t si
celi nō sūt mūdi in cōspcū tuo: t in āgelis tuis repperisti prauit
atē: hoīes q;q magnoꝝ operū te nō merent̄ ex iusticia sua reci
pere. ye mibi qđ erit d̄ nobis q in luto pctōꝝ c̄tinue volutamur
Sed t velut claudus in limo: sic in ip̄is nr̄is vtcūq; bonis ope
ribus modicis fluctuātes: in duas ptes claudicam⁹: q parū vel
nihil deuotiōis habem⁹. Nec de ip̄is qđ negligentys nr̄is put
oporet̄ opūgimur. Cū q̄nta nobis formidie merito ē accedēdū
t timēdū: ne forte b̄ qđ dēret ceder̄ ad yeniā cedat ad ruinam.

Sapiēntia Attende diligēt q̄ hoc pietatis sc̄men
tū ē in remedīu institutū: t iō q̄scūq; hō
facit hoc qđ potest abilitādo se ad grām: sufficit nec reqrit deus
ab hoīe hoc qđ sibi viderit ip̄osibile eē. Q̄scūq; ergo suscipiēs
facit hoc qđ pōt: diuina pietas supplet p grām hoc ad qđ pueni
re sine grā nō potest: t iō ceteris paribus potius ē accedēdū ex
cōfidentia diuine pietatis: q; ex cōsideratiōe pprie fragilitat̄ ab
stinendū: q̄uis vtrūq; p loco t tpe reddat cōmēdabile. Nōne
egrotus festinat ad mediciū: t paupēr diuitis pulsat ad ostium:
Accede: pulsa: nihil besitās: medic⁹ est t p̄yssim⁹ distributor: lar
gissimusq; reniunerat̄. Ipe solo v̄bo restaurat yniuersa: sua p
sentia curat vulnera: medef corda: tristiciā depellit: t cordis le
ticiā tribuit. Quis ergo tā incōsulte audeat dicere q̄ hy qui sūt
spūalif ifirmi nō debeat accedere ad eū q̄ languores būanos tu
lit: t ifrmitates ip̄e port̄quit. Ecce mulier imūda accessit retro.
t tangēs eū ē sanata. Peccatrix dū eius osculat̄ pedes ē mūda
ta. Q̄bananea dū seq̄t nec destitit ē exaudita. Lēprosi accedētēs
curati sūt. Lēci: demoniaci: paralitici: t cūcta nature mōstra dū
credūt t accedūt salutē cōsequunt̄. Nā vtus de illo exhibat t sa
nabat oēs. Sz t publicani t pctōres dū appropinquāt ad iesum
veniā merent̄. Quinimo cōuiuiū atq; hospiciū eoꝝ nō spēnit:
qui nō venit vocare iustos: sz pctōres in hic mundū. Un̄ nō in
cōuenient̄ dici pōt: q̄ sic aduētus ei⁹ in carne fuit in saluatione

peccatorum: sic et hec salutaris hostia sit fidelium collata in remissio
ne peccatorum. Nam et dei sapientia in ultima cena: in institutione huius sacrae
metam salutiferi sic dicebat. Hoc est corpus meum quod pro vobis traditur:
et hic est calix qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.
Quapropter cum feceris quod in te est: accede secure absque trepidatione
in fide et caritate: nihil.

Discipulus. O verbum
hesitans de ipsius pietate.

gratiosum et

amabile ut et ego miser peccatorum prie conscientiam prauitatis: audeas
accedere ad dominum maiestatis.

Sed nunc quod obsecro ut dicas mibi

vtrum melius sit frequenter accedere vel rari ad sancte sacramenta

utrū melius sit frequenter accedere vel rari ad sancte sacramenta

ad sanctum celestem.

Discipulus. Sed quod erit de his quae quasi

erit.

Discipulus. semper in eodez videntem prima

nere affectiōis cōfinio: et percipiētes se ex hoc non multū p̄ficere:

sed neque deficere notabilē.

Adbuc quod frequenter sentiunt se duria

quada oppressos: ita ut eis celum desuper ereum et terra videat esse

terrena: ex ariditate spirituali et cordis duricia.

Et licet solitu nume

rū expleat psalmodum et orationem: et se per confessiōis lauacrum expur

gent: corde tamen duro et affectu remanent frigido: nec gressus spirituali

gustu aliquem percipiunt.

Sed et illud subiferā: quod satis quidez fleibile

et afflictuum est bonarum metarum: quod crebrius hoc queruntur: quod videlicet in

terru in eius perceptione gressus notabiliter more solito se subtrahere

videat: ita ut quodammodo sequente se spernet: et clamantem per se

fugere putet: sed mihi prius sat videtur mirabile pietatis et lametabile

Sapientia. Multis ex causis atque modis duricia ta

patorum extat sententia: quibus oībus premissis: hoc soluz teneas: ut

quicunque per diligentem inquisitionem te eidem causam dedisse non inuenies:

sed quod tuum erat fecisti: si super hoc metis duricia premissione divina

emerget: quod electos suos mille modis tribulare consuevit: non te

res hec frangat: nec te notabilis huius rei causa a salutari sacramento

hoc subtrahas: sciens quod diuina pietas salutem a te sepius secretissime

et fidelissime operatur: cum solo fidei subsidio a te initif: nec aliquis

dulcedine spirituali fulcitur: non minus quam si prosperitate spirituali carisma

tum affueret. Nec tamen in his put se oportet caute teneret: et ideo in

terru tales gressus yilius subtrahuntur: ut abstracte audiens repetans

Constat apud

L. 7. A. 10.

L. 7. A. 10.

m. 2

Rimini. 6r

et recepte cautius conserventur: et ut sic anima diligenter in beatitudinis scola exercitetur. Dorro unum est quod valde notabile est: et quod debes attendere diligenter: scilicet quod hic promissus spiritualis sapor ac infinitus quidem gustus non est fidei debitum effectus: neque est presentis spiritus est esse beatitudinis et cum datur in sacramento vel extra: gratias agere: cum non datur gratias agere: et patienter sustine: sciens quod non est in potestate tua: spiritus summi et benignissimi largitoris: quod non putat vis vel quamvis: spiritus spiritus sibi placuerit dabit: putat iudicauerit esse ad suam laudem et tuam utilitatem. Notandum quodque summissum illud bonum est tam copiosum et infinitum: ut quanto magis percipiat tanto particeps quodammodo capacior ipius efficiatur.

No. 1

Taranto. 1r

Unde et in hoc sacramento sepius contingit: quod quanto ex timore iordinatione se quis notabiliter subtraxerit: tanto de die in die differendo maiorem indispositionem incurrit. Melius est ceteris paribus accederet ex amore quam abstinere ex timore. Melius est singulis ebdomadis vel etiam diebus accedere cum vera beatitudine: et imperfectis proprie cognitione: quam semel in anno proprie iusticie ex presumptio.

Discipulus Dic queso quod sit hora quam principalissime me debet accedere attendere: et se totum colligere: atque ad eum. **Sapientia** Ipse nunc illius sacramentum preparare. **Discipulus** tissime susceptionis et spiritualis masticationis: quod tunc celum quodammodo aperit: et filius dilectus a te disposite corporaliter et spiritualiter mittitur et vincitur propter quod et missa a missione paterna. **Discipulus** Quid de his quod maximo appellatur.

Discipulus cum desiderio te in sacramento recipere concupiscunt: et tamen hoc quod desiderat habere non possunt. Vident autem se huius sacramenti ministerium stante et te sunente et respiciunt: et per desiderio cordis brachia ad te extendunt: os a te appetiunt: te recipere cupientes: nec est quod exaudiat: quod te porrigit: et ait esurientem impletat tua presentia desiderata. Tu scis quod videre et non gustare multum est af-

Sapietia Sunt quod me in hac mensa afficiunt amanti a te. **Discipulus** sacramentaliter recipiunt et tamen ieiuni recedunt: et sunt quod bac mensa fraudantur et tamen de plenitudine eius copiosissime iebriantur. Nam illi quodammodo soli sacramentum: isti autem sacramentum et ei.

Discipulus Adhuc duo mihi utrumque pcipiunt. **Discipulus** + hac materia dubia restat: videlicet utrum aliquis plus habeat quod te corporaliter et spiritualiter manducat: vel hic quod soli spiritualiter: id est quantum ad effectum sacramenti et ratione dubium: quod nosti eu quod dicit credere et manducasti. Itē quod diu remaneat illud reverendum sacramentum postquam fuerit ab homine sumptum.

Sapientia. Reuera aplorem materiam duotidis et genere
simil huiusque vtrumque suscipit: quodque alterum tamen: quia
manifeste patrum similes: quod verum corpus dominicum tam diu manet:
quod diu manent species sacramentales

Oratio ad sacramentum.

Huc sanctissimum corpus dominicum in hoc sacramento contemnum: te
confiteor: labrys: te toto corde diligo: te totis visceribus
occupisco. Dignare quoque hodie infirmam animam: te salutarē
victimam et fontem omnium gratiarum recipere cupientem: tam clementem et gratiosam
iunisere: ut medelam in corpore et in anima: tua ex precia gaudet iuuenisse.
ne respicias domine ad iniqtates et negligentias meas plurimas: sed
ad miserationes tuas infinitas. Tu namque es per quem orbis terre est
creatus et sanatus: per quem omnes herbe et cuncte res virtuose suas
sortiuntur virtutes. Tu es agnus ille immaculatus: qui hodie per tocius mundi
redemptionem propter eterno victimaris. O manna dulcissimum nectar
suauiissimum: confer ori meo tue salutaris pretie mellifluum gustum:
accende in me caritatem tuam: extigue vicia: virtutes infunde: gratas ad
auge salutem metis et corporis tribue. Inclina quoque celos tuos et de
scende ad me: ut tibi coiunct et unitus: tecum piter unus efficiar spus.
O venerabile sacramento per te queso omnes inimici mei repellantur: prece
dimittantur: et omnia mala per tuam protectionem excludantur: bonum propositum
tribue: mores corrige: et omnes actus meos in tua voluntate dis
pone. Intellergus per te ihu dulcissime hunc nouum lumine illustrem affec
tus inflammas: spes roboretur: ut vita mea emendata semper perficiatur
in melius: et tandem conferatur exitus beatus. Amen.

**Qualiter eterna sapientia sit ex toto corde: et ex tota anima
iungiter omni tempore laudanda.**

O Baudite me diuinis fructus

O aquarum: et quae si rose plantate super riuos acerum fructificate:
quae si libanus odoratum suavitatis habete: florete flores quasi
lilium: date odoratum et frondete in gratarum actioem: et collaudate caticulum: et
benedicite dominum in opibus suis: date nomini eius magnificetiam: et confite
mini illi in voce labiorum vestrorum: in caticulis laborum ac cytharis: et
sic dicetis in confessione. Oportet domini vniuersa bona valde. Benedicen
tes dominum: exaltate illum quantum potestis: maior est enim omni laude
Discipulus O dilecte mihi quae si mihi det ut cor largui
dus in tuo amore: et per desiderio te lau
audi sitibundu conceptu laudis huius anni morte vicinam ad effectum

perducere valeat: ut ignis ille in iteroribus estuans fortis erū pat: t latitudinē totius orbis ptransēudo vniuersa corda in lane tua sursū erigat t in amore tuo vehementē accēdat. **O** vtinā cūcta suauia īstrumēta musicalia: celestes q̄q̄ armonie: ac t̄res tres melodie de corde meo sursū pcederēt: t condignas laudes tam dulcē psonarēt: ut oculis dñe maiestatis tue gratae fierent ac totā celestē curiā nouo quodā t ieffabili gaudio letificarent. **Sed** qd dicā: **N**emeti p̄m dñe tua laude indignū eē cognosco quāobrē p̄cor yl saltē cetere creature: nobilitate p̄clare: ipsec tū meū dignētē supplere. **I**git̄ opto t ex toto corde desidero vt orbes planetarū ac celū sydereū: lūmpidissimo lumine radiosū: florifera q̄q̄ germina vernali decorē cōspicua: pulcrisq̄ coloribus adornata: necnō t oia ignite caritatis desideria: de cordib⁹ te vehemētissimo amore diligentū p̄cedentia: te laudēt t bene dicant in secula. **A**d laudis tue solā memoriā dñe mi cor meuz liquecit: sensus stupet: miraſ ratio: verba deficiūt: t in memet ip̄m cōuersus altius suspiro. **N**am quoddā inefabile desideriū qd oēm nature supgrediſ facultatē: te summū bonū laudādi in me iuenio. qd tñ informe relinq̄ sua ex impossibilitate dplorō. **N**ā si te intelligētys seu ītellec̄tualib⁹ creaturis cōpare voluero: in infinitū te supgredi cūctas creaturas certissime iuenio. **S**i bona ac dulcia: speciosa vel gratiosa ſidero: te sup hec oia ieffabilē gratiosū eē: in qd plus ē: hec oia spūalit t eēntialit verissi me eē cognosco. **U**nū ē qd dicere volo: q̄ ex ei⁹ modi occurſiōe in me actitari sentio: cū int̄dū pulcre spēs t ad videndū delecta biles: abilesq; ad amadū: ocul' mētis vel etiā corporis nōnūq; yl tro ſe offerūt: ibito hec v̄ba cordi meo clara voce ſ; mētali ibiū gunf. **E**ya respice t q̄ia duerte q̄ formosus ē ille q̄ me formosā creauit. **Q**uis ille inq̄s. **L**erte pulcerim⁹ ip̄e: deniq; meditatiōe curiosa celū pambulo: circueo terrā polū articū itueor: pſcrutor maris abyssi: mundū hūc cū suis oblcātiōib⁹ ſidero: nemora folior̄ viriditate cōspicua admiror: prata virētia ac florib⁹ multicolorib⁹ p̄ornata ſpletor: trāſeo cāpos: mōtes ascēdo. trāſileo colles: valles pcurro: t cū oia ſidero t singla itueor: velut dul ci qdā armonia h̄ oia ūcētu pili cor meū accēdūt i laudē creato r]. **C**ū aut̄ ſpeculatiōe q̄eta diligentē ſidero q̄ pulcerrie t optie o tu diuina sapia cūcta creatā: bona piter t mala. iusta t iniusta ordinat̄: ita vt i tuo vniuerso nihil iordinatū reliquas: q̄ factu rā tuā i sua opatiōe talif disponis. vt ei⁹ ex sagacitate op̄ nature cēseat quodāmō op̄ intelligētie: q̄ certis legib⁹ cūcta vallasti: t

Jn. Ribul
Tūmīng botm

69
tūnos singulis iposuisti: q̄ cū magna reuerentia disponis nos
vehementer exultare incipio: t̄ voce ḡtulabūda p̄pere cogo: i
h̄ vba. Opa dñi vniuersa bona valde. Horro cu hec oia supgre
di incipio: t̄ te sumum̄ bonū icreatā t̄ efnā sapiaz p̄ cūct̄ electā
cordis mei vnicā eē sponsā t̄ amicā recogito: p̄ stupore t̄ extasi
ultra spūm̄ nō habeo: s̄z tot̄ in me deficiēs: i tc vehemēt̄ exulto
Eya ḡ dñe mi respice nūc p̄cipiū cordis mei affectū: t̄ doce me
laudare te: t̄ glorificare nomē tuū ḡlosum: q̄z h̄ ē qđ pre cūctis
mūdi hui⁹ gaudys. **Sapientia** Nūqd ne amorosus
appeto t̄ requiro. **Discipulus** O de⁹ eēne vt quid
eternaz sapiam: **Discipulus** affligis ḡtis animuz
te diligētis. Quid q̄ris de cognitis: vt qđ p̄t̄his aīam angustian
tis. Dñe tu oia nosti: tu scis q̄z h̄ ex itimo corde a pueritia mea
semp desiderauit: t̄ **Sapientia**. An ignoras dictum
yotis oib⁹ exq̄siui. **Sapientia**. ppheticū: qm̄ videlz
rectos decet collaudatio: t̄ q̄z non ē speciosa laus i ore pctōris.

Discipulus Utiq̄z dñe: t̄ iō ve mibi: q̄z qđ dicā nō
fecerim: Si iustificare me voluero: os meū cōdēnabit me. Sed
nunqd iō te nō laudabo: q̄z imundū me esse cognosco: Nōne t̄
vēmes t̄ rane imūde ex putredine generate coxitātes in palu
dibus: te suū creatorē laudare cupiūt̄ put sciunt t̄ pnt̄. Nam t̄ si
velut alauda t̄ phylomena dulcis cātare nesciūt̄: sed neq; velut
bō rōnalis te cognoscere pnt̄: saltē h̄ faciūt̄ q̄ te cognoscētibus
materiā tribuūt̄ tue laudis. O pat̄ mūarū scio t̄ vere cognosco:
q̄ me miserū peccatorē magis deceret coraz te p̄stratū iacere: t̄
cū fletu t̄ gemitu peccator̄ veniā flagitare: q̄z te polluto ore lau
dare. Sed tñ de tua p̄yssima bonitate ac ingenita dulcedie oib⁹
mortali⁹ p̄nulgata vtute cōfisus: te laudare cupio ex intimis
p̄cordys: obsecrās viscera mūarū tuarū: vt me vērme imundū:
canē mortuum: t̄ cadauer putridū: non despicias de⁹ meus. Nēpe
vtutes celo⁹ te cōdigne laudare nequeūt̄: quāto min⁹ bō fragil⁹
putredo t̄ vermis: bono⁹ quidē meo⁹ nō idiges: s̄z tuā supex
cellentē bonitatē tantomagis nobis manifestā facis: quāto ifir
mitatib⁹ nr̄is magis miserādo cōdescēdis: t̄ gratiā gratis ex so
la liberalita **Sapientia** Umbra nitī apprehēdere t̄
te largiris. Impossibilia attēptat qui me ad plenum
laudare laborat. Nec tñ iō a laude cessandū ē. Sed tibi parifqz

Quales h̄c &
Z. et laudat

oibus creaturis laudare cōuenit suū creatorē:qr nulla creatura
est q̄ opificē suū nō laudet: vel saltē laudabilē reddat. **P**ēsandū
quoq; ē q̄ in auribus diuine maiestatis dulcius sonat medita-
tio scā:q̄ vba sonora sine sensu platā: t gēmitus cordis : q̄ cla-
mor solius oris: t hūilitas sincera q̄ vox fracta. **E**t vt meli⁹ qđ
dixi viuo itelligas sub exēplo attende in me t vide : q̄ licet to-
ta vita mea in tr̄is fuerit ad gloriā sumi patris:excellentius tñ
quodāmodo in me clarificatus fuit cū ipm in cruce confitēdo
t genus humanū redimēdo dolores mortis ex obediētia susti-
nui. **S**unt nōnulli qui v̄bis declamatorys me laudāt:factis vō
displacibilibus irritāt:labys me honorāt:cor aut eoꝝ longe est
a me:t sunt nōnulli q̄ i p̄speris successib⁹ deū laudāt:i aduersis
aut euētibus ipaciētā exaggerāt quorū laus deo ḡta nō ē:quia
pura nō ē. **G**ratissima aut t acceptabilis apud deū laus ē eoꝝ q̄ i
aduersis sicut in prosperis:ex toto corde suo omni tpe deum cō-
fitentur:t multipliciter flagellati t afficti gratias agunt.

Discipulus. Loquatur quesu⁹ seru⁹ tu⁹ ad cor dñi
sui verbū. Cere fateor me in predictj
hucusq; minus habuisse: magisq; confessionē tue laudis i p̄speris
q̄ in aduersis extulisse. **S**ed nūc me totū i holocaustū volūtati
tue offero:animū habens promptū ad hoc : vt si queuis mala t
aduersa mihi euenirēt: te ex hoc velle nō min⁹ laudare:qui po-
cius in omnibus gratias agere:atq; vniuersa hec patienter pp̄f
te sustinere. **I**tem si prō gloria tua esset magis mors mea q̄ vi-
ta:vtiq; vitam iuuētuti adhuc gratam morti libens velle expo-
nere:t reliquos annos quibus viuere poterā si morte puentus
nō fuisset taliter dño meo cuperem offerre. **O**ptareim nāq; ex
intimis recordys meis : vt si iuuentus celerius consummata
annositatem matusalem coequasset : q̄ vnuſquisq; annus tam
longeui temporis pdicti: t vnuſquisq; mēsis annoꝝ eorundem
t vnaqueq; ebdomada horū mensuꝝ: t cuilibet dies ebdoma-
darū: t q̄libet hora dierū illoꝝ: t quodlibet minutum horarum
pdicti tēporis te ex p̄sona mea collaudarent tam deuote t affec-
tuose quātū vnuſq; aliquis de numero beatorū spirituū i splendo-
dorib⁹ scōꝝ te laudare i tāta duratiōe potuisset: ac si h̄ oia i p̄so-
na p̄pria compleuisset: t q̄ huius laudis frequens innouatio:
sua infinitate oēs excederet spēs numeroꝝ. **A**dhuc q̄ si qđ absit
volūtatis tue bñplacituꝝ t laudis tue p̄coniū i h̄ cōsisteret q̄ aīa
a corpe exuta: aut ignez purgatori⁹:aut certe inferni suppliciuꝝ
in penā suoꝝ criminū recipere deberet: nihil de laude dñi mei

vellez diminuere: sⁱ p^{ro}mptio aio velle si tū possim: oīz negligēti
 as supplere hoīm t oēm irreuerētiā a sclo tibi exhibitā emēdar
 Sed t supposito p^{ro} impossibile: q^{uod} ī inferno vbi tue laudis nulla ē
 confessio: aia mea hoc mō videlicet ex caritate te laudare cupiēs:
 iā eēt posita: vtq^{ue} de p^{ro}fūdissimis īferoz tenebris ī vocē laudis
 tue tam efficacē velle erūpere: vt vox altisona totū īferoz ter
 minū ac machinā mundiale: aeris quoq^{ue} t celoz altitudinē pe
 retraret: t pueniret vslq^{ue} ad soliū glē tue excelsuz. Quid plura:
 fac de me qd^o tibi placuerit. qr quā diu ē halitus ī narib^o meis: a
 tue laudis preconio nō cessabo: sed t cū virtus loquēdi mortis
 hora defecerit: t meū ihm amplius pre debilitate p^{ro}fere nō ya
 lebo: peto vt saltē nutus oculo^z vel extēsio digito^z sit ī nouatō
 t confirmatio oīm desiderabiliū affectuū: t vbo^z atq^{ue} operū p^{ro}te
 ritorū t futuro^z: que vscq^{ue} in extremā iudicij diē tibi cū deuoto
 famulatu offerre velle: si tā diu viuere posse, Insup qdē dilecte
 mi: hēc adicio: desiderās corde affectuoso: vt qn corpus meum
 fuerit in pulueres minutissimos redactū t lapide clausum q^{uod}
 qualibet pulueris picula minutissima vox amena laudis t glē
 tue exurgat: q^{uod} durissimū lapidē penetrās celorū altitudinē tran
 scandat: t vscq^{ue} ad extremā iudicij diemi viue laudis preconiz
 extollat: donec in resurrectiōe beata corpus t aia pariter vnitā
 ī tue laudis glorificatiōe. **Discipulus.** Sane q^{uod} diu
 eternaliter copulentur. sum in h^{oc} cor
 poris ergastulo: peto adhuc informari q̄liter ad hec pueniā: vt
 ex toto corde: t ex tota aia: t ex oībus viribus meis offini tpe
 qdam incessibili iugitate te valeaz laudare. Istius nāq^{ue} rei p^{ro}
 maximo desiderio sepi^o intra me corde feruido dicebā. O pni
 mobilis motus felicissim^o qd festinas cur tā velociter ptransis
 qzobrē sic pperas: Obsecro te hoc qd ē impossibile fac possibile
 t sta paulisp: morosus age: sol cōtra occasū donec in hoc pucto:
 t in pñti ictu oculi hui^o horule dñm meū dīlectū meū: t vnicuz
 cordis mei gaudiū cēties milies collaudē t glorificē ex itimis
 visceribus pcordio^z meoz. Voc quoq^{ue} sepius mibi fateor acci
 disse: cū me pro tpe anim^o ad diuersa abstraxisset: ad me reuer
 sis t in me cōuersus subito aiebā. Odilecte mille āno^z pertrā
 fierūt spacia: ex quo te dīlectū meū nō habui in actuali mēoria.
 Eya ergo pcordialis amor aperi thesaurū tuū mibi: t doce qso
 qdū adhuc viuo t subsisto: q̄liter te absq^{ue} yllijs īterruptionis
 ipedimentiō quātū possi. **Sapientia.** Quicūq^{ue} ī ūnib^o
 bile ē valeam laudare. z-17

No:

intedit: et sibi a petis cauet: et exercitia virtutum non deserit. deum iugit
laudari non deserit. Verum ut sincere intentio tue satissimam: nosse de-
bes secundum notas tibi patrum suas: quod cum misericordia tuam
expurgata, cunctisque emundata fecimus passionum fuerit: et quantum huane
fragilitati concedit ad immobilem metis tranquillitate ac perfectam pu-
ritatem preuererit: hic ad id ruptam laudis mee preuerantiam: quod finis
et consumatio totius perfectiois spiritualis hois esse dino scimus preueniet.
Quocumque mens tali fuerit tranquillitate fundata: vel ab omni carna-
lii passionum noxibus absoluta: et illi uno summoque bono tenacissima
adheserit metis intentione: fine intmissione deum laudabit.
Hac enim puritate si dici potest sensu metis absorpto: ac de freno si
tu ad spirituale atque angelicam similitudinem reformato: quocumque in se re-
ceperit: quocumque tractauerit: quocumque egerit: purissima ac sincerissima
laus dei et **Discipulus**. *Nunc quocumque superest o amatus*
oratio erit **Sapientia** tua sapientia ut post hec verba
tua dulcissima de promptuario diuine sapientie allata: de quibusdam du-
abus me informare digneris. Et primus est ubi maximus incertius
et precipua materia tue **Sapientia**. In contemplatione illi
laudis valeam invenire. **Sapientia** unus summe ac dominis
summe et super excellentissime maiestatis: in quam sicut in suo fontali pri-
cipio omnia bona simplicissime ac uniformiter ab ethere continetur. Dei
de in riualibus bonorum particularium ab illo summum bonum prouidentium:
quam diuersimode a creaturis percipientes secundum plus et minus: per ea
causa causarum dignatur **Discipulus**. Ad contemplationem
singulis comunicare. **Discipulus**. ne illius diuine
maiestatis altitudinis. egrotus nequam assurgere valeo. Sed hoc
credis libani videlicet fortioribus relinq: sed cum carduo locum mibi
portionatum in imo regro. Verum a laude tua ea propter non tace-
bo: si quo modo fortassis ex ipotetia mea saltat potenteribz occasio
ne videar ministrasse. Sic nimirum videmus quod plerisque inter dulcis
simas nemoris auiculas: et tympanates philomenas: corui quocumque
crocitates afflunt in hoc eodem modo quod accepérunt creatori suo
subseruit. Sic et ego quocumque peccator cum sum: cantus ad manus ha-
beo precium: et per possum deum meum per ipsum laudo et glorifico in eternum.
En quidem aliquid de deo dulcius canere nescio. nisi hoc videlicet
quoniam suavis est dominus yniuersitas: et quod misericordia eius super omnia opera
eius. O deus noster misericordia mea: in hoc letabimur anima: exhilarans conscientia:
et gaudio immenso irrigans omnia ossa mea. Hoc suave cantus anima
mea usque in seculum inter spirituale genus auium cum leto dulci canit car-
mine. Quotiescumque etenim mente reueluo: quod aliquis fui: quod alia scri-
Riglio

De Miserere
laudes.

mina euasi: et quoniam periculis me ptecessisti: et a quibus malis me
 eripuisti: diripuisti vincula mea: sanasti vulnera putrida: et laqueos
 periculosos contristasti: et me dulcis ac pacne liberasti. **L**u hinc
 et similia bona mibi a te exhibita ptracto: mirum est quod in horis oīz
 affectuosa recordatio meipm p amore possim portare: ardētis
 simus siqdem amoris ignibz incādesco. **O** deus meus quod diu pto
 rem tibi recalcitrantē expectasti patientē: quociēs et quod paternē:
 nūc quidem dulcis: nūc vero dure me admonuisti: nescientez in bñ
 dicionibz puenisti dulcedis: filio pdigo et peccatis pgrauato: ac
 gratys nudato in occursum venies pacne occurristi: ab iterante
 prauas vias misericordē facie non auertisti: sed semper et ubique pi
 et misericors fuisti: et quod bis oībus maius est: quod in bis oībus bo
 nis tam multiplicitibz ingratus semper extiti: nec tu summa bonitas
 ppter hō destitisti: donec tandem me ad te dulcem traxisti. **A**b sum
 ma et ineffabilis pietas: nūquid quidez in his oībus meipm a lau
 de tua cōtinere potero. **N**eque deus meus misericordia: p bis oībus
 et alijs inumeris beneficijs opto et desidero. vt tal' tataqz iocūda lau
 datio tibi sit ex me: qualis fuit beatorum spirituum laus tunc: cum
 in primo aspectu tue diuinissime maiestatis gaudebat se eterna
 liter in tua laude confirmatos: malos vero a te sine fine detrusos.
Iteque tam magna iocundia sit illa laudatio: quanta est aiarum
 scārum cum a carcere purgatoriū erexit vultui glē tue pmo pītantē.
 vt tuā iocundā facie intuans: et quāta erit laus in plateis celestis
 ibrlin post finale oīm resurrectionē: qui electi a malis seperati
 dea iocudo corde laudabūt: ac de sua saluatiō eternalis gloria
 bunt. **D**ulcis et pie magis nūc quoque yellē a te scire qd affectō
 nes interdu in me exurgētes de quibus dubito utrum naturales
 sint vel ḡtuite: in laudē tuā possem cōuertere. **I**teque qualis non et
 solū bona sed malā: vt videlicet immissiones malignas p angelos
 malos factas: atque vniuersalit oīa visa et audita et sensibiliē per
 cepta in laudem possim. **S**apientia **A**d hec tria per
 couertere mei creatoris **S**apientia ordinē talia tibi
 danus rūsa. **E**t primo dicim⁹ quod horum affectuum pdictorum difficultē
 haberis pōt distinctio ppter eorum maximā similitudinē: et iō tales
 affectiōes puras quidē et sinceras vt ē gaudiū et exultatio: te ad
 hilaritatē quidā puocātes: vel etiā vt interdu fieri solet ad dul
 ces lacrimas: vel ad siles affectiōes de quibus nescis vñ veniant
 aut quo vadāt incitātes. **V**as oīs pīgues et irriguas affectiōes
 statim vt senseris debes deuota quadā exhibitiōe sursum ad re
 rum oīm creatorē erigere ad modum acceptabilis sacrificij quod

2.3.10

abel deo obtulit: ut ei⁹ in laude expendant: qd t autor ē nature:
t ḡc largitor: t sic quidē ḡc tales. qd vt sic sūt nāles nec merito
rie: ex fine suo quodammodo pñt fieri supnaturales t meritorie.

**Quociescūq; vō senseris malignoꝝ spirituꝝ blasphemas sug
gestiōes itrorsus incipere sibilare: statim exurge t dic.** O deus
altissime: vt aia mea hui⁹ maligni spūs locū vel officiū quo te i
ppetuis eñitatibus laudare obuerat si pñtisset subripe valeat
in tātillo: opto t desidero vt quociēscūq; h malignus spūs has
abhominiadas cogitatiōes cōtra volūtatez mēti imiserit: totiēs
ex voto oīm desiderioꝝ meoꝝ ieffabilis laus t gratiarum actio
inenarrabilis tibi sit in pñtuas eternitates. Et quotienscūq; h
nephāda susurria immissa sustineo: totiēs laudis sacrificia. ḡtis
fima tibi offero cū effectu. Sic igit̄ vt vides diligētibus deū oīa
coopanſ in bonū: cū etiā talis suggestio pestifera eis cedere pos
sit in vtilitatē. Dorro de vltimo qd quesisti sic faciendū ē. Quā
docūq; videris vel pceperis quomōcūq; rerū aliquāꝝ peminē
tiā singularē: puta nemus frondosū: pratū florib⁹ ḡtiosū: cāpum
onustū seminibus: arborē repletā fructibus: t in oībus silibus
ceteris: sursū corde eleuato: t oculis ac manib⁹ in celū intentis:
Dic ex itimis cordis affectib⁹. O generosa t pulcherrima sapia
secūdū speciosissimas t excellētes buius rei p̄rogatiuas t gras
milia miliū celestū agminū tibi ministratiū: te ex me salutent:
t decies milies centena milia tibi assistentiū glorificant: t yni
uersal⁹ melodia oīm creaturarū te ex me collaudēt nūc t ietnū

Discipulus. O deus eñe si taz iocūda ē laus vie:
q̄lis erit laus patrie. O si tm̄ delectat
eius memoria qd erit de pñtia: Sed pchdolor p hāc tue laudis
mirā t ineffabile dulcedinē o diuina sapia cor meu parit̄ iocun
dat: t tū introrsus q̄si dolore ḡui sauciat. Lū enī i bac valle mi
serie me eē cogito: t a pfecta laude beatoru me adhuc tā longe
distare pspicio: inter vocē laudis erūpunt pariter t lacrime me
roris. O qñ veniet dies illa desiderata q̄ me liberabit de corpe
mortis hui⁹: quis enī nō cupiat t vehementē desiderat dissolui
t cū xpo eē: t trāsire de statu miserie: de loco pugne: i libertatez
glorie filioꝝ dei. Tēpus ē dñs: sufficit mibi: tolle animā meam:
neq; melior suz q̄ patres mei. Ecce q̄s periculosus hui⁹ mundi
status incipit esse: ecce quot mala incipiūt ex omni parte succre
scere: ye ye paturiētibus t nutrientibus in istis dieb⁹: felix qui
bene paratus mortē expectat ppinquā: s; ego feliciorēm dixerī.
qui iam de loco mortalitatis transiit t ad ethereum thalamūz

feliciter puenit. Ego autem qui neutrū habeo: quō cōsolari potero
O deus meus: quid dēt interī in tot laborib⁹ ⁊ angustis p̄meti
bus reficere. **Sapientia** Ecce habes vii interim tibi
animā meā. *Franckus Rei
Laudis*

videlicet hāc paginā iocūde laudis diuine quaz frequentē repli
cando cōsolari poteris i aduersis. Namq̄ leticia spūalis: ⁊ ala
critas laudis diuine: est quasi quoddā plūdiū celestii gaudiorū
vbi ore pleno ⁊ cordū iucudo oēs electi me laudabūt ⁊ glorifica
bunt in eternū. Nec laus diuina mientez in aduersis reficit: ani
mū sursuz trahit: ⁊ tristiciā inordinatā depellit. Ip̄a q̄q; iimicos
spūales fugat: deū oipotentē placat: angelos letificat: animas a
purgatorio liberat: ⁊ tote celesti curie gaudia noua propinat.

Discipulus O surge surge nūc aīa mea: ⁊ loquere
canticū vtiq; laudis in voce
exultatiōis: cymbala ḡrepēt: corda cōiubilēt. Tellus oīs resul
tet in laudē creatoris. O amātissima sapia: bonitas eīna: te pre
cor vt omni mane diluculo cū ad te surrexero ⁊ oculos aperue
ro: simul q̄q; cor meū in laude tua aperiat: ⁊ quodam lucifero
splēdore ⁊ flāmeo ardore laudis tue facula īmensa ex eo simul
exurgat in se cōtinēs tui amoris ītenſissimū gradū cordi hūano
vnq; de sursū cōcessum. Similitudinē q̄q; ardoris in se gerens
spūs illius q̄ inē sup̄mi ordinis celestia agmina in te ⁊ de te ar
dētia maxime tuo calet in amore. Ad exēplar nibolomin⁹ illius
sup̄substātialis ⁊ supeēntialis ac ieffabilis caritatiss: in qua tu o
pač celestis feruētissime diligis tuū vnigenitū in spū scō: ⁊ peto
vt hec laus tā suauit ac blande resonet in corde tuo pačno: sic
sonare cōsueuit suo mō oīm cytharedoꝝ ac musicaliū iſtrumē
toꝝ suavis modulatio: in corde iocūdo statu iuuētutis florido:
⁊ in hac laudis facula simul ascēdat tue laudis tāz odorifera fu
mi virgula: tā gratiosa: ac si eēt cōposita ex oībus aromatibus
mirre ⁊ thuris: ⁊ vniuersi pulueris pigmētary: tā speciosa sicut
cū vñali tpe flores herbarū pullulat in cāpis pulcris coloribus
⁊ arbores stāt frōdib⁹ ornatis gratis odorib⁹. Sitq; laudis hui⁹
facula tā amorosa ac deliciosa: vt in eaꝝ oculi tui delectabilis fe
ranc: totaq; celestis aula resultet: ⁊ h̄ iugit sine int̄missione fer
uidissimo estu ⁊ rapidissimo calore tui amoris sursū exurgat ex
corde p̄ deuotā meditationē: ex labys p̄ feruīdā locutionē: ⁊ ex
oībus opībus meis p̄ sanctā cōuersationē: ⁊ h̄ laudis facula sua
v̄tute oēs inimicos repellat: glām augeat: finē beatū obtineat:
⁊ glām eterne beatitudinis adqrat: vt finis huius laudis tēpo

n j

ralis sit inicium eterne laudis patrie celestis. Amen

Informatio q̄li p̄missa fuit thenda ad finiones & collatiōes

IDesaurus desiderabilis in

Ore sapiētis erit h̄ tua p̄clarissima prossus doctrina. O
amātissima sapia si fuerit talis ordinata: vt nō solū faci
lis sit ad intelligēdū: vel delectabil ad audiendū: s̄ & generalis
p̄ cuiuslibet statu se ad dilatandū. Nā t̄ h̄ ipm ei⁹ pfecta requi
rit integritas: ad verū quippe amore: tueq̄ laudis cōdignā fre
quētationē zelus ptinet aiarū. T̄qdem fidelis seru⁹ & prudens
aplici ordinis imitator exi⁹: nō solū sibi: s̄ & saluti aiaꝝ & p̄xio
rū vtilitati itēdere: frātne caritatis obligatiōe tenet. Et iō post
p̄missa h̄ sapie salutaris documēta peto informari: q̄li ad p̄xio
rū vtilitatē hāc eandē doctrinā facilē ouertere & copiose valeā
dilatare. Insup & formulā arteq̄ tribue discipulo simplici cōpē
diosā & vtile h̄ idē faciēdi in q̄cūq̄ alia simili mā indistincta &
informi: vt sic de obstrusis fauoz cellulis mel p̄ducere & panem
p̄uulis frāgere ac i turbas distribuere valeaz fecūditate ḡtiosa.

Sapiētia pulcre & compēdiose hui⁹ qđ a me petis
eruditōez h̄ze poteris: si dictū illud puti
le qđ quōdā in sentētys h̄umanitus iuētis legisti: nō v̄elis p̄yceſ
sed effectui curaueris studiose mandare. Queris qđ sit h̄. Certe
illud cuiusdā famosi q̄ sic dīc. Sapiētis ē ordinare: qđ huic me
lius: qđ v̄tili⁹: qđ nobili⁹: nā ea que a deo s̄: ordinata sunt. Qđ
enī ordinē retinet: durabile crit. Ut ḡ fili in h̄ sicut i p̄missis
oibus exēplo magis q̄ v̄bo te instruā de q̄sito. modus & ordo h̄
mōstratus tibi erit vniuersalit̄ obseruādus. Nō ḡ circa p̄missa
q̄ quicūq̄ sapient̄ aut feruēter n̄ solū sei⁹pm: s̄ & p̄ximū ex hac
sapie doctrina edificare desiderat. studiose p̄quirēdo iuenerit ibi
qđ pficiet vtricq̄. Quedā nāq̄ materie talis sūt posite: vt de se q̄
dāmodo sūt applicabiles ad eiusmodi: si q̄s tñ aliqualē diligē
tiā voluerit adhibere: sic sūt oēs ille q̄ de xp̄i sunt passiōe: vbi so
lū aduertēdus ē numer eoꝝ q̄ & q̄lia passus ē. Materia illa su
perius posita ē vbi dina sapia ichoat discipulo p̄ ipius feruore
excitādo suā passionē explicare: talis ē ad populum ordinanda

Primū siquidē xp̄s dei fili⁹ iminēte sibi passiōe horréda: cuꝝ
pre angustys supuēture in primo mortis guttas sanguineas su
dādo funderet in trā: nibilo in tñ libere suā volūtate p̄is vo
lūtati cōmisit: & qđ cepat deuote pfectit. Sic q̄libet deuot⁹ in öni
aduersitatis preslura & tribulatiōis angustia: licet forte naturaz

et quo hoſe v̄nd
debet agendum
v̄erbis

habeat reluctantē: se pañne volūtati cōmittat: t deuote hoc suis
cipiat qd occurrit. **(Secundū.)** Et sic xp̄s fuit captiuat⁹ t vincu
latus: ne q vellet posset abire: sic se hō debet captiuare ne seq̄tur
cōcupis̄cētias carnis: ac sensualitatis appetitu ad nocuā trahē
tem. **(Terciū.)** Itē eadē nocte oēs sibi illusioēs fcās ac verecū
dias illatas ab iniq̄s patientē sustinuit. Sic homo oia vba cōtu
meliosa t turbatiua: atq; obprobria t octa mala irrogata a ma
lis t iportunis hoib⁹ patientē ferat amore sui redēptoris: filia
vel potius multū maiora propt̄ ipm patiētis. **(Quartū.)** Deinde
in mortis discriminē ad caypham adduct⁹ vītate nō deseruit: s̄z
maledicentē t cōdēnante se dei filiū cū omni modestia cōfessus
fuit. Sic verus ip̄ius seru⁹ ppter nullū tpale piculuz debet vīta
tē deserere: s̄z vscg in mortē constās pdurare. **(Quintū.)** Dulcis
fima mat eius filio sic angustiato vīso: valde doluit. t ei ex inti
mis viscerib⁹ cōpassa fuit: ac amarissime fleuit. Sic fidelis ami
cus suo amico dilecto mala patiēti cōdoleat t cōpatiat. **(Sex
tū.)** Deiñ cū aū presidē statueret t iniq̄s accusationibus false vr
gere: oēni masuetudinē t patientiā ondit. Sic ver⁹ xp̄i imita
tor nō murmuret aut reclamet: nec cōtradicat cum indebite ab
emulis ledit vel ipugnat. **(Septimū.)** Diuina sapia veste alba
induit. t tanq̄ fatu⁹ spernit ac irrideat. Sic oēs irrisiōes q solēt
a vanis huius mudi hoib⁹ deū pre oculis nō habētib⁹: homi
ni spūali irrogari: sufferat patientē. **(Octauuz.)** Spinea corona
rex glē coronat: sceptro ac purpura subsannatorie deludat. Sic
etiā cū seruus xp̄i in hoc mudo vilipēdit t velut omni honore
indignus abhycit: atq; a presūptuosis despiciit: t illusioib⁹ mo
lestat: cogitet q seruus nō ē maior dño suo: nec p malo habeat
si p summo rege similia patiat. **(Nonū.)** Post hec nudat⁹ vber
tur: t flagellis nodosis caro illa sanctissima t mēbra delicatissi
ma acerrime dilacerant: corpus ei⁹ formosū plagis liuet: t san
guine vndiq̄ rubet. Sic miles strēnuus debet corpus suū p as
peritates t duricias obitas castigare: ne iobedientē icipiat recal
citrare. **(Decimū.)** Tandē sentētia mortis sup autorē vite data
cruce sibi baiulās: cōfestim ad locū supplicij foras educit tanq̄
malefactor: q huius mundi vita idign⁹ estimat. Sic verus iesu
xp̄i imitator seipm abneget: crucē suaz tollēdo t extra castra se
cū exeat iproperia eius portādo tanq̄ purgamentū huius mun
di fcūs: sempq̄ mortificationē iesu in corpe suo circūferat: vt et
vita iesu tandem in corpe suo manifesta fiat. **(Itaq̄ simili mō
bis decē articulis faciendū ē in oībus cōsequetibus materijs q**

sunt de xp̄i passione. **E**odē q̄b modo fiat in materia p̄taxata d̄
vtilitate videlicet tpaliū tribulationū: de q̄bus similiter poterit
cōbinare t applicare p̄t placuerit. **S**ic ergo viriliē faciat ī oī
bus talibus q̄ sūt his limilia motiuā multa: q̄ ordinate cōponē
do t cōnumerādo auditorib⁹ p̄ponat: t diffusius p̄tractādo ad
libitū collationē faciat motiuā. **M**aledicta aut̄ diligētiori idigēt
p̄scrutatione: vbi gr̄a. **I**n p̄ma materia supiū posita de tractu
diuino diligēs lector̄ iueniet inf̄ alia despōlationis diuine bas
vtilitates. **E**x hoc nāq̄ habebūt cōscie puritatē: mētis securita
tē: fame claritatē: noīs imortalitatē: spūalis delectatiōis ac gau
dioꝝ diuinorū affluētissimā vbertatē: somnū quietū t securum
ptectorē: glām t honore: ac phennē felicitatē: q̄ eā sibi ī amicā
assumit: decore vite decorabif: stola gl̄e vestief: t corona gratu
latiōis coronabit: p̄ modico labore magna reqe p̄fruef: t vera
atq̄ pfecta beatitudie q̄ in cōtemplatiōe sumi veriq̄ boni cōsistit:
beatificabit. **I**tē erit honorabilis atq̄ gratiosus: pacificus t for
tunatus: sapiēs atq̄ exptus: spūalis ac dinus: amabilis: t oīm
bonorū possessor secur⁹. **C**irca materia de feruida peniten
tia nota ibidē: q̄ hec mala inf̄ alia peccatuā cōsequūt: videlicet
seila penitētia: gemit⁹ t fletus: meror t tristitia: t cordis clamor
atq̄ miseria: deus pdit: aia misera a summo bono separat: ḡtys
nudat: t donis celestib⁹ spoliaf: cōfusionē induit: t ignominia
replef: decipit: derelinquit: t quodāmō bonis oībus p̄uaf: re
morsu cōscie cruciat: viuēs morit⁹: ac sanus existēs languidus
efficit: nomē spōse amittit: deū offendit: seīpam pdit: ī honorat
saluatorē: iūnicos letificat: scōs aut̄ angelos cōtristat: replebit
verecūdia pauore t angustia: peccatū astute hoīem circuuenit:
aufert sensū: cor trāssigit: t suavi toxicō hoīem pdit: oculos spū
ales eruit: sp̄m sc̄m fugat: t robur ōne tollit. **P**eccator glady⁹ i
imicorū iermis obycit: in se marcescit. t sibimetipi grauis effici
tur: alioꝝ bona vidēs amplius de suis cōfundit t conturbatur
Peccatū plūbo t leoni: tonitruo t absinthio cōpatitur p̄uare q̄
te iterori: t horrore q̄b dormiētes cōturbare cōsuenit. **I**nēduz
suadet hoī diē nativitatis sue maledicere: t in foueaz corrue
desperatiōis ifelicit. **C**irca materiaz de malis religiosis in q̄
bus extictus ē feruor deuotionis nota: q̄ religiosus tepidus et
vanus ē lamētabilis: q̄ miserabilior quodāmō oībus creatur⁹
sc̄z carēs deo t mūdo: cōpat̄ ciuitati ruinose q̄ v̄l subitanee cor
ruit: vel paulatim deficit: donec tandem ex toto perit. **I**tē mōstro
marino pp̄t deformitatē exteriorē t interiorē. **N**ā ver⁹ t p̄scūs

males introdūct.

religiosus debet habere has cōditiones. **O**mnia sc̄z mundana
spernere: in solo cōditoris amore flagrare: sanctasq; meditatio-
nes & bonas opatiōes semper habere: seipm̄ & p̄ximū edificare:
neinīne autē circūuenire aut ledere: s̄z in simplicitate & sincerita-
te vitam ducere beatā. **I**tē carnē suā cū vichys & cōcupiscentys
crucifigere: exercicia v̄tutū q̄q; magna & cōsuetudies deuotioe
plenas habere; ac fortissime ac strēnuissime cōtra neq;ias iūni-
ci bellare: & se metipm̄ pro defensiōe v̄tatis & iusticie in morte^r
v̄sq; tradere. **C**onditiōes vero niali religiosi sūt bee sc̄z: p̄c
uia cōtra suos superiores. **I**tē q̄rulositas. **E**st autē q̄rulosus qui
nihil sustinere vult: s̄z sue vult volūtati viuere. **A**lipiditas rerū
temporaliū inordinata: & laxatio freni nimis libera ad circum-
stātias peccati carnalis. **I**tem def̄scus diuine caritatis: iuidiaq;
frat̄ne p̄sp̄eritatis: honoris abitus iordinat⁹: & negligētia scārū
cōsuetudinū. **I**n seruicio dei sūt pigri: p̄ questu reru tpaliū sol-
liciti: & in oī tpe circa curā corporis nimis intēti: & itē p̄ni sunt
imitari potius mala exēpla q̄s bona: & suā negligentia defende-
re p̄ alioꝝ tepiditatē: discursus faciūt iūtiles: & p̄ colloq; mala
corrūpunt bonos mores: v̄ba quidē habēt interdū ad horaz spi-
ritualiꝝ: s̄z scā q̄nq; subintrāt carnalia: timētes quidē soluz oculi
los hoīm magis q̄s dei: cor habēt mūdanis desideriis repletuiz:
& q̄ habēt bona p̄ua multis malis sunt pmixta. **D**oc igis̄ mō
cōsequenē in oībus alys materiis hui⁹ libri v̄sq; in finē poterit
quilibet studiosus cū diligētia flosculos extrahere vñ possit ad
viā salutis p̄ximū trahere & ad deuotionez excitare. **Q**uod sibi
met faciēdū relinqm⁹: vt ei ex hoc studio fructus salutis & mer-
ces crescat eterne retributionis.

Qualit̄ multi fideles possint sapiam dīnā despōsare & quō p̄
quotidiana q̄dam leuia exercicia dbeāt se continue in eiusdem
amore renouare.

Tenite filii audite me: veite
et audite & narrabo vobis oēs qui timetis deū: q̄nta fe-
cit dīs aie mee. **F**ecit enī magna mihi q̄r potēs ē & sc̄n
nomē et⁹. **P**lane spectabilia & magna sūt hec: tanq; insignia vt
ex his nō īmerito admirer̄ oīs hō magnificās deū ac dicēs. qm̄
bonus qm̄ in sc̄lin mīa eius. **N**uāobrem si ego q̄dem int̄ hec so-
bria quadā ebrietate videar mēte excedere: deo cōcedendū est.
Laritas enī xp̄i vrget nos. **J**āq; os nostrū patet: s̄z & cor nostrū
dilatatiū ē. **A**uditū ergo hūc iociūditate & exultatiōe plenū mīto

Concordia brou
Ligilofsi
48. 13. 32. 53

Concordia mal
Ligilofsi

rū pro salute indultū magno cordis desiderio nobis erictuare
cupio festinant̄. **E**tēni sacraniētū regis abscondere bonū ē. **O**pā
dei reuelare t̄ ɔfiteri honorifici ē. **A**udite ergo nūc populi oēs
de regalibus nuptijs venio: ex vino celi potat̄ madeo: nuptiali
potitus thalamo gaudeo. **I**n sup̄ bonū nunciū porto: cunctisq;
noua gaudia fero: t̄ iō meipm p̄ iubilo nō capio: s̄z totus iocun
ditate ifusus exulto in dño. **Q**ueris vñ taz rara: tāq; isolata gau
dioꝝ materia sit in fra n̄ra suborta. **N**imirū ex hoc q̄ i his pas
calibus gaudys: videlicet regalibꝝ ac spūalibus nuptijs: ip̄e rex
sumus ac impator diuin⁹ suā ynicā ac dilectā eternā sc̄z sa
pientiā in sposani copulauit: sposalia contraxit: t̄ me quodāmō
suū generū fecit. **D**qs ego: q̄ sum gener regis. **Q**uis ad tantam
dignitatē audeat aspirare. **O** q̄ magnū ē hoc: q̄ taz paup̄ t̄ mo
dicus: tā vilis t̄ idign⁹: nullis meritis p̄cedētibꝝ ad tantā digni
tatē debuit sublimari. **Q**uis estimare queat hec dona carissima
omniq; gratiarū actiōe dignissima: s̄z neq; his cōtent⁹ rex mag
nificus adauxit munera: cumulauit bñficia: ampliauit bona: t̄
grām copiose dilatauit. **N**ā hūlis ille hui⁹ sapie discipulus i ea
visiōis grā: quodā nouo t̄ mistico noīe ab ip̄a vocat⁹ frat̄ amā
dus: dū in cordis cubiculo nupriali thalamo cū dñissima spōsa
sua secreta silentia petisset: t̄ int̄ ipius amoris brachia dulcī ſo
porat̄ obdormisset: cordis cū feruido affū admodū pſcē vigila
ret: atq; de alioꝝ parī ſalute ſecū tractaret: p̄dā ſpōſa huiusce
modi yba nimū dulcia intellicūlī ac spūalī t̄ ſupnaturaliter
oniūq; mortaliū votū ɔditiōibꝝ dissimiliē ſpromebat dices. **E**x
te nāq; egredieſ in q̄ oēs gētes bñdicenſ. **E**x q̄bus ybis celit̄
platis nimū delectat̄ p̄iter t̄ admirat̄ ḡtitudie p̄cipua ad eaꝝ
cōuersus dicebā. **O** lumen oculorū meorꝝ: o desideriū aie mee: et
gaudiū mētis mee. qđ voce exp̄mi nō pōt. **A**mica dulcissima ni
miū formosa: t̄ pre cūctis ic̄orpalī generosa: oibus ḡtys dece
tissime pornata. **E**cce tu nosti hāc eē ɔditionē ac p̄prietatē amo
ris int̄ē: vt hoc qđ q̄s int̄ē amat: b̄ alys t̄ placere cupiat: t̄ a
ceteris oibis id amari ac laudari: ſine ſui tñ p̄iudicio ɔcupiscat
Amorofia pñs mei ɔditio cordis: tot miscēs interi ignita ſu
spira ybis: s̄z ecce tu ynicā t̄ ſola es illa cūctis optabilibꝝ bonis
ſupeſſluenſ cumulata: talq; te ip̄a tradēte ē tua ſingularis pro
gatiua: vt q̄nto quis amator te pluribꝝ ſine iuidia coicauerit: tā
to pfectius te in ſemetiō poſſidebit. **Q**uapropter o benigna d̄ ſa
lute cūctorꝝ ſollicita: da modū aliquē: excogita viā cōgruentem
per quā hic tuus amor ac ſpūalis deſpōſatio multipliceſur: yel

75

etiam sicut iam in nonnullis desidiosis antiquata est: aliquiliter reno
uerit. Nam et natura a te optime instituta quibusdam puidit de neces
sarys remedys: per quod eorum continua defectio quam vniuersa tuis
legibus subiecta icutere certum est continue restaurantur: sic reuera et
gratia dona ne perdantur vel diminuantur frequenter egent renouati
one. Domine deus si multi scirent per experientiam responsationem tuam
eum accedo iocundam. Si noscerent tam modicum ipsum eum laborez: et
remuneratiois tam imensam eum mercede. Totus est tu cum cogi
to: quod tanta bona de parte posita a multis negliguntur. et quod missis tam
multa: et operari tam pauci suenuntur. Quoniam huius rei pre distide
rio flagrabat doctor ille egregius apostolus Paulus: quod fraternal
caritate promptus cupiebat ipse anathema eum pro fratribus suis: ut
spiritus hec conciliaret conubia: quod denique ait. Despodi inquit vos
vni viro. Sed et ille diuinus dominus patrus noster inclitus desponsationis
huius quasi celestis quidem panimphus cupiebat seipsum vedere ut to
tus possit pendere et suspenderetur a ianuam salutis: huiusque diuinis amo
ris istauratioe. Sic et soci ipsius iduuius enagelicus ille frascus
omnia arbitratus est ut stercore: ut ad amorem hunc preciosum oes trabe
ret multosque amatores Christi lucrificaret. Similiter et alii multi do
nilecti ab inicio mundi fecerunt: quod se huius rei causa tormentis et peri
culis inumeris exposuerunt: tanto feliores huius desponsatiois pti
cipes se fieri arbitrantes: quanto plures potuerint sibi attraxisse co
sortes et consimiles. Nunc ergo domine mihi paternis deuote liberando vestigi
is ego quod huius amoris iaculo vulneratus: et zelo fraternalis caritatis
medullatus tactus genua cordis mei ad te flecto: et ex totis precor
dys cum singultu et lacrimis te flagito: ut hanc spirituali desponsatione
in diebus nostris non sic perire possimas: sed gratiam renouatiois ipsius ali
qualem cordibus diversorum infundas. Hac nobiscum domine non secundum meri
torum nostrorum puitatem: sed secundum quod decet tuam amabilem atque praeclaram
bonitatem: in tua namque clemencia depedet tota salut nostra. Ex eo quip
pe miseris es tu ineffabilis amabilis: quod ipsis indignus es tu pius
atque placabilis. Sed ne diutius te praetraham. En ego miser peccator
propter delictis pregrauatus: sed de tua imensa pietate confusus: coram
te prostratus iaceo: de terra non surrecturus: donec ex labrys tuis v
bum egrediar gratiosum: donec surgas et propicius fias: consen
sum prebeas: ac te nunc quoque sicut olim desponsari permittas.

Sapientia. Ego quidem patulus essem omnini tempore
quod petisti adimplere: et in hec spiritalia con
cubia consentire: si tamen esset qui huic desponsationi vellent legitti
me operam dare. Sed mirum in modum multi sunt quod hanc desiderant

arram habere: verūtī pro eius adeptione nolūt laborare: verūz
quidē si sine labore hec mea felicissima despōsatio obtineri pos-
set: innumerī me sibi in amicā eligerēt. **Q**uis enī nisi isanus au-
ri imensū pondus sibi gratis allatū nō tollat t vadat. **N**unc vō
sic ē q sapia trahit de occultis: t q voluerit ipam possidere: ne
cessē habebit eā cū labore t sollicitudie qsi pecunia qrere: t effo-
dere qsi thesauros. **N**on enī inuenī in tra suauit viuentū. **S**i
quidē cōfilio diuino decretū ē: q nullus hāc dignissimā spōsaz
accipit: nisi prius strēnuissime in acie ppter ipam militauerit: t
aduersa sustinuerit multa: t quicūqz in his tribulatiōib⁹ virilit
vscqz in finē pseuerauerit in hoc mūdo eius in obseqō: hic tāde⁹
felicitr eidē copulabif sine fine in regno suo glorioso. **N**ec mi-
rū q labor preire solet mercedē. **Q**uis nāqz t in hoc breui tpe
optando t nō operādo obtinet qd vult: t ideo digni nō sūt ipi-
us pfcā despōsatiōe: q aduersa dēsignāt ei⁹ ob amorē sustinere

Discipulus Utiqz dñe: nā t catelli edūt de micis
saltem hoc fiat vt ex pticipatione illius pfecte despōsationis di-
uine quibusdā singularif collate: tuis qz infirmis ac fragilib⁹
put inuenēt manus tua puidere digneris: cōdescende queso
infirmitatibus nr̄is: t malicie tēporis hui⁹ instātis: t da modū
aliquē hanc grām scdm diuersos gradus pticipādi. **N**am t di-
uersos gradus habes mentib⁹: aut nūquid vnam tm̄ habes be-
nedictionē pater: **D**a igif modū aliquē facilem t tā generalez
vt oēs te per ipm colere cupiētes: siue tibi caritate pfcā iūgant
ne fragilitate huana ppediti: ab hac retrahant: seu etiā post mo-
dum igne purgatorij cōdigne purgenf: mercant bñdictiōis ip-
suis eē consortes: nec vniuersalia vt soles de hac re documenta
pponas: sed ad singularia ac pticularia t quedā leuia t cōmu-
nia descendas: tanqm si nutrix peruulis suis lac prebeat: non
solidum cibum: hec nāqz impotentibus quibusqz ac simplicib⁹
sapiunt suauius t facilius adimplent.

Sapientia. Quoniam ex euangelico statui promis-
mationē seculi: nauiculam petri licet multipliciter quassatam:
nequaqm deserere velle vsquequaqz. Ideo secunduni diuer-
sa tempora ad colendam vineam meam operarios destinai:
eiqz salutis eterne remedia contuli: ac sepius collata renoua-
re non omisi: sed ab inicio pernatiōes sanctas in animas
sanctas me transfundō: amicos dei ac prophetas constituo:

76

quāobrem τ in p̄senti: nūc q̄q̄ pietatis q̄dani opa. ac dilcionis
cōsueta satis exercitia: q̄bus a multis diuersor̄ graduū ac statu
um hoībus despōsationis huius et̄na salus diuersimode cōpti
cipari possit tibi indicabo. Simulq̄ qualē amor meus iugit re
nouari valeat demōstrabo. Adyciens hoc nihilomin⁹ q̄ hy qui
eiusdē sapie doctrine sup firmā petrā catholice τ apostolice ve
ritatis fundate extiterint deuote imitatores: bñdcionis quoq;
ipius q̄ per semen fidelis abrabe repromissa ē in xp̄o iesu: erūt
in sempiternum heredes.

Th̄ situr quicūq; desiderat eīne sapie amabilis fieri discipu
lus cuiuscūq; cōditiōis sit vel status aut sexus seu ordis:
aut religiōis: debet diligēt ea seruare q̄ sequunt̄: q̄ sic sūt tēpe
rata: vt nihil difficultatis iportēt: τ q̄libet possit ea facere sine o
ni p̄iudicio sue pfessiōis τ status. Si q̄dē dīna sapia nō intēdit
per ista statuere aliquā obligationē vel pfessionē: aut etiā astric
tionē qualēcūq;: s̄z solū q̄ndā nouā dormitatis deuotiōis spon
taneā excitationē. In qua q̄ se excitare voluerit: bñ facit τ lau
dabilit̄. Qui aut̄ hoc nō facit p̄ tāto nō peccat nec delinq̄t. Ante
oīa igit̄ q̄libet sapie discipulus debet amore carnalē si habet re
linq̄re: τ ipam p̄clarā eternāq; sapiam diuinā in spōsam sibi as
sumere τ amicā. Quod si fortassis quispiā adeo ligat̄ eēt p̄ amo
re aliquē priuatū q̄ sibyp̄i tā subito viu iferre asperū iudicaret
eēt ac nimis durū: saltē habeat bonū p̄posituz: vt ab hoc amore
nociuo se velit abstrahere: cū adiutoriū diuinū occasiōe aliq̄ in
uēta sibi senserit efficaciē arriidere. H̄y aut̄ q̄ treno amore ligati
nō sūt: s̄z alias desides hucusq; atq; tepidi atq; negligētes eius
in amore fuerūt: debet hāc spūale spōsam q̄si de nouo despōsař
τ se in eius amore recent̄ inouare pio quodā deuotiōis affectu
Hoc aut̄ sic dicim⁹ eēt faciendū: vt eidē cui p̄us seruire solebant
tanq̄ dño p̄ timore: sibi nūc p̄it studeāt placere τ adhēreſ tāq̄
dulcissime spōse p̄ spūale τ itensū amore sp̄ cogitātes excellētiā
τ pietatē hui⁹ dinissime spōse: τ q̄z bti sūt illi q̄ ei⁹ amicicia i hac
vita merueit dcorari. Et h̄ despōsatio v̄l despōsatiōis antiq̄ ino
uatio prop̄ feruētiorē duotiōis excitationē debet fieri: nō solū
ab itra in aīa: s̄z exteri⁹ licet occulte: p̄ aliq̄ signa puta p̄ tres pro
stratiōes: seipm in eisdē tāte spōse dando: offerēdo τ exhibēdo
τ arrā despōsatiōis ab ea petēdo sc̄z aliquā nouā grām i signuz
mutue dilcionis τ fidelitatis: quaz neq; mors neq; vita neq; q̄
cūq; creatura in perpetuū debeat violare. Et quia plerūq; facta
plus mouent q̄z verba: factum quoddam notabile ac rarum:

Exempla?

multūq; motuum spectans ad propositum tibi reuelabo. Erat
quidā iuuenis feruidus amator: qui amoreī freno relicto spō
sam hāc celestē diuinā scz sapientiā sibi ī amicā elegit: cupiēsq;
vehementē dilectā hāc itiniis viscerib^z cordis sui plenius incor
pare: secretū locū petiit: t p amoris stupēda vehemētia surgens
t vestimēta sua a pte superiori corporis extrahēs arrepto ferro acu
to sup nuda pcordia pectoris sui ī ea pte vbi cordis vitalis pul
sus p̄cipue videt^r vigere: pdictū ferrū carni sue ifixit taz valide:
vt singulis ictib^z crux sanguineus erūpens seqret^r ictus ferien
tis: t sanguis: vñ desup pcordys deorsū decurrerēt: dfluētes mi
nutatim. Sicq; tot acutas pūcturas: seuasq; fixuras hinc īde fe
cit donec tandem h̄ mō nomē pclarū sue spōse: qd ē ih̄s: magnis
t capitalibus l̄ris sup latitudinē cordis sui exarauit. Lū aut̄ bec
amoris vulnera recētia t sanguinolēta sibi nimī dulcia in car
ne liuida aliquādin cū multo amoris incēdio portasset: tandem
post multos dies sanat^r clare t pfecte pdictū nomē caro illa in
eodē loco integrat^r seruanit. Post modū igit̄ cum hic diuinus
amator quēlibet frenū amatorez sue spōse vanū nomē in veste
seculari vt a nōnullis fieri solet: deferri videbat: ex intimis pre
cordys ad dīnā spōsaz suā cūuersus eiusq; amoris supexcellētissi
mas p̄rogatiuas cōmemorās: ipius nomē nō ī tabulis lapideis
aut ī vestimētoz picturis rubrica vel atrimēto cōscriptis: s̄z in
tabulis carnalibus cordis: atq; l̄ris sāguineis: rosea vernātib^z
floratura cōsignatis: se gestare idebiliſ ī suis pcordys gaudebat:
fructū vō salutiferū dīni amoris in sibi crescere notabiliſ sétiēs
ex pūtia tāti nois memoriā iugit^r admonēt^r: cupiēsq; quoslibet
deuotos diuino ī amore pficere: suafit eis pinde h̄ nois maiore
curā h̄e: nō quidē vt idipm facerēt t se piculo incōsulte cōmit
terēt: neq; illud vllō mō imitare debere: qd sibi ex singulari do
no datū fuit v̄tute diuina supare: s̄z q illud nomē salutiferū q̄li
tercūq; formatū vel cōscriptū secrete quidē t latent^r: aut ī veste
aliq; vel alias ad libitū p diuini amoris excitatiōe sp̄ deferrent.
Sane pdict^r adolescēs amādus memoratū op^r amoris iō fecit:
vt quotiēscūq; cōtingeret nomē pdictuz sibi soli ac deo ibidem
cognitū a se videri: totiēs cōtigeret pristinā amicitiā rememorā
do q̄si recent^r in corde suo renouari. ¶ Sile hui^r qntū ad inten
tionē facti legim^r de symone sūmo sacerdote: q̄ amicitiā quaz
Judas machabeus frat ei^r dudū cū romanis statuerat: q̄si iam
iūeteratā cū renouare velle: clipeū aureū in signū illuc misit: t
antiquā amicitiā innouauit. Sed t ipē dñs in signum federis

boībus arcū in nubib⁹ dedit. **H**ic ⁊ filii isrl' mito federe cū dñō
aqua effuderūt: ⁊ vel aras edificātes aut lapides ponentes res
aliq̃ corpales statuerūt: vt p exteriora signa iteror⁹ fragilis bu
nana iuuaret memoria. **M**ulti quoq; sācti noui testamēti
trāfactis aī nos tpibus p icitamēto sue deuotionis picturas di
uersas sibi fecerūt: qdā ymagines vel cruces iuxta se habuerūt
nōnulli ⁊ reliqas v̄l cetera filia apud se vt legit̄ hui⁹ rei cā detu
lerūt. **V**oc ḡ vt pdictū ē faciat scz de noīe ihu q̄ grām habuerit.
Anim⁹ quippe hūan⁹ cito ac facilime a cept⁹ labit: nisi frequent
in ceptis renouet. **E**tē eterne sapie deuoti cultores: ac discipli
possunt q̄ volūt quotidie horas subscriptas scz cursū breue eidē
sapie legere. **V**u aūt q̄ legere nesciūt: vel legitime occupati sūt:
seu etiā q̄ eas cōmutare cupiūt dicat loco eaz. v̄y. p̄ nr̄. p septē
cōsuetis horis: p q̄libet hora vnu. **V**ec qūt dēt eē eoꝝ intētio in
bis horis: vt dīna sapia custodiat eorū corda ⁊ corpora: ne ab hoc
mūdo stultissimo ⁊ modernis tpibus vanitatib⁹ ⁊ malignitatib⁹
pleno: irretiant: s̄z caute ⁊ sapient ambulādo: a cūctis mal
⁊ periculis pseruent. **E**tē in mēsa post bñdictionē aīq; icipi
ant comedere dicāt vnu p̄ nr̄ pro elemosina spūali his aiabus
q̄ maxime sūt idigētes i purgatorio: attēdentes q̄ periculōsum
sit ḡtis elemosina comedere: ⁊ p cōtinua suffragia fidelis eā nō
deseruire: ⁊ q̄ piū sit i nullo se iuuare valētes: iuuare: ⁊ cū q̄nta
nihilomin⁹ ḡtitudine gaudeat se i tāta miseria: yl̄ minimā gut
tā aut micā ynā q̄ cadit de mēsa dñox suorū pcipe p refrigerio
qualicūq;. **E**t vt hoc quoq; exercitiū pietatis magis ḡtum ac
psuasibile dōtis mētib⁹ fiat: sciēdū q̄ dū deuota qdā approba
te religiōis psona simul cū ceter⁹ qbusdā bas oratiōes faciēdas
de nouo suscepissz: pcipue cum magna deuotiōe erga pmissum
de profundis p aiabus desolatis dicēdū flagraret: apparuerunt
ei in quadaz visione aie multe: locis purgabilib⁹ deputate: q̄ ex
vili habitu ⁊ gestu miserabili quē preferebāt: suffragior⁹ se bñfi
cio idigere deflebat: inf̄ quas tñ singularit̄ yna ad ipaz accessit
⁊ flebilis ab ea petiit: vt se pmitteret eē hūc mēdicū cui q̄tidie i
mēsa de pfundis pdictū p elemosina erat largitura. **E**x q̄ yisiōe
postmodū feruētius erga hāc agebat elemosinā spūale. **T**em⁹
vnu p̄ nr̄ dulcissimo ⁊ salutifero nomini eterne sapie: qd̄ ē ih̄s
vt dñs ⁊ saluator nr̄ oēs hos efne sapie discipulos: sanctameq;
matrē ecclesiā saluet ⁊ custodiat a cūctis aduersis: ⁊ ab oīm tue
atur hostiū isidys. **S**ane ob reuerētiā tanti noīs eidē pmittēdo
vel et̄ subiferēdo dicāt hec v̄ba. **B**ñdictuz sit nomē dñi nr̄i ihu

Interv. l. 3. xp̄i dei: t gloriose viginis marie m̄ris eius i eñū t vltra. Amē
Et de hoc extat indulgētie. Ratio hui⁹ orōnis de hoc noie ē: vt
ille dulcis ih̄s q̄ p̄chdolor his vltimis tpib⁹ de cordib⁹ multorū
quantū ad deuotionis feruore deleſ t extinguit: t tā dānabili
ter iā piectus ē: eo q̄ tā inumeri sūt q̄ que sua sūt querūt: t nō q̄
ih̄u xp̄i: vt inq̄ hoc mellifluū nomē aliquo mō reuūscat. t cor
dibus infideliuū inculcet ac renouet: pdictu fiat pietatis exerci
ciū. Hanc nimirū pictionē ih̄u a suis quondā dilectis ipsamet
diuina sapia nōnullis i vīsōe appārēs cōquesta ē voce q̄rulosa.

7 **C**itē p̄ma die ab ecclesia instituta pro historia sapie cātanda
videlicet p̄ma dñica mēsis augusti: t an̄ vigiliaz nativitatis qñ
inchoat ad vespas antiphona. **O** sapia: t sequēlib⁹ diebus vslq̄
ad noctē illā gloriōsā: cū in hūc mundū patris genitura eterna
sapia dignata ē itroire: fiat aliq̄ specialis memoria de ea i oñoni
bus p̄fatis p̄ antiphonā vel p̄ collectā: vel oñonē dñicam. **S**i ēt
aliq̄ tpib⁹ illis cū vacaret: missam p̄famat de eñna sapia cele
braret: gratū haberet. **C**itē discipulis t amatoribus sapie tres
adhuc dies in āno debet eē precipue obseruabiles: ita vt q̄libet
istarū triū dierū aliqđ obsequiū speciale faciat huic spōse spūali
Prima ē dies circūcisōis dñi. in hac enī die incipit ānus: t b⁹
cōsuetudinē quarūdā terrarū iueteratā: bac die by q̄ sibiūicez
in amicicia singularitē sunt iuncti: cōsueuerunt sibi mutuo stre
nas dare t bonū annū optare. **S**ic igit̄ s̄lī p̄ executiōe dormitā
tis aie ad amorē diuinū: q̄libet deuotus sapie discipulus t ama
tor in hac die suā vnicā ac dilectā spōsa diuinā accedat: t bonū
annū p̄ strenis sibiūpi t oībus ipius cōdiscipul⁹ t sancte m̄ri ecclē
fideliter depōscat: aliquā orationē speialē faciēdo: vēl etiā cui
hoc cōgrnit cereū accēsum in honorē illi⁹ qui eñna lux ē ad alta
re: vel an̄ crucifixū offerēdo vel p̄curando: in signū q̄ omnem
salutem suā fidelis discipulus i hoc instabili tpe recognoscit: t
vult se a sola spōsa diuina haberi: t q̄ amor ei⁹ solius in corde
suo debeat ardere t lucere: t petat vt si hic amor fortassis aliq̄
occasione extinctus ē tā misericorditer reaccēdat: vt de cetero
nunq̄ extinguat. **S**ecūda dies ē dñica i quiq̄agesima: q̄ di
es a plerisq̄ appellat carnisprīuū: t hec ab b⁹ mūdi stultis ama
toribus celebris habef: t cū vanitatibus supuacuis expendit.
Tūc enī amici t sodales cōuenire cōsueuerūt: t solacia mūdana
ac peritura sibiūicē. facere. In signuz ergo q̄ illa diuinissima
spōsa suo discipulo dēt eē hoc totū qđ ē gaudi⁹ ac solacy t amo
ris in hoc mūdo t futuro: iō pro exercitatiōe deuotiōis tepidi

Dñica. 7

oratio

Cōsensu
art. 3. 7

cordis sui faciat sicut pri^o. **L**ercia vero ē prima dies mensis
may: cū vernalis serenitas oībus grata t̄ desiderabilis ̄cipit in
tre germinatibus pulcre appere. **N**ā tūc cōsuetū ē: t̄ maximie i
ptibus suētū tre almanie: q̄ adolescentes de nocte silvas petūt-
t̄ arbores viriditate foliorū venustas p̄cidūt: t̄ floribus ornatas
pre foribus locāt: vbi putāt se habere amicas in signū amicitie
t̄ fidelitatis. **S**ic ergo vt ex iniq̄ p̄ncipio confles sc̄a deuotio: sic
t̄ de p̄na die mēsis augusti noscif ab ecclā factū eē: hoc qđ ab
illis supuacue fit hoī mortali: ab istis deuote fiat oīm cōditori:
t̄ tāto sollicitius: q̄nto hec diuinissima amica oēs mortales in
gratys precellere dubiū nō ē. **U**n illa die sue carissime spōse di
uine ad icitationē sue deuotiōis lumen corpore offerant: vel ali
quā alia orationē deuote dicāt seipos eidē affectuosius recom
mēdando. **D**iscipulus q̄q̄ sapie: sumo cordis affū honoran
da ē illa mat̄ sumi regis etne sapie: q̄ eosdē tanq̄ filio p̄prio spi
rituales in speciales libi vult asūmtere filios: t̄ eoꝝ curā gerer
matno cū affectu. **U**n q̄libet deuot̄ sapie discipulus debet eaꝝ q̄
tidie honorare cū salutatiōe angelica. ix. vicibus dicta: vñ aue
maria dicat cū genuflexiōe sumo mane cū p̄mo surgit de lecto:
oīa bona opa sua die illo facieđa: regine celi ad manus deuote
porrigēdo: vt cū tam̄ reuerēda mat̄ t̄ dilcā mat̄ ea p̄sentauerit
suo filio regi sumo grata t̄ accepta fiāt: ob reuarentiā scē t̄ rāte
mediaticis: q̄ fortassis modica ac vilia minusq̄ grata fierent
immediate p̄sentata p̄ man⁹ pctōris. **S**imilit̄ in sero faciat post ö
nes oīones: cū iam imediate ad lectū ē eundū: t̄ vt eo securius
dormiat ab ea petat: vt qcqd illa dic minus pfectū ē: p̄ ipaz sup
pleat. qđ malefactū ē: p̄ ipam pie relaxet: t̄ qđ bñfactū ē: p̄ eaꝝ
cōseruet t̄ gratificeſ. **I**tē. vii. aue maria dicant cordi genitricis
dulcissimo: omniūq̄ pctōꝝ refugio p̄yssimo ac singularissimo:
vt ipa illud suauissimū etne sapie tricliniū: cūctarūq̄ miseratio
nū dñi depositoriū superfluetissimū: misericordiā aperiat t̄ inclī
net ad huius sapie filij sui discipulos i vltimo exitu spūs sui: vt
eos tūc pie ḫendere t̄ ad celi palacia p̄duceſ dignet. **D**ostre
mo vero omni anno p̄ma feria imediate sequēte die alarum
pro eisdē videlicet harū orationū cōpticib⁹ defunctis t̄ pro
ipōꝝ caris amicis missam dicāt q̄ sūt sacerdotes v̄l offerāt: aut
centū p̄ n̄ dicāt q̄ sacerdotes nō sūt. **S**ubiūgentes deuote pre
missis oīonib⁹ hāc supplicationē: vt deus t̄ dñs n̄ p̄ suā etnāz
sapiam misericordiā ecclē sue dudū tribulatē subueniat: t̄ eam
ad pacē ponat t̄ trāquillitatē. **C**ōpendiosius autem predicta

o j

recapitulātes sciendū: q̄ amatores seu cultores et ne sapie scđm
premissa debet carnalē seu frenū amore: q̄ occasio ē multorum
malorū deserere: t̄ eternā sapiam in spōsam spūale assūmere: v̄l
despōsationē hāc dudu cōtractā nouo deuotiois affū renouar: t̄
ad maiore deuotiois icitationē tres pstratiōes i loco orōnis
secreto facere: cū se in p̄cipio ad h̄ offcrūt. Itē p̄nt facere ea q̄
sequunt: videlz quotidie dicere. viij. p̄ nr. p septē horis sapie: p
q̄libet hora vnu. Itē i mēsa q̄ sumptionē cibi dicant vnu i ele
mosinā spūale his aīab que sūt magis egētes i purgatorio. Itē
nomini ihu dulcissimo vnu cōtra ône malū t̄ infortuniū mētis
t̄ corporis eidē p̄mittēdo subiūgendo h̄ vba. **D**ñdictū sit nomē
dñi nr̄i ihu xp̄i: t̄ gloriose virginis marie matris ei^o in eternu
t̄ vltra: t̄ sic erūt in vniuerso. ix. p̄ nr. Et qui h̄nt gratiā p̄nt pro
incitatiōe t̄ signo diuini amoris nomē ihu secū occulite portār.
Vñj at q̄ sciūt leger debet dicere p̄ maiori deuotioe cursu d̄ sapi
entia: t̄ int̄mittere. viij. p̄ nr̄ pdicta. Itē btē virgini cū p̄mo sur
gūt dicat vnu aue maria: vt ipa sit bonorū ab iplis ea die factoz
p̄ntatrix: t̄ i sero vnu post oēs orōnes: videlicet cū sint i pcictu
se deponēdi: vt sit malorū cōmissorū ab iplis recōciliatrix. Item
cordi suo misericordissimio. viij. vt hoꝝ oīz cōdiscipuloꝝ i morti
articulo sit adiutrix: t̄ h̄ silt̄ erūt. ix. aue maria. Itē debet prima
dñica mēsis augusti: dū icipit̄ historia de sapia: t̄ q̄ natale dñi
dū icipiūt solepnes antiphone **D**sapia t̄c. aliquā orationem v̄l
memoriā ad libitū de sapia facere. Itē diē circūcisionis t̄ dñicā
in qnq̄gesima: t̄ primā diē may: debet in speciali obseq̄o haber
orationē faciēdo: vel cādelā accensā offerēdo: vel p̄curādo qb̄
hoc facere cōuenit. Et itē in p̄ima feria post diē aiarū p̄ oībus
bis et ne sapie discipulū defūctis: t̄ pro ipoz caris missā celebrař
vel offerre vel cētuꝝ p̄ nr̄ dicere: fm q̄ tūc cōgruit statui vnius
cuiusq; **S**i yo cēnt aliq̄ adeo debiles vel ifirmi: v̄l occupatio
nib̄ licitis dediti: vt p̄ tpe a p̄dcis ipedirent: vel si eēnt tā duri
cordis t̄ secularis animi: q̄ pp̄t eoꝝ ignauiam nescirēt singula
put ē dictū applicare. dicat. ix. p̄ nr̄. cu totidē aue maria: t̄ faci
unt suffragiū pdictū: t̄ hoc faciat illa intētiōe iplícite q̄ t̄ ceteri
explicite: t̄ sufficit. **S**i et aliq̄ essent q̄ pdicta aue maria yellent
cōmutare i totidē **S**alue regina: t̄ illud p̄ nr̄ qđ in mensa ante
cibū p̄ aiabus dicit̄ in psalmū de pfundis: bñ facerēt ad honorē
sapie eterne q̄ ē bñdicta in secula. **T**orro vt ad p̄posituz nūc
paululū redeam: cōsiderare libet q̄ hec mea inqt̄ diuina sapia:
putilis doctrina simplicitate quidē fmonis inculta: sed reuera

Ag dictu

71
ōni fructu spūali opose fecūda: tibi erit deuotiōe p̄cipua suscipi
enda. **N**ā vt ipe cernis t experiri potes p̄ ea seruor deuotionis
accendit: cultus diuin⁹ ampliat: t p̄xim⁹ vtilit edificat. **G**ed et
q̄ibus i locis purgabilib⁹ degētib⁹ piū inde adiutoriū cfertur:
nulliqz nisi forte inuido detractori vel impio derogatori haben
tib⁹ itellectū exccatū t affectū iduratū: poterūt h̄ iusto examie
p̄bata displicere: ordine caritatis debito hic seruato. **E**xī p̄mo
deuotionē tibi haurias: deinde p̄ximorū p̄uideas aiarum saluti.
Fructus multiplex diuine benedictionis quem discipuli sapi
entie merentur accipere ex eius desponsatione.

AUm aurora finez daret: t tē
pus b̄ iocūdū votiuis cū gaudys t festiuis laudibus in
b̄ dulcissime spōse diuine felici allocutiōe exp̄esuz fine
daret. Jam iāqz discipulus q̄ diuinis iteri vacauerat cōspectib⁹
ad exteriora oga laboriosa vocaref: somniūqz b̄ q̄etissime cōtē
platiōis t infēne suauitatis intrūpere obediētie stimulis vrgere
tur. **T**otus ad dilecta cōuersus: t i amoris lacrimas resolutus:
in oscula scā ruēs: ei quā diligebat aia eius p̄cordialissime vale
dixit: crebroqz brachys amoris affectuosissime eā sibi sponsam
spūale cōstrīgens sustinuit: q̄si horā dimidiā: t talia infē q̄rulosa
valedictiōis v̄ba: lacrimosa voce subintulit dicēs. Nunc quoqz
fimo mibi ad te dirigiſ. **O**p̄cordialis amor cordis mei: cui soli
me totū cōmisi: cupiēs b̄ in euuī p̄petuari. **S**tas tibi dilecte refe
ro pro his: alijsqz inumeris bñficijs mibi a te ḡra sola collatis:
tibi laus t gla in sclā. **T**e obsecro intimo cordis ignito d̄siderio
p̄ viscera miarū tuarū: t p̄ vtutē sanguis rosei: quē abūde i tua
passione pro huāni generis redēptiōe fudiſti: vt hos oēs qui te
eternā sapiam decreuerit mō p̄fato despōſare: teqz volūt colere
cū p̄missis ōzonū deuotis exercitys: seu etiā hec eadē fidelibus
studuerint cōicare: vt inqz hos oēs bñdictiōe salutari bñdiccas
rex me⁹ t deus me⁹. **T**u nāqz es fruct⁹ ille bñdcūs olim mundo
reppromissus: i hoc singularis p̄uilegiatus: vt cuicūqz tu bñdixē
ris: sit ille bñdcūs. **B**ñdic ḡ p̄ mi pueris istis: amatorib⁹ videlz
t discipul⁹ tuis: bñdictiōe om̄i patriarcharū t cūctoz electorum
tuoz q̄ tibi ab inicio placuerūt vt eoꝝ tandem selici numero cuꝝ
gaudio aggregent. **I**nnocef queso nomē tuū amabile t glosuz
sup eos: vt sit eis in p̄tectionē salutis in cūctis mundi b̄ varijs
vite piculis. **T**ua etīna sapia eos in agēdis dirigat: āgelus pacis
ipsos custodiat: t p̄speritas aie t corporis eis arrideat salutaris.

0 2

Da eis dñe locū pnie: vt p verā stricōez t purā cōfessionē: atqz satisfactionem pfectā: an mortē suā ad te suū creatorē cōuerta tur: tibi pfecte recōciliens: necnō t sacrosancti corporis tui perceptioē p viatico i extremis laborātes muniant̄. Ita vt neqz subitanea t iprouisa ac idisposita morte poccupet̄. Fāc eis dne pp̄ nomē tuū gratiā hāc: vt sicut nunc p h̄ deuota ieruicia tibi famulant̄: sic i hora extrema sue expirationis a te bñdicant̄: et a tua dulcissima m̄re: matre inqz m̄ie ad regna glosa pducāt̄. ybi in celesti patria sancta illa agmina beator̄ spuum post pñl̄ incolatū miserie ab ybertate dom̄ dei felicit̄ debriet̄: te regē glorie: dñm qz v̄tutū i decorē suo cōspiciētes ih̄m xp̄ni dñm nosrū. Qui cū p̄e t sp̄scō viuit t regnat: p oia sclā scloꝝ. Amen.

Explícit horologium eterne sapientie.

Prologus cuiusdā fratriſ de viridi valle ſuper cētuꝝ medita tioneſ dominice paſſionis.

Tenerabilis ille ī carnate ſapie diſcipul⁹ melodiſoni illi⁹ ſapiālis horology artificiōſiſſim⁹ fabricatoř: cētenos articuloſ ſeu centū meditatioes circa paſſione eiusdē cruciſiſ ſapie meditādaſ: quarū i plogo ſui horology me minit in ſuo vulgari ſueuico teutonico p iplis vt ait vulgarib⁹ edoc̄t̄ diuinit̄ deuotiflme copulauit. Quas ego a deuoto qdaz ſacerdote deuote rogař eiusdē ſapie ſpū adiuuāte i latinuꝝ trāſ fudi ſermonē: eosdē mētis cōcept⁹ penit⁹ inuitatoſ: alteri⁹ tātu pprīetate idiomatiſ exprimēdo. **P**remittit aut̄ predict⁹ diſcipul⁹ ploguſculū hūc ſequente. **P**ro quo aduertēdū ſingulas orōneſ ſeu collectaſ totidē peticiuſculaſ cōtinere: q̄t meditatio nū articuli pcesserūt: t pleruqz ſingulas ſingulis rūndere articul⁹. Quo fit: vt ſicut i ipo plogo dī: cētu petiſioes cētu meditationū articuloſ ſubsequantur. **I**tem prologus:

Honorie paſſionis dñi nr̄i ih̄u xp̄i memoriam agere: eiufqz multipharys dolorib⁹ vicissitudinaria ḡtitudine p ſuo modulo cupiēs rūndere: ſequētes cētu meditationū nū articuloſ amar̄ mortis eius yestigia exprīmeteſ: cū ſbſcripti

centenariis peticiōibus quotidianis vicibus: et ex ore d̄promat
et cruciformi ac velut dictanti corde reuoluat singulis articulis
versiculū. **A**ue benigne dñe ihu xp̄e: seu salutationē angelicam
put signatū viderit subiūgendo. **S**ub hac enī forma diuotus
quidā ordinis fratrū p̄dicator̄ in sueuia q̄ vicina ē prucie: p̄sen-
tē orationē dinitus ē edoct⁹. **N**am cū nocte quadā c̄pletis ma-
tutinis staret corā imagie crucifixi: seq̄ p̄ d̄siderio suo ad dñice
passiōis memoriā digne cōpassionis sterile q̄rulosis p̄cordijs d̄
ploraret: int̄n̄ deplorādo copatiēdi desideriū desiderādo sterili-
tatis sue dolor icreuit: vt in extasim caderet resupinus. **E**t ecce
lux eū celitus emissa circūfusit: in qua sibi hoc passionis dñice
speculū lucidū: et harū centū meditationū memoriale d̄uotificū
est ostensū. **A**ccepitq; in mādatiis: vt ōni die hos centū articulos
cū totidē venihs: totidēq; subiūctis peticiōibus ore cordeq; duo
te reuolueret: et in hoc se ihu dño p̄ se passo pro suo modulo cō-
formaret. **A**b eo ḡ die p̄ acceptā huius meditatorie ōzonis exer-
cici grām: tāto cepit deuotiōis incēdio inflāmari: et dīni amo-
ris vnciōe pungi: vt in cōuersatiōis sue sinceritate in librorūz
seu scriptōz suauitate: in ōzonū instātia: et in totius vite elegan-
tia tāq; in expolito speculo facile fuerit acceptā grām speculari.
Et sciendū debere singulos articulos stādo dici: atq; post eos
qui dñice passiōis memoriā c̄tinēt: versiculū. **A**ue benigne dñe
ibesu xp̄e t̄c. Post exprimētes vō dolorē v̄ginis gloriose saluta-
tionē angelicā debere subiūgi. **O**ratiōes aut̄ singule geniculan-
do legant̄: excepta ea q̄.lxv. sequit̄ articulū: q̄ p̄strato corpe d̄
uotius ē legēda: put ibidē videbis presignatū.

Iniciūt centū meditationēs passiōis dñi nři ihu xp̄i: quas q̄li-
bet deuotus xp̄i discipulus q̄tidie debet deuota mēte psoluere:
ac seipm in eisdē dño suo pro se crucifixo humilius quo potue-
rit per affectū p̄ amoris spiritualis conformare.

Articulus primus.

Eta dei sapia dñe ibesu xp̄e:
in qualēcūq; vicissitudinem tue bñdictissime passionis
meditatio cordis mei rep̄sentat conspectui tue dulcissi-
me bonitatis illā tuā tristiciā dolorosam: cui⁹ vehementia post
desideratā illā cenā nouissimā in mōte oliueti p̄ anxietate et an-
gustia tui cordis: corpus tuū sanctissimū sudore sanguineū resu-

dauit: tanq̄ sanguis stillicidia stillātia sup terrā. v⁹. Aue benig
nissime dñe ihu xp̄e: grā plenus: mīa tecū: bñdicta passio vulne
ra t mors tua: t bñdcūs sanguis vulnerū tuor. Amen.

Representat t tibi bone ihu. Secūdus articulus.
R̄ecogitatio mea illā iniuriā furiosaz: cuius violētia tradit⁹
es fallacit: captus feralit: duris funib⁹ ligatus crudelit: t iuidia
liter es deduct⁹. Aue benig. Cuy. R̄epresentat itē tibi pie ihu r̄
cordatio mea illud obprobriū nialicosū: cuius insolentia nocte
illa potestati tenebrarū accommodata velatis tuis pulcrrimis o
culis iuidoz⁹ irrigorū vocib⁹ gestibus t pcussiōib⁹ bestialit es il
lusus: facies tua gratiarū plenissima rabidoz⁹ canū putēti sputa
mine ōtēptibilis se defcā: t corpus tuū tenerū viliē ē tractatum
Aue be. Cuy. R̄epresentat itē tibi benigne ihu memoria mea
illud iudiciū īmo piudiciū facinorosū: cuius inuidētia mane co
rā caypha ab iuidissimis canibus pcacit⁹ obiurgatus: a falcissi
mis testib⁹ mēdaci⁹ accusat⁹: mortis sentētia es crudelit cōdēp
natus. Aue be. Cuy. R̄epresentat t tibi clemētissime ihu oia itē
riora mea: illū tue v̄gineē geitricis cōtūtū luctuosū: cui⁹ maēna
cōpatiētia pietate ōdolētis pctōris lugubrit te asperxit. Aue be.
Domine exaudi orationē meā.

Oratio.

O Mea vnica singularisq̄ fiducia p̄fissime ihu xp̄e bonitati
tue. memoriā horū hodie rep̄sento: vt in òni tribulatiōne
t angustia patna nūbi pietate succurras: a pctōz̄ meorū vincu
lis me absoluaz: ab occultis delictis t manifestis vicioz̄ scāda
lis me custodias: ab iſidiosis diaboli suggestiōibus: cūctisq̄ cri
minosis occasionib⁹ me liberes t defendas: t tuis matrisq̄ tue
doloribus itima p̄ amoris affectiōe me facias cōdolere. P̄fissi
me dñe ihu xp̄e q̄ cū deo patre t sp̄sancto vñus es deus oipo
tens in secula bñdcūs. Amen.

Cuy. articulus.

Eta veritas eēna pie dñe ihu xp̄e mea tibi nunc offert me
memoria cōfusionē illā cōtumeliosam: qua fuit beata aia tua
tunc lūfusa: dū pylato obprobriosissime p̄ntat⁹: falsissime accu
satus: t ignominiosissime morti sine pprio demerito iūstissime
adiudicat⁹ fuisti. Aue be. Cuy. Offert item tibi bone ihu cor
meū derisionē illā obprobriosaz: q̄ a pylato ad herodē missus: il
lusus: t in veste alba p̄ fatuo dr̄isus fuisti. Aue be. Cuy. Of
fert itē tibi benigne ihu aia mea liuionē illā vulnerosam: q̄ cor
pus tuū pulcrrimū flagelloz⁹ vulnerib⁹ liuiduz: verberū vulne
ribus laceratū: miserabilis itumuit. Aue be. Cuy. Offert itē tibi
dulcis ihu mens mea coronatiōne illaz̄ spinosam: q̄ capite

tuo regio spinis acutissimis pforato: tua serena facies et amabilis
cruore inmaduit. Aue be. **Cx.** Offert et tibi clemetissime ihu
spus meus illa tua condensatione ignominiosaz: cuius ipectate
neq;ssima ad mortem prys humeris crucem baiulaz es deductus.
Aue benignissime Dñe exaudi.

O Spes et cōsolatio mei cordis p̄fissime ihu xp̄e p̄ horribile
tunc crucifixiōis sentētiā suppliciū te exoro: vt in hora mor
tis mee mite iudiciū mecum agas. Doce enī me honores mundi
cōtemnere: et tibi fidelit̄ prudēt̄ seruire. Peccatorū meorū
vulnera tuis me dñe doceas cōsolidare vulnerib;. Nō me ihu
bone in tēptatiōis tpe derelinq;: q̄ mei causa caput tuū sacerri
mū tot spinarū p̄unctionib; obiecisti. Da aut̄ mibi dñe doloz tuo
ruz amatoria semp memoria recordari: et p̄ meo modulo cruci
formē vicē tue reddere passiōi. P̄fissime ihu xp̄e q̄ cū p̄e et spū
sancto vñ' es de' in sclā gloriosus. Amen. **Cxi. articulus.**

A Mantissime ihu xp̄e memoria memor sum et tabescit in
me aia mea: dū singulos corporis tui sensus singulis dolo
ribus obstuuisse recordor. Pendēte siqdē te i ligno crucis: ob
tenebrati eversiq̄ sūt oculi tui carbūculis clariores. Aue. **Cxii.**
Aures tue sacratissime insultatiōib; et iproperib; sūt replete.
Aue be. **Cxiii.** Odoratus tu⁹ nobilissim⁹ pitorē fetētissimum
respirauit. Aue. **Cxiiij.** Gustū tuū naturalissimū amaruž fel ci
bauit: et felleū posauit acetū. Aue be. **Cxv.** Totū corpus tuū
tactus nobilitate mollissimū diris verberib; ē affectū. Aue be.
Dñe exaudi orationē meā. **Oratio**

O B horū memoriā cruciatuuz te deprecor pie ihu: vt auer
tas oculos meos ne videre gestiant vanitatē. Sipi aures
meas spinis timoris tui: ne audire cupiat linguā nequā: verba
vana: maledica seu detractoria pferentē. Odorū illeceb̄a et ior
dinatū carnaliū suavitatū in me extingue penit⁹ appetitū. Hac
me q̄q; dñe d oblectamētis ciboz et potiuū nō curare: s̄z da mibi
obedientē et humilē in tuo scō seruicio voluntatē: vt mea p̄pria
voluntate sub tua sanctissima voluntate humiliata dignus ha
bear tuoz annumerari deuotorū collegio famuloz: etiā et i hac
vita tibi humiliē seruientiū: et in aula glorie eternaliſ būdicētiū
et laudantiū deū in sclā gloriosu. Amen. **Cxvi. articulus.**

D Eu ihesu amabilis et benigne: in hora illa crucipendentie
tue caput tuū venerandissimū fuit imititer inclinatū: ac p̄
pria mole miserandissime pendulum ac penose. Aue be. **Cxvii.**
Collum tuū pulcerrimū p̄tensum fuit mole penduli capitis
et curuatuni. Aue be. **Cxviii.** Declara tua facies fuit sputo et

sanguine delibuta. Aue be. **C**xix. **C**olor cutis tue optimus et
serenus doloris et tristie nubilo obscuratus: et cinereus est effec-
tus. Aue be. **C**xx. **C**Species tua et forma pre filiis hominum specio-
sa immitata est: et visus es non habens speciem neque decorum. Aue.
Domine exaudi orationem meam.

Oratio.

Qlementissime domine ihesu christe fac me queso ut tute tue bene-
dictissime passionis ob deletionem meorum peccaminum corporalibus penalitatibus assuescere: et ob tue crucifixionis reuerentiam has amare. Da et mihi domine praeorū mores et insolentias patientem et humilitate tolerare. Contemptus et contumelias pro tui non minis gloria non metuere sed potius affectare. Omnes animi mei amaritudines et tristicias in tue pietatis dulcedine dulcorare. Et carnales concupiscentias et oes in me corporales illecebras ob tui amore mortificare qui mei gratia morte crucis subire minister dubitasti: benedictissime ihesu christe deus verus laudabilis et gloriosus et superaltatus in scula sclopo. Amene. **C**xi.articulus

OAmator hominum benignissime ihesu christe dextera tua fuit cruci tunc crudeliter acclauata. Aue be. **C**xii. **C**sinistra tua fuit eque clavio ferreo seueriter pforata. Aue benign. **C**xiii. **B**rachium tuum dexterum fuit bone ihu extensione nimia et quas satum. Aue be. **C**xiv. **C**sinistrum brachium tuum fuit contractum nimia tabefactum. Aue be. **C**xv. **T**am miserabiliter tamquam penaliter ihu pessime pene disti: ut solo aspectu adamatina pectora in tui compunctione mollescere potuissent. Aue. Domine ex. **C**lx.

ODisericordie inscrutabilis altitudo ihesu bone: per tue obsecro amaritudinem horrifice passionis: ut nec in prosperitatibus me tui finis aliquatenus obliuisci: nec in aduersitatibus a te me patiaris yllatenus separari. Opto domine totum corporis et anime mee posse cruci tue inseparabiliter affigere: et omnes affectiones meas in te amoris anchora quietare. Sac me queso pie ihesu impotentem meas malas concupiscentias exequendi: formem vero ac vegetatum projiciendi cogitatus meos in tuos amarissimos cruciat: aduersus potentiam molientium separare me a te meo dinissimo salutari in scula bimdicto. Amene. **C**xxvi.articulus

Amator constatissime dulcis ihu sed eadem crucifixionis tue hora fuit pes tuus de dextero clavio ferreo dolenter pforatus. Aue. **C**xxvii. **S**ed et pes sinistro fuit eque diro vulnere pforatus. Aue. **C**xxviii. **D**ia membra tua domine violenta sed crucis stipiti immobilitate adhererunt. Aue benign. **C**xxix. **G**raue lassi corporis tui pondus membra tua pulcherrima sua pendulitate nimia disseciuit et contrivit.

vulnera ampliādo penalif exacerbauit: t̄ neruos nimia disten-
tione dirupit. **A**ue be. **xxx.** **T**otū corpus tuū veneranda spe-
cie gratosū riuuli sanguis ex vulneribus decurrentis vniculari
ter ihu p̄yssime liniebaut. **A**ue beuignissime domine. t̄c. **D**omi-
ne exaudi orationē meā. t̄c.

Oratio.

Oabyssē pietatis eccl̄ne benignissime ihu xp̄e te nūc dep̄cor
toto desiderio cordis mei: vt t̄ in bonis t̄ in malis: i pspe-
ris t̄ in aduersis gratus semp̄ iueniar: t̄ gr̄as agēs tibi meo fid̄
lissimo redēptori. **U**t potēs sim cogitatōes meas vanissime se-
pius dissipatas viresq; singulas cordis mei in meditatione tue
bñdictissime passiōis cōpunctorie adunare: t̄ cruciformē occu-
pare. **E**t vt nullū sit corporis mei mēbrū: qđ nō aliq; ex pte passi-
oni tue sensibiliē cōformet. **L**oncede q̄q; mihi q̄so ihu bone: vt
in laude tua: tuo q̄q; diuinissimo famulatu: nunq; mihi tediuz
subrepat: s̄z in hoc mihi pax t̄ req; summa cōsistat. **D**a t̄ mihi
dñe delectabilē appetitū in tuis sacris sanguinolētis vulnerib;
demorādi. vbi in omni tribulatiōe t̄ tedio cordis mei recreatio-
nē accipiā salutare. **Q**ui cū p̄e t̄ sp̄uscō ynuſ es de⁹ in secula be-
nedictus. Amen.

xxxij.

Deu ihesu p̄yssime floridū corpus tuuſ in stipite crucis pen-
dens pre cruciatib; nimys marcescebat. **A**ue be. **xxxv.**
Dorsum tuū lassum duro crucis reclinatorio incubebat. **A**ue
be. **xxxvi.** **C**orpus tuū sacerrimū pēdosa lassitudie pōdero-
sum pēdulitate nimia ad ima vrgebat. **A**ue be. **xxxvii.** **C**ar-
nē tuā dulcissimā vulnus innumerū dolorose ledebat. **A**ue be.
xxxv. **D**e oia pie ihu cor tuū diuina caritate plenissimum
amātissime pfererat: vt sic tu⁹ nobis innotesceret amor immen-
sus. **A**ue be. **D**omine ex.

Oratio.

Oincreata sapia ihesu xp̄e: tuus in cruce pendētis p̄ crucia
tu nimio torpēs marcor: sit mihi obsecro in tua gra flores
viror: tua imitis ad crucis stipitē corporalis reclinatio: sit mihi i
te spūalis q̄etatio: tuiq; pōderosi corporis declinatio dolorosa: sit
mihi in virtutū apicē exaltatio gaudiosa. **C**arnis tue vulnera t̄
dolores: pctōx in me sanēt vlcera: t̄ oēs aie mee sedēt merores
Loz q̄q; tuū amantissimū meū ihu bone diuino inerttingibili
accēdat amore flāmescēte in vitā etiā. Amen.

xxxvi.

P̄yssime ihesu xp̄e cruci te affixo iproperiōe tibi fuit vita
tua inocēs t̄ beata. **A**ue be. **xxxvii.** **G**estus dñe subsan-
natorios cōfixerūt: t̄ vba despicabuda in tui cōtumeliā deprōp-
serūt. **A**ue be. **xxxviii.** **I**n lapideis cordib; iudeorum fuisti

Ihesu dulcissime p nibilo reputat⁹. **A**ue benig. **C**xxix. **I**n omni
tua dñe penali angustia ɔstans et solidus pstitisti. **A**ue be. **C**xl.
Pro tuis pie ihu crucifixorib⁹ p̄em amanē orasti. **A**ue ben.
Dñe exaudi orationē meā.

Oratio.

Doce benignissime ihesu me indignū faniulū tuū p amore
tuo malicias prauoz et iproperia libeti animo tolerar. **A**c
ta derisoria et vba despectoria placato corde pferre: et abiectioes
ac oia mudi vilipedia ob tui caritatem minime formidare. **D**a
mibi pie ihu cōtra oēs maloz isultus et puocates aduersitates
spiritu māsuetudis et cōstantie inconcussisse: meosq; aduersarios
humili dilcione apud te excusare me doce: q tuos letales inimi
cos apud p̄em caritatuo eulogio excusasti dulcis et hūilis ihu
xriste qui cum patre et spiritus sancto ynuis es deus in secula be
nedictus. **Amen.** **C**xli.

Eja agnus innocēs clemētissime ihu xpe reo similis appa
ruisti: du inf sceleratos cruciformi⁹ pepēdisti. **A**ue. **C**xli.
A sinistro tibi maliciose exprobrate latrone. iniuste blasphematus fuisti. **A**ue be. **C**xlii. **A** dextro aut penitente latrone
excusatus veraci et exoratus huilis extitisti. **A**ue benig. **C**xliii.
Tu vero yssime ihu oia illi crimina remisisti. **A**ue be. **C**xlv.
Tu illi padisi ianuā misericordi⁹ aguisti. **A**ue bennigissime.
Domine exaudi orationē meā. **O**ratio.

O inexhauribilis bonoz oīm largitudo dñissime ihu xpe
hodie mortē tuā innocentē p mea nocētissima vita pys ce
lestis pris cōspectib⁹ representat. Noli me obsecro dñe ob mea
multa et grādia crimina cōdēnare. Clamo peccator penitēs cu^z
latrone deuotissime penitēte. Memēto mei dñe in regno tuo.
Omnia itaq; mihi pie ihu peccata dimitte: et tuā celestem aperi
padisum: ybi te beati oēs laudāt et glificāt in etiū. **A**m. **C**xvi.

O indefese fidei firmamentū et totius speculuz scitatis bea
tissime ihu xpe in hora illa tribulationis et angustie finisti
mei causa ab oībus boībus derelict⁹. **A**ue be. **C**xvii. **A**mici
tui a te timore p̄triti diffugerūt. **A**ue be. **C**xviii. **N**udus pie
ihu in crucis patibulo pepēdisti: oīm vestimentorum honestate
enormi⁹ expoliat⁹. **A**ue be. **C**xix. **O**mnipotēs v̄tus tua dñe
ibi nullipotēs videbat. **A**ue be. **C**quinq; gesimus. **I**n bones
tissime te ihu yssime tractauerūt: et tu eoꝝ crudelia ludibria si
lenti māsuetudie ptulisti. **A**ue be. **D**ñe exaudi. **O**ratio.

Eja venerandū cūctarū exemplar virtutū sanctissime ihu
xpe: ab omni dānosa et piculosa boīm dilcione me spolis:

ab omni iordinata amicoꝝ affectiōe me libera: ab omni supua
tua occupatiōe denuda me penitꝝ & expurga. Da mihi dei vtus
& dei sapia ihu bone cōtra oēs spūales neq̄cias virtutē animi &
sapientiā intellcūs. Et dū cōstiterit aduersū me iperfectoꝝ hoīz
impudētia: da māsuetudinē taciturnā ob tue reuerentiā passio
nis & amaritudinē dire mortis: q̄ mihi per iugē meditationem
in corde ieradicabiliꝝ sit plātata: in ore p̄ frequentē orationē in
fatigabilē recitata: & in toto corpe p̄ sanctā operationē indele
biliter figurata. Amen.

Cl. articulus.

O Largitatē dñe cordis tui dum in cruce pendēs solus tne
dulcissime m̄ris cor mestissimū cognoscebas. Aue be. **C**ly
Cristissima eius aia: & gestus nimiū lugubrū: tuū tibi dñe
martyriū duplicabāt. Aue benig. **C**lij. **U**erba ipius q̄rula &
miseradissimi lamētatuſ cor tuu tenerrimū dissocabāt. Aue be.
Clij. **U**erū in hora necessitatis extreme & sepatiōis itolerā
de: cosolatōrē ei dilectū discipulū tradidisti: virginēz v̄gini sub
mafna fide cōmendās. Aue be. **C**ly. **V**icissim q̄q̄ discipulū
virginēz matri virginēe sub filiali fide similiter commendasti
Aue benignissime. Dñe exaudi.

Oratio

Dulcissime ihu pro me letaliꝝ crucifice cōmēda me hodie
ostatissime fidei: & securissime custodie p̄fissime tue m̄ris.
sz & illius discipuli tui pdilecti: quos vtrosq; in cruce pendens
ob pr̄rogatiā castimonie corporis & aie singularē tanq; matrem
& filiu idissolubilitē federasti: vt tui cōmissione me & in hac vita
fideles cōmisiāry tueant: & in hora mortis tibi suis p̄cib⁹ me r̄
cōciliēt & ad vitā et̄nam pducāt. Amen. **D**e beata v̄gine. **lvj.**

O Peccatoꝝ venerādissima cōsolatrix: angelorū glofissi
ma impatrix: fili⁹ dei sanctissima: genitrix v̄go maria:
memoriā illius miserandi doloris & tristie cordis tui
quā passa es ex primo contuitu dulcis fili⁹ tui: inf latro
nes i cruce pendentis: aia mea tibi hodie solēniset. Aue maria.
Cly. **D**eu māt̄ virginēa nō illi succurrere potuisti: q̄nimo
synecōis gladiū tuā maternā aiaꝝ oportuit p̄trāsire. Aue maria
Cly. **D**ulcissimi fili⁹ tui cruci forme martirū & amarissim⁹
cruciatus fuit tibi o v̄go beatā penosum spectaculu & speculum
dolorosū. Aue maria. **C**lx. **D**vgo amabilis: māt̄ casta: ipm
tuū dilectū filiū lugubri lamētatiōe planxisti. Aue maria. **C**x.
Vicissim ipe tuus dilectissim⁹ filius: te matrē venerādissimā
dulci cōsolabāt. Aue maria. **C**lxj. **M**odus eius emoriens
& loqla deficiēs: tuā mestam ḡiam doloris vulnere perforauit.

Ave maria. **Ixi.** Ut erba tua dolorosa: et gestus tui corporis
planctuosus: corda sarea poterat emollire. Ave maria. **Ixii.**
Unae manus et vaginalia brachia: per cordis amaritudine des-
cere non valebat. Ave maria. **Ixiii.** Tuum o virgo tenellum et i-
becille corpusculum pre dolore nimio deficere cogebat: et deorsum
vergeret resupinum. Ave maria. **Ixiv.** Postquam vero conualuisti.
oscula defluentes sanguinis filialis per solacio accepisti. Ave maria gratia plena. Domine exaudi orationem meam.

Oratio

Eta mater mea ergo incopabilis puritatis in vita materna
lit me gubernat: et in hora mortis misericorditer me tuere
Decem enim o domine veneranda: hora ipsa metuendissima: ob
cuius securitate tibi cupio omnibus diebus vite mee fidele
seruicii exhibere. Hora inquam terribilis et horreda in qua vniuer-
sa corda mortaliuum tremunt: et omnis conscientia expauescit. Instante siquidem
momento illo terrifico: quo mea peccatrix anima est a suo misello
corpusculo egressura: infelix ego homuncio ad quem me tuum vertem
auxiliu consolationisque obtentum prorsus ignoror. Aya ergo iundans
dei flue misericordie torrens pia mater: ex intimo cordis suspi-
rio ad pedum tuorum vestigia me posterno: tuam misericordem dulcedi-
ne suppliciter exorando: ut in illa letali horula tua letanti presencia
perfici dignus sum. Quid is timere: quod illi nocere poterit ergo ma-
ter p quo tu interficere: quem tue familie annotare dignaris. O mea
igit singularis consolationis regina: in pericitatibus mei suc-
cursum benigniter tuum festina: contra larvales demonum facies me
confirma: a malignorum hostium manib[us] me defensa: cor pretium dulci
consolationis conforta: et miserabiles meos gemitus clementer auscultata
Tunc inibi o domine manus tue largissime misericorditer extendantur
tum mea misera anima a te benigne suscepta: summo iudici regi no-
stro: vultu tuo roseo presentem: et eterna in celo beatitudine mune-
re: ubi dilecti filii tui domini nostri ihesu christi gloriosam faciem deitatis
et tue excellētissime gloriam dignitatis videat in eternum. Amen.

Depe ihesu dulcissime patrem dilectionis ynicie fili in. **Ixv.**
quo sibi deus bene complacuisse testatus est: cur te ipsum patrem
dilectionis in tam amare necessitatis articulo: foris tam extranea dñe
liquit: et inferioribus aie tue viribus: patietiamque nature interna soli
te consolationis subtraxit dulcedinem: ac celestis roris pluvium.
desiccavit. Ave beni. **Ixvi.** Deum domine etiam: huius rei causa ad
eum voce magna hely ingeminas miserabilitatem clamasti. Ave be-
Ixvii. Veritatem tua voluntas humillima conformis fuit per
omnia illius gratissime voluntati. Ave benigni. **Ixviii.** Deum domine

Pre fccitate nimia: etiā tūc corporalē fitiebas. **A**ue benig. **Lxx.**

Verū: te amor eximus salutis nře gamplius fecerat spiritu
aliter fitibundū. **A**ue be. **D**ñe exaudi. **O**ratio.

Mediator fidissime dñe ihu xpe q. pprio sanguie pacē no
bis cū p̄e fecisti: eadē q̄o fidei cōstantia in oībus tribula
tionibus meis mibi liberalē digneris adeē: patnas aures me
is p̄cibus & clamorib⁹ aperire: & volūtati meaz tue sanctissime
volūtati in oībus cōformare. Terrenoꝝ in me dñe molestā sit
p̄sus extingue: & spūaliū bonoꝝ me fac obsecro mētaliē fitien
tem. Da mibi bone ihu vitā oculis tue maiestatis acceptā: mor
tem paratā: & finē tue fruitionis securū. Amen. **Lxxi.**

Eta ihu p̄uissime dū in cruce pendēs p̄ ariditate cruciati ni
miū pectoris fitio ptulisse: aceto felle mixto te ihumanē
potauerūt. **A**ue be. **Lxxii.** Postq̄ autē cōpleta in te erāt oīa
que de te dñe scripta fuerāt: & te caritas dilcionis electoꝝ ab ec
no tuoꝝ pia victoria triūphasset dixisti cōsummatū ē. **A**ue beni.

Lxxiii. **O** lessibilis dilectio caritatis q̄ fili⁹ dei cor magnifi
cum nr̄i occasione amoris incēdio torruisti: & pro nobis eundē
filiū obdientē fecisti p̄i vsq; ad mortē: mortē autē crucis cōtēp
tibile & horrendā. **A**ue be. **Lxxiiii.** **T**ūc qr̄ nō erat in quo di
uinissima tua caritas potuisset sublimi⁹ pmoueri: inclinato spi
nolēto capite in manus p̄ris spiritū cōmendasti. **A**ue be. **Lxxv.**

Imoꝝ autē tua aīa glorioſa a tuo sacratissimo corpe se morta
lit sepabat. **A**ue be. **D**ic fiat p̄stratio & dicaf. **A**doramus te
xpe & bñdicim⁹ tibi: qr̄ p̄ sanctā crucē tuā redemisti mūdū. **Q**ui
passus es p̄ nobis miserere nobis, **P**at̄ nr̄. **A**ue maria. **E**t iterū
Adoram⁹ te: aīi orationē. **Q**ue oīa dicētur et cū orōne: toto cor
poꝝ super terram prostrato. **D**omine exaudi. **O**ratio.

O Exemplar p̄clarissimū amoris pfecti: stabilis fidei & g
tissime bonitatis: clemētissime ihu xpe: illud tuū queso
amaritudinis poculū qđ in cruce gustasti: oīm in me spiritui re
pugnatiū amaritudines passionū: vtutū trāquillitate dulcoret.
Da dñe vt i sensu recto & bonis actibus vsq; ad mortē stabilis
pseuerem: & a tue obediētie semita nūq̄ discedā. **I**n man⁹ tuas
pie ihu spiritū meū cōmendo: vt post hāc vitā a te letant̄ suscipi
mereat. Amarā mortē tuā dñe pio patris tui cōspectui rep̄nto:
p̄ peccatis meis dignissimū placamentū. **I**nfinitu meritu tuū
ihesu bone: meas p̄cor extiguas opatiūculas: paēne maiestati tā
delectabiles faciat & acceptas: vt in ipso diuocio corporis & aie
mee ita mibi reatus oīs & ōne debitū dimittat: q̄ instar dilectis

p j

finor tuor a morte ad vitā trāseam sine mora. Amen. **Ixxvi.**

O diarum flebiles spectaculū animarū dñe ihesu crucifixe
memēto: quō te mortuo in cruce pēdēte ynus militū acu
tq lancea latus tuū sacratissimū pforauit. Aue benig. **Ixxv.**

Reminiscere quomō cōtinuo ex vulnere illo sanguis recētis
simus emanauit. Aue be. **Ixxviij.** Recordare quō t ex eodem
vulnere aqua verissima distillauit. Aue be. **Ixxix.** **D**eu ihu
bone corpus tuū diuinissimū pepēdit in cruce rigore mortis sui
pidū: t penetrabili frigore asperatu. Aue be. **Ixxx.** **E**y mi
dñe: qntē tibi amaritudis causa fui: q̄ magnifico p̄cio me emis
ti: t q̄ puris laborib⁹ redemisti. Aue be. **Dñe ex.** **Oratio.**

Amabilis ihu in tuis q̄so pfundis vulneribus oībus iimi
ciam meā grē ac virtutū decorēt ornatū. **Aqua** nūdissima late
ris tui dñe: meā sordidā cōscientiā a cunctis maculis diluat et
emūdet. Rigiditas t cōgelatio tui corporis p̄ciosi in tuo me ieu
bone amore stabiliat: tibi me dulci glutino caritatis adancho
ret t a te me nunq̄ separi pmittat. **Care** emptiōis q̄ me emisti:
preciosi clenody qđ pro mea redēptiōe dedisti: nunq̄ me finas
dñe obliuisci. **Durus** labor quē mei causa ihu pyssime ptulisti:
suavi me foueat refrigerio castitatis: q̄ nescit laborez. **E**t qz tibi
dñe tantoz extiti causa laboz obsecro: vt dulci amoris ynione
tibi me facias qdherere: vt ynus tecum efficiar spiritus in eter
num. Amen. **Ixxxi.** **A**d dominam.

Alu mater mīe: errātiū portus: t iustoꝝ speculū deiforme:
ihu genitrix bñdicta: sub cruce te stāte t filio tuo dulcissi
mo mortuo in ea pendēte: qntus te tūc o virgo pyssima animi
dolor oppresserat: quotiēs in hora illa gemituofis cōuitibus in
dilectū tuū mortalitē penduluz suspexisti. Aue maria. **Ixxxi.**

Oz maternaliē tūc illa eius stupida mēbra: q̄z mollit tabefac
ta brachia a te fuere de cruce suscepta. Aue maria grā. **Ixxxiij.**

Oz fidā dilcione tūc eius recētia vulnera t sanguinolentum
corpus ad tuā fuere roseā faciē applicata. Aue maria. **Ixxxiij.**

Quotiēs pia v̄go gene eius pallide t mēbra cinerea a te fuer
dulcī osculata. Aue maria. **Ixxv.** **Q**uot tūc o mas tristissi
ma cor tuū fuit dolor yulnerib⁹ sauciati. Aue maria. **Ixxvi.**

Quot ex altis p̄cordys gemebūda suspiria mater castissima
emisti. Aue maria. **Ixxvij.** **Q**uantu amararū lacrimaruz
imbrē o celi regina pluisti. Aue maria. **Ixxvij.** **M**aterne
miseratiōis tue v̄ba fuerūt o v̄go dulcissima nimū planctuosa

Ave maria. **I**xxix. **M**odus tuus quondam delectabilis: amabilis: gratiosus: fuit tunc miserabilis: instabilis: dolorosus. Ave ma.
Cxc. **C**or tuum o domine veneranda doloris gladio perforatum: iconstable prouersus fuit: nullum omnino consolatorem admittens.
Ave maria. **D**ratio ad dominam nostram.

Eta matrem amabilis vero perpetue castitatis: tuos queso liberales oculos mihi digneris aperire misericorditer: tunc vita mea clementi bonitate tueri. **A**cunctis hostibus sub sanctissima alarum tuarum umbra fideliter me defende. **A**mabilem vultum tuum ad me semper o virginis genitrix amantem conuerte. **D**ilecti filii tui mortue faciei amatissima deosculatio: mihi sit per eum illi amatissima reconciliatio. **D**olorosa vulnera quod matrem cor tuum penale secuerit dolor enim mihi per peccatis meos intimi mereantur. **T**uum mihi o domine miserabile suspirium: tui deo filii stabile desiderium: fletusque uberrimus tue lugubris lamentationis lacrimas mihi impluat salubris contumelias. **U**erba tua dolore plenissima: ociosorum mihi sermonum amputet vanitatem. **T**uaque maneris luctuosa idisciplinatur immemor mortificet libertatem. **C**or tuum vero beata consolatio impatiens: contemptum mihi secularis prestet amoris: et suauem mihi influat gustum deifice caritatis. **Q**ue vestis est vestis nupcialis: quae eos idcirco oportebit quod dominum gloriam fructum veteri tui benedictum: tecum matre virginem in paradiso voluptatis eterne pleno desiderant gaudio contemplari. Amen. **C**xc. articulus.

O Landor lucis eternae sole speciosior fili dei quo nunc iaces sub cruce in mestissime nitore tue gremio mortuus et extensus. Ave be. **C**xv. **D** speculum sine macula dei maiestas quo sic es mortis nubilo eclipsatum. Ave be. **C**xviii. **D** imago pulcherri ma bonitatis propria: quo sic es mortuus vredine marcefacta. **A**ve benign. **C**xlii. **D** agnus mansuetissime: quo sic viliter es tractatus. **A**ve benign. **C**xv. **D** rex regum et dominum dominium: quo sic factus es obprobriu hominum et abiectione plebis. Ave be. **D**ñe ex **C**xvi. **O** ignis rorans et ros ardens per misericordiam et deus totius consolatoris: deformata queso ymaginem tuam: meam miseram animam reformare digneris: et ita trahere post te tue dulcedine consolatoris occulte: tuis electis dilectoribus bene note: quo mihi vilescaeris ppter te oia transitoria. **O**mnis fiat extra te reques tediosa: et post te solus suspirat anhelo desiderio anima mea. **O** cador incomprehensibilis lucis eternae: meum per eum calligantem illumina intellectum: ut tuus beneplacenter agnoscat in omnibus voluntate. **O** celestis melliflue riuius paradiisi spiritus scilicet proximus et filius: spiraculum dulcedinis: et suave

vinculum caritatis: tui cor meum sancta amoris vincio punge: in diuino amore perficere me fac et crescere: i fraterna caritate cordis amplitudine dilatari concedere: et corde meo vera pietate in proximo ru necessitatibus mollescere: mihi necessarys me eis tribuas liberaliter subuenire. O agnus dulcissime ihu christe: tue benedicte humanitatis vellere: pectora meorum obsecro maculas deleas: debitaq; psolias: nec siccis oculis de tua inocua morte pesare me sinas: sed tibi copati et oibus in necessitatibus constitutis pie concole me doceas. O deus omnipotens discerne deponit causas meas ab his bus mundanis et vanis frenis oblectameta querentibus: externas pulchritudinem magnitudinem et seculares honores diligenteribus huicq; mihi misello vinculo ad eternum illuz honorem tribue peruenire: quo te cum electis tuis in celi regno laude et glorifice in eternum. Amen.

Lxxv.

Deu mat amabilis virgo beatissima: q; dolorosa sub cruce sedisti: Diacete i gremio tuo virginem dilecto filio tuo mortuo et extinto. Ave maria. Lxxvi. Mente et ore tibi o domina memoro sum hodie illarum tuarum lamentabilium precum quibus peccata es eos quod dulcis filii tui exanime corpus sepulturam gratiam a tuo pectore auerberat. Ave maria. Lxxvii. Recordor o mat dulcissima tue tristissime a sepulcro discessiosis. Ave maria. Lxxviii. Retracto vero beatissima memori cordi tui regressus pedagia miseranda. Ave maria. C. Reminiscor o celi regina et tue constantissime fidei: quam sola filio tuo unigenito in oibus necessitatibus sis curuasti. Ave maria. Domine exaudi. Oratio ad dominam.

Eta singulare deiformitatis agalma: ac clemetie imperatrix virgo maria: tuis mihi quod dignare beatis precibus a dilectione filio tuo ipetrare: ut in virtute sue benedictissime passionis: tueque dolorissime compassionis: oes meas tribulaciones: agustias et dolores valeant supare. Docere me oro domina oes temptationes refugio filialium vulnerum euadere: aduersus oes temporales sollicitudines in sepulcri sui latibulo recludere et in ipsum amore stabilitate permanere. Dignifica enim me o geitrix gloria filii tui beatitatis facie: luce incepibilem facialitatem: et pacem quod oes sensu exupat eternalitatem degustare. Hac obsecro geitrix gloria ac domina benedicta ut me emne illius voluptatis libertatem possidere contingat: qua in diuina claritate valeant iocundari: in immensa suavitate perpetuo recreari: et in eternitate immutabilitate regescere. Presta o summa subsellium trinitatem intellectum meum ois veritatis lumine illustrari: voluntatem celestioris dulcedine irrorari: memoria torrente deliciarum celestium

inebriari: et illius beatitudine inundari. **A**diuina p̄cor o filialis
dextrisedia maiestatis: illuc me tuis glorioſis precib⁹ peruenire
vbi incōprehēſibilis illa lux oris q̄ nunq̄ occidit: vbi ieffabilis
illa par colis quaz perturbatio nulla interemit. **U**bi fontana illa
ōnis boni abyſſus scaturit quā nemo exhauire sufficit. **U**bi di
uina maiestas eterna requie oia cōtinet: vbi diuina veritas per
hēniter lucet. vbi diuina caritas eñe cōſolationis dulcedine sp̄
rorat. vbi beata trinitas viuit et regnat deus ōnipotēs ī ſtātia
vn⁹ et ī pſonis: trin⁹ p̄ et fili⁹ et ſpūſcūs. p oia ſclā ſcloz. Amen.

Gequīt oīo p agētib⁹ hāc cētifariā memorīā dñice paſſiōis.

Huc nūc igif o crucifixā p nobis sapia ihesu xp̄e: p oīb⁹
hoz centū tue paſſionis articuloz meditatorib⁹ clemen
tie largitudinē ſupplici⁹ infello: vt in meditatiōe eoꝝ
ſancte deuotiōis ignis diuinit⁹ exardescat: vt cor eorū
eructet verbu bonū: vblum illud amatorū et duotū. **F**asciculus
mirre dilcūs meus mibi: in vbera mea cōmorabit: fasciculus
inq̄ ex his cētenis mirrifiuis pari⁹ et thurifiuis ramusculis re
collcūs: vt ſacrificy eoꝝ tpe refulgeas: tu eis ſol iuſticie: paſſio
nis qndā nubilo ecliptatus tuiq̄ amoris igne valido: ita eorū
exuſtules holocausta vt in ſingulis his meditaciūculis dirigat
oratio eoꝝ ſicut incēſuz in cōſpū tuo et ſic virgula fumi ex aro
matibus mirre et thuris: eorūq̄ pie cōpaſſiōis deuotioniſq̄ re
dolentia ihu pyſſime delecteris. Amen.

Hore de eterna ſapientia.

Incipit prologus.

Hūma mea deſiderauit te in nocte: ſi in ſpiritu meo
in p̄cordys meis de mane vigilaui ad te p̄clarissima
ſapia petes vt deſiderata p̄ntia tua oia aliena ī corde
meo p̄ueniat penetralia cordis mei tua ḡia p̄fundat
et amore tuo vehementē accēdat. **E**t nunc dulcissime
ihesu xp̄e ad te diluculo cōſurgo: teq̄ ex intimo cordis affectu
ſaluto: et milia milii celeſtiū agminū tibi ministratiū te ex me
ſalutēt: et decies milies centena milia tibi aſſiſtentium te ex me
glorificent: et oia preclara deſideria ſanctoz oīm te ex me hono
rificēt: et viuerſalis melodia oīm creaturarū te ex me collaudēt

et exorēt p bona morte: pctōꝝ plena remissiōe: et eñna salute. am.

O Ad matutinas.

Salutē mētis et corporis donet nobis ih̄s sapia p̄is. Amen.

Omine labia mea aperies: et os meum annūciabit laudē tuā.

Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuandū me festina. Gloria p̄i et filio et spūiscō

sicut erat in p̄ncipio et nūc et semp et in sclā sclorum amē. Alleluia. In uitatoriū. Eterne sapie fontem adoremus. Et p gloria noīs eius iubilem⁹.

Psalmus.

Enite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro preoccupemus faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei. Eñe sapie. tc.

Ymnus.

Ihesu dulcis memoria: dans vera cordis gaudia: s̄ super

mel et oia eius dulcis p̄sentia. Nil canit̄ suavit̄: audit̄ nil

iocūdūs: nil cogitat̄ dulti⁹: q̄z ih̄s dei filius. Ihu spes penitēti

bus: q̄z pius es petētib⁹: q̄z bonus te q̄rentib⁹: s̄ qd iuueniētib⁹.

Defn̄a sapia tibi p̄iqz gl̄a cū spū paclito p infinita sclā. Amen.

Ubilate deo ois fra: psalmum dicite noī eius: date , ps.

gloriā laudi eius. Dicite deo q̄z fribilia sūt opa tua dñe: in

multitudine v̄tutis tue mētienſ tibi inimici tui. Omnis fra ado

ret te et psallat tibi: psalmū dicat noī tuo. Gloria p̄i. ait. Sapia

edificauit sibi domū: excidit calūnas septē: subdidit sibi gentes

supboꝝ atqz sublimiū colla ppria v̄tute calcauit. v⁹ Ego aut̄ in

dño gaudebo: et exultabo i deo ih̄u meo. Pat̄ nr. Et ne. v⁹ Sit

nomē dñi bñdictū: ex hoc nūc et vsqz in sclā. Jube dñe bñdi

cere. Sapia p̄is depellat cūcta aduersantia nobis. Clio p̄ma

O Eterna sapia splendor gle et figura substātie summi patris

q̄ vniuersa de nibilo creasti: et vt hominē ad paradisi gau

dia reduceres: in hāc vallē miserie descēdisti: eiqz viā redeundi

p tuā dulcissimā cōuersationē demonstrasti: et pro satiffactione

cūctorū tanqz agn⁹ innocēs patri in cruce imolari voluisti: ap̄i

per tuā p̄ciosam mortē cor meū vt te regē regū et dñm dñantiū

oculis itegre fidei sp̄ aspiciā. Done meā i tuis vulnerib⁹ phiaz

in tuis stigmatibus sapiam: vt v̄terius in te solo caritatis libra

rio et morte tua pficiā: et ónibus mutabilibus deficiā: ita vt ego

iam nō ego: sed tu in me et ego in te indissolubili vinculo amo

ris eternaliter maneam⁹. Tu aut̄ dñe miserere nr̄i. Deo grās. C

Mitte dñe sapiam de sede magnitudinis tue vt mecum sit et

mecum laboret. Ut sciā qd acceptū sit corā te omni tpe. v̄slis. Da

mibi dñe sediū tuaz assistricē sapiam. Ut sciā. ¶ Tule dñe bñdicē
cere. Et̄na sapia illumiare dignet̄ s̄esus t̄ corda n̄ra. Amē. l. y.

OIhesu mi dulcissima t̄ felicissima sapia v̄buž patris: finis
z̄ p̄cipiū omniū entiū: p̄s ocul'queso intuere: q̄ puluis
sum t̄ caro: t̄ q̄ nō ē currentis neq; volentis: sed tui miserētis
Recogita obsecro amantissimā passionē quaz pro me indigno
peccatore ptulisti: t̄ bona voluntatē a te inchoatā pie custodias
O mīa mea ne derelinquas me: o refugiuž meū ne discesseris a
me: o liberator meo intēde in adiutoriū meū: t̄ me huic mundo
mortuū in sepulcro tuo tecū sepelias: t̄ ab oibus iimicož iſidys
abscōdas: vt me a te nec mors nec vita nec vlla sors fortune se
paret: sz̄ p̄maneat morte fortior amor n̄f in euū. Tu autē. ¶

Da mihi dñe sediū tuarū assistricē sapiam t̄ noli me reprobar̄
a pueris tuis. Qm̄ seruus tu ego sū t̄ filius ancille tue. v̄. Mit
te illā a sede magnitudis tue vt mecum sit t̄ mecum laboret. Qm̄ f.
¶ Tule dñe bñdicere. Dono sapiētie t̄ intellectū repleat nos spi
ritus sanctus. Amen.

¶ Lectio tercia.

ORefugiuž meū t̄ liberator meo: p̄ imensum amorē q̄ te i pa
ctibulo crucis amarissimā mortē p̄ me subire coegit: pctā
que ego imundus peccator cōmisi misericordiū idulgeas t̄ a cō
mittēdis t̄ a cūctis piculis in vulnere lateris tui pie custodias.
Hressus meos in huius vite fluctib̄ ad sanctū finē dirigas: t̄ ad
cōspectū gl̄e tue puenire cōcedas. Tu autē. ¶ Super salutē et
oēm pulcritudinē dilexi sapiam t̄ pposui p̄o luce habere illam
Venerūt mihi oia bona piter cū illa. v̄. Dixi sapie soror̄ mea es
z̄ prudentiā vocavi amicā meā. Venerūt. Hla. Venerūt. ¶ Canticū

Te xp̄m laudamus: te ih̄m bñdicim̄. Te regē regū t̄ dñm
dominatiū cōfitemur. Te crucifixū colimus dulcē t̄ ama
bilē redēptore. Qui nos asp̄sione tui s̄anguinis redemisti. Digu
es dñe ih̄esu deus noster accipe laudē benedictionem gloriam
t̄ honore. Exultet tibi ois caro: t̄ ois viuens glorificet nomen
tuum. Humilietur omnis facies pedibus tuis: t̄ ois creatura
tua seruat tibi. Laudet t̄ extolle te: bñdicat te t̄ glorificet te i
ieternū. O dulcis dñe ih̄u sapia et̄na p̄s. Amē. ¶ Ad laudes.
¶ Salutē mētis t̄ corporis donet nobis ih̄s sapia patris. Amen.
¶ Deus in adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiūnādū me festina
Gloria patri. Sicut erat.

¶ Psalmus.

Laudate dñm oēs gentes: laudate eum ones populi. Qm̄
cōfirmata ē sup nos misericordia eius t̄ veritas domini
manet in eternū. Gloria patri t̄. Sicut erat. ¶ Antiphona / Ga

pientia clamitat i plateis: si quis diligit sapiam ad me declinet.
et ea iuenerit: et ea cu inuenierit beat erit cu tenuerit ea.

Ancamaui et exquisui a iuuentute mea: et quesui mihi sp
Insaz assumere illam: et amator factus sum forme illi^o. **Cymn^o**
Hesu rex admirabilis et triuphator nobilis: dulcedo iessa
bilis et totus desiderabilis. Nec lingua potest dicere: nec
littera exprimere: exceptus potest creder: quod sit ihu diligenter. Amor
ihu continuus: mihi languor assidu^o: mihi ihu mellifluus fruct^o
vite perpetuus. O eterna sapia tibi. tc. vt s. **S**apientia regescit in
corde eius: et prudetia in sermone oris illius. **Psalmus.**

Benedictus dominus deus israel qd visitauit et fecit redēptionem
plebis sue. Et erexit cornu salutis. tc. ant. **S**apia que ex
ore altissimi pdisti attinges a fine usq ad finem fortis suavitatis
dispones oia: yei ad docēdum nos viam prudetie. Dñe exaudi.

Deus q per coeterā tibi sapiam boiem cu nō. **Premus.**
eēt cōdidisti: pditūq misericordiē reformasti: presta qsu
mus ut eadē corda nra inspirante te tota mēte amemus: et ad te
toto corde currā. Per eundē dñz. Dñe exaudi. **H**ūdicamus
dño. Deo grās. Eterna sapientia benedicat et custodiat corda et
corpora nostra. Amen.

Ad primam.

Salutē mētis et corporis donet nobis ihus sapiētia p̄s. amē.
Deus in adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiuuādū. **Cymn^o**

OAmor ihesu dulcissimus et vere suauissimus plus milies
gratissimus: qd dicere sufficim^o. Ihesu decus angelicuz in
ature dulce cāticū: in ore mel mirificum: in corde nectar celicuz
Ihesu mi bone sentiā amoris tui copiā: da mihi per presentiam
tuā videre gloriā. O eterna sapientia. vt s. **Psalmus.**

Auditā fac mibi mane mām tuā: qd in te sperauit. Notam
fac mibi viā in qua ambulem: qd ad te leuaui animā meā
Eripe mē de iimicis meis dñe ad te cōfugi: doce me facere vo
luntatē tuā qd deus meus es tu. **H**la p̄i. **A**ntiphona. **E**go
diligētes me diligo: et qd mane vigilauerit ad me inueniet me.

Sapientia vincit maliciam: attingit ḡ a fine usq **C**aplm.
ad finē fortis et disponit oia suauiter. Deo gratias. **X**pe
fili dei yiui: miserere nobis. v̄sus. Qui scdes ad dexterā patris:
miserere nobis. Gloria patri. **E**riste. v̄sus. **E**xurge dñe adiuua
nos: et libera nos p̄p̄ nomē sancti tui. Dñe exaudi. **Col.**

Qorda nostra quesum^o dñe etne sapientie splendor illustrer

quo mundi huius tenebris carere valeamus et perueniamus
ad patriam claritatis eterne. Per eundem. Domine exaudi. Benedic.
Eterna sapientia benedic et custodiat corda et corpora nostra. Amen.

Ad terciam.

Salutem mentis et corporis donet nobis ihesu sapientia patris. Amen.

Eius in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum
me festina. Gloria patri. Sicut erat. **Gymnus.**

Ita ihesu dilectio gaudi mentis refectio: repletus sine fastidio: datus
fame desiderio. Qui te gustat esuriunt: quod bibunt. adhuc sitiunt:
desiderare nesciunt nisi ihesu quem diligunt. Desidero te milies mihi
ihu quando venies: quando me letum facies me de te quam facies.
O eterna sapientia. ut supra. **Psalmus.**

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomine tuum
domine iuuicabis me in equitate tua. Educes de tribulacione animam
meam: et in misericordia tua displices iuuicos meos. Et paces oculorum quod tribulat
animam meam quoniam ego filius tuus sum. Gloriam. Ant. Fili cōcupisces sapientiam
serua iusticiam: et prebebit ea tibi dominus. **Capitulum.**

Oenerositatem illius glorificat cotubernium habentes dei: sed et omnes
omnes dilexit eam: doctrix enim discipline dei. Deo gratias. **V.**
go autem in domino: gaudebo. **v.** Et exultabo in deo ihesu meo:
gaudebo. Gloriam. Ego autem. **v.** Sit nomen domini benedictum: ex hoc
nunc et usque in seculum. Domine exaudi. **Collecta.**

Mentes nostras quoniam dñe lumine tue sapientie illustra: ut esse
te largiente mereamur et in speranza builes et inter aduersa
securi. Per eundem. Domine exaudi. Benedic. Eterna sapientia bene
dic et custodiat corda et corpora nostra. Amen.

Ad sextam.

Salutem mentis et corporis donet nobis ihesu sapientia proxima. amen.

Eius in adiutorium meum intende. **Gymnus.**

Ihesu summa benignitas: mira cordis iocunditas: incoprehensio
sa bonitas: tua me stringat caritas. Bonum mihi diligere
ihesum ultra querere: mihi pradest deficere: ut illi queam iuuere.
Ihesu mihi dulcissime: spes suspirantis ait: te querunt pie lacrime: et
clamo: mentis itime. O eterna sapientia. **Psalmus.**

Huma nostra sustinet dominum: quoniam adiutor et protector noster est.

Quia in eo letabimur cor nostrum: et in nomine sancto eius sperauimus.

Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodum sperauimus in te. Gloriam.

Ant. Dominus possedit me in inicio viarum suarum auctusque faceret a

principio dic dñs. **C**apłz. **A**ndor ē enī lucis efne t speculū
lue macula dñe maiestat̄ t imago bōitatis illi⁹. Deo grās. **R.**
Sit nomē dñi: benedictū. v. **E**x h̄ nūc t vsc̄ i sc̄m. bñdictū.
Gla p̄i. **G**it. v. **A** sol̄ ortu ad occasū. laudab̄le nomē dñi. Dñe ex.
Eaudi nos de⁹ om̄ps: t mētib⁹ nře sapie tue lumē. **L**olla
Opnde: t nos te sup oia dilige⁹ ccede. p.e. Dñe ex. **H**ñdicam⁹
Eterna sapia bñdicat t custodiat corda t corpora nostra. Amen.

Ad nonam.

Galutē mēt̄ t corporis donet nobis ih̄s sapia patris. Amen.
Deus i adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuādū. **G**ynn⁹.
Quocūq; loco fvero ih̄ni meū dñsidero: q; let⁹ cū iuenero: q;
felix cū tenuero. Tūc āplex⁹ tūc oscula q; vincūt mell' pocka:
tūc felix xp̄i copula: sed i his pua morula. Ja qđ q̄siui video: qđ
occupini teneo: amoī xp̄i lāgueo: t corđ tot⁹ ardeo. **D**ētna. vts.
Or mūdū crea i me de⁹ t sp̄in rectū inoua i viscerib⁹. **G**ps.
Om̄eis. Ne pycias me a facie tua: t sp̄inſcūz tuū ne auferas a
me. Redde mihi leticiā salutaris tui: t sp̄i p̄incipali ɔfirma me.
Gla p̄i. **A**nt. **M**ōdū erāt abysī t ego p̄uriebar: qñ ppabat
celos aderā cū eo ɔponēs oia. **G**plm. **S**apia speciosior sole
t sup oēm dispositionē stellaz̄ luci ɔpata iuenerit p̄or. Deo g. **R.**
Asolis ortu ad occasū. v. **L**audabile nomē dñi: ad occasū. **G**la
p̄i. **A** sol. v. **S**apia req̄escit i corđ ei⁹. t prudētia i finē oris illi⁹.
Inſide q̄sum⁹ dñe de⁹ cordib⁹ nřis lumē. **D**ñe ex. **L**ollcā.
sapic tue: vt te veraci agnoscam⁹ t fidelit diligamus. Per
eūdē. Dñe exaudi. **H**ñdicam⁹ dño. Deo grās. Eterna sapia bñdi
cat t custodiat corda t corpora nřa. Amen.

Ad vespertas.

Galutem mētis t corporis donet nobis ih̄s sapia p̄is. Amen
Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuādū. **P**sal⁹.
BEdēptionē misit pplo suo: mādauit in eñnū testamētū suū
bon̄ oib⁹ faciētib⁹ eū: laudatio ei⁹ manct in sclz scl̄. **G**la. **A**nt.
Ois sapia a dño deo ē: t cū illo fuit sp̄ t ē añ eū. **C**apłz. **E**n
tite de dño in bonitate t i simplicitate cordis q̄rite illu qm̄ i ma
liuolā aiaz̄ nō itroabit sapia: nec hitabit in corpe s̄bdito peccatis
Deo grās. **R.** **Q** q̄ dulc̄ sapor iste: q̄ te gustat ih̄u xp̄e. v⁹ **T**uo
vict⁹ dulcore mori posset p̄ amore te vnū amās vnice. Qui te:
Ihesu sole serenior: t balsamo suauior: **G**la. **O** q̄. **G**ym⁹.

omni dulcore dulcior: pre cūctis amabilior. Tu mētis delcātio.
amoris cōsumatio: tu mea glātio ihu mūdi saluatio. Ihu autor
clemētie toti spes leticie: dulcoris fons t ḡe v̄e cordis delicie

Et̄na sapia. vts. v. Ego āt i dñō gaudebo: t exultabo i dō ihu

Agnificat q̄ia mea dñz. Et exultauit sp̄s meo. **Lāticū.**
Rc. Ant. O oriēs splēdor lucis eſne t sol iusticie veni t illu-

mia sedētes i tenebris t vmbra mortis. Dñe exaudi. **Collecta.**

Quipotēs sempitnē de⁹ q̄ pp̄f mortaliū ouiu redēptionez
filiū tuū baurire fecisti calicē passiōis: te supplices iuoca⁹:
vt nos p̄ colūnā sapie stabilitos septiformis sp̄s sc̄ificatōe fir
mes. Per euđ. Dñe ex. Diudicamus. Et̄na sapia bñdicat t custo
diat corda t corpora nostra. Amen.

Ad completorium.

Salutē mētis t corporis donet nobis ih̄s sapia p̄pis. amē. **Q**on
uerite nos de⁹ salutaris n̄r: t auerte irā tuā a nobis. **O**eus rad
intorū meū intende. Dñe ad adiuuandū. Hla p̄i. **Psalmus.**

Iluia ocl̄os meos ne vñq̄ obdormiā i morte: ne q̄si dicat
iūmic⁹ me⁹ p̄ualui aduersus eū. Qui tribulat me exultabūt
si mot̄ fuero: ego āt i mīa tua spēui. Exultabit cor meū i saluta
ri tuo: cātabo dñō q̄ bona ſbuit mihi t psallā noī dñi altissimi.
Hla p̄i. Ant. Ego i altissimis habito t thron⁹ me⁹ i colūna nu
bis. **Caplin.** Obrietatē t sapiam t iusticiā docet hoīes t
v̄tutē: qb̄ nihil ē v̄tili⁹ i vita hoīb̄. Deo grās. **N.** In pace i id
īpm dormiā t req̄escā. v. Si dedero sōnuz oculis meis t palpe
bris meis dormitionē. **Dormiā t.** Hla p̄i. In pace. **Gymnus.**

Ihesus i pace ipat: q̄ oēm sensū supat. Hāc mea mēs deside
rat: t illa frui p̄perat. Te celi chor⁹ pdicat: t tuas laudes re
plicat: ih̄s orbē letificat: t nos deo pacificat. Ih̄s ad p̄icē rediūt
celeste regnū ſbyt: cor meū a me trāſypt: p̄ ih̄m ſimul abypt. **O**ef
na sapia vts. v. In pace ſcūs ē locus ei⁹ t hitatio ei⁹ in ſyon.

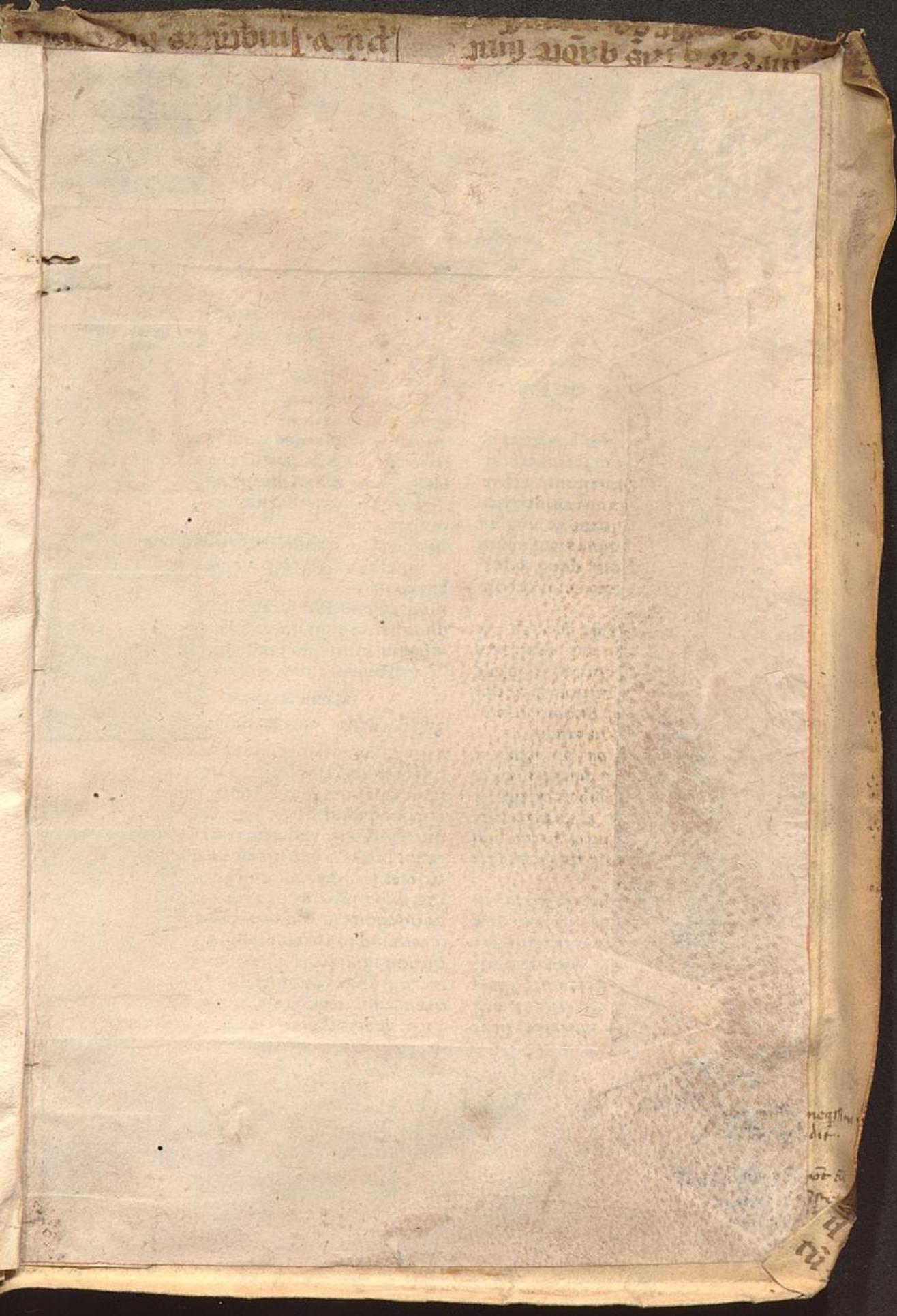
Dunc dimittis seruū tuū dñe tē. Ant. O rex gloſe. **Lāticūz**
n̄t ſcōs t elcōs tuos q̄ ſp̄ es laudabil: t ſp̄ ieffabil: tu in no
bis es dñe t nomē ſcī tuū atq̄ gloſū iuocatiū ē ſup nos: ne dñe
linq̄s nos dñe de⁹ n̄r: vt in die iudicii nos collocare digneris i
ter sanctos t electos tuos rex bñdicte. Dñe exaudi. **Collecta.**

Eragilitatē n̄raz q̄s dñe ppici⁹ respice t ſaporiē nobis et̄ne
ſapie benign⁹ iſfundē: vt ei⁹ dulcedie melliflua pgustā oia
terrena valeam⁹ despicerē: t tibi ſumō bono ardēti desiderio iu
git̄ iherere. Per euđ. Dñe exaudi. Diudicam⁹ dñō. Et̄na sapia
bñditat t custodiat corda t corpora n̄ra. Amen.

Expliciūt hore de eterna sapia: ad quas q̄r autor horologi⁹ d̄
quo s̄. in caplo penitimo secūdi libri se remisit: eas eidē post cē
tum meditatiōes passionis dñice sibi diuinit⁹ reuelatas annec
ter decreui. **A**plete nec nō finite Allosti p theodoricū martini.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

il q u p se cōtūnē
cationis cōdūcēt. q u p se
spat se ḡfracti cāfūcēt. q u p
pissū agē p̄tūcēt. q u p
fouea p̄se possēt. q u p q i
ci resistente. q u p q amolit
hoies cū morte. sp̄uali morte
se ip̄os resūtare possēt. q u p
dicas. q i p̄stēt se nich̄ possēt
in fūto qn ex se erūt ip̄tēt
utoio im. q u p q cū dūt
derit. qn q dūt māg laborab
redicēt salutē. q u p Ip̄ e calc
mūtūt. i. fūm hois. q u p
q u p q p̄tēt iagn. q u p mūtūt
c. aeo illi tū māq oia se p̄tēt
Acō p̄h monētēt adi q ḡra
verēt sibi ep̄am. fūne cuū autib
nō. ossūt. eli. s largiēt. dūm
traustagia fūz et vūnū tā
tāndo. Terri. q u p monū adi
gant se qn fūtāt q possēt. q u p
sibi mātēt diffūtia. Nō
iuuare eos q se nō iuuat
fingit se q i ip̄i fingit se.
H̄t discipline c̄fugiet fūcēt.
qn abeo qdūt se nō possēt
aut uis contūt. q nō potes.
q i t n̄ ins. fūas. q n̄ potes. i.
ds q patit te tēptāt fūj
um. p̄tēta nō ne credi
sis cū eo q oia p̄t. sic ulgā
n̄ h̄t n̄ v. solidos. q i rex
milia marchaz. non p̄ce
illō possēt cuiū dfectū possēt
pātuz e suplē. Si. i rotes.
mexcūtibl̄ es. v̄lē. q u p

